Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Folkets Almanak

Udkom fra 1875-1972 med indhold gældende for det kommende år.

Om almanakken på: https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0063/sknr63737.htm

Udarbejdet af Niels Jensen

38 Aarg. 75 Øre.

Folkets Almanak for 1912

N. C. Roms Forlagsforretning. Kjøbenhavn.

Tilkendt over 100 Guld- og Sølvmedailler samt Hædersdiplomer ved Industriudstillinger og Landmandsforsamlinger.
GULDMEDAILLE ved VERDENSUDSTILLINGEN i Paris 1900
Højeste Anerkendelse LANDSUDSTILLINGEN AARHUS 1909
GRAND PRIX ved VERDENSUDSTILLINGEN BRÜSSEL 1910

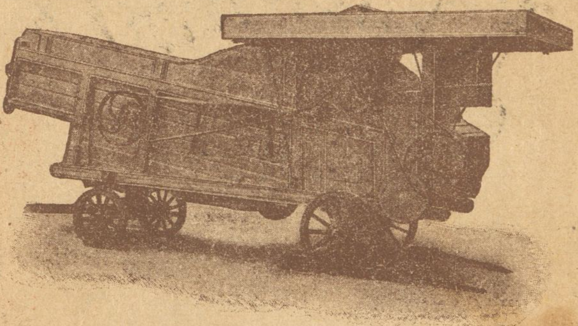

D'Herrer Landmænd anbefales særlig mine sidste nye

PATENT SELVRENSENDE TÆRSKEVÆRKER,

der ifølge den officielle Beretning om den sidst afholdte Maskinprøve viste sig at være alle de i Prøven deltagende Tærskeværker fra Danmark, Norge, Sverrig og Tyskland betydeligt overlegne, saavel i Konstruktion som i Arbejdsevne, hvorfor disse tilkendtes **den eneste Sølvmedaille**, som uddeltes for de i Prøven deltagende Tærskeværker.

Den officielle Beretning tilsendes paa Forlangende, saalænge Oplag haves.

Iste Klasses Halmpresser

med fræsede Ganghjul og derfor en meget let og lydløs Gang.

1ste Klasses Patent Radsaamaskiner,

højeste Anerkendelse, det kgl. danske Landhusholdningsselskabs **Sølvmedaille ved Arbejdsprøven 1907.**

I. Kl. **Bredsaamaskiner**, I. Kl. dobbelte **Roesaamaskiner** med tilhørende **Radrensere** af fortrinlig Konstruktion, **Kultivatorer** og **Ringtromler**, **Staalplove** og **Plovgods**, **Agerkaalsprøjter** og **Gødningsspredere**, **Hesteriver**, **Kastemaskiner**, **Hakkelsemaskiner**, **Kagebrækkere** og **Roeskærere** samt alle andre I. Klasses **Landbrugsmaskiner** og **Redskaber.**

Enhver Forespørgsel besvares og mit nye Katalog, hvori flere nye Maskiner er optaget, sendes gratis og franko.

Folkets

ALMANAK STEMPEL

Almanak

for det Aar efter Kristi Fødsel

1912,

som er Skudaar,

beregnet til Kjøbenhavns Observatorium,

af

C. F. Pechüle.

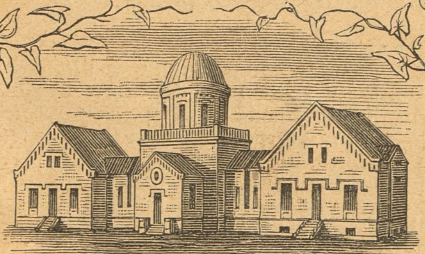

Kjøbenhavn.
N. C. Roms Forlagsforretning.

Det danske Kongehus.

Kong Frederik VIII. til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, født 3 Juni 1843, succederede 29 Januar 1906, formælet 28 Juli 1869 med

Dronning **Louise** Josephine Eugenie, Prinsesse af Sverige og Norge, født 31 Oktober 1851.

Børn:

1) Kronprins **Christian** Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm, f. 26 Sept. 1870, formælet 26 April 1898 med Kronprinsesse **Alexandrine** Augusta, Hertuginde af Mecklenburg-Schwerin, f. 24 Decbr. 1879.

Sønner:

a) Christian **Frederik** Franz Michael Carl Valdemar Georg, f. 11 Marts 1899.

b) **Knud** Christian Frederik Michael, født 27 Juli 1900.

2) **Haakon VII.**, Norges Konge (Christian Frederik **Carl** Georg Valdemar Axel), f. 3 August 1872, formælet 22 Juli 1896 med **Maud** Charlotte Marie Victoria, Datter af Kong Edward VII. af England, født 26 Novbr. 1869.

3) **Harald** Christian Frederik, f. 8 Oktober 1876, formælet 28 April 1909 med **Helena** Adelheid Viktoria Marie, Prinsesse af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Lyksborg, født 1 Juni 1888. Datter: **Feodora** Louise Caroline Mathilde Victoria Alexandra Frederikke Johanne, født 3 Juli 1910.

4) **Ingeborg** Charlotte Caroline Frederikke Louise, f. 2 August 1878, formælet 27 August 1897 med Oscar **Carl** Vilhelm, Prins af Sverige, Hertug af Vestgothland, født 27 Febr. 1861.

5) **Thyra** Louise Caroline Amalie Augusta Elisabeth, f. 14 Marts 1880.

6) Christian Frederik Vilhelm Valdemar **Gustav**, f. 4 Marts 1887.

7) **Dagmar** Louise Elisabeth, f. 23 Maj 1890.

Kongens Søskende:

1) **Alexandra** Caroline Marie Charlotte Louise Julie, f. 1 Decbr. 1844, formælet 10 Marts 1863 med senere **Edward VII.**, Konge af Storbritanien og Irland, Kejser af Indien, Enke 6. Maj 1910.

2) **Georg I.**, Hellenernes Konge (Christian **Vilhelm** Ferdinand Adolph Georg), f. 24 Decbr. 1845, formælet 27 Oktbr. 1867 med **Olga** Constantinowna, Storfyrstinde af Rusland, f. 3 Septbr. 1851.

3) **Maria** Feodorowna (Maria Sophie Frederikke **Dagmar**), f. 26 Novbr. 1847, formælet 9 Novbr. 1866 med senere Kejser **Alexander III.** af Rusland, Enke 1 Novbr. 1894.

4) **Thyra** Amalie Caroline Charlotte Anna, f. 29 Septbr. 1853, formælet 21 Decbr. 1878 med **Ernst August** Vilhelm Adolf Georg Friederich, Hertug af Cumberland og Brunsvig-Lüneborg, f. 21 Septbr. 1845.

5) **Valdemar**, f. 27 Oktbr. 1858, formælet 22 Oktbr. 1885 med **Marie** Amélie Françoise Hélène, Prinsesse af Orléans, f. 13 Jan. 1865, død 4 Decbr. 1909.

Børn:

1) **Aage** Christian Alexander Robert, f. 10 Juni 1887.

2) **Axel** Christian Georg, f. 12 August 1888.

3) **Erik** Frederik Christian Alexander, f. 8 Novbr. 1890.

4) **Viggo** Christian Adolph Georg, f. 25 Decbr. 1893.

5) **Margrethe** Françoise Louise Marie Helene, f. 17 Sept. 1895.

Nærværende Aar regnes efter Kristi Fødsel 1912.

Siden Reformationen	395.
Siden den Oldenborgske Stammes Regerings Begyndelse i dette Rige	464.
Siden vor allernaadigste Konge, Kong Frederik den Ottendes Fødsel	69.
Fra Kong Christian den Femtes danske Lov	229.
Fra Danmarks Grundlov	63.

Mellem Jul og Fastelavn er 7 Uger og 6 Dage.

Aaret 1912 er det 6625de i den julianske Periode.

Næste Aar, 1913, er 1ste Paaskedag den 23. Marts.

Mosaiske Festdage i 1912.

Purimfest	3	Marts.
* 1ste Paaskedag	2	April.
* 2den —	3	—
* 7de —	8	—
* Paaskens Ende	9	—
* Ugefest (Pinse)	22	Maj
* Sammes 2den Festdag	23	—
Fastedag, Templets Ødelæggelse	23	Juli
* Nytaarsfest (5673)	12	Septbr.
* Sammes 2den Dag	13	—
* Store Forsoningsfest	21	—
* Løvsalsfest	26	—
* Sammes 2den Festdag	27	—
* Sammes Slutningsfest	3	Oktbr.
* Thorah-Glædesfest	4	—
Templets Indvielsesfest (Jul), som fejres i 8 Dage	5	Decbr.

Enhver Festdag begynder den foregaaende Aften, og de med * betegnede fejres strengt.

I Kirkeaaret 1911—1912, der ender med den 25de Søndag efter Trinitatis (24de November), vil der ordentligvis blive prædiket over den **anden** Række af Evangelietekster.

I Kirkeaaret 1912—1913, der begynder med 1ste Søndag i Advent (1ste December), vil der ordentligvis blive prædiket over den **første** Tekstrække.

Forklaring af Beregningen af Klokkeslættet for Høj- og Lavvande.

Ved Beregningen af Klokkeslættet for Højvande og Lavvande tager man først de Tal, der findes i den sidste Række i hver Maaned, og lægger dertil de Tal, der findes i nedenstaaende Tabels første Talrække. Den anden angiver Tidsforløbet fra Højvande til Lavvande og den tredie Middelspringflodhøjden i Decimeter (1 Fod = 3 Decimeter).

Tabel til Beregning af Høj- og Lavvande.

Agger	4 2	5 19	3
Altona	5 5	7 45	25
Amrum	1 13	6 49	30
Blaavandshuk	1 38	6 8	10
Blankenese	4 31	7 36	—
Blauort Sand	0 29	6 31	—
Bongsiel	2 4	6 38	35
Bordelum Siel	2 32	8 37	—
Brunsbüttel	1 48	7 14	30
Büsum, udenfor Havnen	1 12	6 15	—
Cuxhaven	0 59	6 53	35
Dagebøl	2 10	6 54	30
Dicksander Gat, ved Sydenden af Flakstrømmen	0 52	6 50	—
Esbjerg	2 49	6 3	15
Fanø, N. O. Pynt	2 34	—	—
„ N. V. „	2 14	—	—
„ Midten af Vestkysten	1 23	—	—
Frederikshavn	5 30	6 0	3
Frederiksstad	2 27	7 34	35
Glückstadt	2 57	7 13	35
Hals	8 18	4 57	3
Hamborg	5 15	7 48	—
Helgoland	0 5	6 51	24
Hirtshals	3 57	6 14	3
Hjerting	2 38	6 5	—
Husum Havn	2 26	7 25	—
Højer Kanal	3 11	6 33	20
Krück Aue	3 13	—	—
List	2 14	6 15	20
Meldorf Havn	1 22	7 45	35
Nordby	2 54	6 4	20
Norderpiep	0 42	6 18	40
Nymindegab	2 34	5 48	6
Ording	0 37	7 23	30
Pelvorm	1 49	6 14	35
Pin Aue	3 35	7 34	30
Rendsborg	7 30	7 18	10
Schulau	4 22	7 32	—
Seesand	0 43	6 54	30
Skagen	5 30	6 6	3
Skallingende	2 9	—	—
Støren { Itzehoe	3 48	—	—
Støren { Størort	2 37	7 17	—
Süderoog	1 1	6 44	35
Sydvesthorn	2 34	7 36	30
Sønderho	2 13	6 42	15
Teufelsbrücke	4 51	7 41	—
Thorsminde Gab	3 28	5 35	6
Tvilenfleth	3 45	7 27	—
Tønning	1 52	7 11	30
Vollervik	1 5	6 45	35
Vyk	2 13	6 21	30

Eksempel for Esbjerg den 5te Januar:

Af Pillen for Højvande i Januar	0	Tim.	29	Min.
Hertil lægges (se første Talrække)	2	—	49	—
Højvande ved Esbjerg den 5te Januar Kl.	3	—	18	—
Hertil lægges (se anden Talrække)	6	—	3	—
Lavvande ved Esbjerg den 5te Januar Kl.	9	—	21	—

De udkomne Klokkeslæt er efter mellemeuropæisk Tid og gælder for Formiddagen. Fører Regningen til et Klokkeslæt større end 12 Timer, trækkes 12 Timer fra, og Klokkeslættet gælder da for Eftermiddagen. Høj- og Lavvandene om Eftermiddagen indtræffer gennemsnitlig 12 Tim 25 Min. efter de tilsvarende om Formiddagen. — For de af ovenstaaende Steder, der ligger ved Skagerak eller Kattegat, gælder de saaledes fundne Klokkeslæt kun ved Ny- og Fuldmaanetid; ved Kvarterskifterne maa der lægges $1^3/_4$ Time til. — Paa følgende Steder (de indklamrede Tal angive Middelspringflodhøjden i Decimeter) indtræffer Højvande følgende Antal Timer senere end i Frederikshavn: Hornbæk (2) $3^1/_4$, Kjøbenhavn (2) 4, Aarhus (3) 5, Fredericia (3) 6, Slipshavn (3) 7, Korsør (3) $7^1/_4$. Ved Gjedser (1) indtræffer Højvande $6^1/_4$ Time senere end ved Korsør.

Ifølge Lov af 29de Marts 1893 skal Tiden for alle Dele af Landet bestemmes lige med Middelsoltiden for den 15. Længdegrad øst for Greenwich. Alle Klokkeslæt i denne Almanak er derfor angivne i denne (saakaldte mellemeuropæiske) Tid og er 10 Minutter (nøjagtigere 9 Min. 41 Sek.) større end efter Kjøbenhavns Middelsoltid, der tidligere har været benyttet som fælles Tid for hele Landet.

Dagen antages overensstemmende med almindelig Vedtægt at begynde ved Midnat og regnes indtil næste Midnat, saa at de 12 Timer, der gaar foran den mellemliggende Middag, benævnes Formiddagstimer, de 12 efterfølgende derimod Eftermiddagstimer.

Den tredie Række paa enhver Side indeholder Angivelsen af Klokkeslættet for Maanens Op- eller Nedgang, for saa vidt som Kundskab derom kan have Vigtighed i det daglige Liv. Maanens Opgang er betegnet med Op F. eller Op E., eftersom den indtræffer paa en Formiddags- eller Eftermiddagstime. Ligeledes betegnes Nedgangen med Ned F. eller Ned E.

Den sidste Række paa enhver Side med Overskrift Højv. tjener til Beregning af Flod og Ebbe, som er meddelt efter Tabellen for Tidsforskellen.

Tabel, som viser, hvad Klokken er, naar det er sand Middag*) i Kjøbenhavn.

Jan.	1	12 13′	Marts	30	12 14′	Aug.	13	12 14′	Oktbr.	29	11 53′
„	3	12 14′	April	2	12 13′	„	18	12 13′	Novbr.	9	11 54′
„	5	12 15′	„	6	12 12′	„	23	12 12′	„	16	11 55′
„	7	12 16′	„	9	12 11′	„	26	12 11′	„	21	11 56′
„	9	12 17′	„	13	12 10′	„	30	12 10′	„	25	11 57′
„	12	12 18′	„	17	12 9′	Septb.	2	12 9′	„	28	11 58′
„	14	12 19′	„	21	12 8′	„	5	12 8′	Decbr.	1	11 59′
„	17	12 20′	„	26	12 7′	„	8	12 7′	„	3	12 0′
„	20	12 21′	Maj	4	12 6′	„	11	12 6′	„	6	12 1′
„	24	12 22′	„	27	12 7′	„	14	12 5′	„	8	12 2′
„	28	12 23′	Juni	3	12 8′	„	17	12 4′	„	10	12 3′
Febr.	3	12 24′	„	9	12 9′	„	20	12 3′	„	13	12 4′
„	23	12 23′	„	14	12 10′	„	22	12 2′	„	15	12 5′
„	29	12 22′	„	18	12 11′	„	25	12 1′	„	17	12 6′
Marts	5	12 21′	„	23	12 12′	„	28	12 0′	„	19	12 7′
„	9	12 20′	„	28	12 13′	Oktbr.	1	11 59′	„	21	12 8′
„	13	12 19′	Juli	3	12 14′	„	4	11 58′	„	23	12 9′
„	17	12 18′	„	9	12 15′	„	8	11 57′	„	25	12 10′
„	20	12 17′	„	17	12 16′	„	12	11 56′	„	27	12 11′
„	23	12 16′	Aug.	6	12 15′	„	16	11 55′	„	29	12 12′
„	27	12 15′				„	21	11 54′	„	31	12 12′

*) **Sand Middag** er det Tidspunkt af Dagen, der ligger midt imellem Tidspunkterne for Solens Op- og Nedgang. Solen ses da lige mod Syd og staar højst paa Himlen, og Solskiven viser 12. Ovenstaaende Tabel angiver, hvad et Ur paa de forskellige Dage af Aaret bør vise, naar det er sand Middag i Kjøbenhavn. For andre Steder af Landet maa der lægges 4′ til eller trækkes 4′ fra Tallene i denne Tabel for hver Længdegrad, Stedet ligger henholdsvis vestligere eller østligere end Kjøbenhavn, hvorimod Stedets Bredde her ikke kommer i Betragtning.

Klokkeslættene for Solens og Maanens Op- og Nedgang, som angivne i denne Almanak, er beregn. for disses Centra og gælder for Kjbh. For af disse at finde vedk. Klokkeslæt for andre Steder maa man først lægge 4′ til for hver Længdegrad, Stedet ligger vestligere end Kjbh., eller trække 4′ fra for hver Længdegrad, Stedet ligger østligere end Kjbh.

Eksempelvis anføres, hvor mange Minutter der skal lægges til for følgende vestligere Steder: Hillerød 1', Roskilde 2', Ringsted 3', Sorø 4', Slagelse 5', Kallundborg 6', Nyborg 7', Skagen 8', Odense $8^3/_4$', Aarhus $9^1/_2$', Horsens 11', Kolding $12^1/_2$', Skive $14^1/_4$,' Ribe $15^1/_4$', Holstebro 16', Hjerting 17', Ringkjøbing $17^1/_4$', Blaavandshuk 18', og hvor mange Min. der skal trækkes fra for følgende østligere Steder: Rønne $8^1/_2$', Neksø $10^1/_4$'. For Steder, der ligger lige nord eller syd for disse, gælder samme Tal.

Foruden denne Rettelse for Stedets Længde maa der dernæst ogsaa anbringes en Rettelse for Stedets Bredde. Denne bliver ens for Steder, der ligger lige øst og vest for hinanden. Betegnes følgende Rækker Steder med omtrent ens Bredde ved følgende Bogstaver:

O. **Kjøbenhavn** = Roskilde, Holbæk, Kallundborg, Vejle, Varde.
A. Helsingør = Hillerød, Nykjøbing p. S., Skanderborg.
B. Randers = Viborg, Grenaa.
C. Aalborg = Ribe, Løgstør, Thisted.
D. Skagen.
E. Ribe = Odense, Nyborg, Korsør, Storehedinge, Kristiansø.
F. Nakskov = Maribo, Sakskjøbing, Stubbekjøbing, Nykjøbing p. F.,

saa er Rettelsen for Bredden altid nul for Stederne O. Hvor stor den for de øvrige Steder er for Solens Op- og Nedgang, ses af følgende Tabel udtrykt i Minutter:

	Læg til Opg. Træk fra Nedg.						Træk fra Opgangen. Læg til Nedgangen.													Læg til Opg. Træk fra Nedg.						
	Jan.		Febr.		Marts			April		Maj		Juni		Juli		August			Sept.		Oktbr.		Nov.		Decbr.	
	6	20	3	17	2	16	30	13	27	11	25	8	22	6	20	3	17	31	14	28	12	26	9	23	7	21
A.	2	2	1	1	1	0	0	1	1	1	2	2	2	2	2	1	1	1	0	0	1	1	1	2	2	2
B.	6	5	4	2	1	0	1	2	3	4	5	6	6	6	5	4	3	2	1	0	1	2	4	5	6	6
C.	9	8	6	4	2	1	1	3	5	6	8	10	10	9	8	6	4	3	1	1	2	4	6	8	9	10
D.	14	12	9	6	3	1	2	3	7	10	13	15	16	15	13	10	7	4	2	1	4	6	7	12	15	16

	Træk fra Opg. Læg til Nedg.						Læg til Opgangen. Træk fra Nedgangen.													Træk fra Opg. Læg til Nedg.						
	Jan.		Febr.		Marts			April		Maj		Juni		Juli		August			Sept.		Oktbr.		Nov.		Decbr.	
	6	20	3	17	2	16	30	13	27	11	25	8	22	6	20	3	17	31	14	28	12	26	9	23	7	21
E.	2	2	1	1	1	0	0	1	1	1	2	2	2	2	2	1	1	1	0	0	1	1	1	2	2	2
F.	6	5	4	2	1	0	1	2	3	4	5	6	6	6	5	4	3	2	1	0	1	2	4	5	6	6

For Maanens Op- eller Nedgang bliver de største Rettelser, som Bredden medfører: 3' for Stederne A, 8' for B, 16' for C, 26' for D, 3' for E og 9' for F. Disse skal for Stederne A, B, C og D trækkes fra Opgangen eller lægges til Nedgangen, naar Maanen staar nordligst, lægges til Opgangen eller trækkes fra Nedgangen, naar Maanen staar sydligst. Omvendt for Stederne E og F. Hosstaaende Tabel viser, paa hvilke Dage Maanen staar nordligst (N) og sydligst (S):

Jan.	Febr.	Marts.	April.	Maj.	Juni.	Juli.	Aug.	Septb.	Oktb.	Novb.	Decbr.
3 N	13 S	11 S	8 S	5 S	1 S	13 N	9 N	5 N	3 N	12 S	9 S
17 S	27 N	25 N	22 N	19 N	15 N	26 S	22 S	18 S	16 S	26 N	24 N
31 N					29 S				30 N		

En Uge før og efter hver af disse Dage er Rettelsen nul, og det skønnes da, hvor stor den er for de mellemliggende Dage. Eks. for Skagen 3. Jan.:

Kbhvn.	Sol op 8.42',	Sol ned 3.46',	Maane ned 8. 6' Form.
Rettelse for Længde	+ 8	+ 8	+ 8
Rettelse for Bredde	+14	÷14	+26
Skagen. . . .	Sol op 9. 4',	Sol ned 3.40',	Maane ned 8.40' Form.

Bestemmelse af Middagslinien.

Paa en vandret plan Flade, som er opstillet saaledes, at den kan beskinnes af Solen, tegnes flere koncentriske Cirkler. I Centret oprejses en Stift lodret paa Fladen. Naar om Formiddagen mellem Kl. 9 og 11 Stiftens Skygge efterhaanden bliver kortere, mærker man sig paa Cirklerne de Punkter, hvor Skyggens Ende befinder sig. Om Eftermiddagen mellem Kl. 1 og 3 forlænger Skyggen sig, og nu mærker man sig atter Skyggens Ende i Cirklerne. **Middagslinien** er da den rette Linie, som, dragen ud fra Stiftens Fod, halverer de paa Cirklerne afskaarne Buer. — Konstruktionen giver det bedste Resultat, naar den udføres i Dagene imellem den 18de og 25de Juni eller imellem den 18de og 25de December.

Hver Gang Stiftens Skygge falder i Middagslinien, er det sand Middag.

Formørkelser i Aaret 1912.

1) Maaneformørkelse den 1ste April, synlig hos os. Den varer fra Kl. 10.26′ Eftm. til Kl. 12.3′ og er Kl. 11.14′ størst: c. $^1/_5$ af Maaneskivens Diameter. Paa vore vestindiske Øer ses Slutningen af denne Formørkelse efter Solnedgang.

1) Solformørkelse den 17de April. Den bliver total eller næsten total for en meget smal Zone, der fra Sydamerika gaar hen over Atlanterhavet, omtrent fra Lissabon over Paris til St. Petersborg og ind i Asien. Da denne Centrallinie gaar forbi det sydligste Bornholm, bliver Formørkelsen der Kl. $1^1/_2$ Efm. næsten total; ved Gjedser bliver $^1/_{50}$, i Kjøbenhavn $^1/_{25}$, ved Skagen $^1/_{10}$ af Solskivens Diameter uformørket tilbage. I Kjøbenhavn varer Formørkelsen fra Kl. 12.11′ til Kl. 2.46′; disse Klokkeslet gælder nær for hele Landet. Formørkelsen ses for øvrigt i den østlige Halvdel af Nordamerika, i det nordøstlige Sydamerika, i det nordvestlige Afrika, i hele Europa og i den vestlige Halvdel af Asien. Paa vore vestindiske Øer er Formørkelsen allerede fremskreden, naar Solen staar op, og bliver lidt efter Solopgang størst: $^2/_3$ af Solskivens Diameter.

3) Maaneformørkelse den 26de September, usynlig hos os. Den omfatter kun $^1/_8$ af Maaneskivens Diameter.

4) Solformørkelse den 10de Oktober, usynlig hos os. Den ses i det sydligste Afrika, i Mellemamerika og i Sydamerika, hvor den for en smal Zone bliver total. Paa vore vestindiske Øer varer den fra Kl. $6^3/_4$ til $8^1/_2$ Form. og er Kl. $7^1/_2$ størst: $^4/_{10}$ af Solskivens Diameter.

Bedækninger. Den 29de Januar bedækker Maanen Planeten Mars fra Kl. 3.27′ til 4.12′ Form. Da Maanen imidlertid i Kjøbenhavn gaar ned Kl, 4, ses Ophøret af Bedækningen ikke. — Den 30te Maj bedækker Maanen Skorpionens røde Hovedstjerne Antares fra Kl. 10.6′ til 11.17′ Eftm.

Planeternes Drabanter.

Maanen bevæger sig i 27 Dage 8 Timer omkring Jorden i en Middelafstand fra denne af c. 30 Jorddiametre eller 384415 Kilometer. Dens Diameter beløber sig til 3482 Kilometer. **Mars** ledsages af 2, **Jupiter** af 8, 4 store og 4 smaa, **Saturn** af 10, **Uranus** af 4 Drabanter og **Neptun** af 1 Drabant. Saturn er desuden inden for sine Maaner omgiven af en Ring, der formodentlig bestaar af en Mængde Smaamaaner.

Januar

1. Maaned **eller Glugmaaned har 31 Dage.** Aar 1912.

Nytaarsdag. Kristi Omskærelse, Luk. 2, 21. 2den Række, Matth. 6, 5—13.

		Ned F.		Højv.
M. 1	Nytaar.	4 53	Arnold	8 33
Ti. 2	Abel	6 32		9 48
O. 3	Enoch	8 6	Sol op 8 42′ n. 3 46′.	10 57
T. 4	Metusalem	Op E	○ f. M. 2 30′ Eftm. ☾ nærmest Jorden.	12 0
F. 5	Simeon	4 37		0 29
L. 6	Hell. 3 Koug.	6 19	Gl Andersen	1 22

1. S. e. H. 3 K. Da Jesus var 12 Aar gammel, Luk. 2, 42 til Enden. 2den Række, Mark. 10, 13—16.

S. 7	Knud Hertug	7 59		2 10
M. 8	Erhardt	9 32	Rich Johan	2 54
Ti. 9	Julianus	11 0		3 35
O. 10	Paul Eremit	Op F.	Sol. op 8 38′ n. 3 56′.	4 17
T. 11	Hyginus	12 24	◐ f. Kv. 8 43′ Form.	5 0
F. 12	Reinhold	1 46		5 47
L. 13	Hilarius	3 8		6 39

2. S. e. H. 3 K. Bryllupet i Kana, Joh. 2, 1—11. 2. Række, Luk. 19, 1—10.

S. 14	Felix	4 30		7 39
M. 15	Maurus	5 51		8 41
Ti. 16	Marcellus	7 5		9 43
O. 17	Antonius	8 8	Sol op 8 31′ n. 4 8′.	10 39
T. 18	Prisca	8 53	☾ fjernest Jorden.	11 30
F. 19	Pontianus	Ned E.	● n. M. 12 10′ Em.	12 15
L. 20	Fab. og Sebast.	4 54	Fru Andersen	0 35

3. S. e. H. 3 K. Jesus gik ned af Bjerget. Matth. 8, 1—13. 2′ Række, Luk. 17, 5—10.

S. 21	Agnes	6 15	Emil	1 13
M. 22	Vincentius	7 35		1 49
Ti. 23	Emerentius	8 53		2 23
O. 24	Timotheus	10 13	Sol. op 8 22′ n. 4 22′. Fru Andersen jun	2 57
T. 25	Pauli Omv.	11 33	Emer	3 33
F. 26	Polycarpus	Ned F.		4 10
L. 27	Chrysostom.	12 57	◑ f. Kv. 9 51′ Form.	4 54

4. S. e. H. 3 K. Jesus traadte i Skibet. Matth. 8, 23—27. 2′ Række, Matth. 14, 22—33.

S. 28	Carolus Magnus	2 27		5 46
M. 29	Valerius	4 1		6 52
Ti. 30	Lovise	5 35		8 10
O. 31	Vigilius	6 57	Sol. op 8 10′ n. 4 37′.	9 33

Markedsfortegnelse for Januar 1912.

2. *Slagelse,*
- *Nykøbing (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Skive,*
- *Kolding.*

3. *Hillerød,*
- *Køge,*
- *Odense,*
- *Hjørring,*
- *Viborg,*
- *Ny Løgten,*
- *Odder.*

4. *Bjerringbro,*
- *Randers.*

5. *Vordingborg,*
- *Randers,*
- *Esbjerg.*

6. *Nykøbing (p. M.),*
- *Aarhus,*
- *Holsted.*

8. *Roskilde,*
- *Odense,*
- *Brønderslev,*

8. *Thisted,*
- *Skanderborg.*

9. *Præstø,*
- *Ringsted,*
- *Nykøbing (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Aalestrup,*
- *Horsens,*
- *Kolding,*
- *Holstebro.*

10. *Frederikssund,*
- *Helsinge,*
- *Svendborg,*
- *Hjørring,*
- *Skjørping,*
- *Kolind,*
- *Vejle.*

11. *Ulstrup (Hornum St.),*
- *Kolding.*

12. *Hobro.*
- *Esbjerg.*

15. *Odense.*

16. *Nykøbing (p. F.),*
- *Aarup,*
- *Frederikshavn,*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*

17 *Hillerød,*
- *Næstved,*
- *Hjørring.*

18. *N. Sundby.*

19. *Aalborg,*
- *Grenaa,*
- *Esbjerg.*

20. *Ebeltoft.*

22. *Odense,*
- *Nibe,*
- *Nykjøbing (p. M.),*
- *Hammel.*

23. *Nykøbing (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Skive,*
- *Ryom,*
- *Kolding.*

24. *Hjørring,*
- *Viborg.*

25. *Faaborg,*
- *Hjallerup.*

26. *Randers,*
- *Esbjerg.*

27. *Randers,*
- *Skjern.*

29. *Odense,*
- *Aarhus,*
- *Brædstrup,*
- *Holstebro.*

30. *Frederikssund,*
- *Nykøbing (p. F.),*
- *Bogense,*
- *Aalborg,*
- *Skanderborg,*
- *Kolding,*
- *Ringkjøbing.*

31. *Ølstykke,*
- *Middelfart,*
- *Hjørring,*
- *Horsens,*
- *Ribe.*

125de Fortsættelse

af økonomiske Anmærkninger fra det kongelige, danske Landhusholdningsselskab, Landbefolkningen især til Tjeneste.

Hvad skal Landmanden gøre for at bekæmpe Tuberkulosen hos Husdyrene?

Medens man i gamle Dage troede, at Tuberkulose (Lungetæring, Perlesyge) var et Onde, der næsten uundgaaeligt fulgte med, naar man udviklede Koens Malkeevne stærkt, og at Sygdommen derhos var i høj Grad arvelig, har man i de sidste 30 Aar vidst, at den i Virkeligheden er en ren Smitsot, og at den kun sjælden ligefrem nedarves. Dens sande Aarsag er en meget lille Bakterie, Tuberkelbacillen. Denne Bakterie findes hos de syge Dyr (eller Mennesker) indesluttet i hvidlige eller gullige Knuder, som ere aflejrede i forskellige Organer saasom Lymfekirtler, Lunger, Lever, Milt, Nyrer, Vør, Yver o. s. v. Tuberkelknuderne ere oprindelig faste, men naar de blive ældre, henfalde de som oftest og omdannes til bløde, osteagtige eller materieagtige Masser; i andre Tilfælde blive de tørre og forkalke. Ved Knudernes Henfald udtømmes Materien ofte paa Legemets Slimhinder, saaledes fra Lungerne ind i Luftrørsgrenene, og kan da komme til Syne i Form af Ophostning (Opspyt). Paa denne Maade komme Tuberkelbacillerne ud i Naturen, og det er altsaa de materieholdige Udtømmelser fra syge Individer, som ere Bærere for Tuberkulosens Smitstof.

Februar

2. Maaned eller Blidemaaned har 29 Dage. Aar 1912.

			Ned F.		Højv.
T.	1	Brigida	7 56		10 48
F.	2	Kyndelmisse	Op E.	☾ nærmest Jorden.	11 50
L.	3	Blasius	5 18	○ f. M. 13 58′ Form.	0 18

Septuagesima. Arbejderne i Vingaarden, Matth. 20, 1—16.
2den Række, Matth. 25, 14—30.

S.	4	Veronica	6 58		1 6
M.	5	Agathe	8 31		1 48
Ti.	6	Dorothea	10 0		2 26
O.	7	Richard	11 26	Sol. op 7 57′ n. 4 52′.	3 5
T.	8	Corintha	Op F.		3 43
F.	9	Apollonia	12 50		4 24
L.	10	Scholastica	2 15	◑ f. Kv. 1 51′ Form.	5 10

Sexagesima. De fire Slags Sædejord, Luk. 8, 4—15.
2den Række, Mark. 4, 26—32.

S.	11	Euphrosyne	3 38		6 2
M.	12	Eulalia	4 56		7 2
Ti.	13	Benignus	6 3		8 9
O.	14	Valentinus	6 54	Sol. op 7 42′ n. 5 7′. ☾ fjernest Jorden.	9 15
T.	15	Faustinus	7 27		10 15
F.	16	Juliane	7 49		11 5
L.	17	Findanus	8 3		11 49

Fastelavn. Kristi Daab, Matth. 3, 13 til Enden.
2den Række, Luk. 18, 31 til Enden.

S.	18	Concordia	Ned E.	● n. M. 6 44′ Form.	0 10
M.	19	Ammon	6 42		0 46
Ti.	20	Hv. Tirsdag	8 2	Eucharias	1 20
O.	21	Aske Onsdag	9 22	Samuel Sonja Sol. op 7 26′ n. 5 22′.	1 53
T.	22	Peders Stol	10 45		2 28
F.	23	Papias	Ned F.		3 4
L.	24	Skuddag	12 12		3 45

1. S. i Fasten. Jesus fristes af Djævelen, Matth. 4, 1—11.
2den Række, Luk. 22, 24—32

S.	25	Matthias	1 43	◐ f. Kv. 8 27′ Eftm.	4 32
M.	26	Victorinus	3 15		5 30
Ti.	27	Inger	4 41		6 40
O.	28	Leander	5 47	*Tamperdag* Sol. op 7 9′ n. 5 37′.	8 4
T.	29	Øllegaard	6 30		9 25

Markedsfortegnelse for Februar 1912.

1. *Hurup,*
- *Bjerringbro,*
- *Vejle,*
- *Varde.*

2. *Vordingborg,*
- *Thisted,*
- *Allingaabro,*
- *Kolding,*
- *Herning,*
- *Esbjerg.*

3. *Silkeborg.*

5. *Græsted,*
- *Odense,*
- *Aars.*

6. *Frederiksværk,*
- *Nykøbing (p. F.)*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*

7. *Hillerød,*
- *Kjøge,*
- *Slagelse,*
- *Hjørring,*
- *Ny Løgten,*

8. *Skjørping.*

9. *Roskilde,*
- *Hobro,*
- *Laasby,*
- *Esbjerg.*

12. *Kallundborg,*
- *Odense,*
- *Brønderslev.*

13. *Præstø,*
- *Ringsted,*
- *Nykøbing (p. F.)*
- *Assens,*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*

14. *Frederikssund,*
- *Helsinge,*
- *Svendborg,*
- *Hjørring,*
- *Kolind.*

15. *Nakskov.*

16. *Kjerteminde,*
- *Viborg,*
- *Odder,*
- *Esbjerg.*

17. *Randers.*

19. *Odense,*
- *Aarhus,*
- *Tørring.*

20. *Holbæk,*
- *Nykøbing (p. F.)*
- *Rødby,*
- *Faaborg,*
- *Aalborg,*
Skanderborg,
- *Give,*
- *Kolding.*

21. *Hillerød,*
- *Nykjøbing (p. S.),*
- *Næstved,*
- *Nyborg,*
- *Hjørring,*
- *Mariager,*
- *Horsens.*

22. *Maribo,*
- *Bogense,*
- *Hjallerup,*
- *Møldrup St.,*
- *Vejle.*

23. *Nykøbing (p. F.),*
- *Middelfart,*
- *Sjelbro Kro,*
- *Kolding,*
- *Esbjerg.*

24. *Assens,*
- *Randers.*

26. *Odense,*
- *Thisted,*
- *Videbæk.*

27. *Nykøbing (p. F.)*
- *Aalborg,*
- *Nykjøbing (p M.),*
- *Kolding.*

28. *Frederikssund,*
- *Helsingør,*
- *Svendborg,*
- *Hjørring,*
- *Skive.*

29. *Glamsbjerg,*
- *Holstebro.*

For Menneskers Vedkommende er Smitten især knyttet til den Brystsyges Opspyt, hos Kvæget synkes den største Del af det fra Lungerne ophostede, men Tuberkelbacillerne ville da passere Tarmkanalen og komme frem med Gødningen. Fra Børen udskilles Tuberkelbacillerne med Skedeflaadet, fra Nyrerne med Urinen og fra Yveret med Mælken. De Baciller, som paa disse forskellige Maader udskilles fra det syge Dyrs Legeme, kunne ikke formere sig ude i den frie Natur, men de kunne holde sig levende meget længe, naar de ikke udsættes for Sollysets Paavirkning, og de kunne nu meget let optages af sunde Dyr, dels med Føden eller Vandet, som tilsmudses af Næseflaad, Gødning, Børflaad eller lign., dels ved Indaanding, idet de svæve om i Staldluften knyttede til Støvpartikler eller til smaa Slimdraaber, som stødes ud under Hosten. Jo mere mørk, smudsig og daarligt ventileret Stalden er, desto større Fare er der for Smitte. Paa Græsgangen er Smitte vel ikke udelukket, men Samlivet i Stalden med tuberkuløse Dyr er langt farligere.

Da Bacillerne let trænge ind gennem Fordøjelseskanalens (især Svælgets og Tarmens) Slimhinde, kunne Kalve let smittes ved at fodres med Mælk eller Mælkeprodukter, som indeholde Baciller, og dette gælder ogsaa om Grise, Heste, Katte og i noget mindre Grad om Hunde og om Mennesker, især Smaabørn. Mælken er særdeles rig paa Baciller, naar der findes Tuberkulose i selve Yveret, men selv om Yveret er sundt, kan der let komme Baciller i Mælken, idet der blandes Gødningsdele til den under Malkningen, og hvis Koen har stærk Lungetuberkulose, vil der paa denne Maade kunne komme mange Baciller i Mælken. Endnu lettere sker dette, hvis der er Tuberkulose i Børen.

Naar der er Tale om at bekæmpe Tuberkulosen hos vore Husdyr,

Marts

3. Maaned **eller Tordmaaned har 31 Dage.** Aar 1912.

			Ned F.		Højv.
F.	1	Albinus	6 55	☾ nærmest Jorden.	10 35
L.	2	Simplicius	Op E.	Robert gift	11 30

2. S. i Fasten. **Den kananæiske Kvinde,** Matth. 15, 21—28.
2den Række, Mark. 9, 17—29.

S.	3	Kunigunde	5 55	○ f. M. 11 42′ Form.	12 20
M.	4	Adrianus	7 26		0 41
Ti.	5	Theophilus	8 56		1 18
O.	6	Gotfred	10 23	Sol op 6 51′ n. 5 52′.	1 55
T.	7	Perpetua	11 51		2 32
F.	8	Beata	Op F.		3 11
L.	9	40 Riddere	1 18	Anna Margrethe Vorkjer	3 54

3. S. i Fasten. **Jesus drev en Djævel ud,** Luk. 11, 14—28.
2den Række, Joh. 8, 42—51.

S.	10	Ædel	2 40	◑ f. Kv. 8 56′ Em.	4 40
M.	11	Thala	3 54		5 32
Ti.	12	Gregorius	4 52		6 33
O.	13	Macedonius	5 31	Sol. op 6 34′ n. 6 6′. ☾ fjernest Jorden.	7 39
T.	14	Eutychius	5 56		8 43
F.	15	Zacharias	6 12		9 42
L.	16	Gudmund	6 23		10 32

Midfaste. **Jesus bespiser 5000 Mand,** Joh. 6, 1—15.
2den Række, Joh. 6, 35—51.

S.	17	Gertrud	6 30		11 15
M.	18	Alexander	Ned E.	● n. M. 11 9′ Eftm.	11 56
Ti.	19	Joseph	7 7		0 13
O.	20	Gordius	8 30	Sol. op 6 15′ n. 6 20′.	0 48
T.	21	Benedictus	9 58	*Jævndøgn, Foraar begynder.*	1 24
F.	22	Paulus	11 28		2 1
L.	23	Fidelis	Ned F.		2 42

5. S. i Fasten. **Gabriel Engel udsendes,** Luk. 1, 26—38.
2den Række, Luk. 1, 46—56.

S.	24	Ulrica	1 2		3 29
M.	25	Mariæ Bebud.	2 31		4 23
Ti.	26	Gabriel	3 42	◐ f. Kv. 4 2′ Form.	5 26
O.	27	Kastor	4 31	Sol. op 5 57′ n. 6 34′.	6 40
T.	28	Eustachius	5 0	☾ nærmest Jorden.	7 58
F.	29	Jonas	5 18		9 10
L.	30	Qvirinus	5 30		10 12

Palmesøndag. **Jesu Indtog i Jerusalem,** Matth. 21, 1—9.
2den Række, Mark. 14, 3—9.

S.	31	Balbina	5 38	Brock	11 2

Markedsfortegnelse for Marts 1912.

1. Roskilde,
- Skjelskør,
- Vordingborg,
- Ærøskjøbing,
- Hammel,
- Esbjerg,
- Varde.

2. Kjerteminde,
- Hjørring,
- Fredericia,
- Herning.

4. Græsted,
- Odense,
- N. Sundby,
- Aarhus,
- Ribe.

5. Slagelse,
- Storehedinge,
- Taastrup,
- Nykøbing (p. F.)
- Sakskjøbing,
- Bogense,
- Aalborg,
- Skanderborg,
- Kolding.

6. Hillerød,
- Hvalsø,
- Ejby,
- Hjørring,
- Skjørping,
- Grenaa,
- Ny Løgten,
- Horsens.

7. Nakskov,
- Faaborg,
- Bjerringbro,

7. Ebeltoft,
- Hobro,
- Vejle.

8. Sorø,
- Nyborg,
- Viborg,
- Rønde,
- Kolding,
- Esbjerg.

9. Nibe,
- Randers,
- Silkeborg.

11. Stege,
- Odense,
- Brønderslev,
- Aarhus,
- Haderup,
- Skjern.

12. Præstø,
- Ringsted,
- Skibby,
- Maribo,
- Nykøbing (p. F.)
- Aarup,
- Aalborg,
- Ulstrup (Hornum St.),
- Skanderborg,
- Kolding.

13. Frederikssund,
- Helsinge,
- Kjøge,
- Svendborg,
- Hjørring,
- Bælum,
- Kolind,

13. Horsens.

14 Holbæk,
- Rudkjøbing,
- Aalestrup,
- Høver Kro,
- Vejle.

15. Roskilde,
- Ringe,
- Hadsten,
- Kolding,
- Esbjerg.

16. Middelfart,
- Brobyværk,
- Randers.

18. Odense,
- Aarhus.

19. Slagelse,
- Storehedinge,
- Nykøbing (p, F.)
- Sakskjøbing,
- Assens,
- Aalborg,
- Skanderborg,
- Kolding.

20. Hillerød,
- Næstved,
- Hjørring,
- Vegger St.,
- Horsens.

21. Nakskov,
- Vejle.

22. Sorø,
- Skovsgaard St.
- Allingaabro,
- Odder,
- Kolding,

22. Esbjerg.

25. Odense,
- Lemvig.

26. Fakse,
- Ringsted,
- Slangerup,
- Nykøbing (p. F.)
- Rødby,
- Østervrau,
- Aalborg,
- Frøstrup St.,
- Kolding,
- Varde.

27. Frederikssund,
- Gjørlev,
- Kalundborg,
- Kjøge,
- Maribo,
- Hjørring,
- V. Hassing,
- Struer.

28. Haslev,
- Holbæk,
- Tranebjerg,
- Nysted,
- Hjallerup,

29. Roskilde,
- Vordingborg,
- N. Saltum,
- Esbjerg.

30. Hjørring,
- Løgstør,
- Randers,
- Silkeborg,
- Vorbasse.

---

maa man holde sig disse Forhold klart for Øje. Denne Sygdom er nu til Dags meget almindelig hos os, ligesom iøvrigt i de fleste Lande, hvor Kvæghold og især Mælkeproduktion spiller en stor Rolle. Men om end Tuberkulosen har vundet stor Udbredelse hos os, er det dog heldigvis endnu saa, at mange Besætninger især paa mindre Ejendomme ere fuldstændig frie for den. De Folk, som have helt sunde Besætninger, ere saadanne, som i en Aarrække have vedligeholdt deres Besætninger ved eget Tillæg, medens de Folk, som handle meget og som jævnlig købe Dyr paa Markeder, saa godt som altid have megen Tuberkulose. Ved at købe Dyr af ubekendt Herkomst riskerer man meget let at faa et tubekuløst Dyr, der i Aarenes Løb kan smitte den oprindelig sunde Besætning.

Tuberkulosen begynder altid som en lokal Lidelse, der i Reglen fra først af er ganske ubetydelig og slet ikke kan opdages ved almindelig Undersøgelse. Naar et Dyr optager Tuberkelbaciller, trænge disse ind gennem en eller anden

April

4. Maaned — eller Faaremaaned har 30 Dage. — Aar 1912.

		Op E.		Højv.
M. 1	Hugo	6 24	○ f. M. 11 5′ Eftm.	11 44
Ti. 2	Theodosius	7 53		0 7
O. 3	Nicætas	9 21	Sol. op 5 39′ n. 6 49′.	0 46
T. 4	Skærtorsdag	10 50	Ambrosius	1 23
F. 5	Langfredag	Op F.	Irene	2 2
L. 6	Sixtus	12 17		2 42
Paaske. Kristi Opstandelse, Mark. 16, 1—7. 2den Række, Matth. 28, 1—8.				
S. 7	Paaskedag	1 37	Egesippus	3 27
M. 8	2. Paaskedag	2 43	Janus *Christian IX Føds.* Bodil	4 13
Ti. 9	Procopius	3 30	◐ f. Kv. 4 24′ Eftm.	5 5
O. 10	Ezechiel	4 0	Sol. op 5 21′ n. 7 3′. ☾ fjernest Jorden.	6 2
T. 11	Leo	4 19	Martha	7 2
F. 12	Julius	4 31		8 1
L. 13	Justinus	4 40		8 58
1. S. e. Paaske. Jesus kom ind ad lukte Døre, Joh. 20, 19 til Enden. 2den Række, Joh. 21, 15—19.				
S. 14	Tiburtius	4 46		9 49
M. 15	Olympia	4 52		10 34
Ti. 16	Mariane	4 58	*Flyttedag.*	11 17
O. 17	Anicetus	Ned E	Sol. op 5 3′ n. 7 17′. ● n. M. 12 40′ Eftm. Robert Bodil	12 0
T. 18	Eleutherius	9 7		0 18
F. 19	Daniel	10 43		1 0
L. 20	Sulpicius	Ned F.		1 44
2. S. e. Paaske. Jesus er en god Hyrde, Joh. 10, 11—16. 2den Række, Joh. 10, 22—30.				
S. 21	Florentius	12 16		2 31
M. 22	Cajus	1 36	☾ nærmest Jorden.	3 25
Ti. 23	Georgius	2 32		4 22
O. 24	Albertus	3 6	Sol. op 4 46′ n. 7 31′. ◑ f. Kv. 9 47′ Form.	5 24
T. 25	Mark. Evang.	3 26		6 31
F. 26	Cletus	3 39		7 39
L. 27	Ananias	3 48	Henning + Karen	8 43
3. S. e. Paaske. Kristi Bortgang til Faderen, Joh. 16, 16—22. 2den Række, Joh. 14, 1—11.				
S. 28	Vitalis	3 55		9 40
M. 29	Peter Martyr	4 1		10 29
Ti. 30	Severus	4 7	Margrethe	11 15

Markedsfortegnelse for April 1912.

1. Græsted,
- Jyderup,
- Odense,
- Agersted,
- Aars,
- Gudumholm,
- Brande.

2. Farum,
- Frederiksværk,
- Fuglebjerg,
- Storehedinge,
- Nykøbing (p. F.)
- Læsø,
- Løkken,
- Aalborg,
- Nykb. (p. M.).
- Aarhus,
- Kolding.

3. Hillerød,
- Slagelse,
- Middelfart,
- Hjørring,
- Sæby,
- Hadsund,
- Fjerritslev,
- Kjellerup,
- Skive,
- Ny Løgten,
- Horsens,
- Esbjerg.

9. Pedersker,
- Præstø,
- Ringsted,
- Nykøbing (p. F.)
- Brønderslev,
- Aalborg,

9. Vilsund,
- Bjerringbro,
- Tørring,
- Kolding,
- Herning.

10. Frederikssund,
- Helsinge,
- Kjøge,
- Ruds-Vedby,
- Odense,
- Hjørring,
- Skjørping,
- Thisted,
- Trustrup,
- Børkop,
- Dalager.

11. Holbæk,
- Nysted,
- Frederikshavn,
- Aabybro,
- Hobro,
- Vejle,
- Holsted.

12. Sorø,
- Flauenskjold,
- Skals,
- N. Snede,
- Esbjerg,

13. Thiese,
- Viborg.

15. Helsingør,
- Ø. Marie Kirke
- Odense,
- Halvrimmen,
- Vraa St.,
- Agerbæk.

16. Hørsholm,
- Svinninge,

16. Nykøbing (p. F.)
- Aalborg,
- Hvidbjerg,
- Glæsborg,
- Kolding,

17. Hillerød,
- Nykb. (p. S.),
- Næstved,
- Ølstykke,
- Hjørring,
- Aalestrup,
- Bækmarksbro,
- Bramminge.

18. Hørdum,
- Durup,
- Sjelbro Kro,

19. Dronninglund,
- Karup,
- Esbjerg,
- N. Nebel.

20. N.-Sundby,
- Holstebro,
- Lunderskov,
- Ølgod.

22. Clemens Kro,
- Odense,
- Dybvad,
- Ny Soelbjerg Kro,
- Hornsyld,
- Ribe.

23. Veksø,
- Nykøb. (p. F.),
- Aalborg,
- Hadsten,
- Kolding,

23. Uldum,
- Bording St.,
- Varde.

24. Frederikssund,
- Nykb. (p. F.),
- Hjørring,
- Nibe,
- Rødkjærsbro,
- Østbirk,
- Ulfkjær,
- Vejen.

25. Hjallerup,
- Havndal,
- Hammel,
- Kolding,
- Ringkjøbing.

26. Odder,
- Give,
- Esbjerg.

27. Viborg,
- Brørup.

29. Odense,
- Sindal,
- Gjerlev,
- Horsens.
- Høver Kro,
- Egtved,
- Tarm,

30. Uggerløse Kro,
- Nykøb (p. F.),
- Glamsberg,
- Aalborg,
- Allingaabro,
- Kolding,
- Vejle,
- Vinderup,
- Ribe.

Slimhinde, og de frembringe da som oftest ingen Lidelse paa selve Indtrængelsesstedet, men føres ind i Lymfestrømmen og aflejres i en Lymfekirtel. Her frembringe de ganske smaa Knuder, der vel i Reglen efterhaanden vokse, men ofte kun meget langsomt, og da Lymfekirtlerne for største Delen ligge dybt inde i Legemet, ville tuberkuløse Aflejringer i dem — ligesom ogsaa i andre Organer — kunne være til Stede i lang Tid, uden at Dyret viser mindste Tegn paa Sygdom. Hos mange Dyr kommer Tuberkulosen aldrig ud over dette skjulte Stadium; Knuderne skrumpe, foroste og forkalke, kunne endog helt forsvinde, saa Dyret virkelig helbredes; men i andre Tilfælde blusser Sygdommen op — ofte ved en anden tilfældig Sygdom eller især hos Koen jævnlig efter en Fødsel — og atter i andre Tilfælde skrider den ustandseligt videre og breder sig til forskellige vigtige Organer, og saa faa vi det bekendte Billede af et Dyr, der hoster, ikke trives i

Maj

5. Maaned eller Majmaaned har 31 Dage. Aar 1912.

		Op E.		Højv.
O. 1	Voldermisse	8 23	Sol. op 4 30′ n. 7 45′. ○ f. M. 11 19′ Form.	11 56
T. 2	Athanasius	9 51		0 16
F. 3	Bededag	11 15	Korsmisse	0 57
L. 4	Florian	Op F.		1 39

4. S. e. Paaske. Den Helligaands Sendelse, Joh. 16, 5—15. 2den Række, Joh. 8, 28—36.

S. 5	Gothard	12 29	*De lyse Nætter begynder.*	2 21
M. 6	Joh. a Port.	1 25	Ehrhardt	3 4
Ti. 7	Flavia	2 1	☾ fjernest Jorden. Anna	3 50
O. 8	Stanislaus	2 24	Sol. op 4 15′ n. 7 58′. Bartholin	4 37
T. 9	Caspar	2 38	◐ f. Kv. 10 56′ Form.	5 25
F. 10	Gordianus	2 48		6 16
L. 11	Mamertus	2 55		7 10

5. S. e. Paaske. Beder i Jesu Navn, Joh. 16, 23—28. 2den Række, Joh. 17, 1—11.

S. 12	Pancratius	3 1		8 5
M. 13	Ingenuus	3 6		9 0
Ti. 14	Kristian	3 12		9 52
O. 15	Sophie	3 19	Sol. op 4 2′ n. 8 11′.	10 41
T. 16	Kr. Himmelf.	Ned E.	Sara ● n. M. 11 14′ Eftm.	11 30
F. 17	Bruno	9 50		12 20
L. 18	Erik	11 19		0 45

6. S. e. Paaske. Naar Trøsteren kommer, Joh. 15, 26—16, 4. 2den Række, Joh. 17, 20 til Enden.

S. 19	Potentiana	Ned F.	☾ nærmest Jorden.	1 36
M. 20	Angelica	12 26		2 28
Ti. 21	Helene	1 8		3 22
O. 22	Castus	1 33	Sol. op 3 50′ n. 8 23′.	4 15
T. 23	Desiderius	1 48	◑ f. Kv. 3 11′ Eftm.	5 9
F. 24	Esther	1 57		6 7
L. 25	Urbanus	2 5		7 6

Pinse. Hvo mig elsker, Joh. 14, 23 til Enden. 2den Række, Joh. 14, 15—21.

S. 26	Pinsedag	2 11	Beda Lovis Bryllup	8 4
M. 27	2. Pinsedag	2 17	Lucian	9 1
Ti. 28	Vilhelm	2 24		9 55
O. 29	Maximinus	2 33	*Tamperdag.* Sol. op 3 40′ n. 8 34′.	10 44
T. 30	Vigand	2 45		11 31
F. 31	Petronella	3 4	○ f. M. 12 30′ Form.	12 16

Markedsfortegnelse for Maj 1912.

1. *Hjørring,*
- *Ny Løgten,*
- *Fredericia.*
2. *Hillerød,*
- *Otterup St.,*
- *Ulstrup (Hornum St.),*
- *Bjerringbro,*
- *Vildbjerg,*
- *Esbjerg.*
4. *Skjelskør,*
- *Randers,*
- *Brædstrup,*
- *Kolding,*
- *Holstebro,*
- *Ansager.*
6. *Græsted,*
- *Kallundborg,*
- *Odense,*
- *Hadsund,*
- *Thisted,*
- *Aarhus,*
- *Tørring,*
- *Varde.*
7. *Slagelse,*
- *Taastrup,*
7. *Nykøbing (p. F.),*
- *Bogense,*
- *Aalborg,*
- *Mørke,*
- *Silkeborg,*
- *Kolding.*
8. *Frederikssund,*
- *Haslev,*
- *Helsinge,*
- *Roskilde,*
- *Aarup,*
- *Hjørring,*
- *Hvalpsund,*
- *Kolind,*
- *Bryrup,*
- *Faarvang St.,*
- *Kibæk.*
9. *Skjørping,*
- *Skive,*
- *Thorup Pakh.,*
- *S. Omme.*
10. *Vordingborg,*
- *Hesselager,*
- *Hobro,*
- *Jellinge,*
10. *Esbjerg.*
11. *Herning.*
13. *Hvalsø,*
- *Odense,*
- *Brønderslev,*
- *Ribe.*
14. *Præstø,*
- *Ringsted,*
- *Nykøbing (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Stoholm,*
- *Sjelbro Kro,*
- *Ry,*
- *Kolding.*
15. *Hillerød,*
- *Næstved,*
- *Svendborg,*
- *Hjørring,*
- *Ulstrup St.,*
- *Skanderborg,*
- *Foldingbro.*
17. *Kjøge,*
- *N. Aaby,*
- *Aabybro,*
- *Hammel,*
17. *Esbjerg.*
20. *Slangerup,*
- *Sorø,*
- *Odense,*
21. *Asnæs,*
- *Storehedinge,*
- *Nykøbing (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*
22. *Stubbekjøbing,*
- *Hjørring.*
24. *Kjellerup,*
- *Vandel,*
- *Esbjerg.*
28. *Nykøbing (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*
29. *Odense,*
- *Hjørring,*
- *Aars.*
30. *Hjørring.*
31. *Marstal,*
- *Esbjerg.*

Forhold til sit Foder, giver for lidt Mælk, afmagrer og til Slutning dør.

Man skal ogsaa være yderst forsigtig ved Indkøb, ja man bør om muligt helt undgaa at købe Dyr, paa hvis Sundhed man ikke kan være helt sikker. Men ikke mindre vigtigt er det at passe paa, at Smitten ikke føres ind i Besætningen ved Hjælp af skummet Mælk, Kærnemælk og Valle fra Andelsmejerier. Imellem et Mejeris Medlemmer vil der altid være nogle, som have tuberkuløse Besætninger, og i disse vil der i Aarets Løb optræde et Tilfælde af Ydertuberkulose eller af vidt fremskreden Lungetuberkulose, saaledes at Mælken fra en saadan Besætning kommer til at indeholde mange Tuberkelbaciller, og de bringes nu med de forskellige Mælkeprodukter ud til andre Besætninger. Det lader sig let paavise, at mange sunde Besætninger i sin Tid ere blevne smittede ad denne Vej, og uagtet vi siden 1898 have haft Paabud om tilstrækkelig høj Opvarmning af skummet Mælk og Kærnemælk paa Mejerierne, sker det dog endnu af og til, fordi der ikke allevegne hver Dag i Aaret passes paa, at Opvarmningen bliver høj nok til at dræbe alle Tuberkelbacillerne. Mejeristerne bør stedse have en levende Følelse af det store Ansvar, der hviler paa dem, og Andelshaverne bør være villige til at støtte deres Bestræbelser paa bedste Maade ved ikke at vise Kniberi med Hensyn til Anskaffelsen af det fornødne Materiel o. s. v. Ogsaa Vallen burde pasteuriseres. Da den Kontrol med Pasteuriseringen, som hidtil har været udført fra det offentliges Side, er ganske utilstrækkelig, er det vigtigt for Andelshaverne at vide, at de selv med Lethed kunne udføre Kontrollen ved Hjælp af Prof. Storchs Prøvemidler. Man burde i hver Mejerikreds have en Mand, der daglig udførte denne Prøve.

Juni

6. Maaned. eller Skærsommer har 30 Dage. Aar 1912.

		Op E.		Højv.
L. 1	Nikomedes	11 16		0 38

Trinitatis. Kristus og Nikodemus, Joh. 3, 1—15
2den Række, Matth. 28, 18 til Enden.

S. 2	Marcellinus	11 59		1 20
M. 3	Erasmus	Op F.	*Fred. VIII Føds.*	2 2
Ti. 4	Optatus	12 27	☾ fjernest Jorden.	2 43
O. 5	Bonifacius	12 44	*Grundlovsdag.* Sol. op 3 33′ n. 8 43′.	3 23
T. 6	Norbertus	12 55		4 3
F. 7	Jeremias	1 3		4 44
L. 8	Medardus	1 9	◑ f. Kv. 3 36′ Form.	5 27

1. S. e. Trin. Den rige Mand, Luk. 16, 19 til Enden.
2den Række, Luk. 12, 13—21.

S. 9	Primus	1 15		6 16
M. 10	Onuphrius	1 21		7 9
Ti. 11	Barnab. Apost.	1 27		8 7
O. 12	Basilius	1 35	Sol. op 3 29′ n. 8 50′.	9 9
T. 13	Cyrillus	1 48		10 12
F. 14	Rufinus	2 8		11 12
L. 15	Vitus	Ned E.	● n. Mt. 7 24′ Form.	12 11

2. S. e. Trin. Den store Nadvere, Luk. 14, 16—24.
2den Række, Luk. 14, 25 til Enden.

S. 16	Tycho	11 4	☾ nærmest Jorden.	0 39
M. 17	Botolphus	11 35		1 32
Ti. 18	Leontius	11 53		2 22
O. 19	Gervasius	Ned F.	Sol. op 3 28′ n. 8 54′.	3 10
T. 20	Sylverius	12 5		3 57
F. 21	Albanus	12 14	◐ f. Kv. 9 39′ Eftm. *Solhverv, længste Dag, Sommer beg.*	4 43
L. 22	10,000 Mart.	12 20		5 31

3. S. e. Trin. Det fortabte Faar, Luk. 15, 1—10.
2den Række, Luk. 15, 11 til Enden.

S. 23	Paulinus	12 26		6 24
M. 24	St. Hansdag	12 33		7 21
Ti. 25	Prosper	12 41	Fru Ehrhardt	8 21
O. 26	Pelagius	12 52	Sol. op 3 30′ n. 8 55′.	9 22
T. 27	7 Sovere	1 9		10 20
F. 28	Eleonora	1 35		11 12
L. 29	Petr. Paulus	Op E.	○ f. Mt. 2 34′ Eftm.	12 0

4. S. e. Trin. Værer barmhjertige, Luk. 6, 36—42.
2den Række, Matth. 5, 43 til Enden.

S. 30	Lucina	10 29		0 21

Markedsfortegnelse for Juni 1912.

1. *Ringe,*	8. *Allingaabro.*	13. *Horsens.*	24. *Odense,*
- *Viborg.*	10. *Odense,*	14. *Rudkjøbing,*	- *Nibe,*
3. *Græsted,*	- *Brønderslev,*	- *Hobro,*	25. *Sorø,*
- *Roskilde,*	- *Skive.*	- *Horsens,*	- *Nykøbing (p. F.),*
- *Odense,*	11. *Præstø,*	- *Esbjerg,*	- *Aalborg,*
- *Hjallerup,*	- *Ringsted,*	- *Ribe.*	- *Kolding.*
4. *Slagelse,*	- *Nykøbing (p. F.),*	15. *Vejle,*	26 *Hjørring,*
- *Nykøbing (p. F.),*	- *Aalborg,*	- *Varde.*	- *Fjerritslev,*
- *Hjallerup,*	- *Silkeborg,*	17. *Holbæk,*	- *Grindsted.*
- *Aalborg,*	- *Kolding,*	- *Odense,*	27. *Hjallerup,*
. *Ny Løgten,*	- *Lemvig,*	- *Randers.*	- *Hjørring,*
- *Kolding.*	12. *Frederikssund,*	18. *Korsør,*	- *Knudstrup,*
6. *Hillerød,*	- *Helsinge,*	- *Slangerup,*	- *Ebeltoft.*
- *Hjørring,*	- *Kjøge,*	- *Nykøbing (p. F.),*	28. *Assens,*
- *Hurup,*	- *Nykjøb. (p. S.),*	- *Aalborg,*	- *Skovsgaard St.,*
- *Bjerringbro.*	- *Hjørring,*	- *Randers,*	- *Herning,*
7. *Vordingborg,*	- *Kolind,*	- *Kolding.*	- *Esbjerg,*
- *Kjerteminde,*	- *Skanderborg,*	19 *Hillerød,*	- *Vejen.*
- *Thisted,*	- *Holstebro.*	- *Næstved,*	29. *Øsløs,*
- *Trustrup,*	13. *Maribo,*	- *Hjørring,*	- *Viborg,*
- *Esbjerg.*	- *Faaborg,*	21. *Esbjerg.*	- *Videbæk.*
8. *Nykb. (p. M.),*	- *Skjørping,*		

Mangelfuld Pasteurisering medfører ogsaa Fare for Smittespredning til Svin. Svin kunne naturligvis smittes af Tuberkulose paa flere Maader. Grisen kan smittes gennem Modermælken, især hvis Soen har Tuberkulose i Yveret; den kan ogsaa smittes ved at leve i Sti sammen med tuberkuløse Svin eller ved at opholde sig i en inficeret Kostald, ved at rode i Møddingen, ved at strøs med Halm, som Køerne have levnet, og ved at Salgsgrise fodres med sød Mælk, men der et ingen Tvivl om, at Mælkeriprodukterne spille en Hovedrolle som Smittespredere. Uagtet Tuberkulosen heldigvis er forholdsvis lidet udbredt hos vore Svin — den findes i Gennemsnit kun hos 4—5 pCt. af Slagterisvin og hos de fleste kun i ringe Grad — er det Tab, som derved voldes de danske Landmænd, dog meget betydeligt, fordi Englænderne stille meget strenge Krav m. H. t. Svineprodukters absolute Frihed for Tuberkulose. Udryddelsen af Svinetuberkulosen er derfor en vigtig Opgave for os, og der er ingen Tvivl om, at den maa kunne løses. Sygdommens forholdsvis ringe Udbredelse, Svinenes korte Levetid og de enkelte Dyrs mindre betydelige Værdi gør det meget lettere at faa Bugt med Tuberkulosen hos dem end hos Kvæget.

Men ogsaa Kvægtuberkulosen kan udryddes. At dette er muligt, vil let indses, naar man erindrer, at Sygdommen udelukkende opstaar ved Smitte, og at Smitten kun sjælden paaføres Kalven allerede i Moders Liv. I Egne, hvor Tuberkulosen er saa udbredt, at over Halvdelen af de voksne Køer vise Spor af den, finder man knap 1 af 200 Kalve at have medfødt Tuberkulose. Kalvene ere altsaa som Regel sunde ved Fødslen, og hvis vi kunne forhindre dem i senere at optage Smitte, ville de vokse op som sunde Dyr.

At denne Tankegang er rigtig, er forlængst bevist ved talrige Forsøg. Vi have mangfoldige Besætninger, baade store og smaa, som

Juli

7. Maaned **eller Ormemaaned har 31 Dage.** Aar 1912.

		Op E.		Højv.
M. 1	Theobaldus	10 50		1 3
Ti. 2	Mariæ Besøg.	11 3	☾ fjernest Jorden.	1 42
O. 3	Cornelius	11 11	Sol. op 3 34′ n. 8 52′.	2 19
T. 4	Ulricus	11 18		2 53
F. 5	Anshelmus	11 24	Solen fjernest Jorden.	3 28
L. 6	Dion	11 29		4 5

5. S. e. Trin. **Jesus lærer af Skibet, Luk. 5, 1—11.**
2den Række, Matth. 16, 13—26.

S. 7	Lov. Aug.	11 35	◑ f. Kv. 5 47′ Eftm.	4 44
M. 8	Kjeld	11 42		5 27
Ti. 9	Sostrata	11 52		6 21
O. 10	Knud Konge	Op F.	Sol. op 3 42′ n. 8 47′.	7 24
T. 11	Josva	12 8		8 37
F. 12	Henrik	12 34		9 53
L. 13	Margarethe	1 19		11 2

6. S. e. Trin. **Farisæernes Retfærdighed, Matth. 5, 20—26.**
2den Række, Matth. 19, 16—26.

S. 14	Bonaventura	Ned E.	● n. M. 2 13′ Eftm.	12 4
M. 15	Apostl. Del.	9 56	☾ nærm. Jorden.	0 32
Ti. 16	Susanne	10 11		1 22
O. 17	Alexius	10 21	Sol. op 3 51′ n. 8 39′.	2 7
T. 18	Arnolphus	10 28		2 49
F. 19	Justa	10 35		3 32
L. 20	Elias	10 41		4 12

7. S. e. Trin. **Jesus bespiser 4000 Mand, Mark. 8, 1—9.**
2den Række, Matth. 10, 24—31.

S. 21	Evenus	10 49	◐ f. Kv. 6 18′ Form.	4 57
M. 22	Mar. Magd.	10 59		5 46
Ti. 23	Apollinaris	11 14	*Hundedagene begynder.*	6 43
O. 24	Christina	11 37	Sol. op 4 2′ n. 8 28′.	7 48
T. 25	Jacobus	Ned F.		8 55
F. 26	Anna	12 12		9 58
L. 27	Martha	1 7		10 52

8. S. e. Trin. **De falske Profeter, Matth. 7, 15—21.**
2den Række, Matth. 7, 22 til Enden.

S. 28	Aurelius	2 16		11 40
M. 29	Oluf	Op E.	☾ fjernest Jorden. ○ f. M. 5 28′ Form.	0 2
Ti. 30	Abdon	9 20		0 41
O. 31	Germanus	9 27	Sol. op 4 14′ n. 8 16′.	1 16

Markedsfortegnelse for Juli 1912.

1. *Almindingen,*
- *Roskilde,*
- *Odense,*
- *Ulstrup (Hornum St.).*
2. *Frederiksværk,*
- *Slagelse,*
- *Nykøbing (p. F.),*
- *Rødby,*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*
3. *Hillerød,*
- *Slagelse,*
- *Hjørring,*
- *Skjørping,*
- *Ny Løgten.*
4. *Bjerringbro,*
- *Grenaa,*
- *Hobro,*
- *Laasby.*
5. *Vordingborg,*
- *Randers,*
5. *Esbjerg.*
6. *Randers.*
8. *Odense,*
- *Brønderslev,*
- *Aarhus,*
- *Give.*
9. *Præstø,*
- *Ringsted,*
- *Nykøbing (p F.),*
- *Sakskjøbing,*
- *Odense,*
- *Aalborg,*
- *Thisted,*
- *Mariager,*
- *Salten,*
- *Kolding.*
10. *Frederikssund,*
- *Middelfart,*
- *Nyborg,*
- *Hjørring,*
- *Kolind,*
- *Silkeborg.*
11. *Bogense,*
- *Ørbæk.*
12. *TorupPakhus,*
- *N. Snede,*
- *Fredericia,*
- *Esbjerg.*
15. *Helsingør,*
- *Odense.*
16. *Nykøbing (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*
17. *Hillerød,*
- *Kallundborg,*
- *Næstved,*
- *Hjørring,*
19. *Nykb. (p. F.),*
- *Esbjerg.*
22. *Odense,*
23. *Kjøge,*
- *Nykøb. (p.F.),*
- *Ærøskjøbing,*
23. *Aalborg,*
- *Kolding.*
24. *Hjørring,*
- *Løgstør,*
- *Tørring,*
- *Kolding.*
25. *Svendborg.*
26. *Vilsund,*
- *Allingaabro,*
- *Esbjerg.*
27. *Nykb. (p. M.),*
- *Brædstrup.*
29. *Odense,*
- *Skive.*
30. *Nykøb. (p.F.),*
- *Aalborg,*
- *Viborg,*
- *Kolding,*
31. *Ølstykke,*
- *Hjørring,*
- *Havndal,*
- *Holstebro.*

---

have været stærkt plagede af Tuberkulose, hvor Ejeren har været i Stand til i Aarenes Løb at skaffe sig en fuldstændig sund Besætning. Man skal ikke opdrætte Kalven af en i høj Grad tuberkuløs Ko eller af en Ko med Yvertuberkulose, en saadan Kalv kunde være smittet som Foster, men man kan meget godt opdrætte Kalven af en Ko, der kun er tuberkuløs i ringere Grad. Men denne Kalv maa straks fjernes fra den smittebefængte Kostald og hensættes paa et smittefrit Sted, og man maa vaage over, at den ikke faar Mælk, der indeholder levende Tuberkelbaciller. De første Par Dage maa Kalven have Moderens Raamælk, men derefter kan man give den Mælk, som er kogt eller tilstrækkelig højt opvarmet (80° C) eller man kan give den raa Mælk af fuldstændig sunde Køer.

Medens Smitte gennem Føden spiller Hovedrollen hos de ganske unge Dyr, drejer det sig senere væsentlig om at undgaa Smitte ved Samliv — især i Stalden, men ogsaa paa Græsgangen — med tuberkuløse Dyr, der udskille Tuberkelbaciller. De sunde Dyr maa ikke nogensinde opstaldes sammen med de tuberkuløse, de maa holdes som en Besætning for sig, og naar engang efter nogle Aars Forløb den gamle Besætning er formindsket saa meget og den nye vokset saaledes til, at det er formaalstjenligt at lade dem bytte Plads, maa den gamle Stald desinficeres særdeles omhyggeligt, da Bacillerne kunne holde sig meget længe levende i en Stald.

Indretningen af isolerede, smittefri Opholdsrum for Kalve og Ungkvæg er i Reglen forholdsvis let og billig. Betydelig vanskeligere bliver det, naar Dyrene ere blevne voksne. I de fleste Tilfælde vil man dog kunne komme ud over Vanskelighederne, i Nødsfald ved at dele den gamle Kostald ved en let Bræddevæg fra Gulv til Loft og fra Væg til Væg. Der bør ikke være nogen Dør i Væggen, og hvor

August

8. Maaned eller Høstmaaned har 31 Dage. Aar 1912.

			Op E.		Høiv.
T.	1	Peders Fængsl.	9 33		1 50
F.	2	Hannibal	9 38		2 22
L.	3	Nikodemus	9 43	Agerlin	2 54

9. S. e. Trin. Den utro Husfoged, Luk. 16, 1—9.
2den Række, Luk. 12, 32—48.

S.	4	Dominikus	9 50		3 29
M.	5	Osvaldus	9 58		4 8
Ti.	6	Kr. Forklar.	10 10	◑ f. Kv. 5 18′ Form.	4 53
O.	7	Donatus	10 30	Sol. op 4 27′ n. 8 2′.	5 48
T.	8	Ruth	11 4	*De lyse Nætter ophører.*	6 58
F.	9	Romanus	Op F.		8 20
L.	10	Laurentius	12 3	Løn …	9 42

10. S. e. Trin. Jesus græder over Jerusalem, Luk. 19, 41 til Enden.
2den Række, Matth. 11, 16—24.

S.	11	Herman	1 30	~~Løn …~~	10 52
M.	12	Clara	Ned E.	● n. M. 8 58′ Eftm. ☾ nærmest Jorden.	11 51
Ti.	13	Hippolytus	8 27		0 17
O.	14	Eusebius	8 36	Sol. op 4 41′ n. 7 47′. Helga	1 2
T.	15	Mariæ Himf.	8 43	Kobm. Nielsen	1 43
F.	16	Rochus	8 49		2 22
L.	17	Anastatius	8 57	~~Løn …~~	3 1

11. S. e. Trin. Farisæeren og Tolderen, Luk. 18, 9—14.
2den Række, Luk. 7, 36 til Enden.

S.	18	Agapetus	9 6	Folk … Løn	3 42
M.	19	Sebaldus	9 18	◐ f. Kv. 5 57′ Eftm.	4 26
Ti.	20	Bernhard	9 38		5 16
O.	21	Salomon	10 9	Sol. op 4 54′ n. 7 30′.	6 15
T.	22	Symphorian	10 57	… Døtler	7 22
F.	23	Bachæus	Ned F.	*Hundedagene ender.*	8 30
L.	24	Bartholomæus	12 3		9 33

12. S. e. Trin. Den Døve og Stumme, Mark. 7, 31 til Enden.
2den Række, Matth. 12, 31—42.

S.	25	Ludvig	1 20	☾ fjernest Jorden.	10 27
M.	26	Irenæus	2 40		11 13
Ti.	27	Gebhardus	Op E.	○ f. M. 8 59′ Eftm.	11 52
O.	28	Lovise	7 43	Sol. op 5 8′ n. 7 13′.	0 12
T.	29	Joh. Halsh.	7 48		0 45
F.	30	Benjamin	7 53		1 16
L.	31	Bertha	7 59		1 49

Markedsfortegnelse for August 1912.

1. *Bjerringbro,*	6. *Kolding,*	13. *Aalborg,*	26. *Odense,*
- *Ringkjøbing.*	- *Ribe.*	- *Kolding.*	- *Vegger St.,*
2. *Vordingborg,*	7. *Hillerød,*	14 *Frederikssund,*	- *Lemvig,*
- *Odder,*	. *Slagelse,*	- *Hjørring,*	- *Holsted.*
- *Brande,*	- *Hjørring,*	- *Trustrup.*	27. *Nykøb. (p. F.),*
- *Esbjerg.*	- *Ny Løgten,*	16. *Esbjerg.*	- *Aalborg,*
3. *Hammel,*	- *Varde.*	19. *Odense,*	- *Kolding,*
- *Skjern.*	8. *Vorbasse.*	20. *Nykøb. (p.F.),*	- *Ramme,*
5. *Roskilde,*	9. *Hobro,*	- *Aalborg,*	- *Ringkjøbing.*
- *Odense.*	- *Esbjerg.*	- *Kolding.*	28. *Hjørring,*
- *Skanderborg,*	12. *Odense,*	21. *Hillerød,*	- *Ulfkjær.*
- *Bramminge.*	- *Brønderslev.*	- *Næstved,*	29. *Dalager.*
6. *Nykøb. (p.F.),*	13. *Præstø,*	- *Hjørring.*	30. *Herning,*
- *Aalborg,*	- *Ringsted,*	23. *Esbjerg.*	- *Esbjerg.*
- *Horsens,*	- *Nykøb. (p.F.),*		31. *Herning.*

der er fælles Vandkrybbe, bør Vandet løbe fra de sunde til de smittede, og ikke kunne løbe tilbage.

Saa vidt muligt bør forskellige Personer passe de 2 Afdelinger. Hvis dette ikke kan ordnes, maa de sunde Dyr røgtes og malkes først, og der bør ved Anvendelse af særligt Fodtøj og Overtøj sørges saa godt som muligt for at undgaa Tilførsel af Smitte.

Der er selvfølgelig paa mange Maader Fare for at faa Tuberkelbakciller, der blive udskilte fra de syge Dyr, slæbt ind i Stalden til de sunde (ved Mennesker, Hunde, Katte, Fugle, Rotter o. s. v.), og jo nærmere de 2 Afdelinger ligge ved hinanden, desto lettere sker dette. Derfor gaar det meget bedre, jo grundigere Adskillelsen kan gøres — allerlettest naturligvis, naar det er muligt at anbriuge de sunde Dyr paa en helt anden Ejendom. Men selv under vanskelige Forhold er Adskillelsen mange Steder gennemført med Held, hvis Ejeren har haft den fulde Forstaaelse af, hvad det kom an paa, og haft Energi nok til daglig at passe paa, at de nødvendige Forholdsregler blive overholdte. En sjællandsk Gaardmand, der i Løbet af 7 Aar ved eget Opdræt (der fra først af anbragtes i en anden Længe end Kostalden) havde omdannet sin meget stærkt tuberkuløse Besætning til en helt sund af fortrinlig Beskaffenhed, skrev engang: „At Fremgangsmaaden er fordelagtig for enhver, som har Tuberkulose i sin Besætning, kan ikke betvivles. Havde jeg ikke gjort noget for det, havde jeg vel snart været ruineret, og det hele er ikke saa farlig en Sag, det kan enhver, som har Tro til det". Omkostningerne angiver han som knap 200 Kroner, men han passede ganske vist selv sine Kreaturer.

Faren for Indslæbning af Smitte i den sunde Afdeling er selvfølgelig større, jo flere Baciller der udskilles i den syge Afdeling. Derfor bør man sørge for hurtigst muligt at slagte de Dyr, som i særlig Grad udskille Baciller, altsaa især Køer med stærk Lungetuberkulose og Køer med Tuberkulose i Bør og Yver. Den hurtige Fjernen af de sidste hjælper Staten til, idet den yder en delvis Erstatning for dem, naar de slagtes. Men ogsaa de andre Former af saakaldet „aaben Tuberkulose" bør fjernes saa tidlig som muligt. Saadanne Dyr kunne vel undertiden leve temmelig længe, men de betale sig ikke, og de ere farlige Smittespredere. I gamle Dage var det ganske almindeligt, at man lod slige Dyr staa og hensygne. Nu til Dags er der sikkert sket det Fremskridt, at de fjernes tidligere, og dette

September

9. Maaned eller Fiskemaaned har 30 Dage. Aar 1912.

13. S. e. Trin. Samaritaneren og Leviten, Luk. 10, 23—37.
2den Række, Matth. 20, 20—28.

			Op E.		Højv.
S.	1	Ægidius	8 6		2 23
M.	2	Elisa	8 16		3 0
Ti.	3	Seraphia	8 32		3 43
O.	4	Theodosia	8 59	Sol. op 5 21′ n. 6 55′. ◑ f. Kv. 2 23′ Eftm.	4 33
T.	5	Regina	9 45		5 34
F.	6	Magnus	10 58		6 50
L.	7	Louise	Op F.		8 13

14. S. e. Trin. De 10 Spedalske, Luk. 17, 11—19.
2den Række, Joh. 5, 1—15.

S.	8	Mariæ Føds.	12 32		9 31
M.	9	Gorgonius	2 15	☾ nærmest Jorden.	10 35
Ti.	10	Burchhardt	3 58		11 27
O.	11	Hillebert	Ned E.	Sol. op 5 35′ n. 6 37′. ● n. M. 4 48′ Form.	12 12
T.	12	Guido	6 57		0 34
F.	13	Cyprianus	7 4		1 12
L.	14	† Ophøjelse	7 12		1 51

15. S. e. Trin. Ingen kan tjene to Herrer, Matth. 6, 24 til Enden.
2den Række, Luk. 10, 38 til Enden.

S.	15	Eskild	7 23		2 30
M.	16	Euphemia	7 39		3 14
Ti.	17	Lambertus	8 6		4 1
O.	18	Titus	8 48	*Tamperdag.* Sol. op 5 48′ n. 6 18′. ◐ f. Kv. 8 55′ Form.	4 53
T.	19	Constantia	9 49		5 52
F.	20	Tobias	11 3		6 56
L.	21	Matthæus	Ned F.	☾ fjernest Jorden.	8 0

16. S. e. Trin. Enkens Søn af Nain, Luk. 7, 11—17.
2den Række, Joh. 11, 19—45.

S.	22	Mauritius	12 23		9 0
M.	23	Linus	1 45	*Jævndøgn. Efteraar begynder.*	9 52
Ti.	24	Tecla	3 5		10 36
O.	25	Cleophas	4 23	Sol. op 6 2′ n. 6 0′.	11 15
T.	26	Adolph	Op E.	*Kronprins Christian.* ○ f. M. 12 34′ Eftm.	11 52
F.	27	Cosmus	6 9		0 9
L.	28	Venceslaus	6 16		0 44

17. S. e. Trin. Den Vatersottige, Luk. 14, 1—11.
2den Række, Mark. 2, 14—22.

S.	29	St. Michael	6 25		1 19
M.	30	Hieronymus	6 39		1 58

Markedsfortegnelse for September 1912.

2. *Græsted,*
- *Roskilde,*
- *Odense,*
- *Brønderslev,*
- *Hurup,*
- *Hadsten.*

3. *Frederiksværk,*
- *Hvalsø,*
- *Nykøb. (p.F.),*
- *Aalborg,*
- *Thisted,*
- *Allingaabro,*
- *Kolding.*

4. *Hillerød,*
- *Kjøge,*
- *Hjørring,*
- *Aars,*
- *Hadsund,*
- *Ny Løgten.*

5. *Skræm,*
- *Bjerringbro,*
- *Grindsted.*

6. *Skjelskør,*
- *Vordingborg,*
- *Fjerritslev,*
- *Randers,*
- *Give,*
- *Struer,*
- *Esbjerg.*

7. *Læsø,*
- *Skive,*
- *Randers,*
- *Ribe.*

9. *Odense,*
- *Flauenskjold,*
- *Nibe,*
- *Holstebro.*

10. *Præstø,*
- *Ringsted,*

10 *Nykøb. (p.F.),*
- *Aarup,*
- *Aalborg,*
- *Møldrup St.,*
- *Skanderborg,*
- *Kolding,*
- *N. Nebel.*

11. *Frederikssund,*
- *Helsinge,*
- *Egeskov,*
- *Hjørring,*
- *V. Hassing,*
- *Kolind,*
- *Tarm,*
- *Vejen.*

12. *Slagelse,*
- *Aabybro,*
- *Aalestrup,*
- *Varde.*

13. *Haslev,*
- *Vraa St.,*
- *Vesløs St.,*
- *Karup,*
- *Odder,*
- *Bække,*
- *Esbjerg.*

14. *Tværsted,*
- *Løgstør,*
- *Kolding.*

16. *Asnæs,*
- *Odense,*
- *Sæby,*
- *Ulstrup (Hornum St.),*
- *Thorup Pakh.,*
- *Haderup.*

17. *Kallundborg,*
- *Kjøge,*
- *Maribo,*

17 *Nykøb. (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Ulstrup St.,*
- *Rønde,*
- *Kolding,*
- *Vildbjerg.*

18. *Hillerød,*
- *Næstved,*
- *Nysted,*
- *Assens,*
- *Hjørring,*
- *Skjørping,*
- *Stoholm,*
- *Bryrup.*

19. *Middelfart,*
- *LøkkensvejKro,*
- *Durup,*
- *Ebeltoft,*
- *Hobro,*
- *Lunderskov.*

20. *Hesselager,*
- *Sindal,*
- *Rødkjærsbro,*
- *Hobro,*
- *Esbjerg.*

21. *Hjørring,*
- *Nykb. (p. M.),*
- *Skals.*

23. *Odense,*
- *Jetsmark,*
- *Gudumholm,*
- *Hals,*
- *Viborg,*
- *Høver Kro,*
- *Brande.*

24. *Ringsted,*
- *Svinninge,*
- *Nykøb. (p.F.).*
- *Bogense,*

24. *Frederikshavn,*
- *Aalborg,*
- *Viborg,*
- *Jellinge,*
- *Kolding.*

25. *Nykb. (p. S),*
- *Sorø,*
- *Ejby,*
- *Agersted,*
- *Hjørring,*
- *Frøstrup St.,*
- *Kjellerup,*
- *Hornsyld.*

26. *Stege,*
- *Hjallerup,*
- *Hørdum,*
- *Glæsborg,*
- *Silkeborg,*
- *Uldum.*

27. *Roskilde,*
- *Stege,*
- *Marstal,*
- *Aars,*
- *Thisted,*
- *Grenaa,*
- *Havndal,*
- *Horsens,*
- *Esbjerg.*

28. *N. Aaby,*
- *Halvrimmen,*
- *Hvidbjerg,*
- *Randers,*
- *Vejle,*
- *Foldingbro.*

30. *Odense,*
- *Dronninglund,*
- *Skive,*
- *Hammel,*
- *Ribe.*

---

har bidraget til at gøre Tuberkulosen mindre fremtrædende i mange angrebne Besætninger, men man maa ikke tro, at man kan skaffe sig af med Sygdommen alene ved at fjerne de værste Smittespredere. Der bliver nok tilbage, som, uagtet de ikke vise paafaldende Sygdomstegn, alligevel udskille Baciller, og Tid efter anden vil Sygdommen udvikle sig videre hos mange af dem. Der er intet andet Middel til virkelig at faa Bugt med Sygen end at danne sig en ny sund Besætning paa Grundlag af de sunde Kalve.

Under Arbejdet for at danne sig en ny sund Besætning staar man, som nævnt, i Fare for at faa denne smittet paany — og derfor vilde Resultatet let i Tidens Løb blive forplumret, hvis vi ikke havde et Middel til i Tide at opdage, at et Dyr var smittet af Tuberkulose. Det have vi heldigvis faaet i det saakaldte Tuberkulin. Dette Stof er et Ekstrakt af dræbte Tuberkelbaciller og af den Suppe, hvori

Oktober

10. Maaned eller Sædemaaned har 31 Dage Aar 1912.

		Op E.		Højv.
Ti. 1	Remigius	7 1		2 42
O. 2	Ditlev	7 39	Sol. op 6 15′ n. 5 42′.	3 31
T. 3	Mette	8 41	◑ f. Kv 9 48′ Eftm.	4 26
F. 4	Franciscus	10 7		5 28
L. 5	Placidus	11 45		6 47

18. S. e. Trin. Hvis Søn er Kristus, Matth. 22, 34 til Enden.
2den Række, Joh. 15, 1—11.

		Op F.		
S. 6	Broderus			8 2
M. 7	Amalia	1 24	☾ nærmest Jorden.	9 10
Ti. 8	Ingeborg	3 2		10 8
O. 9	Dionysius	4 37	Sol. op 6 29′ n. 5 24′. Alf Andersen	10 57
T. 10	Gereon	Ned E.	● n. M. 2 41′ Eftm.	11 41
F. 11	Fred. 4. Fødsel	5 20	Georg	0 2
L. 12	Maximilian	5 29		0 42

19. S. e. Trin. Den Værkbrudne, Matth. 9, 1—8.
2den Række, Joh. 1, 35 til Enden.

S. 13	Angelus	5 42		1 23
M. 14	Calixtus	6 5		2 5
Ti. 15	Hedevig	6 40	*Flyttedag.* [illegible]	2 50
O. 16	Gallus	7 34	Sol. op 6 43′ n. 5 6′. Poul Andersen	3 39
T. 17	Florentinus	8 45		4 29
F. 18	Luc. Evang.	10 3	◐ f. Kv. 3 6′ Form.	5 22
L. 19	Balthasar	11 25	☾ fjernest Jorden.	6 20

20. S. e. Trin. Bryllupsklæderne, Matth. 22, 1—14.
2den Række, Matth. 21, 28—44.

S. 20	Felicianus	Ned F.		7 19
M. 21	11,000 Jomfruer	12 45		8 14
Ti. 22	Cordula	2 4		9 5
O. 23	Søren	3 22	Sol. op 6 58′ n. 4 49′.	9 52
T. 24	Proclus	4 41		10 34
F. 25	Crispinus	6 2		11 15
L. 26	Amandus	Op E.	○ f. M. 3 30′ Form.	11 55

21. S. e. Trin. Den kongelige Mand, Joh. 4, 46—53.
2′ Række, Joh. 4, 34—42.

S. 27	Sem	4 46	*Prins Valdemar.*	0 16
M. 28	Simon og Judas	5 5		0 58
Ti. 29	Narcissus	5 38		1 43
O. 30	Absalon	6 33	Sol. op 7 12′ n. 4 33′.	2 32
T. 31	Reformat. Beg.	7 52	*Dronning Louise.*	3 26

Markedsfortegnelse for Oktober 1912.

1. *Taastrup,*
- *Nakskov,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Faaborg,*
- *Aalbæk,*
- *Aalborg,*
- *Østbirk,*
- *Kolding,*
- *Lemvig.*

2. *Hillerød,*
- *Kjøge,*
- *Slagelse,*
- *Nykb. (p. F.),*
- *Hjørring,*
- *Hadsund,*
- *Ny Løgten,*
- *Tørring,*
- *Bækmarksbro,*
- *Vinderup.*

3. *Ruds-Vedby,*
- *Tranebjerg,*
- *Ærøskjøbing,*
- *Nibe,*
- *Bjerringbro,*
- *Mariager,*
- *Egtved,*
- *Holstebro.*

4. *Fuglebjerg,*
- *Skibby,*
- *Vordingborg,*
- *Sakskjøbing,*
- *Løkken,*
- *N.-Sundby,*
- *Gjerlev,*
- *Børkop,*
- *Esbjerg.*

5. *Ringe,*
- *Hvalpsund,*
- *Herning,*
- *Ansager.*

7. *Græsted,*
- *Odense,*
- *Ringkøbing,*
- *Bramminge.*

8. *Farum,*
- *Præstø,*
- *Ringsted,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Glamsbjerg,*
- *Sæby,*
- *Aalborg,*
- *Kolding,*
- *Tarm,*
- *Ribe.*

9. *Frederikssund,*
- *Helsinge,*
- *Svendborg,*
- *Dybvad,*
- *Hjørring,*
- *Thisted,*
- *Trustrup,*
- *Varde.*

10. *Otterup St.,*
- *Frederikshavn,*
- *Fjerritslev,*
- *Hadsten.*

11. *Nyborg,*
- *Aabybro,*
- *Nykb. (p. M.),*
- *Allingaabro,*
- *Kolding,*
- *Esbjerg.*

12. *Kjerteminde,*
- *Østervraa,*

12. *Bælum.*

14. *Jyderup,*
- *Pedersker,*
- *Odense,*
- *Brønderslev,*
- *Løgstør,*
- *Vandel.*

15. *Holbæk,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Rødby,*
- *Aalborg,*
- *N.-Sundby,*
- *Aarhus,*
- *Kolding.*

16. *Hillerød,*
- *Næstved,*
- *Brobyværk,*
- *Hjørring,*
- *Aalborg,*
- *Ryom,*
- *Ry.*

17. *Skjørping,*
- *Kjellerup,*
- *Mørke,*
- *Ulfkjær.*

18. *Helsingør,*
- *Storehedinge,*
- *Sindal,*
- *Hobro,*
- *Brædstrup,*
- *Hammel,*
- *Esbjerg.*

19. *Hjørring,*
- *Viborg,*
- *Videbæk.*

21. *Østermarie Kirke,*

21. *Odense,*
- *Jerslev,*
- *Ny Soelbjerg Kro,*
- *Silkeborg,*
- *S.-Omme,*
- *Ribe.*

22. *Nakskov,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Skanderborg,*
- *Kolding.*

23. *Hjørring,*
- *Ulstrup (Hornum St.),*
- *Horsens,*
- *Ølgod.*

24. *Stubbekjøbing,*
- *Hjallerup,*
- *Sjelbro Kro,*
- *Give.*

25. *Hørsholm,*
- *Vejle,*
- *Esbjerg.*

26. *Randers.*

28. *Clemens Kro,*
- *Odense,*
- *Bording St.*

29. *Fakse,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*

30. *Kjøge,*
- *Ølstykke,*
- *Hjørring,*
- *N.-Snede.*

31. *Middelfart,*

---

man har dyrket dem i Laboratoriet, og det har den Egenskab, at det ved Indsprøjtning under Huden frembringer en forbigaaende Feber (Reaktion) hos Dyr, som ere smittede af Tuberkulose, selv om Tuberklerne endnu ere overordentlig lidet udviklede, medens det ingen Virkning har paa helt sunde Dyr. Tuberkulinreaktionen formaar derimod ikke at give os Oplysning om, hvor langt Sygdommen er fremskreden. Reaktionens Styrke staar ikke i noget ligefremt Forhold til Sygdommens Grad, den staar snarere i et omvendt Forhold hertil, idet smaa, men friske Tuberkuloser hyppigst give en meget stærk Reaktion, medens derimod Dyr med gamle Tilfælde af Tuberkulose ofte kan reagere svagt, ja undertiden, om end sjældent, næsten slet ikke, selv om Sygdommen er vidt fremskreden. I Tilfælde af gammel Tuberkulose kan Tuberkulinet derfor undtagelsesvis misvise, men i Almindelighed er det, rigtigt anvendt, et særdeles værdifuldt Middel til at give os Oplysning om en Tuberkulose, hvis Eksistens vi uden det ikke kunde have Anelse om. Derfor er Tuberkulinprøven af uvurderlig Nytte

November

11. Maaned eller Slagtemaaned har 30 Dage. Aar 1912.

			Op E.		Højv.
F.	1	Alle Helgen	9 26		4 23
L.	2	Alle Sjæle	11 4	◑ f. Kv. 4 38' Form.	5 24

22. S. e. Trin. Jesus prædiker om Salighed, Matth. 5, 1—12.
2. Række, Matth. 5, 13—16.

S.	3	Hubertus	Op F.	☾ nærmest Jorden.	6 30
M.	4	Otto	12 40		7 35
Ti.	5	Malachias	2 12		8 38
O.	6	Leonhardus	3 43	Sol op 7 28' n. 4 18'.	9 35
T.	7	Engelbrecht	5 13		10 25
F.	8	Claudius	6 45		11 12
L.	9	Theodor	Ned E.	● n. M. 3 5' Form. Folkers Bryllup	12 0

23. S. e. Trin. Skattens Mønt, Matth. 22, 15—22.
2den Række, Mark. 12, 41 til Enden.

S.	10	Luther	4 6		0 19
M.	11	Morten Bisp	4 34		1 2
Ti.	12	Torkild	5 21		1 47
O.	13	Arcadius	6 26	Sol. op 7 42' n. 4 5'.	2 31
T.	14	Frederik	7 43		3 16
F.	15	Leopold	9 4		4 0
L.	16	Othenius	10 25	◑ f. Kv. 11 43' Eftm. ☾ fjernest Jorden.	4 46

24. S. e. Trin. Den blodsottige Kvinde. Matth. 9, 18—26.
2' Række, Joh. 5, 17—29.

S.	17	Anianus	11 43		5 33
M.	18	Hesychius	Ned F.		6 24
Ti.	19	Elisabeth	1 0		7 16
O.	20	Volkmarus	2 18	Sol. op 7 56' n. 3 54'.	8 9
T.	21	Mariæ Ofr.	3 37		9 2
F.	22	Cecilia	5 0		9 53
L.	23	Clemens	6 29		10 42

25 S. e. Trin. Ødelæggelsens Vederstyggelighed, Matth. 24, 15—28.
2' Række, Luk. 17, 20—33.

S.	24	Chrysogonus	Op E.	○ f. M. 5 12' Eftm.	11 32
M.	25	Catharina	3 36	Schinkes Bryllup	12 24
Ti.	26	Conradus	4 24		0 47
O.	27	Facundus	5 38	Sol op 8 10' n. 3 44'.	1 39
T.	28	Soph. Magdal.	7 10	☾ nærmest Jorden	2 29
F.	29	Saturninus	8 49		3 21
L.	30	Andreas	10 25	Richard	4 12

Markedsfortegnelse for November 1912.

1. *Skjelskør,*
- *Vordingborg,*
- *Svendborg,*
- *Flauenskjold,*
- *Esbjerg.*
2. *Hillerød,*
- *Nysted,*
- *Faaborg,*
- *Aars.*
4. *Haslev,*
- *Roskilde,*
- *Sakskjøbing,*
- *Odense,*
- *Nibe.*
5. *Frederikssund,*
- *Slagelse,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Bogense,*
- *Aalborg,*
- *Grenaa,*
- *Kolding,*
- *Kibæk.*
6. *Slagelse,*
6. *Sorø,*
- *Aarup,*
- *Hjørring,*
- *Mariager,*
- *Ny Løgten.*
7. *Kallundborg,*
- *Veksø,*
- *Ringe,*
- *Skjørping,*
- *Bjerringbro.*
8. *Nyborg,*
- *Hobro,*
- *Esbjerg.*
9. *Rudkjøbing,*
- *Randers.*
11. *Odense,*
- *Brønderslev,*
- *Tim.*
12. *Præstø,*
- *Ringsted,*
- *Nakskov,*
12. *Nykjb. (p. F.),*
- *Assens,*
12. *Aalborg,*
- *Odder,*
- *Kolding.*
13. *Frederikssund,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Hjørring,*
- *Kolind,*
- *Holsted.*
14. *Hvalsø,*
- *Skive,*
- *Høver Kro.*
15. *Fredericia,*
- *Lemvig,*
- *Esbjerg.*
16. *Holstebro.*
18. *Odense,*
- *Løgstør,*
- *Give.*
19. *UggerløseKro,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Rødby,*
- *Aalborg,*
- *Rønde,*
19. *Kolding,*
- *Ribe.*
20. *Hillerød,*
- *Næstved,*
- *Kjerteminde,*
- *Hjørring,*
- *Aalestrup,*
- *Varde.*
21. *Svendborg,*
- *Havndal,*
- *Silkeborg.*
22. *Faarvang St.,*
- *Esbjerg.*
23. *Viborg.*
25. *Odense.*
26. *Holbæk,*
- *Slangerup,*
- *Nykøb. (p. F.),*
- *Aalborg,*
- *Kolding.*
27. *Hjørring.*
28. *Hjallerup.*
29. *Esbjerg.*

---

under Arbejdet for at danne en ny sund Besætning, idet man prøver den nydannede sunde Afdeling en eller hellere to Gange aarligt dermed. Man kan herved udpege de enkelte Dyr, som trods Affondringen maatte være blevne smittede, og man bliver i Stand til at fjerne dem, inden de endnu ere blevne kendeligt syge, og inden de have været i Stand til at sprede Smitte, i alt Fald i nogen kendelig Grad. Siden 1893 har den danske Stat hjulpet enhver Kvægejer, som vilde bruge Tuberkulinet paa denne Maade, idet den yder gratis Tuberkulin og betaler Dyrlægerne for at udføre Prøven og for at vejlede Ejerne med Hensyn til den bedst mulige Ordning af Affondringen af den nye Besætning. Det maa beklages, at altfor faa Landmænd tage imod denne Hjælp.

Veterinær- og Landbohøjskolen i April 1911.

B. Bang.

Planeterne i Aaret 1912.

Merkur er i Almindelighed Solen saa nær, at den ikke kan ses med blotte Øjne. Den 15de Januar, 13de Maj, 8de September og 28de December er den længst vest for Solen og staar omkring disse Dage op henholdsvis 1 3/4, 1/4, 1 3/4 og 2 Timer før Solen. Den 28de Marts, 25de Juli og 19de November er den længst øst for Solen og gaar omkring disse Dage ned henholdsvis 2, 3/4 og 1/2 Time efter Solen.

Venus er ved Aarets Begyndelse Morgenstjerne og staar op 4 Timer før Solen. I Begyndelsen af Februar staar den op 2 Timer før Solen, forsvinder i Maanedens Løb i Morgenrøden og holder sig fremdeles skjult i Solens Straaler. Den 6te Juli passerer den bag om Solen. I November begynder den at vise sig paa Aftenhimlen, hvor den sidst i November gaar ned 2 Timer efter Solen. ved Aarets Slutning 4 Timer efter Solen.

December

12. Maaned eller Kristmaaned har 31 Dage. Aar 1912.

1. S. i Advent. Jesu Indtog i Jerusalem, Matth. 21, 1—9.
2den Række, Luk. 4, 16—30.

			Op E.		Højv.
S.	1	Arnold	11 58	◑ f. Kv. 12 5′ Eftm.	5 5
M.	2	Bibiana	Op F.		6 0
Ti.	3	Svend	1 27		6 58
O.	4	Barbara	2 55	Sol. op 8 22′ n. 3 38′.	7 58
T.	5	Sabina	4 24		8 57
F.	6	Nikolaus	5 54		9 55
L.	7	Agathon	7 25		10 47

2. S. i Advent. Tegn i Sol og Maane, Luk. 21, 25—36.
2den Række, Matth. 25, 1—13.

S.	8	Mariæ Undf.	Ned E.	● n. M. 6 7′ Eftm.	11 37
M.	9	Rudolph	3 12		0 2
Ti.	10	Judith	4 11		0 47
O.	11	Damasus	5 25	Sol op 8 31′ n. 3 34′.	1 30
T.	12	Epimachus	6 45	Petra B.	2 11
F.	13	Lucia	8 6	moder	2 51
L.	14	Crispus	9 25	☾ fjernest Jorden.	3 29

3. S. i Advent. Johannes i Fængsel, Matth. 11, 2—10.
2den Række, Luk. 1, 67 til Enden.

S.	15	Nikatius	10 42		4 7
M.	16	Lazarus	11 58	◐ f. Kv. 9 6′ Eftm.	4 46
Ti.	17	Albina	Ned F.	Fru Froberg	5 28
O.	18	Lovise	1 14	*Tamperdag.* Sol op 8 38′ n. 3 34′.	6 15
T.	19	Nemesius	2 34		7 9
F.	20	Abraham	3 58	Tante Hanne	8 8
L.	21	Thomas	5 27		9 12

4. S. i Advent. Johannis Vidnesbyrd, Joh. 1, 19—28.
2den Række, Joh. 3, 25 til Enden.

S.	22	Japetus	7 2	*Solhverv, korteste Dag, Vinteren beg.*	10 16
M.	23	Torlacus	8 31		11 17
Ti.	24	Adam	Op E.	*Kronprinsesse Alexandrine.* ○ f. M. 5 30′ Form.	12 17
O.	25	Juledag	4 43	Sol op 8 42′ n. 3 38′.	0 43
T.	26	St. Stephan	6 24	☾ nærmest Jorden Enes Brytting	1 34
F.	27	Joh. Evangel.	8 5	Løve	2 21
L.	28	Børnedag	9 42		3 6

S. i J. og N. Simeon og Anna, Luk. 2, 33—40. 2′ Række, Luk. 2, 25—32.

S.	29	Noah	11 14	Fru Agerlien	3 52
M.	30	David	Op F.	◑ f. Kv. 9 12′ Eftm.	4 36
Ti.	31	Sylvester	12 43		5 24

Markedsfortegnelse for December 1912.

2. Græsted,
- Roskilde,
- Odense,
- Hammel.
3. Nykøb. (p. F.),
- Sindal,
- Aalborg,
- Grenaa,
- Kolding.
4. Hillerød,
- Kjøge,
- Slagelse,
- Hjørring,
- Ulstrup (Hornum St.),
- Ny Løgten,
- Tørring.
5. Skjørping,
- Bjerringbro.
6. Frederiksværk,
- Vordingborg,
- Hobro,
- Esbjerg.
9. Odense,
- Brønderslev.
10. Præstø,
- Ringsted,
- Nykøb. (p. F.),
- Aalborg,
- Kolding.
11. Frederikssund,
- Hjørring,
- Aalborg,
- Kolind,
- Herning.
12. Allingaabro.
13. Randers,
- Esbjerg.
14. Viborg,
- Aarhus.
16. Odense.
17. Nykøb. (p. F.),
- Bogense,
- Aalborg,
- Silkeborg,
- Kolding.
18. Hillerød,
- Nykb. (p. S.),
- Næstved,
- Hjørring.
20. Frederikssund,
- Kjøge,
- Esbjerg.
23. Odense.
24. Nykøb. (p. F.),
- Aalborg,
- Kolding.
27. Hjørring,
- Esbjerg.
30. Odense,
- Hjallerup.
31. Nykøb. (p. F.),
- Aalborg,
- Kolding.

Mars staar højt i Syd: Ved Aarets Begyndelse Kl. 9 Eftm., midt i Febeuar Kl. 7 Eftm. og gaar stadig ned godt 8 Timer efter at have været i Syd. Midt i April gaar den ned Kl. 2 Morgen, først i Juni gaar den ned ved Midnat og holder sig nu Resten af Aaret skjult i Solens Straaler. Mars er ved Aarets Begyndelse $^{7}/_{10}$ Solafstand borte fra Jorden, og den fjerner sig mere og mere, saa at den aftager i Glans. I Oktober er den fjerneste fra os, over $2^{1}/_{2}$ Solafstand. Mars, der er kendelig ved sit røde Skær, gennemløber i Aarets fem første Maaneder Stjernebillederne Tyren og Tvillingerne. Paa denne Vandring passerer den sidst i Januar 2 Gr. syd forbi Plejaderne (Sydstjernen), sidst i Februar 8 Gr. nord forbi den ligeledes røde Aldebaran (Tyrens Øje), midt i Maj syd forbi Tvillingerne Kastor og Pollux. Den 29de Januar om Morgenen bedækkes Mars af Maanen, se under „Formørkelser".

Jupiter staar ved Aarets Begyndelse op 3 Timer før Solen og ses omkring den 10de Januar nær Venus. Midt i Februar staar den op 4 Timer før Solen. Midt i April staar den op ved Midnat. Den 1ste Juni er den modsat Solen og ses da Midnat i Syd 13 Gr. over Københavns Horizont. Sidst i Juli gaar den ned ved Midnat. Midt i Oktober gaar den ned 2 Timer efter Solen og forsvinder saa efterhaanden i Aftendæmringen. Den 18de December passerer den bag om Solen. Jupiter opholder sig i Aar i Skorpionen og Skytten, mellem hvis Stjerner den fra 1ste April til 2den August vandrer vestpaa, ellers østpaa.

Saturn staar ret højt i Syd: først i Januar Kl. 8 Aften, først i Februar Kl. 6 Aften og gaar stadig ned $7^{1}/_{2}$ Time efter at have været i Syd. Først i Marts gaar den ned ved Midnat. Midt i April gaar den ned 2 Timer efter Solen og forsvinder nu i Aftendæmringen. Den 14de Maj vandrer den bag om Solen over til Morgenhimlen, hvor den sidst i Juli staar op ved Midnat. Sidst i September staar den op Kl. 8 Aften. Den 23de November er den modsat Solen og ses da Midnat i Syd 52 Gr. over Københavns Horizont. Ved Aarets Slutning ses den i Syd Kl. 9 Aften. Saturn opholder sig i Aar i Vædderen og Tyren, mellem hvis Stjerner den fra midt i Januar til midt i September vandrer østpaa, ellers vestpaa. Midt i September staar den 5 Gr. til højre for Tyrens røde Øje Aldebaran.

Alfabetisk Markedsfortegnelse for 1912 med Tilføjelse af Torvedage.

(Sluttet 31 Maj 1911.)

Sjælland, Møen, Samsø og Bornholm.

Almindingen, 1 Juli Heste.
Asnæs, 21 Maj og 16 Sept. Heste og Kreaturer.
Clemens Kro, 22 April og 28 Okt. Kreaturer.
Fakse, 26 Marts og 29 Okt. Kreaturer.
Farum, 2 April og 8 Okt. Heste og Kreaturer.
Frederiksborg, se **Hillerød**.
Frederikssund, Torvedag hver Mandag og Torsdag. Anden Onsdag i hver Maaned Marked med Kreaturer. 30 Jan., 28 Febr. og 27 Marts Heste og Kreaturer; 24 April Heste; 5 Nov. (Efteraarsmarked) og 20 Dec. (Julemarked) Heste og Kreaturer.
Frederiksværk, 6 Febr., 2 April, 2 Juli, 3 Sept. og 6 Dec. Heste og Kreaturer.
Fuglebjerg, 2 April og 4 Okt. Heste og Kreaturer.
Gjørlev Station, 27 Marts Heste og Kreaturer.
Græsted, 5 Febr., 4 Marts, 1 April, 6 Maj, 3 Juni, 2 Sept., 7 Okt. og 2 Dec. Heste og Kreaturer.
Haslev, 28 Marts, 8 Maj, 13 Sept. og 4 Nov. Kreaturer.
Helsinge, 10 Jan., 14 Febr., 13 Marts, 10 April, 8 Maj, 12 Juni, 11 Sept. og 9 Okt. Kreaturer.
Helsingør, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. 28 Febr., 15 April, 15 Juli og 18 Okt. Kreaturer.
Hillerød, Torvedag hver Mandag og Torsdag. Tredie Onsdag i hver Maaned og første Onsdag i hver Maaned med Undtagelse af Marts, Maj, Juni og November Marked med Kreaturer. 6 Marts stort Hestemarked; 2 Maj (Foraarsmarked) Heste og Kreaturer; 6 Juni Kreaturer; 2 Nov. (Efteraarsmarked) Heste og Kreaturer.
Holbæk, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. 20 Febr. Heste; 14 og 28 Marts, 11 April, 17 Juni (Sommermarked) og 15 Okt. Heste og Kreaturer; 26 Nov. (Efteraarsmarked) Kreaturer.
Hvalsø, 6 Marts, 13 Maj, 3 Sept. og 14 Nov. Kreaturer.
Hørsholm, 16 April og 25 Okt. Heste og Kreaturer.
Jyderup, 1 April og 14 Okt. Heste og Kreaturer.
Kallundborg, Torvedag hver Tirsdag og Lørdag. 12 Febr., 27 Marts, 6 Maj (Foraarsmarked), 17 Juli (Sommermarked), 17 Sept. og 7 Nov. (Efteraarsmarked) Heste og Kreaturer.
Kjøbenhavn, Torvedage Mand. og Torsd. med Slagtekvæg.
Kjøge, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. 3 Jan., 7 Febr., 13 og 27 Marts, 10 April, 17 Maj (Foraarsmarked), 12 Juni, 23 Juli, 4 og 17 Sept., 2 og 30 Okt. (Efteraarsmarked), 4 og 20 Dec. (Julemarked) Heste og Kreaturer.
Korsør, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. 18 Juni (Sommermarked) Heste og Kreaturer.

Nykjøbing, 21 Febr. Heste; 17 April Kreaturer; 12 Juni (Sommermarked) og 25 Sept. (Høstmarked) Heste og Kreaturer; 18 Dec. Heste.

Næstved, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. Onsdagene 17 Jan., 21 Febr., 20 Marts, 17 April, 15 Maj (Foraarsmarked), 19 Juni, 17 Juli (Sommermarked), 21 Aug., 18 Sept., 16 Okt., 20 Nov. (Efteraarsmarked) og 18 Dec. Heste og Kreaturer.

Pedersker, 9 April og 14 Okt. Kreaturer.

Præstø, anden Tirsdag i hver Maaned Heste og Kreaturer.

Ringsted, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. Tirsdagene 9 Jan., 13 Febr., 12 Marts, 26 Marts (Foraarsmarked), 9 April, 14 Maj, 11 Juni (Sommermarked), 9 Juli, 13 Aug., 10 Sept., 24 Sept. (Høstmarked), 8 Okt., 12 Nov. (Efteraarsmarked) og 10 Dec. (Julemarked) Heste og Kreaturer.

Roskilde, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. 8 Jan., 9 Febr., 1, 15 og 29 Marts, 8 Maj (Foraarsmarked), 3 Juni, 1 Juli, 5 Aug., 2 Sept., 27 Sept. (Pæremarked), 4 Nov. (Efteraarsmarked) og 2 Dec. Heste og Kreaturer.

Ruds-Vedby, 10 April og 3 Okt. Kreaturer.

Rønne, Torvedag hver Onsdag og Lørdag.

Skibby, 12 Marts og 4 Okt. Kreaturer.

Skjelskør, Torvedag hver Fredag. 1 Marts, 4 Maj, 6 Sept. og 1 Nov. Heste og Kreaturer.

Slagelse, første Onsdag i Februar og April, første Tirsdag i Juni, første Onsdag i August, Oktober og December Marked med Heste og Kreaturer. 2 Jan. stort Hestemarked; 5 og 19 Marts, 7 Maj (Foraarsmarked), 2 og 3 Juli (Sommermarked), 12 Sept. (Høstmarked) samt 5 og 6 Nov. (Efteraarsmarked) Heste og Kreaturer.

Slangerup, 26 Marts, 20 Maj, 18 Juni og 26 Nov. Heste og Kreaturer.

Sorø, 8 og 22 Marts, 12 April, 20 Maj, 25 Juni (Sommermarked), 25 Sept. (Høstmarked) og 6 Nov. Heste og Kreaturer.

Stege, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. 11 Marts, 26 og 27 Sept. (Efteraarsmarked) Heste og Kreaturer.

Storeheddinge, 5 og 19 Marts, 2 April, 21 Maj (Foraarsmarked) og 18 Okt. (Efteraarsmarked) Heste og Kreaturer.

Svinninge, 16 April og 24 Sept. Heste og Kreaturer.

Taastrup, 5 Marts, 7 Maj og 1 Okt. Heste og Kreaturer.

Tranebjerg p. Samsø, 28 Marts og 3 Okt. Heste og Kreaturer.

Uggerløse Kro, 30 April og 19 Nov. Heste og Kreaturer.

Veksø, 23 April og 7 Nov. Heste og Kreaturer.

Vordingborg, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. Fredagene 5 Jan., 2 Febr., 1 og 29 Marts, 10 Maj, 7 Juni, 5 Juli, 2 Aug., 6 Sept., 4 Okt., 1 Nov. og 6 Dec. Marked med Heste og Kreaturer.

Ølstykke, 31 Jan., 17 April, 31 Juli og 30 Okt. Heste og Kreaturer.

Østermarie Kirke, 15 April og 21 Okt. Kreaturer.

Lolland og Falster.

Maribo, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. 22 Febr., 12 og 27 Marts, 13 Juni (Sommermarked) og 17 Sept. Heste og Kreaturer.

Nakskov, Torvedag hver Lørdag; hver Tirsdag Torvedag med levende Kreaturer. 15 Febr., 7 og 21 Marts, 1 og 22 Okt. og 12 Nov. Heste og Kreaturer.

Nykjøbing, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. Hver Tirsdag Marked med Kreaturer. 23 Febr. Heste; 24 April, 19 Juli (Sommermarked), 2 Okt. og 13 Nov. Heste og Kreaturer.

Nysted, 28 Marts, 11 April og 18 Sept. Heste og Kreaturer; 2 Nov. Heste.

Rødby, hver Torsdag Torvedag med alle Slags Landbrugsprodukter undtagen Heste og Hornkvæg. 20 Febr. og 26 Marts Heste og Kreaturer; 2 Juli (Sommermarked) og 15 Okt. Kreaturer; 19 Nov. Heste og Kreaturer.

Sakskjøbing, Torvedag hver Lørdag. 5 og 19 Marts Heste og Kreaturer; 9 Juli (Sommermarked) og 4 Okt. Kreaturer; 4 Nov. Heste og Kreaturer.

Stubbekjøbing, Torvedag hver Tirsdag og Fredag. 22 Maj og 24 Okt. Heste og Kreaturer.

Fyn, Langeland og Ærø.

Odense Amt.

Aarup, 16 Jan., 12 Marts, 8 Maj, 10 Sept. og 6 Nov. Heste og Kreaturer.

Assens, Torvedag hver Onsdag og Lørdag, første Lørdag i hver Maaned med lev. Kreaturer. 13 og 24 Febr., 19 Marts, 28 Juni, 18 Sept. og 12 Nov. Heste og Kreaturer.

Bogense, Torvedag hver Torsdag, første Torsdag i hver Maaned med lev. Kreaturer. 30 Jan. Heste; 22 Febr., 5 Marts og 7 Maj Heste og Kreaturer; 11 Juli Heste; 24 Sept., 5 Nov. og 17 Dec. Heste og Kreaturer.

Ejby, 6 Marts og 25 Sept. Heste og Kreaturer.

Glamsbjerg, 29 Febr., 30 April og 8 Okt. Heste og Kreaturer.

Kjerteminde, Torvedag hver Tirsdag og Fredag, hver Fredag med lev. Kreaturer. 16 Febr., 2 Marts, 7 Juni, 12 Okt. og 20 Nov. Heste og Kreaturer.

Middelfart, Torvedag hver Onsdag og Lørdag, første Tirsdag i hver Maaned Torvedag med lev. Kreaturer. 31 Jan., 23 Febr., 16 Marts, 3 April, 10 Juli, 19 Sept. og 31 Okt. Heste og Kreaturer.

Nørre Aaby, 17 Maj og 28 Sept. Heste og Kreaturer.

Odense, Torvedag hver Mandag, Onsdag og Lørdag. Hver Mandag Marked med Kreaturer (eller, hvis Helligdag, den paafølgende Onsdag). 3 Jan., 12 Febr., 4 Marts, 22 April, 6 Maj, 10 Juni, 9 Juli (St. Knud), 12 August, 23 Sept., 21 Okt., 11 Nov. og 16 Dec. Heste.

Otterup Station, 2 Maj og 10 Okt. Heste og Kreaturer.

Svendborg Amt.

Brobyværk, 16 Marts og 16 Okt. Heste og Kreaturer.

Egeskov, 11 Sept. Heste og Kreaturer.

Faaborg, Torvedag hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag; anden Tirsdag i hver Maaned, undtagen Juni, Juli og Aug., med lev. Kreaturer. 25 Jan. Heste; 20 Febr., 7 Marts, 15 Juni, 1 Okt. og 2 Nov. Heste og Kreaturer.

Hesselager, 10 Maj og 20 Sept. Heste og Kreaturer.

Marstal, Torvedag hver Tirsdag og Fredag. 31 Maj og 27 Sept. Heste og Kreaturer.

Nyborg, Torvedag hver Onsdag og Lørdag; første, tredie og i indtræffende Tilfælde tillige femte Lørdag i hver Maaned fra 1 Okt. til 1 Maj med lev. Kreaturer. 21 Febr. og 8 Marts Heste og Kreaturer; 10 Juli Heste; 11 Okt. og 8 Nov. Heste og Kreaturer.

Ringe, 15 Marts, 1 Juni, 5 Okt. og 7 Nov. Heste og Kreaturer.

Rudkjøbing, Torvedag hver Tirsdag og Lørdag. 14 Marts, 14 Juni og 9 Nov. Heste og Kreaturer.

Svendborg, Torvedag hver Onsdag og Lørdag, hver Onsdag med lev. Kreaturer. 10 Jan., 14 og 28 Febr., 13 Marts, 15 Maj, 25 Juli, 9 Okt., 1 og 21 Nov. Heste og Kreaturer.

Ærøskjøbing, Torvedag hver Onsdag og Lørdag; anden Tirsdag i hver Maaned Torvedag med lev. Kreaturer. 1 Marts, 23 Juli og 3 Okt. Heste og Kreaturer.

Ørbæk, 11 Juli Heste og Kreaturer.

Jylland.

Hjørring Amt.

Aalbæk, 1 Okt. Heste og Kreaturer.

Agersted, 1 April og 25 Sept. Heste og Kreaturer.

Brønderslev, 8 Jan., 12 Febr. 11 Marts, 9 April, 13 Maj, 10 Juni, 8 Juli, 12 Aug., 2 Sept., 14 Okt., 11 Nov. og 9 Dec. Heste og Kreaturer.

Dronninglund, 19 April og 30 Sept. Heste og Kreaturer.

Dybvad Station, 22 April og 9 Okt. Heste og Kreaturer

Flauenskjold, 12 April, 9 Sept. og 1 Nov. Heste og Kreaturer.

Frederikshavn, Torvedag hver Onsdag og Lørdag, fra Okt. til Jul hver Lørdag med lev. Kreaturer. 16 Jan., 11 April, 24 Sept. og 10 Okt. Heste og Kreaturer.

Halvrimmen, 15 April og 28 Sept. Heste og Kreaturer.

Hjallerup, 25 Jan., 22 Febr., 28 Marts, 25 April, 3 og 4 Juni, 27 Juni, 26 Sept., 24 Okt., 28 Nov. og 30 Dec. Heste og Kreaturer.

Hjørring, Torvedag hver Lørdag, i Nov. og Dec. tillige hver Onsdag. Hver Onsdag hele Aaret Marked med Kreaturer (hvis Helligdag, Søgnedagen derefter). 17 Jan. Heste; 2 og 30 Marts Heste og Kreaturer; 30 Maj og 27 Juni Heste; 21 Sept. og 19 Okt. Heste og Kreaturer.

Jerslev, 21 Okt. Heste og Kreaturer.

Jetsmark, 23 Sept. Heste og Kreaturer.

Læsø, 2 April og 7 Sept. Heste og Kreaturer.

Løkken, 2 April og 4 Okt. Heste og Kreaturer.

Løkkensvej Kro, 19 Sept. Heste og Kreaturer.

Nørre Saltum, 29 Marts Heste og Kreaturer.

Sindal, 29 April, 20 Sept., 18 Okt. og 3 Dec. Heste og Kreaturer.

Skovsgaard Station, 22 Marts og 28 Juni Heste og Kreaturer.

Skræm, 5 Sept. Heste og Kreaturer.

Sæby, Torvedag hver Lørdag. 3 April, 16 Sept. og 8 Okt. Heste og Kreaturer.

Thiese, 13 April Heste og Kreaturer.

Tversted, 14 Sept. Heste og Kreaturer.

Vraa Station, 15 April og 13 Sept. Heste og Kreaturer.
Østervraa, 26 Marts og 12 Okt. Heste og Kreaturer.

Aalborg Amt.

Aabybro, 11 April, 17 Maj, 12 Sept. og 11 Okt. Heste og Kreaturer.
Aalborg, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. Hver Tirsdag Marked med Kreaturer. 19 Jan. Heste; 5 Marts, 17 Sept., 16 Okt. og 11 Dec. Heste og Kreaturer.
Aars, 5 Febr., 1 April, 29 Maj, 4 Sept., 27 Sept. og 2 Nov. Heste og Kreaturer.
Bælum, 13 Marts og 12 Okt. Heste og Kreaturer.
Gudumholm, 1 April og 23 Sept. Heste og Kreaturer.
Hadsund, 3 April, 6 Maj, 4 Sept. og 2 Okt. Heste og Kreaturer.
Hals, 23 Sept. Heste og Kreaturer.
Hvalpsund, 8 Maj og 5 Okt. Heste og Kreaturer.
Løgstør, Torvedag hver Lørdag; sidste Tirsdag i hver Maaned Torvedag med lev. Kreaturer. 30 Marts, 24 Juli, 14 Sept., 14 Okt. og 18 Nov. Heste og Kreaturer.
Nibe, Torvedag hver Mandag og Fredag, anden og tredie Mandag i hver Maaned med lev. Kreaturer. 22 Jan., 9 Marts, 24 April, 24 Juni, 9 Sept., 3 Okt. og 4 Nov. Heste og Kreaturer.
Nørre Sundby, Torvedag hver Onsdag og Lørdag; hver Tirsdag fra Oktober til Fastelavn Torvedag med Kreaturer. 18 Jan., 4 Marts, 20 April, 4 og 15 Okt. Heste og Kreaturer.
Skjørping, 10 Jan., 8 Febr., 6 Marts, 10 April, 9 Maj, 13 Juni, 3 Juli, 18 Sept., 17 Okt., 7 Nov. og 5 Dec. Heste og Kreaturer.
Ulstrup (Hornum Station), 11 Jan, 12 Marts, 2 Maj, 1 Juli, 16 Sept., 23 Okt. og 4 Dec. Heste og Kreaturer.
Vegger Station, 20 Marts og 26 Aug. Heste og Kreaturer.
Vester Hassing, 27 Marts og 11 Sept. Heste og Kreaturer.

Thisted Amt.

Fjerritslev, 3 April, 26 Juni, 6 Sept. og 10 Okt. Heste og Kreaturer.
Frøstrup Station (forhen Bjerget), 26 Marts og 25 Sept. Heste og Kreaturer.
Hurup, 1 Febr. Heste og Kreaturer; 6 Juni Heste; 2 Sept. Heste og Kreaturer.
Hvidbjerg, 16 April og 28 Sept. Heste og Kreaturer.
Hørdum, 18 April og 26 Sept. Heste og Kreaturer.
Nykjøbing, Torvedag hver Lørdag, hver anden Lørdag mellem Mikkelsdag og Jul med lev. Kreaturer. 6 og 22 Jan., 27 Febr. og 2 April Heste og Kreaturer; 8 Juni Heste; 27 Juli, 21 Sept. og 11 Okt. Heste og Kreaturer.
Thisted, Torvedag hver Onsdag og Lørdag. 8 Jan. Heste og Kreaturer; 2 Febr. Heste; 26 Febr., 10 April og 6 Maj Heste og Kreaturer; 7 Juni Heste og Uld; 9 Juli, 3 og 27 Sept. og 9 Okt. (Store Onsdag) Heste og Kreaturer.
Vesløs Station, 13 Sept. Heste og Kreaturer.
Vilsund, 9 April og 26 Juli Heste og Kreaturer.
Øsløs, 29 Juni Heste.

Viborg Amt.

Aalestrup, 9 Jan., 14 Marts, 17 April, 12 Sept. og 20 Nov. Heste og Kreaturer.

Bjerringbro Station, første Torsdag i hver Maaned Marked med Heste og Kreaturer; i St. f. Skærtorsdag 9 April.
Durup, 18 April og 19 Sept. Heste og Kreaturer.
Karup, 19 April og 13 Sept. Heste og Kreaturer.
Kjellerup, 3 April, 24 Maj, 25 Sept. og 17 Okt. Heste og Kreaturer.
Knudstrup, 27 Juni Heste og Kreaturer.
Møldrup Station, 22 Febr. og 10 Sept. Heste og Kreaturer.
Rodkjærsbro, 24 April og 20 Sept. Heste og Kreaturer.
Skals, 12 April og 21 Sept. Heste og Kreaturer.
Skive, Torvedag hver Tirsdag og Fredag. 2 og 23 Jan., 28 Febr., 3 April og 9 Maj Heste og Kreaturer; 10 Juni Heste; 29 Juli, 7 og 30 Sept. og 14 Nov. Heste og Kreaturer.
Stoholm, 14 Maj og 18 Sept. Heste og Kreaturer.
Ulstrup Station, 15 Maj og 17 Sept. Heste og Kreaturer.
Viborg, Torvedag hver Onsdag og Lørdag, sidste Lørdag i hver Maaned (dog ikke Pinselørdag) og fra Mikkelsdag til Jul hver Lørdag med lev. Kreaturer. 3 Jan. Heste; 24 Jan., 16 Febr., 8 Marts, 13 og 27 April, 1 Juni, 29 Juni (Snapstingsmarked), 30 Juli, 23 og 24 Sept. (Toftemarked), 19 Okt., 23 Nov. og 14 Dec. Heste og Kreaturer.

Randers Amt.

Allingaabro, 2 Febr., 22 Marts, 30 April, 8 Juni, 26 Juli, 3 Sept., 11 Okt. og 12 Dec. Heste og Kreaturer.
Ebeltoft, 20 Jan., 7 Marts, 27 Juni og 19 Sept. Heste og Kreaturer.
Gjerlev, 29 April og 4 Okt. Heste og Kreaturer.
Glæsborg, 16 April og 26 Sept. Heste og Kreaturer.
Grenaa, Torvedag hver Lørdag. 19 Jan., 6 Marts, 4 Juli, 27 Sept., 5 Nov. og 3 Dec. Heste og Kreaturer.
Havndal, 25 April, 31 Juli, 27 Sept. og 21 Nov. Heste og Kreaturer.
Hobro, Torvedag hver Fredag. 12 Jan., 9 Febr., 7 Marts, 11 April, 10 Maj, 14 Juni, 4 Juli, 9 Aug., 19 og 20 Sept., 18 Okt., 8 Nov. og 6 Dec. Heste og Kreaturer.
Kolind Station, anden Onsdag i hver Maaned med Undtagelse af April, August og Oktober Marked med Heste og Kreaturer.
Mariager, Torvedag første og tredie Torsdag i hver Maaned med Kreaturer. 21 Febr., 9 Juli, 3 Okt. og 6 Nov. Heste og Kreaturer.
Mørke, 7 Maj og 17 Okt. Heste og Kreaturer.
Ny Løgten Station, første Onsdag i hver Maaned Marked med Heste og Kreaturer (i Stedet for Grundlovsdagen dog Tirsdagen før).
Randers, Torvedag hver Onsdag og Lørdag, sidste Dag med Kreaturer. 4 og 5, 26 og 27 Jan., 17 og 24 Febr. og 9 Marts Heste; 16 og 30 Marts og 4 Maj Heste og Kreaturer; 17 og 18 Juni Uld; 5 og 6 Juli Heste; 6, 7 og 28 Sept., 26 Okt., 9 Nov. og 13 Dec. Heste og Kreaturer.
Ryom, 23 Jan. og 16 Okt. Heste og Kreaturer.
Rønde, 8 Marts, 17 Sept. og 19 Nov. Heste og Kreaturer.
Sjelbro Kro, 23 Febr., 18 April, 14 Maj og 24 Okt. Heste og Kreaturer.
Torup Pakhus, 9 Maj, 12 Juli og 16 Sept. Heste og Kreaturer.
Trustrup Station, anden Onsdag i Maanederne April, August og Oktober Marked med Heste og Kreaturer. 7 Juni Heste og Kreaturer.

Aarhus Amt.

Aarhus, Tirsdag Torvedag med lev. Dyr paa Kvægtorvet. Lørdag almindelig Torvedag med Landbrugsprodukter paa Byens Torve. 6 og 29 Jan., 19 Febr., 4, 11 og 18 Marts Heste; 2 April, 6 Maj, 8 Juli, 15 Okt. og 14 Dec. Heste og Kreaturer.
Bryrup 8 Maj og 18 Sept. Heste og Kreaturer.
Brædstrup, 29 Jan., 4 Maj, 27 Juli og 18 Okt. Heste og Kreaturer.
Faarvang Station (forhen Truust), 8 Maj og 22 Nov. Heste og Kreaturer.
Hadsten, 15 Marts, 23 April, 2 Sept. og 10 Okt. Heste og Kreaturer.
Hammel, 22 Jan., 1 Marts, 25 April, 17 Maj, 3 Aug., 30 Sept., 18 Okt. og 2 Dec. Heste og Kreaturer.
Horsens, Torvedag hver Torsdag (i Fasten dog Onsdag) og hver Lørdag; første og tredie Torsdag i hver Maaned samt hver Torsdag i Okt., Nov. og Dec. indtil Jul med lev. Kreaturer. 9 og 31 Jan., 21 Febr. og 6 Marts Heste; 13 og 20 Marts, 3 og 29 April, 13 og 14 Juni, 6 Aug., 27 Sept. og 23 Okt. Heste og Kreaturer.
Høver Kro, 14 Marts, 29 April, 23 Sept. og 14 Nov. Heste og Kreaturer.
Laasby, 9 Febr. og 4 Juli Heste og Kreaturer.
Ny Soelbjerg Kro, 22 April og 21 Okt. Heste og Kreaturer.
Nørre Snede, 12 April, 12 Juli og 30 Okt. Heste og Kreaturer.
Odder, 3 Jan., 16 Febr., 22 Marts og 26 April, 2 Aug. 13 Sept. og 12 Nov. Heste og Kreaturer.
Ry, 14 Maj og 16 Okt. Heste og Kreaturer.
Salten, 9 Juli Heste og Kreaturer.
Silkeborg, Torvedag hver Lørdag. 3 Febr., 9 og 30 Marts, 7 Maj, 11 Juni, 10 Juli, 26 Sept., 21 Okt., 21 Nov. og 17 Dec. Heste og Kreaturer.
Skanderborg, Torvedag hver Fredag, første Fredag i hver Maaned samt alle Fredage i Fasten og fra 1 Nov. til Jul med lev. Kreaturer. 8 og 30 Jan., 20 Febr. og 5 Marts Heste; 12 og 19 Marts, 15 Maj, 12 Juni, 5 Aug., 10 Sept. og 22 Okt. Heste og Kreaturer.
Truust, se Faarvang St.
Tørring, 19 Febr., 9 April, 6 Maj, 24 Juli, 2 Okt. og 4 Dec. Heste og Kreaturer.
Østbirk, 24 April og 1 Okt. Heste og Kreaturer.

Vejle Amt.

Brande, 1 April, 2 Aug. og 23 Sept. Heste og Kreaturer.
Børkop, 10 April og 4 Okt. Heste og Kreaturer.
Egtved, 29 April og 3 Okt. Heste og Kreaturer.
Fredericia, Torvedag hver Mandag og Torsdag. 2 Marts, 1 Maj, 12 Juli, og 15 Nov. Heste og Kreaturer.
Give, 20 Febr., 26 April, 8 Juli, 6 Sept., 24 Okt. og 18 Nov. Heste og Kreaturer.
Hornsyld, 22 April og 25 Sept. Heste og Kreaturer.
Jellinge, 10 Maj og 24 Sept. Heste og Kreaturer.
Kolding, Torvedag hver Tirsdag og Fredag. Hver Tirsdag Marked med Kreaturer. 11 Jan., 2 og 23 Febr. og 8 Marts Heste; 15 og 22 Marts, 25 April, 4 Maj, 24 Juli, 14 Sept. og 11 Okt. Heste og Kreaturer.
Sønder Omme, 9 Maj og 21 Okt. Heste og Kreaturer.
Uldum, 23 April og 26 Sept. Heste og Kreaturer.

Vandel, 24 Maj og 14 Okt. Heste og Kreaturer.
Vejle, Torvedag hver Onsdag og Lørdag, hver Onsdag fra 1 Nov. indtil Jul samt anden Onsdag i hver Maaned med lev. Kreaturer. 10 Jan., 1 og 22 Febr. og 7 Marts Heste; 14 og 21 Marts, 11 og 30 April, 15 Juni, 28 Sept. og 25 Okt. Heste og Kreaturer.

Ringkjøbing Amt.

Bording Station, 23 April og 28 Okt. Heste og Kreaturer.
Bækmarksbro, 17 April og 2 Okt. Heste og Kreaturer.
Dalager, 10 April og 29 Aug. Heste og Kreaturer.
Haderup, 11 Marts og 16 Sept. Heste og Kreaturer.
Herning, 2 Febr., 2 Marts, 9 April, 11 Maj, 28 Juni, 30 og 31 Aug., 5 Okt. og 11 Dec. Heste og Kreaturer.
Holstebro, Torvedag hver Tirsdag og Lørdag, hver anden Tirsdag fra anden Tirsdag efter Oktobermarkedet indtil Jul med Kreaturer. 9 Jan. Heste og Kreaturer; 29 Jan. Heste; 29 Febr., 20 April, 4 Maj, 12 Juni, 31 Juli, 9 Sept., 3 Okt. og 16 Nov. Heste og Kreaturer.
Kibæk, 8 Maj og 5 Nov. Heste og Kreaturer.
Lemvig, Torvedag hver Lørdag. 25 Marts, 11 Juni, 26 Aug., 1 Okt. og 15 Nov. Heste og Kreaturer
Ramme, 27 Aug. Heste og Kreaturer.
Ringkjøbing, Torvedag fra Paaske til Mikkelsdag Lørdag, ellers Onsdag. 30 Jan. Heste; 25 April, 1 og 27 Aug., og 7 Okt. Heste og Kreaturer.
Skjern, 27 Jan. og 11 Marts Heste og Kreaturer; 3 August Heste.
Struer, 27 Marts og 6 Sept. Heste og Kreaturer.
Tarm, 29 April, 11 Sept. og 8 Okt. Heste og Kreaturer.
Thim, 11 Nov. Heste og Kreaturer.
Ulfkjær, 24 April, 28 Aug. og 17 Okt. Heste og Kreaturer.
Videbæk, 26 Febr., 29 Juni og 19 Okt. Heste og Kreaturer.
Vildbjerg, 2 Maj og 17 Sept. Heste og Kreaturer.
Vinderup, 30 April og 2 Okt. Heste og Kreaturer.

Ribe Amt.

Agerbæk, 15 April Heste og Kreaturer.
Ansager, 4 Maj og 5 Okt. Heste og Kreaturer.
Bramminge, 17 April, 5 Aug. og 7 Okt. Heste og Kreaturer.
Brørup, 27 April Heste og Kreaturer.
Bække, 13 Sept. Heste og Kreaturer.
Esbjerg, Torvedag hver Lørdag. Hver Fredag hele Aaret Marked med Kreaturer (naar Helligdag, Søgnedagen forud). 26 Jan., 26 April og 20 Sept. Heste og Kreaturer.
Foldingbro, 15 Maj og 28 Sept. Heste og Kreaturer.
Grindsted, 26 Juni og 5 Sept. Heste og Kreaturer.
Holsted, 6 Jan., 11 April, 26 Aug. og 13 Nov. Heste og Kreaturer.
Lunderskov, 20 April og 19 Sept. Heste og Kreaturer.
Nørre Nebel, 19 April og 10 Sept. Heste og Kreaturer.
Ribe, Torvedag hver Lørdag. 31 Jan., 4 Marts, 22 og 30 April, 13 Maj, 14 Juni, 6 Aug., 7 og 30 Sept., 8 og 21 Okt. og 19 Nov. Heste og Kreaturer.

Varde, Torvedag hver Torsdag. 1 Febr., 1 og 26 Marts, 23 April, 6 Maj, 15 Juni, 7 Aug., 12 Sept., 9 Okt. og 20 Nov. Heste og Kreaturer.
Vejen, 24 April, 28 Juni og 11 Sept. Heste og Kreaturer.
Vorbasse, 30 Marts og 8 Aug. Heste og Kreaturer.
Olgod, 20 April og 23 Okt. Heste og Kreaturer.

Fortegnelse over de for Kongerigets Beboere vigtigste Heste- og Kreaturmarkeder i Hertugdømmerne.

K betyder Kvæg, H Heste, F Faar, S Svin, Km Kram.

I Hertugdømmerne maa paa Kvægmarkederne falholdes Heste og andre Husdyr.

Slesvig.

Aabenraa 20 Febr., og 5 Marts, KH; 30 April K; 7 og 14 Maj KH; 16 og 17 Juli Km; 23 Juli, 1, 15 og 22 Okt. KH; 24 og 25 Okt. Km.; 17 Dec. KH. **Arnum** 1 Maj og 2 Okt. KH. Træv. **Bollerslev** 24 April og 2 Okt. Km. KH. **Broager** 14 Maj KH. Km.; 15 Maj Km.; 3 og 4 Nov. Km.; 6 Nov. KH. **Flensborg** 7 Febr. og 4 Marts KH.; 17—20 Marts Km,; 3, 12, og 13 April KH.; 17 April K; 19 og 26 April og 3 Maj KH; 8 Maj K.; 10, 17, 24 og 31 Maj, 15 Juli og 11 Sept. KH.; 15—18 Sept. Km.; 2 Okt. K.; 22, 23 og 31 Okt., 7 og 14 Nov. KH. **Gram** 8 Maj og 19 Okt. KH. Træv. **Haderslev** 8 Jan. KH.; hver Mand. fra 19 Febr. til 24 Juni (dog ikke i den stille Uge, og hvis Helligd., Dagen efter) og fra 23 Sept. til 11 Nov. KH.; 21 og 22 Juli Km. Fisk; 22—24 Sept. Km. **Husum** hver Torsd. fra 1 Jan. til St. Hansd. og fra Mikkelsd. til Jul KH., samt fra St. Hansdag til 2 Adv. hver Tirsd. F. og hver Onsd. KH. (hvis Helligd., Dagen forud); 6 Jan. og 25 Marts KH.; 6—9 Juni Km. Uld; 24 Juni og 30 Sept. KH.; 26—29 Sept. Km. **Kliplev** 9 April og 9 Sept. KH. **Lyksborg** 18 Juni og 25 Sept. Km. KH. **Læk** hver Tirsd. fra 20 Febr. til 23 Juli, 13 Maj, 26 Aug., hver Mand. i Sept., Okt. og Nov. (undt. 14 Okt. og 4 Nov.), 15 Okt. og 5 Nov. KH.; 7 og 8 Okt. Km. **Løgumkloster** 5 og 19 Marts KH.; 17—19 April Km.; 18 April, 2 Maj, 15 Juni, 18 Juli KH.; 12 og 13 Aug. Km.; 13 Aug. og 3 Okt. KH. **Nybøl** 29 April, 6 Maj, 17 Juni, 14 og 21 Okt., 4 Nov. KH. **Skjærbæk** 24 April og 16 Okt. KH. Træv. **Toftlund** 30 April og 25 Sept. KH. Træv. o. s. v. **Tønder** hver Fred. fra 23 Febr. til 31 Maj (undt. Langfredag) og fra 5 Juli til 13 Dec. KH.; 12 og 26 Jan. KH.; 20 og 21 Maj Km.; 26 og 27 Sept. Km.; 29 Sept. til 2 Okt. Humle. **Tønning** 19 og 20 Maj Km.; hver Onsd. fra 26 Juni til 13 Nov. KH.; 16 Aug. Km. KH.; 12 Sept., 14 og 21 Okt. KH.; 27 og 28 Okt. Km.; 28 Okt. og 4 Nov. KH.

Fergan

Eneberettiget

Denne Jernmixtur indeholder i Følge Prof. **Steins Analyse** en organisk Forbindelse af **Jern- og Æggehvidestof,** hvilket bevirker, at Fergan hurtigt og sikkert kommer Organismen til Gode. **De røde Blodlegemer tiltager ved Brugen af Fergan.** Fergan anbefales derfor som et fortræffeligt Styrkningsmiddel i Tilfælde af **Blegsot, Blodmangel og Svækkelsestilstande.** Fergan faas, med Brugsanvisning, i Flasker à 1,65 og 1 Kr. paa ethvert Apothek i Danmark.

Største Udvalg af

Alle Musik-Instrumenter,

saasom **Harmonikaer,** Violiner, Guitarer, Mandoliner, **Zithere med danske Noder,** Fonografer med Valser fra 10 Kr., **afstemte Mundharmonikaer.**

Spilledaaser med 2 Melodier fra $2\frac{1}{2}$ Kr.

Træ- & Metal-Blæseinstrumenter.

Strenge til alle Instrumenter.

Dansk Arbejde:

Orgel-Harmoniums af eget Fabrikat

fra 110 Kr. Kontant ÷ 10 % Rabat.

Forlang illustr. Katalog 1911 samt Salgsbetingelser.

Petersen & Steenstrup.

København. St. Kirkestræde 1.

Festkalender til Folkets Almanak.

1912—1925.

Aar	Fastelavn	Paaskedag	Alm. Bededag	Chr. Himmelfartsd.	Pinsedag	I. Søndag i Advent
1912	18 Febr.	7 April	3 Maj	16 Maj	26 Maj	1 Decbr.
1913	2 Febr.	23 Marts	18 April	1 Maj	11 Maj	30 Novbr.
1914	22 Febr.	12 April	8 Maj	21 Maj	31 Maj	29 Novbr.
1915	14 Febr.	4 April	30 April	13 Maj	23 Maj	28 Novbr.
1916	5 Marts	23 April	19 Maj	1 Juni	11 Juni	3 Decbr.
1917	18 Febr.	8 April	4 Maj	17 Maj	27 Maj	2 Decbr.
1918	10 Febr.	31 Marts	26 April	9 Maj	19 Maj	1 Decbr.
1919	2 Marts	20 April	16 Maj	29 Maj	8 Juni	30 Novbr.
1920	15 Febr.	4 April	30 April	13 Maj	23 Maj	28 Novbr.
1921	6 Febr.	27 Marts	22 April	5 Maj	15 Maj	27 Novbr.
1922	26 Febr.	16 April	12 Maj	25 Maj	4 Juni	3 Decbr.
1923	11 Febr.	1 April	27 April	10 Maj	20 Maj	2 Decbr.
1924	2 Marts	20 April	16 Maj	29 Maj	8 Juni	30 Novbr.
1925	22 Febr.	12 April	8 Maj	21 Maj	31 Maj	29 Novbr.

Winther

Indehaver **CHR. WINTHER, etabl. 1885.** *Frederiksborggade 36, Hj. af N. Farimagsgade, Kbhvn. K.* Fast Lager af 150—200 færdige Pianoer, Flygler og Harmoniums passende for alle Møblementer i i alle Stilarter.

Koncert-Pianoer til 700—800—900 Kroner. **Salon-Pianoer** til 475, 525, 585, 635 Kroner. **Koncert-, Kirke- og Missionshus-Harmoniums** til 265, 335, 455, 600, 900, 2200 Kroner. Salon-Harmoniums til 105, 125, 150, 180, 220, 285 Kroner. Skole-Harmoniums til 50—75 Kroner. Udlejede, ofte lidet brugte Pianoer og Harmoniums sælges fra **25** til **50 pCt.** under Prisen. Stort Udvalg af brugte Pianoer, som udlejes, eventuelt med Ret til Køb. Opstaaende fra 6 Kr., Taffelform. fra 3 Kr., Flygler fra 10 Kr., Harmoniums fra 3 Kr. Baade danske og fineste udenlandske Fabriksmærker. Har De et Klaver, men spiller ikke, indbyg da et Kunstspil-Apparat. Pris 980 Kroner. Eller byt det med mit Auto-Piano. — *Køb Auto-Pianoer,* Fremtidens Klaver. Taffel- og Karnisformede Klaverer haves som Regel paa Lager til Priser fra **100 til 300 Kroner. Harmoniums** med Spilleapparatet **„Harmonista“ (Pris 25 og 35 Kr.)** anbefales Ikke-Spilledygtige.

Pianoer - Orgler

København

Folkets Almanaks

Kæmpe Præmie-Kupon.

Atter i Aar ser vi os i Stand til at tilbyde vore Læsere nedenst. Samling, 10 forskellige, Bøger paa tilsammen 1634 Sider, hvis oprindelige Bogladepris andrager 19 Kr. 40 Øre, for ialt

kun 2 Kr. 50 Øre.

Endvidere medfølger i Aar gratis 25 ekstrafint udførte farvetrykte Postkort fra de smukkeste Steder i København og Omegn.

Vi gør udtrykkelig opmærksom paa, at Bøgerne **ikke** er **billige forkortede Godtkøbsudgaver,** trykt paa Avispapir, men **de originale Udgaver.**

Beløbet kan indsendes direkte til nedenstaaende Adresse eller til nærmeste Bog- & Papirhandler; i begge Tilfælde medsendes 20 Øre til Porto, ialt altsaa 2 Kr. 70 Øre, hvorefter alle 11 Numre bliver fragtfrit tilstillede:

		Opr. Pris
1)	Soldaterhistorier, af A. v. Winterfeld, 128 Sider	1.65
2)	Stas og Jas. To polske Fortællinger, af Boleslaw Prus, 148 Sider	1.75
3)	Endnu en Gang paa Rejse, af Nic. C. Nielsen, 176 Sider	1.50
4)	Varseldrømmene og deres videnskabelige Forklaringer, af Dr. J. Bager Sjøgren, 100 Sider	1.25
5)	Maren Marcussen: Livsrøre. Fortælling fra Halvfjerserne. 171 Sider	2.50
6)	Torgrim. Fortælling af Kristoffer Jansson, 160 Sider	1.75
7)	M. Sørensen: Udvandrerfolk, 132 Sider	1.75
8)	Camilla Eegholm: Smaa Kanaler. Fortælling, 214 Sider	2.75
9)	Malvina Braakenhjelm: Rige Kjellsons Arving. Fortælling. 160 Sider	2.00
10)	Theodor Storm: Festen paa Haderslevhus og To Brødre. Historiske Fortællinger, 245 Sider	2.50

Klip ud efter denne Streg!

Er der formeget for Dem selv, saa slaa Dem sammen med en anden Familie — der er nok til flere — og har De absolut ikke selv Anvendelse for denne Kupon, klip den saa alligevel ud og glæd en anden dermed.

N. C. Roms Papirforretning,

Jernbanegade 3. København B.

VIDUNDERMAPPEN

— **Pris 25 Øre** —

indeholder:

12 Ark Postpapir (ekstrafint) **12 Konvolutter** (ekstrafine)

1 Bog m. illustrerede Fortællinger

2 Postkort (Lykønskningskort)

til Værdi 10 Øre pr. Stk.

samt en værdifuld **Rabat-Kupon**

Denne Mappe skal paa Forsiden være paatrykt vort Varemærke og indeholde alt ovenstaaende, da den ellers ikke er ægte. Faas hos de fleste Forhandlere af Brevmapper over hele Landet. Til **Forhandling** fra

N. C. R.

N. C. Rom, Papirvare-Industri, Jernbanegade 3, Kbh. B.

Uundværlig for Enhver er

Roms nye dobbelte Lommebog,

som er udkommet i **3die Oplag.**

1ste og 2det Oplag er solgt i 50,000 Ekspl.

Indhold:

Samlinger og Seværdigheder i København. Nationalmuseets Aabningstider. Samlinger og Seværdigheder samt Indbyggerantallet i Danmarks Provinsbyer. Danmarks Mønt, Vægt og Maal. De vigtigste udenlandske Møntsorter. Nogle udenlandske Maal. Mønt-Reduktions-Tabel. Forholdet mellem Alen—Tommer og Meter—Centimeter. Det metriske System. Geografiske Størrelser. Blandede Notitser. Jernbanernes Billetpriser. Nogle geografiske Størrelsesforhold. Jordens Befolkning. De nyeste Posttakster. Aarlig Forbrug pr. Hoved af nogle Nærings- og Nydelsesmidler. Ugentlig og maanedlig Regnskab. Den samlede Indtægt og Udgift i 1 Aar. Farvetrykt Kort over Danmark. Farvetrykt Kort over Europa. Samt en Mængde hvide Noteringsblade.

Roms nye dobbelte Lommebog er paa en praktisk Maade delt i 2 Dele.

☛ **Pris kun 50 Øre.** ☚

Faas hos d'Herrer Bog- & Papirhandlere samt fra

N. C. Roms Papirforretning, Jernbanegade 3, Kbhvn. B.

Drægtigheds-Tabel

beregnet for hver Uge i Aaret.

Drægtighedens Begyndelse.		Drægtighedens Ende. Hopper, 336 Dage.		Køer, 281 Dage.		Faar, 153 Dage.		Svin, 113 Dage.	
Januar	1	Decbr.	2	Oktober	8	Juni	2	April	23
—	8	—	9	—	15	—	9	—	30
—	15	—	16	—	22	—	16	Maj	7
—	22	—	23	—	29	—	23	—	14
—	29	—	30	Novbr.	5	—	30	—	21
Februar	5	Januar	6	—	12	Juli	7	—	28
—	12	—	13	—	19	—	14	Juni	4
—	19	—	20	—	26	—	21	—	11
—	26	—	27	Decbr.	3	—	28	—	18
Marts	5	Februar	3	—	10	August	4	—	25
—	12	—	10	—	17	—	11	Juli	2
—	19	—	17	—	24	—	18	—	9
—	26	—	24	—	31	—	25	—	16
April	2	Marts	3	Januar	7	Septbr.	1	—	23
—	9	—	10	—	14	—	8	—	30
—	16	—	17	—	21	—	15	August	6
—	23	—	24	—	28	—	22	—	13
—	30	—	31	Februar	4	—	29	—	20
Maj	7	April	7	—	11	Oktober	6	—	27
—	14	—	14	—	18	—	13	Septbr.	3
—	21	—	21	—	25	—	20	—	10
—	28	—	28	Marts	4	—	27	—	17
Juni	4	Maj	5	—	11	Novbr.	3	—	24
—	11	—	12	—	18	—	10	Oktbr.	1
—	18	—	19	—	25	—	17	—	8
—	25	—	26	April	1	—	24	—	15
Juli	2	Juni	2	—	8	Decbr.	1	—	22
—	9	—	9	—	15	—	8	—	29
—	16	—	16	—	22	—	15	Novbr.	5
—	23	—	23	—	29	—	22	—	12
—	30	—	30	Maj	6	—	29	—	19
August	6	Juli	7	—	13	Januar	5	—	26
—	13	—	14	—	20	—	12	Decbr.	3
—	20	—	21	—	27	—	19	—	10
—	27	—	28	Juni	3	—	26	—	17
Septbr.	3	August	4	—	10	Februar	2	—	24
—	10	—	11	—	17	—	9	—	31
—	17	—	18	—	24	—	16	Januar	7
—	24	—	25	Juli	1	—	23	—	14
Oktober	1	Septbr.	1	—	8	Marts	2	—	21
—	8	—	8	—	15	—	9	—	28
—	15	—	15	—	22	—	16	Februar	4
—	22	—	22	—	29	—	23	—	11
—	29	—	29	August	5	—	30	—	18
Novbr.	5	Oktober	6	—	12	April	6	—	25
—	12	—	13	—	19	—	13	Marts	4
—	19	—	20	—	26	—	20	—	11
—	26	—	27	Septbr.	2	—	27	—	18
Decbr.	3	Novbr.	3	—	9	Maj	4	—	25
—	10	—	10	—	16	—	11	April	1
—	17	—	17	—	23	—	18	—	8
—	24	—	24	—	30	—	25	—	15

Geders Drægtighedstid er lig Faarenes.

har
1) **Det største Billedstof**
2) **Det største Tekstindhold**
3) **Farvetryk som Udlandets bedste**
4) **9 Blade forenede i eet** og
5) **derfor noget for ethvert Familiemedlem.** Koster
6) **10 Øre pr. Uge, 1 Kr. 25 Øre pr. Kvt.** Er
7) **det bedste illust. Ugeblad;**
8) **det anbefal. derfor af over**

250,000 Abonnenter

»Illustreret (Allers) Familie-Journal« kan bestilles paa alle Postkontorer, hos d'Hr. Boghandlere, Efterleverere og Bladforhandlere.

Carl Allers Etablissement,
Valby, København.

Drukket Vandglas.

En Arbejder ved et Vandværk gjorde sig skyldig i en ulykkelig Fejltagelse, idet han i Stedet for at drikke Øl drak af en Flaske med „Vandglas“, en giftig Vædske, som bruges til at stivne Cement med. I en lidende Tilstand maatte han føres paa Hospitalet.

Man bør altsaa aldrig drikke Vandglas, denne mærkelige vandklare Vædske, som tørrer ind i Luften og bliver haard som Glas. Men man bør heller aldrig bruge Ludpulver og Sæber, der er forfalskede med Vandglas; thi ligesaa giftigt, det er for Mennesket, ligesaa ødelæggende er det for Tøj. I Følge Prof. Steins og Dethleffsen & Meyers Analyser er det franske Ludpulver Lessive Phénix forfalsket med 5 % Vandglas, medens Heymann Blochs Vaskepulver og Normal Marseillesæbe hverken indeholder Vandglas eller andre Forfalskninger. Brug disse gode danske Fabrikater, saa ved De, at De ikke narres. Forlang dem overalt og paase, at det ny „Stork“mærke findes paa Pakkerne; kun derved undgaar De de talrige Efterligninger.

Heymann Bloch & Co. København. Telefon Central 2757.

NYTAAR 1912!

EN Afskedshilsen lyder!
Et Aar nu bort forsvinder.
Farvel det til os lyder.
med Smil paa blege Kinder.

I Glans af Morgenlue,
ombrust af stolte Toner
til Jordens lave Tue
det kom fra fjerne Zoner.

Hvad stort fik det udrettet?
det rejste, styrted Troner
og kasted, nylig flettet,
i Støvet Laubærkroner.

Skønt mægtigt, Tjenerinde
dog kun for ham, der raader,
som kun har godt i Sinde
med alle Livets Gaader.

Sin Gerning gjort — det svinder,
og her vi Afsked tage,
men Tusinder af Minder
det lader os tilbage.

„Fremad“ nu lyder tusindstemmigt Raabet,
„Fremad“ for Lykkens rige Skat at vinde!
Ja, Held dig Slægt, at Herren gav dig Haabet,
at ej du leve skal blot af et Minde.

Lyt, Slægt, til Herrens Røst, og saa du drage
kun frejdigt frem, dit Maal du vist skal finde
hvor Sejerskransen du til Løn skal tage,
og haardest Kamp er blevet gyldent Minde.

J. Johansen.

Lykkens Yndling.

En Hverdagshistorie fra forrige Aarhundrede.

Af Marie Henckel.

Med Tegninger af Poul Steffensen.

Der er himmelvid Forskel paa vor Tids København, København som Storstad med hele dens brogede Liv, dens flotte moderne Tilsnit, og det København, der som en lun og fredelig Rede i de gode gamle Dage laa gemt og forskanset bag de skærmende Volde og Mure med Portene, hvortil Landsfaderen selv havde Nøglerne i Forvaring om Natten. Og dog kunde der herske Larm og Færdsel nok f. Eks. paa Torvedagene, naar Bønderne bragte deres Varer til Byen, og fra den tidlige Morgenstund rullede ind gennem Nørre- og Vesterport med deres tunge Halmlæs, og Pindevogne belæssede med levende og slagtede Svin, Smørfjerdinger, Æggekasser og Bure med kaglende Fjerkræ m. m. I lange Rækker kunde Vognene da holde fra Halmtorvet og ned gennem Vestergade med dens mange Gæstgivergaarde, Isenkramboder og Hørkramholdere, hvor Sjovere og Flæskedragere med deres Byrder pilede afsted, mens Jernstænger, Tovruller og Tønder gerne spærrede Fortovet.

Paa en saadan støjende Torvedag i Begyndelsen af Juni Maaned 1830 stod en fjorten, femten Aars Knøs med en Byldt under den ene Arm og saa sig om i Porten til en stor rød Gaard paa Vestergade, ikke langt fra Gammeltorv. Han var iført et Sæt temmelig landligt udseende graat Hvergarnstøj, havde store klodsede Sko paa Benene og en bredskygget Kasket paa Hovedet, mens Halsen, trods Junidagens Hede var omviklet med et rødt Uldtørklæde. Ansigtet var rundt og rødmusset, omgivet af en

Masse stridt rødbrunt Haar, og Udtrykket i de smaa mørke Øjne opvakt og fiffigt.

„Boer her en Agent Rønnig?" spurgte han en Gaardskarl, som rullede nogle tomme Tønder ud gennem Portrummet, hvor en Blanding af Dunsterne fra Sild, Tjære og gamle Oste paa det behageligste krydrede Næseorganerne.

„Jo, paa første Sal, det er jo ham, som ejer Gaarden," lød Svaret. „Har du Ærinde til ham kanske?"

Knøsen nikkede og begyndte saa ganske rolig at gaa op ad Trapperne. Paa første Sal blev han staaende lidt og betænkte sig, men gik saa videre op til Kvisten. „Madam Højer" stod der paa en Dør, paa den bankede han, og traadte, da der blev raabt „Kom ind", ind i et lille tarveligt, men yderst propert og hyggeligt Værelse, hvor en ældre Kone med et lille fint, blegt Ansigt sad ved Vinduet og syede, og et halvvoksent Pigebarn ordnede nogle Bøger ved Bordet.

De saa begge noget forundrede paa den indtrædende, der hilste Goddag, saa udbrød Konen:

„Ih, men det er jo Vilhelm, Søster Trines Vilhelm, der er bleven saa stor, at jeg nær ikke havde kendt dig! Herregud, din Mo'r er da vel ikke død? Det er nu Aar og Dag siden, jeg har hørt noget fra hende."

„Nej, Moster, Mo'r lever da endnu, skønt det kun er maadeligt med hendes Helsen; men jeg søger en Plads her i Staden, det mente vi var bedst, og da jeg har et Brev med fra Kornhandleren i Køge til en Agent, der just bor her i Huset, saa gik jeg lige herop."

„Saa du har Anbefaling med til Agent Rønnig? Ja, det er nok en flink Mand, og Penge har han, saa han nok kan gøre noget for Folk. Men kom nu, min Dreng, og faa noget at leve af, du maa være sulten af den lange Tur — skynd dig lidt Mariane og hjælp mig."

Pigebarnet, der havde set lidt sky paa den saa uventet ankomne Fætter, lagde Bøgerne bort, og snart sad Knøsen i Sofaen foran Bordet og lod sig Tantens Kaffe og det friske Hvedebrød smage, mens han fortalte om Hjemmet og Moderen, den lille svagelige Madam Martens, som var Enke efter en rig Møller, det var gaaet tilbage for, saa at hun nu maatte ernære sig ved en lille Mel- og Grynhandel — og det var kun saare kummerligt!

Madam Højer sukkede — Trine havde været saadan en køn Pige — men Lykken havde kun været krank for dem begge; hun selv, som havde mistet to Børn og sin Mand, den brystsyge unge

Skolelærer, og nu maatte leve af en yderst ringe Pension med sin lille Pige, det eneste Barn, der var levnet hende, og som var bleven født to Maaneder efter Faderens Død! Lidt syede hun jo ogsaa for en Hosekræmmer, da hun gerne vilde give sin lille Datter en omhyggelig Opdragelse, som mulig — men, ak Gud, Livet var besværligt!!

Og saa saa hun paa Søster Trines Vilhelm med det sunde, kraftige Legeme, denne Knøs, der var kommen her til Hovedstaden med dens Farer og Fristelser — hvad boede der monstro i ham, og hvorledes vilde det gaa ham?

En Timestid efter stod han foran den formaaende Agent Rønnig i egen Person og afleverede Brevet fra Kornhandleren. Agenten, en svær, skaldet Mand med Kalvekryds og en hel Bunke Signeter dinglende ved Urkæden paa den runde Mave nedenfor Silkevesten, var bekendt for sin Hæderlighed, men han var temmelig haard og frastødende af Væsen, en sand Bulderbasse — ligesom Kong Frederik, plejede hans Venner at sige — en Sammenligning, der smigrede ham meget. Han elskede og ærede nemlig den gamle Konge; paa en eller anden Maade at se sig bragt i Forbindelse med nogen eller noget, der stod Kongehuset nær, havde i mange Aar været hans lønlige, ærgerrige Stræben, og at han ved en vis Lejlighed, hvor han mente at have gjort sig fortjent til Opmærksomhed var bleven forbigaaet og glemt — ja, det havde egentlig været hans Livs store Skuffelse.

Det lod dog ikke til, at hans barske Tiltale og ufravendte Stirren gennem de runde Hornbriller bragte Vilhelm Martens ud af Fatning, og da han havde læst Brevet nikkede han

„Du er nok ikke forknyt af dig, Knægt," sagde han. „Forresten kommer du i en heldig Stund, da jeg netop har Brug for en Løbedreng til hvad der falder for, og da man skriver til mig, at du er flink, opvakt og paapasselig, saa vil jeg antage dig foreløbig paa Prøve. Du kan begynde — lad mig se, i Morgen er det Søndag — altsaa paa Mandag."

„Mange Tak! Jeg skal nok gøre mig Umage og være flink —"

„Ja, hvad Fanden ellers, tror du jeg har Brug for Dagdrivere og efterladende Personer? Forresten taaler jeg ikke Praleri. Dit Tøj, dersom du har noget, kan du bringe over i Baghuset, der har Lagerbetjentene og Skriveren paa Kontoret deres Kamre, og der er ogsaa Plads til dig."

Antaget straks og det hos Agent Rønnig selv — ja, det kunde man rigtignok kalde at have Lykken med sig! Madam Højer

var ganske overvældet, og baade den gamle rødnæsede Skriver paa sin slidte Kontorstol, for hvem Vilhelm maatte fremstille sig, og Folkene ovre paa Lageret i Baghuset erklærede, at den unge Fyr maatte være af de „svineheldige“.

I Vilhelms smaa brune Øje lyste der et ejendommeligt Blink — Lykken — ja, var det maaske ikke for at finde den, at han, den fattige Dreng fra Provinsen var kommen herind? Havde det maaske ikke lige siden han ifjor blev konfirmeret været hans eneste Higen og Tragten at vinde frem til noget mere end det, han kunde naa i Hjemmets smaa trange Forhold?

Om Søndagen viste Kusine Mariane, der akkurat var en Maaned yngre end han og gik i et af Byens „fine“ Pigeinstituter, ham rundt i Byen — Kongens Nytorv med Hesten, Hovedvagten, hvor der præsenteredes Gevær mens „Parolen“ gaves, og Musikken spillede, og Teatret, Amalienborg, hvor Kongen boede, Toldboden, Børsen og Rundetaarn — alt maatte han jo se, ikke at tale om, at de om Eftermiddagen spaserede oppe paa Voldene med dens herlige, skyggefulde Træer, Møllerne og Bastionerne, hvorfra der var den dejligste Udsigt.

Mariane følte ligesom en Slags Stolthed over at vise ham det altsammen og kramme ud med, hvad hun vidste om dette eller hint. Hun var lidt tibageholdende i Begyndelsen, men de blev dog snart bekendte, og han syntes, hun var et rigtig rart Pigebarn, som der intet Vrøvl eller Snerperi var ved.

„Er du ikke lidt bange for hvordan det skal gaa i en ny Plads, saa fremmed som du er herinde?“ spurgte hun.

„Bange — nej, man skal aldrig være forknyt af sig, bare gaa lige paa!“

Mariane var ikke fri for at skotte lidt beundrende til den store, klodsede Fyr, Kækhed og Uforfærdethed er jo nu engang Egenskaber, som selv et fjorten, femtenaars Pigebarn ved at skatte hos det andet Køn, og som uvilkaarlig indgyder Respekt. Det noget bondske hos Fætteren saa hun fra nu af ikke mere, hun syntes, at der var noget andet hos ham, som var værd at lægge Mærke til — og saa var han i Grunden ogsaa ganske køn — skønt sligt naturligvis var en Smagssag!

Om Mandagen tiltraadte den ny Løbedreng sin Tjeneste hos Agent Rønnig, og mærkværdig hurtig fandt han sig til Rette i de for ham saa uvante Forhold.

Punktlig var han paa Pletten naar og hvor det forlangtes, lærte hurtig at finde rundt i Byen, var villig til at hjælpe baade her og der, og viste sig kort sagt saa nyttig og brugbar, at han

endnu før Prøvetiden var omme blev antaget mod en pæn Ugeløn, og fra nu af kunde betragte sig som fast ansat i Agent Rønnigs Forretning. Flink var han til Skrivning og Regning, saa han efterhaanden blev brugt mere paa Kontoret end ovre i Pakhuset, den gamle Skriver, der begyndte at trænge til en Afløser, lærte ham at føre de store Regnskabsbøger og Protokoller, som i mere end tredive Aar havde været hans Livs Stolthed, og Agenten nikkede — han var tilfreds dermed, var tilfreds med Vilhelm, og Lønnen blev forhøjet, da det første Halvaar var gaaet.

Den Aften inviterede Vilhelm sin Tante og Mariane med paa Komedie. Pladserne kunde have været bedre, da de hele Tiden blev frygtelig klemt mellem en tyk Madam og en Slagtersvend, og havde et Par Studenter og en Læredreng bag ved, hvis Knæ borede sig ind i deres Ryg, men hvad gjorde det? Det var et Sørgespil de saa, i hvilket baade Ryge, Frydendahl, Nielsen og Jomfru Pätges, alle Scenens store, spillede, og Mariane og hendes Moder græd næsten hele Tiden, men morede sig saa dejligt alligevel — ja, det var rigtignok et Held, at Vilhelm havde faaet den gode Plads hos Agenten!

*   *   *

Aarene gik, akkurat fem var forløbne siden den fattige Dreng fra Køge havde fremstillet sig for den rige Agent Rønnig, og nu sad han, næppe tyve Aar gammel, som betroet Kontorist med en Medhjælper under sig, paa den gamle, rødnæsede Skrivers Plads!

Ogsaa med hans Ydre var der foregaaet en stor Forandring. Hans Paaklædning var zirlig og af moderne Snit, Hænderne hvide og velplejede, og hans Manerer og hele Optræden var ganske det unge, velopdragne Menneskes, der bevæger sig i Samfundets dannede Kredse. I Virkeligheden indtog han ogsaa en Stilling, der bragte ham Fordele baade i den ene og anden Retning. Paa enhver mulig Maade havde han vidst at gøre sig nyttig for sin Principal, og steg bestandig højere i hans Gunst; hans Løn var jevnlig bleven forhøjet, han betragtedes som Medlem af Agentens Husstand, og spiste nu daglig ved den enlige, gamle Herres Bord, mens han tillige ved flittig Læsning og Studeren havde erhvervet sig de Kundskaber, han manglede. Og det var, som om alt, hvad han foretog sig, lykkedes, han havde en egen Gave til at træffe det rette, hans Beregninger slog næsten altid til, og hvor det maaske vilde have glippet for andre, hjalp det blinde Held ham over Vanskelighederne.

Af Venner havde han egentlig ingen, hans Fornøjelser havde hidtil indskrænket sig til om Vinteren af og til at gaa paa Komedie, og til om Sommeren at spadsere til Frederiksberg med Tanten og Mariane for at se de kongelige sejle i Kanalerne, høre paa Musikken og bagefter spise den medbragte Aftensmand lejret i det Grønne, maaske ogsaa til at aflægge et lille Besøg i Monigattis Pavillon i Runddelen, hvor Tyrolerne jodlede, eller i Morskabsteatret paa Vesterbro for at se Pantomimen med den uforlignelige Pjerrot.

Mariane beundrede ham naturligvis.

Noget sværmerisk og fuld af Følelse som hun var, levede hun sit stille Liv deroppe paa Kvisten hos Mo'r, hjalp hende med Husvæsenet og hjalp paa de sparsomme Indtægter ved at undervise nogle Smaabørn — Hjemmet var hendes Verden, og her var Vilhelm som den lysende Solstraale. Dag for Dag havde hun jo fulgt ham, havde paa sin stilfærdige, kvindelige Maade hjulpet til at afslibe Kanterne hos ham og bibringe ham Lyst til at lære noget mere, end han kunde, havde været saa stolt og glad over, hvor godt det gik ham, og han paa sin Side havde bestandig ligesom søgt til hende, trængt til hende, de havde delt hinandens smaa Glæder og Sorger, og nu, nu — —

Ja, det kunde ikke nægtes, at hendes Hjerte bankede lidt stærkere, naar hun hørte ham paa Trappen, at hendes Kind fik en varmere Farve, naar han traadte ind i Stuen, og at hun savnede ham, naar han blev for længe borte. Mo'r saa det maaske, men hun sagde ikke noget — hun smilede kun ved sig selv.

„Mariane, har du ikke Lyst til at spasere en Tur med mig paa Volden i det smukke Vejr?" spurgte Vilhelm, da han en Eftermiddag traadte ind i den lille Stue. „Jeg har vundet en Gevinst i Tallotteriet, der blev trukket paa Vandkunsten i Dag, og nu skal jeg have mig en Friaften."

Madam Højer slog Hænderne sammen:

„Har du vundet i Lotteriet? Ja, det er som jeg siger, at Lykken følger dig paa alle Maader!"

Vilhelm lo, og saa gik de to Unge ud at spasere, Mariane med et nyt Langsjal over sin hvide Kjole og italiensk Straahat med blaa Hagebaand, der klædte hende nydeligt.

En Visekælling sang med skingrende Røst omringet af Kvarterets haabefulde Ungdom, Tjenestepiger, der hentede Vand fra Gadeposten, og Bønderkarle, der var indkaldt til Herbstmanøvrerne, en fuld Mand slæbtes afsted til Vagten, og nogle Hunde gøede som rasende, mens Gadedrengene peb i Fingrene, men oppe paa Volden

var der velsignet fredeligt og stille, kun Fuglene sang i det friske, grønne Løvhang. De to, som gik der, var ogsaa først tavse, saa begyndte Vilhelm at tale — men han behøvede næppe at spørge, Mariane hang med en saa øm Tillidsfuldhed ved hans Arm, hendes smukke blaa Øjne søgte hans med et saa varmt og kærligt Blik, at Svaret var givet, inden Ordet endnu var udtalt — —

„Min — min egen søde, lille Mariane —“

„Ja, — din for hele Livet!“

Fuglene sang fremdeles, men mere og mere dæmpet, Solen dalede og Skyggerne begyndte at sænke sig, Vinden strøg sagte ind mellem Træernes Kroner, fra Kirketaarnene klang Klokkeslagene — det var som en Indvielse paa deres Kærlighed, sagde Mariane.

Vilhelm nikkede.

„Du tænker altid noget kønt,“ sagde han.

Og saa kom de hjem som forlovede til Madam Højer, der slog Hænderne sammen af Fryd! Rigtignok var de jo lovlig unge begge to, men det er dog helst i Ungdommen Hjerterne maa finde hinanden; foreløbig skulde det imidlertid være en Hemmelighed for alle, skønt Mariane var Evadatter nok til at ønske, at Alverden skulde kende hendes Lykke og vide hvilken køn og flink Kæreste, hun havde faaet — et lille, forfængeligt Ønske, som hun dog var fornuftig nok til at undertrykke. Og saa sang og trallede hun omkap med Kanariefuglen med sin kønne, lille Sangstemme, og var saa glad, som Dagen var lang.

Ud paa Efteraaret døde Vilhelms Moder, og han rejste hjem til Begravelsen, men kom snart tilbage, og fik bestandig mere og mere at gøre i Forretningen, blev mere og mere uundværlig for Agenten, der begyndte at ældes noget, og i Aarenes Løb nødtes til at tage Tingene noget mageligere end før. Han gik endnu bestandig sin Morgentur, og sad nogle Timer henne i „Kristian Firtal“ paa Amagertorv, hvor han fik sig en Forfriskning og en Passiar med andre agtbare Borgere, og læste Københavnsposten og Korsaren; men han led af Susen for Ørene, gik noget langsommere og besværligere, huskede ikke mere saa godt, og døsede oftere og længere i sin Lænestol efter Middagen end før.

Vinter afløstes af Sommer og Sommer igen af Vinter, og Tingene vedblev at gaa deres vante Gang i den røde Gaard paa Vestergade.

„Vilhelm er jo nu Agentens højre Haand, den gamle, barnløse Mand betragter ham snarere som en Søn end som en lejet Betjent, jeg begriber ikke, hvorfor det længer skal skjules, at han har forlovet sig med dig, Mariane,“ sagde Madam Højer.

„Agenten vilde sagtens ikke synes om, at Vilhelm har bundet sig til en fattig Pige, det kunde skade hans Fremtids-Udsigter, og saa maa vi vente, Mo'r," sagde Mariane; men hun sukkede dog lidt.

Hun saa ikke Vilhelm saa ofte nu som før, han havde altfor travlt til at kunne ofre hende meget af sin Tid; men naar hun beklagede sig derover, blev han gerne ærgerlig, og saa græd hun. Han havde ogsaa lagt sig nogle flotte Vaner til og brugte flere Penge end før; i sin Fritid sad han nu ofte oppe i Knirsch's Kafe i Hotel d'Angleterre, der besøgtes af Officerer og unge, elegante Levemænd, spillede Billard og var bleven Medlem af en Klub — der var kort sagt kommen Skyer paa Marianes før saa solklare Himmel.

En Vinteraften, da Vilhelm sammen med nogle af hans fine Bekendte kom ud fra Knirsch's Kafe, klang Bjælderne lystigt omkring dem — der var Kanefart omkring Hesten paa Kongens Nytorv, hvor Sneen laa alenhøjt. De unge Mennesker blev staaende lidt og saa derpaa og paa de smukke Damer, der indhyllede i deres Pelsværk gled forbi, mens Kuskene smældede med Piskene.

Saa væltede pludselig en Kane, der var drejet om fra Bredgade — øjensynligt en Selvejerkane at dømme efter dens elegante Udstyrelse og Hesten, hvormed den var forspændt — i en Snedrive. Herren, der stod bag paa, sprang af, Damen, der sad indeni, udstødte et Skrig, og vilde være falden med Kanen ovenpaa sig, dersom hun ikke i det samme var bleven greben af Vilhelm, der var ilet til og havde standset Hesten. Et Øjeblik holdt han den smækre, i en Silkepels indhyllede, Skikkelse i sine Arme, og saa ind i et henrivende Ansigt, hvis sorte, ildfulde Øjne mødte hans, mens et Par røde, svulmende Læber stammede: „Tak," — saa traadte Herren til og bevidnede ham ligeledes sin Erkendtlighed for hans Bistand, uden hvilken der kunde være sket et alvorligt Uheld. Ved forenede Bestræbelser blev Kanen saa trukken frem, og igen bragt i Orden, Herren og den unge Dame indtog atter deres Pladser, og idet de med en Hovedbøjning — Damen tillige med et Smil — hilste Vilhelm og hans Selskab, der var kommen til, fo'r de afsted igen hen over den knitrende Sne.

„Det var jo Kammerherre Bruun og hans Datter," sagde en af de unge Kavallerer. „Hun er en af de dejligste Piger her i Staden, Skade kun, at de er saa fattige."

„Ja, men han har Indflydelse paa højere Steder," bemærkede en anden.

Vilhelm tænkte en Del paa den dejlige, unge Pige, da han

vandrede hjemad i Maaneskinnet, og dog var han meget langt fra at ane, at den lille i og for sig ubetydelige Hændelse skulde faa nogen Indflydelse paa hans senere Skæbne.

Nogle Dage senere lod Kammerherre Bruun sig melde hos Agent Rønnig til dennes store Forbavselse.

Med sit slebne Hofmandssmil og megen Vigtighed forklarede Kammerherren Grunden til sit Komme — han var sendt af Kongen — —

„Kongen —" Agenten blev ganske bleg.

„Ja, ser De, bedste Agent Rønnig, Majestæten er kommen i Tanker om, at der er en Forsømmelse, som bør rettes, og at De har været Genstand for en Tilsidesættelse meget imod hans Villie. Jeg havde forleden Aften et lille Uheld, hvorved et ungt Menneske fik Lejlighed til at vise mig en Tjeneste; tilfældigvis erfarede jeg gennem nogle Herrer af det gode Selskab, som var truffen sammen med ham, hvem han var, og i hvis Forretning han var ansat. Ved min Omtale af denne lille Hændelse paa højere Steder er man blevet mindet om Agent Rønnigs Navn, mindet om den Forurettelse, der er begaaet, idet man har undladt at tildele Dem Ridderkorset, hvortil De gjorde Dem saa fortjent ved Deres betydelige Tilskud i sin Tid til Genopførelsen af de offentlige Bygninger her i Staden, der har henligget i Ruiner siden Bombardementet. Ved en utilgivelig Forsømmelse eller Misforstaaelse, synes De at være bleven forbigaaet ved Indstillingen; men nu agter Kongen at gøre denne Forsømmelse god igen — kort sagt — De er tilsagt til Avdiens hos Kong Frederik den Sjette for at modtage Dannebrogsordenen af hans egen Haand!"

Ridderkorset — ja, han fik det virkelig, og det blev den skønneste, den stolteste Dag i den gamle Mands Liv.

Han nikkede til Vilhelm, da han kom tilbage fra Amalienborg — egentlig var det jo gennem ham, at den sene Oprejsning ved et Tilfælde var kommen — det glemte han ikke.

En Maanedstid efter blev Agent Rønnig ramt af et apoplektisk Tilfælde. Resten af Vinteren laa han hen, ud paa Foraaret døde han, og det viste sig da, at han, paa nogle Summer nær, der skulde anvendes i veldædige Øjemed og til nogle af hans faa, fjerne Slægtninge, efterlod hele sin betydelige Formue til — Vilhelm Martens!

Lykkens Yndling — ja! I sit tre og tyvende Aar Arving til en stor Formue og en gammel, solid Forretning — det var næsten som et Eventyr.

Det strømmede da ogsaa ind med Lykønskninger, med Kondo-

lence- og Bønskrifter, Venner, deltagende, hjælpsomme Venner voksede ligefrem op af Jorden. Sørgetiden var endnu ikke omme, før det regnede ned over ham med Indbydelser fra Familiefædre og Mødre med og uden giftefærdige Døtre, man reves ligefrem om ham — alle vilde de jo saa gerne trøste ham over Tabet af den faderlige Ven og Velgører, gøre det hyggeligt og godt for ham og — hjælpe ham at fortære hans Rigdom!

Han kunde have sagt alle disse Mødre og Døtre, der var saa rede til at falde ned og tilbede Guldkalven, at han allerede havde truffet sit Valg; men Uger og Maaneder gik, uden at det skete. Oppe paa Kvisten saa de ham kun saare sjældent, han undskyldte sig med Forretningen og alt det meget, der optog hans Tid, og stakkels Mariane græmmede sig og blev saa mager og bleg om Næbet, at det var en Ynk. Hun havde ikke villet tilstaa det for sig selv; men nu følte, vidste hun, at hun var tilovers i hans Liv, at han mer og mer gled fra hende.

Agent Rønnigs jevne, borgerlige Hus, hvor Selskabeligheden havde indskrænket sig til at nogle gode Venner paa gammeldags Maner samledes og nød den solide Aftensmad, bestaaende af Flæsk eller Gaasesteg med Rødkaal til, og „Lagkage", og naar den dampende Punschebolle bag efter var kommen paa Bordet, drak Skaaler og sang de gamle gemytlige Drikkeviser, dette Hus var nu som forvandlet.

Det var jo netop i disse Aar, at „Folkefriheden" var i sin første gryende Vorden, at det ny var ifærd med at fortrænge det gamle, og den unge Handelsmand, der saa uventet hurtig havde naaet det Maal, hvortil han havde ment møjsommeligt at skulle arbejde sig frem, svang sig som Sommerfuglen af sit Hylster for at leve og nyde alt det, hans Rigdom gav ham Adkomst til. Gilder til langt ud paa Natten med flotte Venner, Figurantinder og Pigebørn af tvivlsomt Rygte, der alle hjalp med til at tømme hans Pengepung, Kaneture om Vinteren, Skovture om Sommeren til „Bakken" og Kirsten Piil, optog al hans Fritid, ja, om det saa var „Christians" Dansebod, hvor Bønderkarle og Piger, „Herrer og Damer", Matroser og Minerva-Sønner svang sig imellem hinanden, saa skulde den besøges — man maatte jo prøve alt.

Længe havde Mariane kæmpet med sig selv, Kærlighed og saaret Stolthed strides om Herredømmet. Saa traadte hun en Dag til Vilhelms store Forbavselse ind i hans Kontor.

„Vilhelm," sagde hun, „du burde for længe siden have sagt mig Sandheden, at du ikke længer holder af mig paa samme Maade som før, nu kommer jeg for at give dig dit Ord, din Frihed tilbage."

Vilhelm, der havde ventet Taarer og Bebrejdelser, drog Vejret lettere.

„Naa, ja — siden du selv er saa fornuftig at indse det, kære Mariane, saa — saa mener jeg ogsaa, at det var for tidligt, vi bandt os, vi var for uprøvede begge to; men Venner — det vil vi altid vedblive at være, ikke sandt, lille Kusine? Og skulde din Mo'r og du nogensinde trænge til —"

Hun afbrød ham med en Haandbevægelse.

„Sig ikke mere, Vilhelm, aldrig, haaber jeg, skal den Stund komme, at vi beder om din Hjælp, ogsaa den fattige har sin Stolthed, glem ikke det."

Fra den Dag af saas de kun, naar de tilfældigt mødtes paa Trappen eller i Porten, og kort efter flyttede Madam Højer og hendes Datter hen i en lille Lejlighed ved Volden. Mo'rs Øjne var ikke saa stærke længer, og Mariane maatte arbejde mere end før for at hjælpe paa de sparsomme Indtægter. Hun lagde sig efter Tegning, hvori hun fra Barn havde været flink, og lavede Mønstre og smaa Landskaber, som hun malede med Vandfarve og afhændede til de Handlende, det hjalp paa de triste Tanker.

„Herregud, jeg havde rigtignok ventet mig en anden Fremtid for min lille Pige," sukkede Madam Højer. „Gud forlade Vilhelm, han har et koldt, et haardt Hjerte!"

„Tal ikke derom, jeg vil ikke tænke mere paa ham, nu har jeg sat mig et andet Maal — Arbejdet — Kunsten maaske — og saa har jeg jo dig at leve for, du kære, velsignede, lille Mo'r!"

* * *

Atter var en Del Aar forløbne.

Lykkens Yndling sad fremdeles som den rige Mand, Storborgeren og Chefen for den gamle Forretning i den røde Gaard paa Vestergade, hvor der førtes stort Hus og efter manges Mening levedes betydeligt over Evne, især efter at Martens havde ægtet den forgældede Kammerherre Bruns smukke Datter, som han hin Aften havde trukket frem under Kanen. Den naadige Frøken havde været meget forvænt og meget ødsel, trods sin Fattigdom, og som Frue var hun det ikke mindre, der var ingen Ende paa hendes Fordringsfuldhed, og saa forelsket Vilhelm end havde været fra Begyndelsen af, og saa stolt over at have vundet den fejrede Skønne, saa kan det dog ikke nægtes, at han var begyndt at faa Øjnene op for adskillige Fejl hos hende, og at han syntes,

at hun brugte lovlig mange Penge. Hest og Vogn, Selskaber, elegante Toiletter og et Utal af kostbare Smykker, alt hvad hun pegede paa, maatte han rykke ud med, om han vilde have Husfred — og endda var hun ikke tilfreds. Hendes delikate Helbred fordrede altid saa mange Hensyn, og naar hun ikke fik sin Villie, lod hun gerne sin Mand hans tarvelige Herkomst høre, han, til hvem hun, den fornemme Dame havde nedladt sig, og kokettede lige for Øjnene af ham med de af deres fine Husvenner, der optraadte som hendes opvartende Kavalerer.

„Det gaar aldrig godt i Længden,“ sagde Fuldmægtigen, for nu kaldtes Skriveren saaledes, og Vilhelm selv Grosserer — Regnskaberne vil ikke stemme, Agenten vilde da vende sig i sin Grav om han vidste, hvordan her spilles op.“ Og mange rystede paa Hovedet.

„Det er Nemesis, Vilhelm trænger til at bøjes engang, det duer ikke, naar det gaar os altfor glat her i Livet,“ sagde Madam Højer, da Rygterne, der gik, ogsaa naaede hende og Mariane.

For de to Kvinder var Tiden gaaet sin jevne Gang. Deres stille arbejdssomme Liv var ikke uden Tilfredshed og smaa Glæder, som de skabte dem selv, de hjalp jo hinanden i Kærlighed at bære Byrderne, og det gjorde dem rige selv i de smaa Kaar. Som et Middel til at døve og glemme sin Sorg havde Mariane grebet efter Arbejdet, med rastløs Iver havde hun kastet sig derover, og saa havde det fyldt hende mere og mere, og hun var gaaet op deri — det var ikke Lykken, men det havde hjulpet hende over mangen trang Stund.

To Gange havde hun mødt Vilhelm. Første Gang hilste han forlegen, han var bleven rød, og hun ligbleg — anden Gang hang hans smukke hovmodige Kone ved hans Arm, da havde han vendt Hovedet til Siden og ladet som om han ikke saa hende. —

Tænkte hun maaske derpaa og paa alt, hvad der i den sidste Tid var bleven fortalt om hans Liv og Færden, mens hun en smuk Sommerdag sad bøjet over sit Arbejde og syntes, at det gik saa underlig trægt fra Haanden? Det var maaske Varmen, der gjorde det — Solen brændte, Fluerne summede derhenne i Karmen, og gennem det aabent staaende Vindue trængte Lyden af Hammerslagene nede fra Kobbersmedens Værksted, blandet med Sælgekonernes hæse Raaben, det var saa underlig søvndyssende, Stuen var saa kvalm og saa trang, der paakom hende med et en trykkende Følelse af Livets uendelige Ensformighed — af Ensomhed og Forladthed.

Saa rejste hun sig, saa lidt paa de færdige Billeder, rettede lidt hist og lidt her, lagde dem i en Mappe og tog saa sit Sjal og sin Hat paa for at bringe dem hen til Kunsthandleren, for hvem hun arbejdede. Han havde været saa vanskelig at gøre tilpas i den sidste Tid, havde saa ofte haft noget at indvende og rette, hun trængte til mere Uddannelse havde han sagt — man maatte følge med Tiden, der stillede større og større Krav, og hun havde følt sig ganske modløs og forknyt.

Da hun en Times Tid efter kom tilbage igen, kastede hun Mappen hen ad Bordet og sig selv i en Stol — Taarerne vilde frem, saa meget hun end søgte at holde dem tilbage. „Der er ikke mere at bestille hos Kunsthandleren, Mor, han har faaet en rigtig Kunstner til at arbejde for sig, og der er ikke mere Brug for mig."

„Hvad siger Du, Barn? Herregud — nej, nej — tag Dig det dog ikke saa nær —"

„Aa nej, jeg burde vel snart være fortrolig med Skuffelserne i Livet," sagde Mariane bittert. „Sangen maatte jeg ogsaa opgive — Stemmen var ikke stærk nok, det var for sent at begynde paa at faa den uddannet — jeg duer ikke til noget i det hele taget, lader det til! Men det Arbejde, jeg havde, var dog bleven mig saa kært, det tog min Interesse, fyldte mine Tanker, og saa behøver vi jo da ogsaa de Penge især nu, da Du bliver ældre og skrøbelig —"

„Vi klarer os nok, min Pige, Vorherre hjælper altid den, der vil hjælpes."

Mariane græd ved sin Moders Bryst, det bedste Tilflugtssted, hun kendte — Livet var saa tungt og bittert, syntes hun.

Der kom noget opgivet over hende. Hun kunde ofte sidde uden at tage sig noget for, havde ingen Lyst til at gaa ud, og tog sig kun sammen for Mors Skyld. Men det blev ogsaa nødvendigt, for ved Juletid blev Madam Højer, der længe havde skrantet, syg og maatte gaa til Sengs, og det blev et langt Sygeleje, hvorfra hun ikke mere skulde rejse sig. Mariane veg ikke fra hende, hun plejede hende Nat og Dag og havde ingen anden Tanke.

„Mit gode kærlige Barn — hvad skal der blive af Dig, naar jeg er borte? Den Smule Spareskillinger er snart gaaet med og hvad saa?"

„Dersom Du døer, Mor, er Gud maaske saa barmhjertig snart at lade mig følge efter; men naar Foraaret kommer, bliver det sikkert bedre med Dig, og saa skal Du se, hvor glad og for=

nøjet jeg igen skal blive, og hvor lykkelige og tilfredse vi igen skal føre vort Liv!"

Men da Foraaret kom havde Mariane maattet lukke sin Moders Øje.

Efter det haarde Slag faldt hun helt sammen. Deres Naboerske, den lille aldrende Musiklærerinde tog sig paa bedste Maade af hende, og efter Begravelsen flyttede Mariane ind i et lille Værelse, som hun lejede hos hende, den lille skikkelige Sjæl mente, at det kunde være saa hyggeligt for dem begge. Men Mariane kom til at græde, naar hun hørte Tonerne fra det lille skrattende Klaver og var ikke modtagelig for Trøst; alt omkring hende var hende saa underlig ligegyldigt, hun brød sig ikke om at tale med Mennesker, blev efterladen med sin Paaklædning, og naar hendes gamle Veninde sagde: „Hør, lille Mariane, det gaar virkelig ikke an, De maa tage Dem sammen, hvad skal det ellers blive til," saa rystede hun blot paa Hovedet.

Uger og Maaneder gik. Bladene faldt af Træerne deroppe paa Volden, hvor hun engang havde gaaet ung og glad ved sin Hjertenskærs Side, det visnede Løv fejede hen over Skrænterne ned paa de sølede Brosten, og Taagen hang klam og fugtig som et dryppende Slør over alle Genstande. Uden egentlig at have noget bestemt Maal kom Mariane langsomt gaaende, da hun henne fra en af Voldgaderne hørte Raaben og Gadedrengenes sædvanlige Piben i Fingrene; der kom en Flok i vild Flugt, de omringede et lille magert Fruentimmer med en stor Straahat og en Sypose over Armen. —

„Gale Jeannette — gale Jeannette!" raabtes der — Stakkelen saa sig hjælpeløst omkring, hendes Blik, bønfaldende og forvirret, traf Marianes, der gøs og fo'r sammen, saa tyede hun ind i en Gadedør, og Opløbet spredte sig ikke, før nogen Tid var gaaet. Mariane var bleven staaende, dette stakkels forstyrrede Fruentimmer, en af Københavns kendte Gadefigurer, som havde kendt gode og lykkelige Dage, men som en ublid Skæbne havde forfulgt og gjort forstyrret i Hovedet saa der pegtes Fingre ad hende — almægtige Gud vilde hendes Liv maaske ogsaa ende saaledes?

Hun gøs atter, en Skræk, ja Rædsel kom op i hende — nej, nej — det maatte ikke blive Enden, hun maatte tage sig sammen, følte hun nu — „Gud frels mig fra mig selv!"

Næste Morgen var hun betids oppe og paaklædt. „Lad mig hjælpe Dem," sagde hun til den gamle Lærerinde, der først forbavset saa paa hende, men saa nikkede med et lille Smil og kyssede hende.

Noget at leve for — gemte Livet endnu noget for hende?

„Herregud, har De hørt det, Mariane?“ spurgte dem gamle Frøken et Par Dage efter, da hun kom hjem fra Byen, „jeg var henne ved Slagterboderne for at købe et Stykke Kød, og der traf jeg en af Pigerne fra Vestergade — Martens Kone er rendt fra ham for nogle Maaneder siden med en udenlandsk Kavaler, han er næsten ruineret, der har været Auktion over alle Møblerne og Kostbarhederne, og Gaarden bliver rimeligvis ogsaa solgt, da han nok maa erklære sig Fallit, men han har nok ligget syg lige siden Skandalen, og skal være aldeles nedbrudt baade paa Sjæl og Legeme.“

Ruineret, syg og nedbrudt — og hvem var hos ham i denne Stund?

Det var Aften, Tranlygten udenfor den røde Gaard paa Vestergade var lige bleven tændt, da en tilsløret kvindelig Skikkelse steg op ad de kendte Trappetrin. Tjenestefolk var der ingen af, de var afskedigede, kun en gammel tandløs Kone, et tidligere Tyende passede Huset og dets Herre, der sad ensom og svag efter Sygdommen i et halvdunkelt Værelse med en Skærm for Øjnene.

„Vilhelm — Fætter Vilhelm, det er mig, Mariane — jeg er kommet for at spørge, om der intet, slet intet er jeg kan gøre for Dig? Jeg hørte, Du var syg og tænkte, at Du maaske trængte til Pleje, til Hjælp —“

Han slog Hænderne sammen. „Mariane — Du her, nu da alle andre har forladt mig! Jeg kan ikke se Dig, jeg faar kanske aldrig mit Syn mere, men jeg hører din Stemme — aa, jeg har sandeligt ikke fortjent det af Dig, saa usselt og daarligt jeg har handlet, har ikke fortjent, at Du længer skulde mindes mig!“

Men hun kom nærmere, ganske sagte knælede hun ned foran ham og tog hans Hænder i begge sine. „Vilhelm, stakkels Vilhelm, hvor kan Du tro, at jeg kunde glemme gamle Dage! Sig at det mishager Dig, og jeg gaar, men hvis ikke — aa, saa lad mig blive og passe dig, Moder er død, og jeg har intet i Verden at leve for, jeg er ene, Vilhelm, ganske ene.“

Da fældede de blinde Øjne Taarer, der blandede sig med hendes. „Jeg er som det synkende Skib, kun et Vrag,“ sagde han. „Hun, hvem jeg elskede, bedrog mig, falske Venner smigrede mig, spiste ved mit Bord og nød godt af min Rigdom for bag efter at gøre sig lystige over den borgerlige Tosse! Kun lidet vil jeg sagtens kunne redde, naar jeg faar betalt enhver sit, og Synd vilde det være om jeg tog mod dit ædelmodige Tilbud selv om

mit Hjerte bløder ved at afslaa det — ak Mariane, hvad har jeg ikke forspildt, da jeg stødte Din Kærlighed fra mig —"

En Haand lagde sig paa hans Mund.

„Tys," hviskede hun, „i Fattigdom som i Rigdom, i Sorg som i Glæde vil jeg blive her og pleje dig indtil Du ikke behøver mig mere, saa kan Du atter sende mig bort."

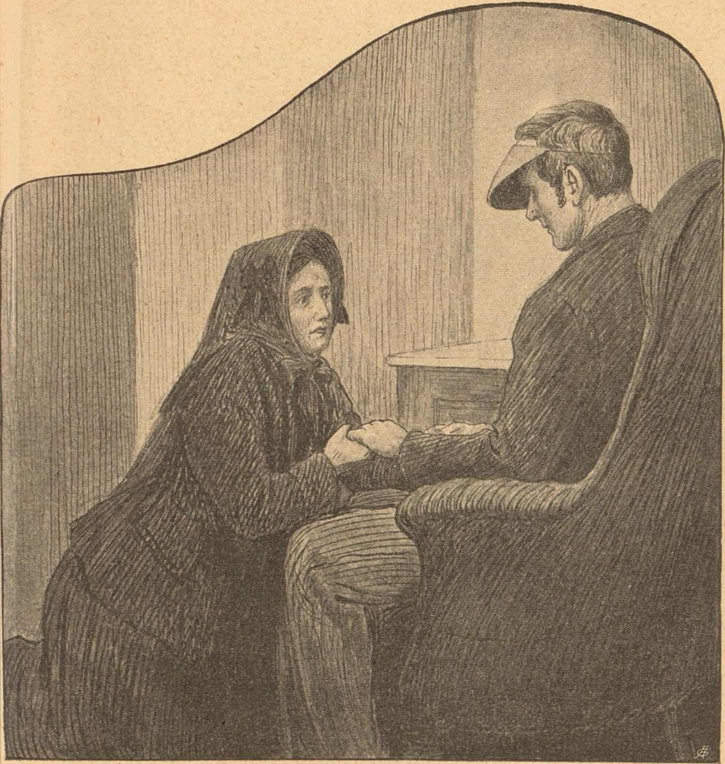

Men om Adskillelse blev der ikke mere Tale mellem de To. Kun langsomt vendte den syge Mands Kræfter tilbage og med dem hans Syn, og kun langsomt lykkedes det ham at arbejde Forretningen op igen, men trods de graanende Haar og Aarene, der var gaaet, var de gamle Følelser fra Ungdomsaarene dog

paany vaagnet til Live, og saa en Foraarsmorgen gik han og Mariane ud Arm i Arm hen til den gamle fredelige Kirke for at komme tilbage som Mand og Hustru.

„Lykkens Yndling — ja," sagde han, „først nu kan man kalde mig det med Rette!" —

Humoristiske Smaating.

En Opfinder.

Første Musiker: „Naa, Kollega; hvordan gaar det Dem; har De komponeret noget nyt?"

Anden: „Nyt! ja det skulde jeg mene. Andre komponerer Bryllupsmarcher, men nu har jeg komponeret en Skilsmissemarch."

Sparsommelighed.

„Er Deres Kone økonomisk anlagt?"

„Om hun er? Jeg maa lade Skæget vokse, for at jeg kan bruge mine Kraver saa meget længere."

Spidsfindighed.

Først spidser hun sin Blyant.

Saa spidser hun Øren. Han kommer.

Derpaa spidser hun Munden. Han kysser hende.

Hun smiler salig og — spidser videre paa sin Blyant.

Saa danser vi —

En Skitse af Axel Tomsen.

Med Tegninger af Oscar Bojesen.

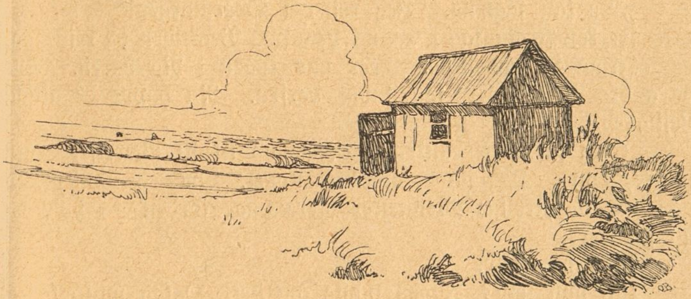

I.

„Kom herud! Her er ren Sandbund og saa friskt. Jeg kan akkurat bunde," raabte Frøken Irma til en yngre, mørkhaaret ung Pige.

„Nu kommer jeg," svarede Veninden lidt tøvende tilbage inde fra Strandkanten.

Saa var de begge ude paa det dybe Vand.

„Sig mig nu," sagde Frøken Irma, „er du forelsket?"

„Aa—a, jeg ved saamænd ikke." Hvad skulde nu Irma vide det for?

„Ja, men ellers er det en Skam af dig, Else," fortsatte Irma og blev paa en Gang helt alvorlig. „Han holder forfærdelig af dig. Det mærkede jeg, da vi roede med Fiskerbaaden i Maaneskinnet i Aftes."

Else foretrak en stor Dukkert i Stedet for at svare.

„Hører du ikke, Else? Og saa er han Læge. Jeg kan næsten misunde dig, min Pige, hvis jeg var misundelig anlagt."

Hun greb efter Elses Hænder. „Sig nu, at du elsker ham, og saa danser vi omkring her ude i Bølgerne!"

Else svarede ikke. Men hun rakte sin lidt ældre Veninde Hænderne med et stort tindrende Smil i sine mørke Øjne.

II.

„Er Ferien snart forbi, Frøken Else?" spurgte han, da de sad ved Kaffen nede i den gamle, hyggelige Krohave.

„Aa—a, om en lille Uges Tid."

„De kan sagtens. Jeg rejser i Overmorgen."

Frøken Irma saa i Smug hen paa Veninden og rejste sig.

Irma smilede stille. Der var ingen i Nærheden. Alle de andre Badegæster sad langt derfra. Nu havde de altsaa Lejlighed.

Irma gik med bankende Hjerte op til sit Værelse. Hun syntes, hun i Dag havde udrettet noget. Om en Times Tid var der to lykkelige Mennesker mere paa Jorden — hvis da alt gik vel?

Men hun selv. —

Ja, hun selv? Ingen vidste om det. Ogsaa hun elskede. Men ikke aabent og frimodigt med tindrende Smil i Øjnene som Else.

I Dag havde hun igen faaet Brev — —

Hun rystede paa Hovedet og sukkede og flyttede sig bort fra Solen. Den brændte saa stærkt i Dag, syntes hun.

III.

Else saa ned i Sandet, hvor hun ridsede sære Streger med sin lille, sløjfepyntede Stok. Det var stadig ham, der talte.

„Ja, vist har her været storartet, Frøken Else. Jeg siger Dem Tak for det hele."

„Selv Tak!"

„Og naar vi kommer hjem hver til sit —?"

„Saa glemmer vi nok hurtigt Dagene her," svarede Else og saa ikke op.

En kedelig Pavse.

„Hvis vi nu ikke glemte dem," sagde han. — Og da hun intet svarede: „Else, se paa mig?"

„Nej!" Han smilede, et stort, varmt Smil, som nødte hende til at vende Ansigtet helt bort.

„De behøver det heller ikke. Vi forstaar hinanden alligevel."

Nu saa hun paa ham.

„Else," sagde han bare og lagde sin Haand over hendes.

„De skal sige noget mere," smilede hun.

„At jeg holder af Dem? Meget. Fælt meget." Han gengældte Smilet. „Det ved De."

„Kom!" sagde hun og rejste sig.

De gik ud gennem Haven og ned mod Havet. Det sidste lille Stykke gik de med hinanden under Armen. Saa standsede hun.

„Og nu?" Den unge Læge smilede.

„Nu skal De sige mig det igen!"

„Jeg elsker dig, Else!"

„Saa kysser jeg dig!" svarede hun og slog sine Arme omkring hans Hals.

IV.

Ferie og Sommerliv var forbi. Igen var man inde i Københavns mørke Vinterdage.

Frøken Else var forlovet.

Hun var kun enogtyve, men de talte allerede om Brylluppet. Else smilede, hver Gang man spurgte hende.

„Nu er det afgjort. Det bliver til Foraaret, midt i Maj," fortalte Else til Irma en Dag hen imod Jul. „Du skal være første Brudepige, for du har paa en Maade hele Æren af, at det blev til noget i Sommer derovre."

Den høje, lyse Frøken Irma fik Taarer i Øjnene og søgte at skjule det.

„Irma var saa stille i Dag," sagde Elses Moder, da Veninden var gaaet. Jeg synes for Resten, hun er kommen til at se bleg og daarlig ud, som var der noget, der pinte al Friskheden ud af hende? Hun har virkelig været saa kvik og fornøjelig, lille Irma."

Else slog det hen. Men Resten af Dagen gik hun og tænkte paa Irma. Hun tænkte ogsaa paa den Formiddag derovre ved Kattegat i Sommeren, da Solen skinnede.

„Sig nu, at du elsker ham, og saa danser vi omkring her ude i Bølgerne!“

Stakkels Irma. Ja, noget var der i Vejen, men hun skjulte det jo. Sine Glæder delte hun altid med andre, men Sorgerne? Dem fik ingen at vide om. Aa, naar man elskede, blev man mild og glad og god og fik Lyst til at hjælpe hvert sørgmodigt Ansigt.

Saadan som nu havde Else aldrig været før.

Men i Gaar, da hun gik med sin Forlovede gennem Byen, ind gennem smaa Sidegader for at naa hurtigere hjem, da kom hun, for første Gang vist, til rigtig at se, hvor mange stakkels blege, glædeløse Ansigter man mødte paa sin Vej i den store By.

Hos en Urtekræmmer fik hun byttet den Tikroneseddel, hun havde i sin Pung. Hun gav og gav, blev ved med at give. Gydernes Børn fik Smil over de smaa, forkomne Ansigter, og de Voksne stirrede paa den smilende unge Pige med de jublende glade Øjne og glemte at sige Tak.

Tak? Hvad var der ogsaa at takke for? Hun gav af sin egen Glæde, og Glæden voksede bare derved.

„Jo, ogsaa hende, Ejnar! Og den gamle Mand derovre. Kom med mig derover! Tænk, at jeg kan gøre dem glade. Det er altsammen din Skyld, min egen, dejlige Ven.“

Men Irma kunde hun ikke hjælpe.

Irma var tavs — og Else spurgte ikke.

Men en Aften, de sad sammen hjemme hos Else i Mørkningen, følte hun paa en Gang i Tavsheden Irmas Hoved ind mod sin Skulder.

Hun hørte, at Irma græd ganske sagte.

Der blev saa stille i Else som i en Kirke. Hun syntes, hun forstod sin Veninde, uden at der behøvedes et Ord, forstod det vigtigste, at hun var ulykkelig, og at det hjalp hende at sidde her.

„Jeg rejser om et Par Dage! Jeg vil ikke have Julen herhjemme. Jeg kan ikke, jeg troede ikke, det kunde blive saa trist inde i mig; jeg troede, jeg kunde ryste det af mig, men jeg kan ikke —“

Else svarede ikke. Hun klappede hende saa blidt og godt og kyssede hende.

„Kærlighed er en ond Ting,“ svarede Irma langt inde i sine egne Tanker. „For dig gik det godt. Men for mange Tusinde andre —? Aa, lille Else, vaag over din Lykke, den,

du har fundet, og lad ingen røve den fra dig. Der er Røvere nok omkring dig; for vi er alle kun Mennesker, ikke andet end stakkels, smaa Mennesker."

„Du taler saa vildt, Irma."

„Er det vildt? Det kan gerne være. Men nu rejser jeg jo. Det er derfor, jeg kom i Aften. Du skulde dog have et Farvel. For alle de andre flygter jeg bort. Else —"

hun trykkede Veninden ind til sig, „hvis de siger om mig, naar jeg er rejst — — ja, siger noget grimt — vil du saa lade være at tro det?"

V.

Else holdt Bryllup.

Ung, køn, uskyldig og glad var hun at se paa. De kom med Champagneglasset og klinkede med hende under Ønsker og glade Smil.

„Tak, allesammen! Tak for alle mine lyse Dage. I har altid været gode imod mig, allesammen.“

„Skaal, Skaal! Fru Else længe leve!“

Og saa raabte de Hurra og svingede med Glassene. Og Dansen gik. Nu dansede alle Ungdomskammeraterne Else ud af Pigernes Lag.

De kørte hjem.

Ung og lykkelig sad hun hos ham med sin Haand i hans.

„Ja, det var festligt! Kun Irma savnede jeg i Aften en lille Smule. Irma —? Ejnar, jeg kan slet ikke forstaa hende, naar jeg tænker paa hende? Hvad har hun da gjort, siden hun maatte rejse og være saa ulykkelig?“

„Det første Postkort fra vor Rejse skal vi sende hende,“ svarede hendes Mand.

Else saa paa ham.

„Det er jeg med til.“

„Hun har vist hjulpet et Ægtepar tilbage til Fred og Lykke ved selv at resignere paa et Punkt, hvor det er saa haardt og svært for os alle.“

„Hvoraf ved du det?“

„Ingen har sagt mig det, Else. Men i Aften har jeg uvilkaarligt forstaaet det. Det drejer sig om en Mand og en Hustru blandt vore Gæster i Aften. Maaske kan du tænke dig, hvem det er. Du har selv i Aften i din Troskyldighed talt meget varme Ord til ham om hende. Maaske endda fortalt ham et lille Træk, som han slet ikke kendte?“

Else var blevet tankefuld. — Skulde det være sandt? — Og saa var hun rejst — for at give ham Fred? For hans Hjems Skyld og for hans egen? —

Hun kyssede sin Mand saa sært bevæget.

Hun var kommen i Tanker om Irmas Ord: „Vaag over din Lykke, den, du har fundet, og lad ingen røve den fra dig. Der er Røvere nok omkring dig; for vi er alle kun Mennesker, ikke andet end stakkels, smaa Mennesker.“

Smaa Mennesker?

Aa nej, Irma behøvede ikke at klage. Der var dem, som var meget mindre end hun, der dansede ud i det dybe Vand, ikke en smilende Solskins-Sommerdag, men i Graavejr — alene — —

Bjørn.

En Jagthistorie, genfortalt efter et amerikansk Æmne, af

Jens Skytte.

Med Tegninger af Alexander Svedstrup.

Nej, nu gaar det i Sandhed for vidt, mine Herrer og Damer, med alle de Krøniker om mig og Bjørnen!

Jeg føler mig derfor indtrængende opfordret til selv at fortælle og offentliggøre denne Historie. Ikke fordi jeg lider af Hang til Selvforherligelse, ingenlunde; men ene og alene i Sandhedens Interesse. Hvilket jeg beder alle Godtfolk lægge Mærke til lige straks og fastholde under Fortællingens omskiftende Gang.

Der er nemlig sat saa mange skrupgale Rygter i Løb og udspredt saa mange latterlig ondsindede og hinanden modsigende Fremstillinger om og af mit tilfældige Møde med en Aderondakbjørn, at jeg som sandhedskærlig Mand ser mig nødsaget til endelig en Gang at fremkomme med en jævn og troværdig Fremstilling af de virkelige Kendsgerninger, for at lade Læseverdenen i de brede Lag, mig selv og Bjørnen vederfares fuld Retfærdighed. Dette er kun min simple Pligt.

Desuden er det saa sjældent, ja enestaaende, at jeg har haft Lejlighed og Held til at fælde en Bjørn, saa jeg haaber nok, alle rettænkende og skønsomme Folk vil undskylde, at jeg griber Pennen for at optegne en Historie, hvori jeg selv optræder som Helten.

Først maa jeg da paa det kraftigste gendrive den urimelige Paastand, at Mødet mellem Aderondakbjørnen og mig var et Slags Stævnemøde, en forud overlagt og aftalt Sammenkomst. — Det er til at falde i stadig Forundring over, at jordiske Fornuftskabninger med menneskelig Indsigt og Dømmekraft virkelig vil lade sig binde saadan noget fjoget Snak paa Ærmet og løbe videre med det! For mit personlige Vedkommende kan jeg forsikre paa Ære og Samvittighed, at jeg var aldeles ikke gaaet ud paa Jagt efter

nogen Bjørn, og jeg har heller ingen Grund til at tro, Bjørnen var paa Færde i Skoven med det Formaal for Øje at efterstræbe netop mig.

Kendsgærningen er, at vi paa begge Sider var ude efter modne Brombær, og at vi rent tilfældigt stødte paa hinanden der ude mellem Brombærkrattene, Bjørnen og jeg.

Som de aller fleste ved, der færdes i Aderondakdalen, hører man der ofte megen Snak og nogen forstandig Tale om Bjørne, hører ogsaa tit udtalt Ønske om at møde saadan en firbenet Medskabning i Skovene en Gang og hører tillige timelangt ivrigt Mundslid om, hvorledes en Person vilde bære sig ad, hvis han eller hun ved et uventet Tilfælde traf paa saadan en laadden Krabat med Kløer. Men der er nu egentlig ingen Overproduktion paa Bjørne her i Verden, i det mindste ikke i Aderondakdalen, og de, der kommer der, viser sig aabenbart kun i Ny og Næ for nogle faa særligt udvalgte, Naturens Yndlinge eller Søndagsbørnene.

Bjørnen viste sig for mig.

Det var en Dag i August, brændende varmt, saa det summede og sang i Luften; netop saadan en Dag, da et hvilket som helst Æventyr af en hvilken som helst Art synes den rene, skære Umulighed.

Og paa den Dag faldt det pludselig alle Gaardens Husmødre ind — vi har nemlig hele fire, som alle har gode Talegaver og noget at sige, saa det er jo kun yderst sjældent, Gaarden giver Indtryk af at være ubeboet, — at jeg skulde sendes op til Lysningen i Skoven paa Bjærget bag ved Gaarden for at plukke Brombær. Jeg siger Lysningen, men det er egentlig en hel Række smaa Lysninger, der strækker sig op i Skoven, alle tilgroede med spredte Klynger Brombærranker og Smaabuske. Der er i Grunden ikke saa lidt romantisk paa det Sted. Der oppe driver Køerne om paa Græsning, i det de gen=

nem de løvdækkede, skyggefulde Gange og Stier lunter af Sted fra Lysning til Lysning og gnaver Græs mellem Buskene.

Jeg blev paa den aller elskværdigste og hensynsfuldeste Maade udrustet med en Trekanders Spand af Zink og fik til Overflod Tilhold om ikke at blive længere borte end højst nødvendig. At jeg af mig selv tog en Bøsse med var ikke paa Grund af nogen som helst Anelse om Fjendtlighed og Fare, men snarest for et Syns Skyld. En Bøsse paa Nakken giver altid en Person et i Øjne faldende mandigt Udseende, i Særdeleshed naar man har en Zinkspand paa Armen. Desuden var det ikke helt udelukket, jeg kunde have Held til at støde paa en Agerhøne der oppe i Lysningen. Som sagt, Bøssen tog jeg med, endskønt jeg kom i Forlegenhed ved Tanken om, hvorledes det egentlig vilde lykkes mig at ramme Agerhønen, hvis den fik i Sinde at tage til Vingerne i Stedet for at sidde stille paa Jorden, medens jeg skød paa den. Adskillige jagtøvende Folk og Medborgere bruger jo Haglbøsse til Agerhøns; jeg foretrækker nu at gaa Dyrene til Livs med Kugle. En Kugle gør altid knusende kort Proces, naar man rammer, og den spækker ikke Fuglens Kød med Bly før Tiden.

Bøssen bar Sharps Mærke, altsaa fortrinligt Arbejde, og Kuglen var af dem til ti paa Pundet. Det var et udmærket Vaaben, som sagt, og tilhørte en af mine Venner, som i mangfoldige Aar havde haft til Hensigt at skyde en Hjort med det ved første Lejlighed. Han var nemlig en farlig Karl til at se lige ud ad en Bøssepibe, min Ven. Han kunde ramme et Træ med Bøssen næsten ved hvert Skud, naar der da ingen Vind var paa Færde, og Træet ikke stod for langt borte, — ja selvfølgelig maatte Træet heller ikke være for lille og tyndt.

For at lade Sandheden nyde fuld Ret, bør jeg maaske aabenbare, at jeg paa den Tid, her er Tale om, ikke just var nogen fremragende Person til at ramme mit Maal med en Bøsse. Nogle Aar i Forvejen havde jeg en Gang haft Held til at tage en Graaspurv af Dage under højst særegne Omstændigheder. Spurven sad i et lavt Kirsebærtræ. Jeg ladede en lang Muskedonner med et forsvarligt Foder af Krudt og Hagl, listede mig hen under Træet og lagde an paa Gærdet med Bøssemundingen over ti Fod fra Fuglen. Derpaa lukkede jeg begge mine Øjne og trykkede af. Jeg tumlede bag over under Rabalderet; men da jeg atter kom paa Benene, fandt jeg omsider Fuglen liggende spredt i over tusinde Stumper rundt og bredt omkring. Aldeles møllemalet. Og ikke en af Stumperne var saa stor, at selv en Naturgransker vilde have

været Mand for at afgøre, om Levningerne hidrørte fra en Nutidsfugl eller stammede fra en af Forverdenens Flyveøgler.

Dette fortæller jeg ikke for at vigte mig eller prale af min Skydefærdighed, ingenlunde. Jeg fortæller det kun, for at den tænksomme Læser kan danne sig et Skøn over Styrkeforholdet mellem min vordende Modstander og mig, Bjørnen og mig, som Skæbnen jo nu en Gang vilde have den Fornøjelse at føre paa tværs af hinanden der oppe i Brombærkrattet.

Paa dette romantiske Sted havde vor sorte Tjenestepige den foregaaende Sommer haft et æventyrligt Møde med en firbenet Skabning, der saa laadden nok ud til at kunne være en Bjørn. Kan man tro hendes Fortælling — jeg indskyder, jeg haaber det —, saa var hun og en lille Pige henne fra Naboens pludselig bleven voldsomt overraskede, bedst som de stod og plukkede Brombær, ved at se en Bjørn komme sjokkende ud af et Krat og nærme sig dem, hvilket kan være troligt nok. Den lille hvide Pige havde Aandsnærværelse nok til skyndsomst at flyve derfra paa sine unge rappe Fødder; men Negerpigen, der havde temmelig alderstegne Ben og Ligtorne tillige, lammedes helt af Rædsel ved Synet af Uhyret, saa hun dratteде afmægtig til Jords og klemte paa med Jamren og gennemtrængende Tudskraalen af alle Kræfter, formedelst hun jo troede, stakkels sorte Sjæl, at nu var hendes sidste Time visselig oprunden, — hvilket jeg ingenlunde anfører for at sværte hendes Rygte eller nedsætte hendes Sjælsstyrke i Folks Omdømme.

Bjørnen standsede lidt og saa ud som Forbavselsens udtrykte Billed, — han havde formodentlig ikke ventet en saadan Opførsel. Derpaa nærmede han sig, gik rundt om den gamle Niggerpige og mimrede med Snuden og snufte i Luften og tog hende rigtig nøje i Øjesyn — akkurat som en Pranger en Ko —, hvorpaa han atter fjernede sig og forsvandt i Skoven.

Alle vor Tids kyndige Skildrere af Abens og Hundens og andre Dyrs Sjæleliv vil ikke være i Tvivl om, at denne Bjørns Adfærd bør tydes som et fremragende Vidnesbyrd om, hvor meget udmærket Højsind og ridderlig Hensynsfuldhed, der kan bo i et Dyr. Og efter min ringe Mening kunde der ligefrem gøres en Doktordisputats ud af det. Det Træk af Negerpigens Bjørn maa siges at være fuldt saa paaskønnelsesværdigt, som det velkendte Træk, vi læste i vor Barndom om Løvens Skaansel mod den afrikanske Træl, der drog Tornen ud af dens Fod. Thi Bjørnen her havde tilsyneladende ikke fjerneste Spor af Torn i Foden. Han flyttede sig i bedste Velgaaende.

Men jeg bør ile videre i min Fortælling.

Da jeg naaede op i Lysningen, satte jeg Bøssen fra mig ved et Træ og gav mig straks i Færd med at plukke Brombær i Zinkspanden. Jeg lokkedes længere og længere ind, gik fra Busk til Busk, fra Lysning til Lysning, fra brændende Solskin til svale Skyggestier, hvor Solens gyldne Straaler kastede muntre Stænk ned gennem Løvets Hang. Rundt om mig hørte jeg ringlende Klang af Køernes Klokker, nu og da et Bras af tørre Grenes Knækken, naar en Ko brød ind i Buskene for at lade Kvistene feje de plagende Fluer af dens Ryg og Sider.

Jeg gik rolig og røgtede min Dont. Hver Lyd, jeg hørte, tænkte jeg kom fra Køerne — tænkte ikke det fjærneste paa Bjørne, at sige en virkelig Bjørn.

Naa, hvorfor dølge det — der gik nu alligevel en Bjørn i Hovedet paa mig. Under Brombærplukningen gik jeg nemlig og vævede en Historie sammen om en Bjørn, en højmodig Hunbjørn, som havde mistet sin Unge, fandt en lille Pige i Skoven og bar hende til sin Hule og adopterede Barnet paa det kærligste ved Bjørnemælk og vild Honning, saa hun voksede og trivedes som en Blomme i August. Men en skøn Dag vaagnede Pigebarnets Længsel stærkt efter Menneskenes Boliger; hun tog Udgangstilladelse uden Plejemoders Vidende og vendte tilbage til sit Udspring i Faderens Hus i Dalen.

Slutningen paa Historien voldte mig en Del Vanskelighed.

Faderen genkendte selvfølgelig straks sit Barn paa visse Familieligheder; men Haardeknuden var naturligvis, hvordan i Alverden jeg skulde bære mig ad med at lade Pigebarnet lære Menneskesprog i Bjørnehulen, saa hun var i Stand til at fortælle Faderen sin Skæbne. Det stødte i høj Grad min Virkelighedssans at gøre Bjørnen til Pigens Sproglærerinde; saa blev Historien jo langt fra det, den skulde være, en lærerig Skildring af det virkelige Liv.

Men Enden paa Historien skulde da være den, at ikke saa snart havde Faderen faaet Rede paa Sammenhængen, før han tog sin Bøsse og gik til Skovs for at afskaffe Bjørnen og dens Gærninger for Fremtiden. Det haardhjærtede Pigebarn viste ham Vej til Hulen med afskyelig Koldsindighed. Saa skød han Bjørnen, der ikke indlod sig paa at gøre Modstand med saa meget som et Brum, og Pigen stod og saa derpaa. Men i det Bjørnen døde, sendte den Forrædersken et gennemborende Blik af Bebrejdelse, der gik den ufølsomme Kvinde til Marv og Ben.

Historiens Moral skulde være: vær altid blid og hensynsfuld ogsaa mod Skovens Bøller!

— — —

Og hvad sker saa. Bedst som jeg saadan gaar og spinder paa min moralske Historie, kommer jeg tilfældigvis til at løfte Øjnene fra Brombærrene — da ser jeg, der staar en Bjørn ovre ved den anden Side af Lysningen, knap femten Skridt fra mig. Jeg blev meget underlig til Mode ved det Syn, ligefrem rystet, maa jeg tilstaa.

Der stod en virkelig Bjørn paa Bagbenene og plukkede Brombær ligesom jeg. Men den gik grundigere til Værks end jeg; med den ene Pote holdt den Ranken fast, med den anden strøg den Bærrene ind i Gabet, baade modne og umodne Bær og Blade og det hele. Og næppe havde jeg set den, før den ogsaa fik Øje paa mig, holdt inde med sit Brombærmaaltid og saa' paa mig med en glad forundret Mine, som om den vilde sige: Ho ho, ja bedre er altid bedre!

Nu kan det gærne være, en og anden af mine højtærede Læsere finder det morsomt at forestille sig, hvad de øjeblikkelig vilde have foretaget sig i et saadant Tilfælde. Det er kun højst rimeligt, de alligevel ikke vilde have gjort det. Jeg gjorde det ikke i alt Fald.

Bjørnen satte nu sine Forpoter til Jorden og kom hen imod mig. Det er spildt Umage for et Menneske at fare op i et Træ under saadanne Omstændigheder, naar han staar over for en saa ypperlig Klatrer som Bjørnen. Og løbe sin Vej duer heller ikke

stort. Ganske vist skal en Bjørn ikke være i Stand til at løbe saa godt nedad som opad; men jeg var ikke i Tvivl om, at vilde den sætte efter mig, kom jeg alligevel snart til kort paa det stubbede og knudrede Jordsmon, her var.

Bjørnen nærmede sig som sagt.

Da fløj der en lysende Tanke som et Lyn gennem min Hjærne. Jeg maatte prøve en List, give Bjørnen noget at tage Vare paa, medens jeg ilede tilbage og fik fat paa mit Vaaben!

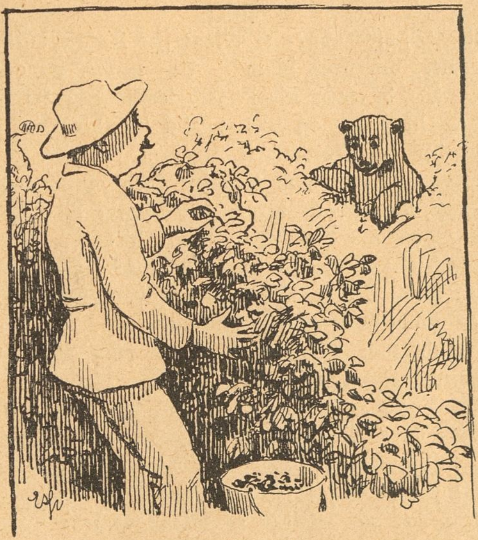

Min Spand var godt halvfuld af dejlige udsøgte modne Bær. Jeg satte Spanden fra mig paa Jorden og trak mig langsomt tilbage stadig med Øjnene paa Bjørnen — saadan som en Dyretæmmer bærer sig ad, naar han forlader et Bur med Løver eller andre grumme Vilddyr i.

Da Bjørnen naaede Spanden og lugtede Bærrene, væltede han den straks om — Bjørnen har som man ved ingen Øvelse i at æde af Spand som en Kalv eller Gris —, og saa kan det nok være, Fyren fik travlt med at guffe i sig. Han rodede og slugte baade Bær og Mos og Græs, saa det hele røg i ham som Fedt i Hunde.

Og ikke saa snart var min laadne Fjende kommet i Gang med Smavsen, før jeg tog Benene paa Nakken og pilede af Sted

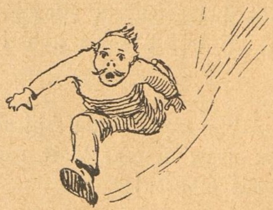

ned efter min Bøsse. Jeg var halvt fra Vejret, da jeg endelig fandt den og tog den i mine rystende Hænder.

Det var ikke et Øjeblik for tidligt. Bjørnen havde opdaget min Flugt og oprørt over min Falskhed var den sat efter mig, hørte jeg. Nu kom den brasende ud af Krattet med uhyggelig Brummen og en blodtørstig Mine.

I slige Øjeblikke farer et Menneskes Tanker hurtigere af Sted end Lynstraaler, ved man jo nok. Jeg tænkte, nu gælder det Liv eller Død. Og du maa sejre! Jeg tænkte mig Kampens Optrin fremstillet og illustreret og trykt i Nick Carther Hæfter og solgt i Snese Tusinder af Eksemplarer baade i Amerika og Evropa — slugte lige saa grundigt, som Bamsen havde guffet mine Brombær i sig —, saa jeg blev en berømt og knagrig Mand. Jeg tænkte ogsaa tilbage over mit henrundne Liv og Levned. Men dette Tilbageblik viste mig desværre kun et forfærdelig sortbroget Stykke Verden; jeg kunde ikke faa Øje paa saa meget som et Knappenaalshoved af en god Gærning, jeg havde øvet.

Imidlertid kom Bjørnen luntende over Lysningen, og jeg spændte Hanen. Jeg prøvede paa at ransage min Hukommelse for at finde, hvad jeg havde læst eller hørt om andre Folks Adfærd, hvor de havde været i Kast med Bjørnene. Jeg fandt flere Træk af, at en Bjørn havde slaaet en Mand til Jords, ogsaa at en Bjørn var lusket af Vejen for et Menneske; men jeg huskede intet Tilfælde, hvor det var lykkedes en Mand at løbe fra en Bjørn.

Altsaa, jeg havde intet Valg. Jeg maatte brænde Bøssen af paa Bamsen, siden jeg ikke saa Udvej til at fjærne den paa anden Maade.

Skulde jeg smække den Kuglen lige mellem Øjnene? Det var farligt. Bjørnen har kun en grumme lille Hjærne, og rammer man ikke Hjærnen, regner den det ikke mere, end om man kylte den en Zinkspand i Planeten. Nej, det var raadeligst at give den Kuglen lige i Hjærtet, — det skal sidde lige tæt bag venstre Forbov. Men uheldigvis vendte Bjørnen jo kun Fortøjet til mig, og der var ingen Tegn til, den havde i Sinde at vende Siden til mig og staa stille, mens jeg brændte paa den.

Endelig fattede jeg den Beslutning, at jeg vilde lægge mig paa Maven eller paa Knæ og knalde Bøssen af paa Lykke og Fromme.

Derpaa viede jeg min Familie mine sidste Tanker, hvilket ikke tog mange Sekunder, da Familien ikke er synderlig talrig. Længst dvælede Tankerne ved min Kone. Blandede Følelser af Frygt og Medynk gennemfo'r mig for hendes Skyld. Jeg havde som kærlig Mand og Ægtefælle altid beflittet mig paa at undgaa at vække Mishag og Misnøje. Hvor vilde hun nu blive inderlig oprørt

og krænket, hvis det var Skæbnens Vilje, man skulde bringe hende den Tidende, at hendes Mand var bleven ædt af en Bjørn! . . . Ogsaa Kredsen af mine sørgende Venner helligede jeg en varm Tanke. Jeg følte, hvor det vilde bedrøve dem dybt at maatte riste den ulidelig flove og yderst uheldige Rune paa mit Gravmæle: Han blev ædt af en Bjørn.

Alle mine øvrige Tanker virrede om som en forvildet Bisværm i mit Hoved.

Nu var Bjørnen mig saa nær, at den uden Tvivl kunde se det hvide af mine Øjne. Da hæver jeg mit Værge og sigter lige paa Bjørnens Brystkasse — tror jeg da nok — og lader saa Skuddet brage. Hvorpaa jeg skyndsomst gjorde omkring og sprang derfra som en opskræmt Hjort.

Jeg keg mig om — nej, Bjørnen var ikke i Hælene paa mig. Jeg standsede og lyttede — nej, den forfulgte mig ikke . . . Den laa der oppe paa Pletten — — den var falden — den laa!

Saa fik jeg den Indskydelse, at det klogeste og formaalstjenligste, man kan gøre under slige Forhold, er at lade sin Bøsse paany. Som tænkt, saa gjort; jeg krøb ind i en Busk og lagde et nyt Dunder i Bøssen, medens jeg tillige holdt godt Øje med Bjørnen. Den laa fremdeles saa stille som en Mus.

Jeg sneg mig varsomt nærmere.

Det rystede lidt i det ene Bagben paa den — ellers rørte den ikke et Lem. Men det kunde godt være det fæleste Lumskeri af den. Bjørne kan være saa umanerlig træske til at spille Komedie.

Hellere i Visse end i Vove, tænkte jeg da jeg spændte Hanen — bum! — saa havde Bjørnen min anden Kugle midt i Skallen. Bamsen ænsede det ikke for en sur Sild. Han havde set den sidste Sol og ædt de sidste Brombær i sit Liv.

Jeg havde fældet en Bjørn!

Og med Haanden paa Hjærtet, højstærede Læser, og som brav Jæger og troværdig, uberygtet Borger i Frihedens Hjemland vil jeg indestaa for, at nærværende Beretning om Bjørnens Fald for min Haand i Aderondakdalens Skove er den eneste tilforladelige og med Virkeligheden nøje overensstemmende Fremstilling, der kan gives. Den støtter sig nemlig paa Selvoplevelsens uhyggelige Kendsgærning, mine Herrer.

— — —

Jeg havde skudt en Bjørn.

Jeg gik hjemad. Blodet bruste i stolte Bølger gennem mit Bryst. Jeg havde nydt den kongelige Fornøjelse og den i hele Aderondakdalen hartud uhørte Ære at fælde en Bjørn.

Ikke uden Sjælekamp lykkedes det mig at dæmpe min stormende Glæde og paatage mig en vis sejg og ligegyldig Mine, i det jeg slentrede ind over Hjemmets Tærskel.

Da skulde man have hørt en Velkomsthilsen i klingende Kor fra Kvindfolkene:

„Da tog det dog en forskrækkelig lang Tid for dig! —

Hvor har du Brombærrene? — Fik du ingen? — Hvor i Alverden har du gjort af din Spand?"

„Aa, jeg lod den blive der oppe i Skoven," henkastede jeg med Sindsro og pegede bag over Skulderen med Tommeltotten.

„Lod den blive oppe i Skoven? — Hvad skulde det til?"

„En Bjørn fik Brug for den."

„En Bjø—rn! — Spanden? — Du har det nok varmt i Hovedet."

„Ja, ja, som jeg siger. Sidst jeg saa Spanden, var den i Bjørnens Vold."

„Aa, Vrøvl og fjantet Prat. — Jo, du har vistnok set en Bjørn, du?"

„Jeg har justement set en virkelig spillevende Bjørn, har jeg," — det sagde jeg med vægtigt Nik.

„Løb den?"

„Efter mig, ja."

„Løb efter dig? — Jeg tror ikke et levende Kuk af det! — Hvad gjorde du da?"

„Aa, ikke saadan noget aldeles uhørt — jeg stød den simpelthen, saa den tumlede paa Stedet."

Kvinderne højt i Kor igen:

„Du, Pralhans! — Skød du en Bjørn! — Du har ligget og snuet og drømt, har du. — Hvad gjorde du saa af Bjørnen?"

„Har I Lyst til at beskue den, kan I gaa op i Skoven. Det oversteg mine menneskelige Kræfter at bære den herned ene Mand."

Omsider lykkedes det mig da at faa Kvinderne i den Tro, at der dog vist alligevel maatte være hændet mig noget temmelig usædvanligt, om ikke just en Bjørnefangst. Og derpaa lod de sig forlyde med, at de næsten havde været lidt i Uro for min Skyld. Hvilket jeg dog ikke havde mærket noget til, før nu de sagde det.

Saa gik jeg ned i Dalen for at faa Folk til Hjælp. Da jeg kom til den store Bjørnejæger, som havde lejet sig ind der nede for at hvile sit Legeme ud ligesom adskillige andre Feriegæster, og fortalte ham min Oplevelse, fik han straks hele Ansigtet fuldt af et ubehageligt, vantro og spodsk Smil. Og Smilet virkede med det daarlige Eksempels stærke Magt, virkede saa kraftigt, at det bredte sig som en flyvende Smitte til hver eneste Aderondakbo og Sommergæst, der hørte om min Hændelse. Men jeg bevarede min stoiske Sindsro og veg ikke en Millimeter fra min Paastand.

Saa blev da omsider Enden paa det, at de gik ind paa at

følge med mig derop. Hele halvtresindstyve Mand; stærke, dragne Karle de fleste. Ihvorvel ingen af dem endnu var synderlig stærk i Troen paa Bjørnens Tilstedeværelse oppe i Skoven, væbnede enhver sig dog paa bedste Maade for en Sikkerheds Skyld — nogle med Bøsse, andre med Revolvere, Forke og Økser og armtykke Stokke. Nogle slog Følge for Spot og Grins Skyld.

Jeg skal ikke nægte, det var ligefrem en kanibalsk Hjertensfryd at se — det vidnede kanske nok om et mindre nobelt Træk i min Karakter —, hvor blege i Ansigtet og forfærdelig ordknappe de allerfleste af de indfødte og Sommergæsterne blev, da de kom op og saa det store, pelsklædte Skovdyr ligge der for deres Øjne. Det indgød dem aabenbart en Sjælens Rystelse lige ned i Mellemgulvet. Hvad da, om de som jeg, havde staaet overfor en levende og vred Bjørn.

Jo, ved den store Hubertus! Ved den mægtige Skt. Georg! mumlede de, — det er virkelig en Bjørn! Modige og tapre Mand, tillad os at udtrykke — —

Nok om det. Min medfødte Beskedenhed byder mig her at tie.

Men man skulde bare have hørt og set det Optog, da vi bar mit Bytte ned i Dalen, set den umaadelige Mængde af begge Køn og alle Aldre, der myldrede sammen der nede for at tage Bjørnen i Øjesyn. Det var et opløftende Syn. Der var over ti Gange flere Folk, end vor dygtigste Prædikant nogen Sinde har formaaet at samle sammen paa nogen Søndag.

Endnu byder Sandheden mig at tilføje, at mine nærmeste Venner, der tillige kaldte sig Jægersmænd, udviste en temmelig tilfredsstillende Opførsel ved denne Lejlighed. Det var langt fra, de vilde benægte Kendsgærning, sagde de; det var og blev en virkelig Bjørn, men dog kun en grumme lille Bjørn.

Den store Bjørnejæger, der laa paa Ferie i Aderondakdalen, var især værd at lægge Mærke til den Dag. Han har stort Ord for at være en fremragende Karl til at bruge en Bøsse og er tillige den ypperligste Laksefisker i alle de forenede Stater; desuden hviskes der om, at der gives ikke i hele Amerika det Menneske, som nærer et mere brændendr Hjærtens Ønske om at komme til at fælde et Elsdyr end han. Den Heltedaad skulde være hans Livs Storværk. Denne store Jægersmands Ansigt lagde forgæves Vind paa at skjule, at hans Hjærte var fuldstændig citrongult af Ærgrelse og Misundelse over mit Held. Han sagde med kølig Værdighed, han maatte jo indrømme som Kender, at det var et godt Skud, jeg havde leveret; men han maatte dog tilføje, i al

Venskabelighed, at han flere Gange havde set en gebommerlig Klods-major og Ærke-Kvægpande gøre et lignende Skud.

Han var en sød Sjæl, han!

Selvfølgelig tog jeg den Slags venskabelige Hjærteudgydelse

for det, den var, og gengældte den med tavs Foragt efter Fortjeneste.

Den Aften gik jeg til Ro nynnende paa den dybtfølte Sang: „Hvad ligner vel Jægerens festlige Glæde —?“ og jeg strakte mig paa mit Leje, fyldt af den trøsterige og dyrebare Tanke:

„Min kære Ven, i Dag har du fældet en Bjørn!“

Den gale Grevinde.

Fortælling af Axel Moe.

Med Tegninger af Louis Moe.

Regnen vedblev at falde i stride Strømme, og saa besluttede jeg mig til at blive i Stigholt Kro Natten over. Jeg fik Karlen til at tage sig af min Cykle og satte mig til Aftensbordet, ærgerlig over, at Uvejret havde forhindret mig i at naa mit Bestemmelsessted inden Aften.

Først senere hen paa Aftenen kom jeg i Snak med Kroværten, en troværdig, gammel Mand, der viste sig at være meget vel inde i Egnens Historie, saaledes som den levede i Folkemunde, og det interesserede mig.

„Ja, Kroen her ved jeg da i alt Fald god Besked med," svarede han til en smigrende Ytring af mig om hans Viden, „— først ejedes den af min Farfader og saa af min Fader, der forinden havde været Skytte paa Stigholt, og da Fader ejede den, og jeg var en lille Dreng, boede den gale Grevinde her. Men det maa ikke forstyrre Deres Nattero."

„Jeg er ikke overtroisk!"

„ — Naa ja, saa gør det vel heller ikke noget — men, som sagt, hun levede sine sidste Aar her, og jeg kan huske, at jeg som en syvaars Dreng, har set hende staa ved Vinduet en Nat, da der havde raset et voldsomt Uvejr over Engen, og mumle: „— Jeg kan høre de rider, — jeg kan høre de rider! hør Hovslagene! — I Nat skal den røde Hane gale paa Stigholt, men jeg har ingen Del i min Husbonds Død, det sværger jeg til!" — Vi var alle paa Benene den Nat, og da vi nu lyttede, hørte vi ganske tydeligt Hovslag igennem Lunden der nede, hvor Aaen løber. Vi fo'r sammen og holdt hverandre i Haanden; ja, det gjorde vi, — og til visse Tider kan man høre Hovslagene endnu. — En Gang i Fjor Efteraar, da vor brune Fole var løben løbsk og var rendt sin Vej fra os, under et Uvejr som det i Dag, — hørte vi Hovslag, og jeg siger til Karlen: Nu er Folen i Lunden; og da Regnen var hørt op, saa han af Sted for at fange den, men da han og lidt senere jeg kom der ned, da var der ingen Fole at se noget Sted og ikke en Gang Mærker af

Hestehove i Jordsmonnet dernede. Og saa sagde jeg til mig selv: det er nok de spanske Heste, du har hørt og ikke Folen." —

„De spanske Heste? —"

„Ja, de spanske Heste, — ja, De skal nok blive klog paa, hvad jeg mener, for nu skal jeg fortælle Dem hele Historien om den gale Grevinde, hvis De har Lyst til at høre slige Historier."

„Ja Tak, vil De det."

Jeg bød ham en Cigar. Han takkede, tændte den, bøjede sig over Bordet henimod mig og fortalte:

„Stigholt er Navnet paa den Herregaard, hvis høje Tage De kan se her fra vore Vinduer, naar det bliver Dag; de rager op over Trætoppene af Stigholt Skov.

Da min Fader blev Skytte paa Herregaarden, der den Gang var bygget som et Slot, var den lige bleven købt af en gammel tysk Greve, som hed von Zorndorff. Han var en meget rig og stolt Mand, der ikke gav sig af med Egnens Folk. Han havde en tysk Lakaj paa hver Finger, da han kom hertil, og nogle hovne og dumme Fyre var de.

En Uge, efter at Greven var ankommen, kom Grevinden hertil. Hun var meget svagelig, saa hun var rejst over Land. Det var en meget fornem Dame, tredive Aar yngre end Greven. Hun skulde have været meget smuk; men han havde nok omtrent taget Livet af hende med sin Skinsyge, saaledes var hun bleven bevogtet for hvert Skridt, hun gik, og pint og plaget af sin Mand ved enhver Lejlighed, og nu vilde han spærre hende helt inde paa Stigholt.

Hun havde en hel Stab af Kammerfrøkner og Kammerpiger med sig, og de stod alle sammen under Kommando af en gammel, arrig Dame, en Enkemajorinde, som nok fik en stor Gage af Greven for at udspionere og bevogte hans ulykkelige Hustru. Kun eet Mandfolk havde Damerne med! det var Grevindens Livmedikus; men han var nok mindst halvfjerds; saa han skulde saa vist ikke gøre Fortræd — hum, hum! —

Naa, det kan nok være, at hele Egnen fik noget at tale om, da det Selskab drog ind paa Stigholt. — I den Tid var Kroen min Farfa'ers, og hver Aften var her smækfuldt af Gæster, som talte om, hvad der foregik paa Herregaarden.

Min Fa'er saa kun Grevinden een Gang, og det var, da hun ankom til Stigholt, for allerede næste Dag blev hun saa syg af en Forkølelse, hun havde paadraget sig under Rejsen, at hun maatte til Sengs og aldrig kom paa Benene mere.

Et Par Aftener senere blev Fa'er sendt af Sted for at hente en Læge fra Købstaden, for deres egen gamle Medikus vidste hverken ud eller ind, da det blev helt galt med Grevinden. Fa'er fik Ordre til at køre, som om det gjaldt Livet, og det gjorde han da ogsaa, og hen paa Morgenstunden kom han tilbage med en Læge, som nok var en dygtig Mand, men ung, og det var ikke efter Grevens Smag, saa han fik ikke Lov til at komme ind til den syge, før det var for sent. Henad Morgenstunden døde Grevinden, og nogle Dage senere blev hun lagt i en Marmorkiste og bisat i Slotskapellet.

Se, det var nu den første Grevinde Zorndorff. Den anden var en Præstedatter her fra Egnen. Hun blev gift med Greven et Aar senere. Men først maa jeg fortælle, at han havde sørget svært over sin første Hustrus Død, og hver Dag i det første halve Aar som Enkemand tilbragt lang Tid ved hendes Kiste eller i Samtale med Sognepræsten, som han hyppig kaldte op til sig paa Herregaarden eller besøgte.

Men saa var det, at der skete en Forandring med ham; ligesaa haardhjertet han havde været før, ligesaa godhjertet blev han nu; en fattig gik aldrig mere uhjulpen fra Stigholt Herregaard, og da der saaledes ligesom var begyndt et nyt Liv i ham, saa følte han ogsaa Lyst til at gifte sig igen og saa faldt Valget paa en Datter af den Mand, der havde befordret Forandringen til det bedre hos ham, og det var Sognepræsten.

Den ny Grevinde Zorndorff var 18 Aar, medens Greven selv var i Slutningen af Tredserne. Hun havde indtil sit Giftermaal ført en beskeden Tilværelse, og nu var hun pludselig bleven en rig og fornem Dame, og Greven havde tillige fuldstændig overvundet sin Skinsyge. Medens hans første Hustru levede afsondret fra Verden, fik den anden den største Frihed til at gøre og lade, som hun vilde, og det var nok mere, end hun kunde taale, da der, lige efter hun var bleven gift, kom en Mængde spanske Officerer til Stigholt, hvor nu den ene Fest afløste den anden. Det var nemlig paa den Tid, da Spanierne var her, og det var Folk med Lidenskab. Bande, drikke, ride og skyde med Pistol, det var de nogle rene Djævle til, for ikke at tale om Elskovshandler af enhver Slags.

Saa gik det ikke hverken værre eller bedre, end at hun blev forelsket i en Løjtnant Riego af det spanske Rytteri. Smuk skal han have været og med en Uniform, der straalede af Guld. Han red en sort andalusisk Hoppe fortalte Fa'er, og der gik stort Ry af den. Riego var rig. Ingen Ting syntes ham for kostbart,

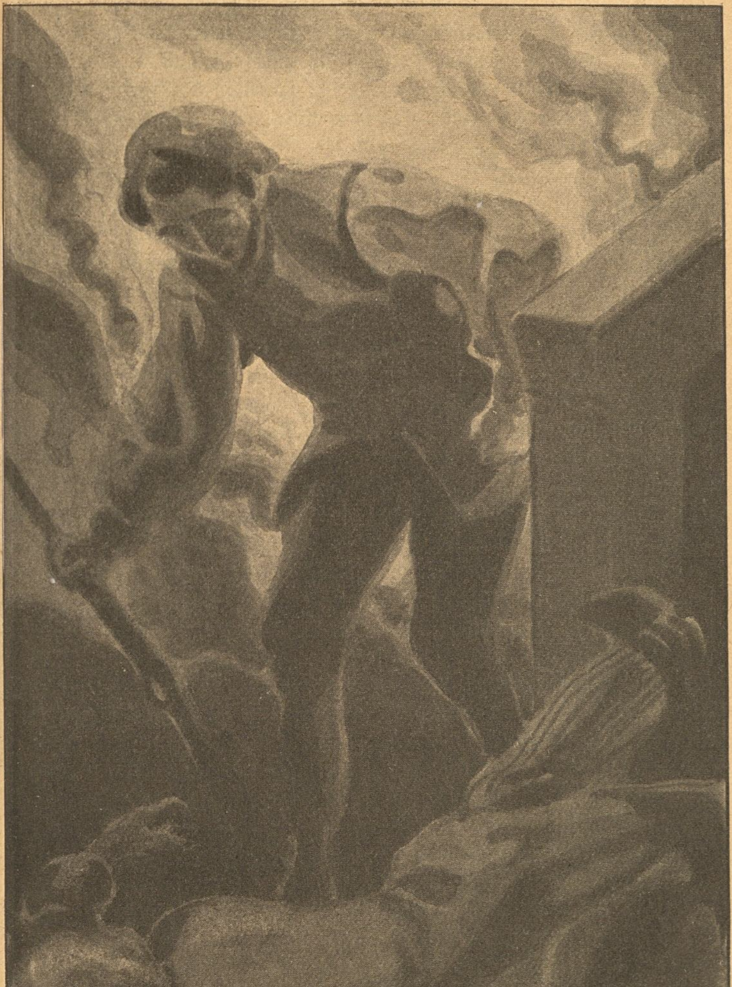

og han fortalte vidt og bredt om sin mægtige spanske Familie, nogle af dem var Grander af Spanien, tror jeg, det hedder. Kort sagt, den unge, fornemme Løjtnant Riego med den brune Hud og de funklende Øjne vandt den unge Grevindes Hjerte. De to mødtes i Lunden her nede. Der bandt han sin Andalusier. Der ventede han hende utaalmodig, og der kom hun til ham. Under Lindene dernede vandrede de sammen, medens han i glødende Ord fortalte hende om Spanien og bad hende følge sig did; men bestandig fik han det Svar, at saalænge Greven levede, vilde hun ikke forlade ham. Den Troskab vilde hun i det mindste vise sin gamle affældige Husbond. Det hjalp ikke, hvormeget Riego rasede; hun blev ved sit.

Da udtænkte han en Plan til hendes Bortførelse og traadte en silde Aften forklædt ind i hendes Værelse. Hvilken Scene her har fundet Sted er aldrig bleven bekendt; men pludselig kom Grevinden styrtende ind i den store Spisesal, hvor Fa'er var beskæftiget med at slaa nogle Hjortegevirer op paa Væggene, kastede sig i hans Arme og hviskede, hæs og kridhvid af Angest: „De vil myrde ham, skynd dig Jens! de vil myrde ham. Tag din Bøsse og il ham til Hjælp! — Hører du!" —

Fa'er og hun var Daabssøskende, og han var jo desuden den eneste danske Mand af Tjenerskabet. Resten tre stramerede Abekatte, var Tyskere, saa det var rimeligt, at hun tyede til ham.

Fa'er satte hende varsomt ned i en stor Lænestol, trak sin Jagtkniv, som han bar ved Bæltet og løb ud i Vestibulen, hen til Foden af Trappen.

Da han kommer der, hører han flere Stemmer fra Galleriet paa anden Sal. Det var helt fuldt af spanske Officerer deroppe. De havde Kapper over Uniformerne og stod i Halvmørke; kun en af dem holdt en Stage med et brændende Lys i.

Imidlertid var Grevinden kommen til sig selv; hun ilede over i Tjenernes Kammer for at tilkalde Hjælp, efter at have trukket i alle de Klokkestrenge, hun kom forbi; men de tyske Tjenere var intet Steds at finde.

Saa vendte hun tilbage med en Bøsse, som hun rakte Fa'er. I det samme saa han, at Spanierne løftede en Mand op over Rækværket.

Fa'er skreg og truede derop og sigtede tilsidst paa den voldsomste af Spanierne; han syntes bestemt, det var Løjtnant Riego. Da slog Grevinden Bøssen ud af Haanden paa ham. Der lød et Knald, og den Spanier, der holdt Lyset, tabte det, saa det

sluktes. Men i næste Nu genlød Trappegangen af en gammel Mands hæse Nødraab, og et tungt Legeme faldt fra Galleriet ned paa Vestibulens Gulv.

Men Fa'er tænkte nu kun paa Grevinden, der laa besvimet ved hans Fødder. Hurtig greb han sin unge Frue og løb ud i Havehuset med hende, saa langt bort fra Spanierne som muligt.

Havehuset laa godt skjult og blev aldrig benyttet til andet end Opbevaringssted for Haveredskaber. Her tyede han altsaa ind med Grevinden og laasede Døren efter sig.

Hun var endnu helt bevidstløs, og han lagde hende forsigtig ned paa en Havebænk. Derpaa tog han Skodderne fra et af Vinduerne, der vendte mod Hovedbygningen, og søgte at danne sig en Mening om, hvad der foregik indenfor Slottets Vægge.

Det var tydeligt nok, at man gennemsøgte Huset. Lys bevægede sig fra Vindu til Vindu gennem alle Etager. Samtidig saa Fa'er, at nogen patrouillerede udenfor Bygningen, og han antog derfor, at Spanierne havde stillet Vagt ved Slottet for at forhindre Flugt af nogen. Han forstod jo ogsaa, at det var Grevinden det drejede sig om, for han havde jo baade hørt og set lidt til, hvad der var foregaaet mellem hende og Riego.

Det var nok et rent Held, at han var sluppen uset over til Havehuset, og den Omstændighed, at det kvindelige Tyende boede i en Sidebygning, som vel ligeledes var bevogtet, var rimeligvis Skyld i, at han intet hørte eller saa til dem. Grevindens tyske Kammerfrøken boede derimod i Hovedbygningen; men hun syntes forsvunden ligesom sine tre Landsmænd, og Fa'er tænkte straks, at de var bleven underkøbt af Spanierne. Man saa dem for Resten aldrig siden.

Saa paa en Gang hørte Støjen op. Alle Lys sluktes ovre i Hovedbygningen, der paa en Gang henlaa i Stilhed og Mørke. Da begyndte det pludselig at lyse igen bag Slottes Vinduer. Lyset blev snart stærkt, snart svagt, snart rødt og snart gult og pludselig slog store røde Flammer ud af Vinduerne, hvis Glas faldt klirrende ned paa Jorden.

En Haand lagde sig paa Fa'ers Arm, og da han vendte sig om, stod Grevinden der. — „De har slaaet ham ihjel," sagde hun, „og nu brænder det stolte Stigholt Slot, og hvem har saa gjort det?" —"

I det samme hørte vi Hovslag af flere Heste. De kom nærmere og nærmere til Havehuset.

„Hør!" hviskede Grevinden, „— hør! — hør Hovslagene; nu kommer de. — Aa, Jens, Jens, der er de!"

En Flok kappeindhyllede Ryttere jog forbi vort Vindu, og i Spidsen for dem red Løjtnant Riego. Nu faldt Lyset fra Branden paa hans Ansigt, og Grevinden genkendte ham. — „Riego, Riego!“ stønnede hun, „— havde jeg blot flyet med dig. Nu er der Rædsel ved dit Minde, og jeg faar dig aldrig at se mere!“ og med et klagende Suk sank hun om i Fa'ers Arme.

Fa'er stod med hende i Armene i nogen Tid, indtil han troede, at al personlig Fare for hendes Vedkommende var ovre, saa bar han hende ud. Da kom hun til sig selv og gik nogle Skridt, indtil hun pludselig bøjede sig ned og tog et gyldent Bælte op fra Jorden. Det var Riegos Livgehæng, paa Spændet stod hans Vaaben. Kaarden manglede. Den var maaske gledet hen i Græsset og laa skjult der. — Hun kyssede Bæltet Gang paa Gang mumlende: „Riego, Riego — du kommer vel igen, du kommer vel igen og henter mig!“ —

Imidlertid var en Mængde af Egnens Folk komne til; men Hovedbygningen brændte ned til Grunden, og mellem de forkullede Bjælker fandt man den gamle Greves Lig.

To Dage senere fik Grevinden at vide, at alle Spanierne og med dem Riego havde forladt Danmark. Men fra den Stund var hun ikke mere rigtig i Hovedet.

Der blev optaget Forhør over Branden paa Stigholt, der siden solgtes og opbyggedes igen, og Fa'er fortalte i Retten, hvad han vidste; men ellers var der ingen, der kunde fortælle noget, for Spanierne, der vidste bedst Besked, var jo over alle Bjerge.

Da Grevindens Forældre døde, fik Fa'er en vis Sum for at tage sig af hende. Saaledes gik det til, at hun levede sine sidste Aar hos os.“ —

Kroværten tav; men paa en Gang sagde han: „Hør, der lyder Hovslagene igen!“ Og vi lyttede; det var hørt op at regne; gennem Stilheden lød der ganske tydeligt en Støj som af Hovslag. Støjen svandt og kom igen.

Jeg aabnede Vinduet og konstaterede, at Blæsten bar Lyden til og fra os, og da jeg resolut greb Hat og Stok og ilede ned i Lunden uden Spor af Frygt for Spøgelser, kunde jeg snart efter ved min Tilbagekomst til Kroen forklare min forbavsede Vært Fænomenet med Hovslagene.

„De kommer fra Aaen,“ sagde jeg, „— hver Gang, der har været Uvejr med stærkt Regnskyl, svulmer Aaen op og danner et Vandfald paa et Sted, hvor der ligger nogle store Stene, som Vandet under almindelige Forhold kun strømmer igennem med sagte Rislen. Fra Vandfaldet lyder den dumpe Støj, der minder om

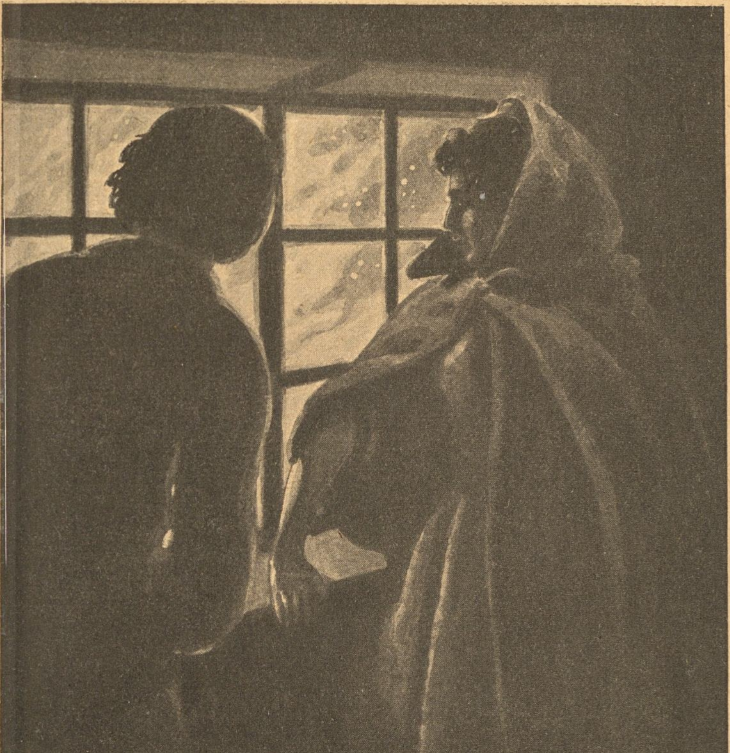

Hovslag, og den høres desuden kun her, naar Blæsten fører den herhen. Bakkerne her omkring hindrer Lyden i at naa til andre Steder."

„Det kan jo være, at De har Ret," sagde Værten, „— at det er Forklaringen paa det." — Han nikkede eftertænksomt.

„Men hvordan døde den stakkels Grevinde?" spurgte jeg. „Det har De jo slet ikke fortalt mig."

„Hun løb ned i Lunden en Dag og druknede sig i Aaen," svarede han. „Da vi fandt hendes Lig, laa hun inde under de store Skræppeblade. I sin sammenknugede Haand holdt hun Riegos Livgehæng."

Original Gravskrift.

For ca. 30 Aar siden fandtes en Trætavle i Staby Kirke (Vestjylland) over en norskfødt Herremand ved Navn Roer, som var død i det 17. Aarhundrede. Indskriften lød, saavidt jeg nu husker, saaledes:

„Her under disse Stene
er gjemt en from Mands Bene,
som ret i Livet var.
O, Læser, følg hans Vandel,
hans Færd i al Din Handel! *)
O, Gud, hvor var han rar!

*) Paa Ordlyden — saavel paa Meningen og Rimene — af 3. og 4. Stofe er jeg dog ikke ganske sikker.

Fruens Pølser.

En Herremandsfrue, der var meget nøjeregnende med Maden til Folkene, mente, at det ikke behøvede at være saa akkurat med saadanne grove Folk. Det var især de sorte Pølser, det var galt med; Svinepølserne var gode nok, men de kom kun paa Herskabets Bord; men dem, de lavede, naar de slagtede Fækreaturer, skulde Folkene fortære, og der kunde

jo blive en forfærdelig Hob, naar de slagtede hen til Vinteren. Grynene var lavet af ovntørret Byg, og Fedt og Rosiner eller den Slags, som vi faar i vore Pølser, var der ikke noget af i dem, saa de var jo noget tørre. De første otte Dage gik det an; men saa skimlede de og blev saa laadne som Harer, og saa var der ingen, der kunde faa dem ned.

Nu havde de en Kusk paa Gaarden, som ikke var saa ueffen, og han lavede det saadan, at de for Eftertiden blev

fri for den Slags Traktering. En Dag, han skulde ud at køre for Herremanden, fik han Kokkepigen til at give sig en af de laadne Pølser, som han lagde ud ved Kanten af Vejen, de skulde passere, og satte Vagt ved den, for at ikke en forsulten Hund skulde snappe den og spolere ham hele Historien.

Vejene var ikke meget jævne i de Tider, saa en Vogn kunde let vælte i de dybe Hjulspor; derfor sad Herremanden hele Tiden og tittede ud over Vejen, saa til den ene Side og saa til den anden, og derved fik han Øje paa den laadne Tingest, der laa ved Vejen. Han troede, det var et Aadsel og raabte til Kusken, at han skulde standse og spurgte ham, hvad han troede, det kunde være for et Dyr. Det vidste Karlen jo ikke. Han fik Ordre til at stige af Vognen for at se efter; han pirrede ved det med Piskeskaftet, men det var ubevægeligt; ved nærmere Eftersyn opdagede han, at det var en skimlet Pølse, men ingen af dem kunde forstaa, hvordan den var var kommen derhen. De gættede paa, at en Tigger havde faaet den paa en Gaard i Nærheden, men havde kastet den fra sig, fordi den var muggen. Herremanden skældte paa den kræsne Tigger, der saadan kunde spilde Guds Gaver, og spurgte Kusken, om han nogensinde havde set noget lignende. Jo — det havde han da, og han troede næsten, at de ikke var saa ganske sjældne hjemme paa Gaarden, og at de vist nok kunde finde en Del i Fadeburet fra sidste Slagtning.

Det vilde Herremanden ikke tro; han vilde være overbevist om, at dette ikke kunde være Tilfældet og gav Karlen Ordre til at vende om, og de kom hjem i en Fart. — Meget rigtigt! Der var Pølser i Mængde af samme Slags. Herremanden blev vred og holdt et farligt Hus med Fruen i den Anledning.

„Mine Folk skal have frisk og sund Føde!" havde han sagt, og fra den Dag fik de aldrig skimlet Pølse paa Gaarden.

Ankertovet.

En Fortælling af Arkelius.

Med Tegninger af Poul Steffensen.

Gud holt paa mig, og jeg holt Christian den Femte,
Da een fortviflet Storm i Øster Søe ham klemte,
Toe Rigers Liv og Død paa toe jernhager laae.
Jeg derfor Evig her skal til et Minde staae.

Guds Haand bekræfted mig, hvorved Jeg tvang og tæmte
Dend vrede Øster Søe for Christian den Femte
Da paa Skib Friderich den Tredie hand flød
Og nogle Dage sleeds med Haffens grumme Død.
Too sterke Anker brast og maatte Bølger vige,
Men jeg holdt fast oppaa Monarkens Tvilling=Rige,
Næst Gud var jeg hands Hold og Rigets Live Værn,
Gak Læser! tænk at Guld er Skarn mod dette Jern.

Ovennævnte Vers er forfattede af Thomas Kingo og findes paa et lille Skibsanker, der nu opbevares paa Rosenborg Slot. Ankeret har i sin Tid hørt til Orlogsskibet „Fridericus Tertius", da dette Skib, med Kong Christian den Femte og hans Broder Prins Jørgen om Bord, i Aaret 1677 maatte udstaa en svær Storm i Østersøen. Da man var nær Land, lod Chefen ankre for begge Bov Ankrene, men de svære Ankertove sprang, og der var Fare for, at Skibet skulde strande. Saa lod man det lille Anker falde, Skibet kom til at ligge fast og red Stormen af. Derved er dette lille Anker blevet berømt, skønt det naturligvis ikke var det, der holdt det svære Skib fast, men dette blev frelst, fordi Storm og Sø tog af, og Strømmen skiftede.

Overtroen var dog stor i hine Tider, Hekse og onde Aander var paa Spil, mente man, og at forklare noget ualmindeligt paa en naturlig Maade, faldt sjældent nogen ind.

Efterfølgende Fortælling handler om denne Begivenhed og er bygget over Sagn, fortalte fra Slægt til Slægt i Marinen.

Paa „Holmens Reberbane", den mægtige, 573 Alen lange Bygning, der strakte sig fra Gyldenløves Gaard, — det nuværende Charlottenborg, — til Havnen, havde den store Skibsklokke

en Sommerdag i Aaret 1677 ringet Middagstimen ind. Arbejdet standsede, Svendene aftørrede deres tjærede Hænder og gik ind i „Drøgehuset“ for at spise deres tarvelige Mad, medens de seks Bremerholms Slaver, der fra den aarle Morgen havde drejet de vældige Hjul, hvormed „Dugterne“ blev slaaede sammen, forlod Reberbanen og gik over til „Trunken“, som Fængslet paa Bremerholm kaldtes. Lænkerne, som de bar fra Haandled til Ankel, raslede, og da de kom ud i Sollyset, kunde man se, hvor gustne, magre og elendige de var.

De fem af Slaverne skyndte sig ind i det sure og mugne Fængsel for at sluge deres usle Mad og derefter søge en Times Hvile paa Lergulvet, men den sjette blev staaende udenfor. Han trak Vejret dybt og saa ud over Havnen, hvor Smaabølgerne glimtede og straalede i Solens klare Lys. Allerede i et Aar havde han baaret Lænken som Bremerholms Slave, og der var endnu to Aar tilbage af hans Straffetid. Han hed Svend Bolmer og havde været Krambodsvend hos „Fetaljekræmmer“ Ole Wurst, der var en gnaven og ondsindet gammel Fyr. En Dag havde Kræmmeren beskyldt Svend Bolmer for Tyveri, og da denne svarede igen, vilde Wurst prygle ham, men Svend slog da den gamle til Jorden, saa han brækkede sit ene Ben. For denne Forbrydelse mod sin Husbond blev Svend Bolmer dømt til tre Aars Slaveri paa Bremerholm.

Inde paa Reberbanen var der nu Stilhed overalt; kun „Mesterrebslageren“, den unge Erik Hvid, syntes ikke at ville nyde Middagshvilen, men stirrede betænksomt paa et vældigt Ankertov, der i Banens hele Længde var sat i „Stræk“ for at „labsalves“.

Det var i hine Dage en ansvarsfuld Stilling at være „Kongelig Majestæts Mesterrebslager“; thi de mægtige Orlogsskibes, og dermed Tusinder af Menneskers Sikkerhed afhang af, at Arbejdet paa Reberbanen blev godt udført. Hvis de Hundreder af Tove, der den Gang hørte til et Sejlskibs Takling, var slet spundne, vilde de briste under Brugen, og Stænger, Ræer og andre Rundholter kunde da styrte ned og anrette Ulykker. Ofte maatte der sejles haardt, det gjaldt da om, at Stag, Barduner og Braser kunde holde, men Prøvestenen for en Rebslagers Duelighed var de vældige, tykke Ankertove, thi den Gang kendte man ikke Ankerkæder af Jern. I hine Tider brugte man mere end nu at gaa til Ankers paa udsatte Steder, Skibene var høje og frembød et stort Vindfang, saa der skulde Kraft til at holde et saadant Skib i Storm og høj Sø. Sprængtes Ankertovet, drev Skibet hjælpe-

løst ind paa Kysten, og mange Menneskers Død kunde blive Følgen.

Derfor blev der lagt stor Vægt paa godt Tovværksarbejde; de dygtige Rebslagere fik Belønninger, medens de dovne og uduelige blev idømt strenge Straffe, der som Regel bestod i, at de blev tampede ved „Holmens Tampepæl“.

Mester Erik Hvid havde lært sit Haandværk paa Holmen og senere arbejdet i Holland. Han blev anset for en Dygtighed, og Holmens Admiral, Niels Juel, havde antaget ham til at lede Arbejdet paa Reberbanen trods det, at han var en ung Mand. Hvid havde derved faaet mange Misundere, men paa hans Arbejde havde ingen endnu klaget.

Nu var hans Velynder, Admiral Niels Juel, til Søs med Flaaden for at møde Svenskerne, og hver Dag kunde der ventes et Sammenstød med Fjenden. Efter et Slag vilde der blive travlt paa Reberbanen med at reparere al den Skade, Takkel og Tov havde lidt under Kampen.

Paa dette tænkte Erik Hvid, da han hin Middag traadte hen til Vinduet og aabnede det. Naa, han tænkte maaske ogsaa paa noget andet; thi han saa over mod Københavns Slot, hvis Taarn hævede sig højt op over de omliggende Huse.

Histovre tjente nemlig hans lille Fæstemø, Anna Spangler; hun var Kammerpige hos en af Hoffets Damer. De skulde snart have Bryllup, men manglede de fornødne Penge; Erik Hvid vilde nemlig byde sin Brud et ordentligt Hjem; ikke nøjes med „den Vaaning udi Skipperboderne“, han som Mester paa Holmen kunde faa, thi den bestod kun af tre usle, fugtige Huller, og i „de nye Boder udenfor Østerport“ var der ingen Plads for ham.

De kunde jo ogsaa nok vente; Anna havde det godt, hvor hun var, kun kunde Erik Hvid ikke lide, at hun stadig var udsat for Tilnærmelser fra Prins Jørgens Kammertjener, Hans Schiønebøl, der gentagne Gange havde gjort hende Ægteskabstilbud og som gjaldt for at være en velhavende Mand. Saadan en Lakaj havde naturligvis Gehør hos de høje Herrer, og Anna kunde let blive udsat for ondt, naar hun bestandig afviste hans Paatrængenhed.

Erik Hvids Tanker blev afledte ved, at han ude paa Strømmen fik Øje paa en Bøjert, der med alle Sejl til stræbte ind mod Havnen. Den prangede med Flag paa Toppen, fra Gaffelen og i Stævnen; det saa helt festligt ud; hvad mon der var paa Færde?

Nu foer et Glimt ud fra Bøjertens Side, efterfulgt af et Knald, saa nok et og et til, det var det danske Løsen. Skibet rundede Refshalegrunden og stod kort efter ind i Havnen.

Som en Løbeild foer det gennem Byen, at Bøjerten kom fra Køgebugt med Efterretning om, at den danske Flaade under Niels Juel havde vundet en glimrende Sejr over en svensk Flaade.

Kongen var i Skaane, men Dronning Charlotte Amalie boede paa Københavns Slot, og her blev der stor Glæde over Sejren.

Erik Hvids Kæreste, Anna Spangler, stod ved et Vindue i en af Slottets lange Gange og saa ud over Havnen, hvor Skibene nu begyndte at pynte sig med alle deres Flag.

Pludselig sagde en læspende Stemme lige ved hendes Øre:

„Hjerte Anna har vel hørt, at Dansken har vunden en skøn Victorie udi Køge Bugt, og jeg haaber nu, at jeg ogsaa snart skal vinde Sejr over dine Betænkeligheder, saa du vorder min Fæstemø."

Anna Spangler havde hurtigt vendt sig om og saa med dyb Modvilje paa den talende, der var Kammertjeneren Hans Schiønebøl.

Han var en lille undersætsig Mand med et sødladent Smil om Munden, men i hans Øjne laa et underligt lurende Udtryk.

„Du tager fejl, Hans Schiønebøl," sagde Anna, „af mig har du intet at vente, og allerede flere Gange har jeg jo sagt dig min Mening. Jeg er trolovet med Mester Erik Hvid paa Reberbanen og har intet tilovers for dig, hvad du saa end siger."

„Betænk dig vel, lille Anna," læspede han, „husk paa, hvor godt du kan faa det som min Hustru, jeg er en velhavende Mand, og Kongelig Majestæt og mange fornemme Herrer er mig bevaagen; men kaster du Vrag paa mig, kan jeg gøre dig megen Skade, om jeg vil."

„Det vidner ikke om et godt Sind, at du truer med at ville skade mig, fordi jeg ikke kan blive din Hustru, men hvad det ellers angaar med Kongelig Majestæts Bevaagenhed, saa tænker jeg, at Kongen er min Kæreste fuldt saa venlig, al den Stund hans gode Arbejde nu har staaet sin Prøve i Striden med Svensken. Men jeg har alt talt for længe med dig, mellem os bliver intet anderledes, end det er."

„Det kunde dog være, lille Anna, det kunde dog være," sagde Schiønebøl, men Anna gik bort uden at svare.

I Bislaget til det lave Hus i Laksestræde, hvor Erik Hvid boede, stod han og Anna Spangler nogle Aftener senere i fortrolig Samtale.

„Striden har nok været haard i Køge Bugt," sagde Erik Hvid, „og selv om end Svensken tilsidst maatte ligge under, har

de dog kæmpet mandelig, og megen Skade har vore Skibe faaet baade paa Skrog og Rejsning. Allerede er mange Fartøjer komne hertil for at istandsættes, og vi er fast ved at segne af Træthed over alt det Arbejde, der skal gøres og være færdigt i Hast. Værre er det for alle de stakkels Mennesker, der nu vaander sig i Pine af de Saar, de fik i Kampen. Jeg faar vel nok Arbejdet færdigt."

„Ja, Erik," sagde hun og strøg ham over Panden, „jeg ved nok, at du har en besværlig Gerning, men dit Arbejde bliver da ogsaa rost af alle."

„Naa, lille Anna," sagde han og lo, „hvor ved du det fra, jeg tænker, at dine Frøkener oppe paa Slottet ikke taler om Takkel og Tov."

„Nej, men Morbroder Jens, der var Højbaadsmand paa Skibet Fridericus Tertius, er bleven blesseret i Kampen og kommen hjem. Jeg har været ude i de nye Boder og besøgt ham, og han siger, at det er en dygtig Rebslager, der har slaaet det nye Tovværk, de fik om Bord i Skibet, og han ved dog intet om, at vi er trolovede, saa det er da ikke for min Skyld, at han siger det."

„Stakkels Mand, er det slemt med hans Saar?" sagde Erik Hvid.

„Nej, han vil snart komme over det, men værre er det med hans Sind; han græmmer sig saa svært over Sønnen."

„Har han en Søn? det har du jo aldrig før fortalt mig noget om."

„Nej, jeg har skammet mig over at tale om ham, der er saa nær i Slægt med mig og maa gaa som Slave paa Bremerholm."

Hun mærkede, hvor det foer igennem ham ved denne Oplysning og sagde bedrøvet:

„Se, nu ækles du kanske ved mig, jeg skulde ej have omtalt det, endda Svend Bolmer hverken er en Drabsmand eller Tyv."

„Nej, nej, Anna," svarede han, „du er da lige god for det, men det kom mig blot lidt hovedkulds, at dit Søskendebarn er Slave. Jeg har flere af dem til Arbejde hos mig hver Dag, kanske han er mellem dem. Hvad var det, du sagde, han hed?"

„Svend Bolmer er hans Navn," svarede Anna, „han har forgrebet sig paa sin Husbond Ole Wurst og skal endnu være to Aar paa Bremerholm."

„Aah! er det ham?" sagde Erik, „han er hos mig og drejer Hjulet som den flinkeste af dem alle, men han er altid saa nedtrykt i Sindet."

„Han har jo ej heller megen Aarsag til at være glad, men nu beder jeg dig, Erik, at du ej lægger dig denne Sag paa Hjerte, og holder mindre af mig for det.“

„Nej, Anna, hvor kan du dog tænke sligt, jeg skal tage mig af ham, hvis jeg kan, men jeg har jo kun med ham at gøre ved Arbejdet, og der kan han ikke skaanes. Men lad os nu tale om noget andet. Jeg tænker, at det ej skal vare længe, før vi kan holde vort Bryllup, der bliver jo en kønne Hoben Prisepenge for de svenske Skibe, og jeg forventer da, at Kongelig Majestæt giver mig en klækkelig Ducør for alt det Arbejde, jeg faar.“

„Kan være det ikke bliver saa let for os at komme sammen, som du tror,“ sagde Anna, „jeg har haft saa sære Anelser i de sidste Dage; bare der ikke forestaar os noget ondt.“

„Frisk Mod, Anna, Varsler og Anelser har intet at betyde, ej heller paa Trolddom tror man mere, det var i fordums Tid.“

„Da er der sikkert Mennesker, der har Magt til at signe og mane og gøre ondt for andre, og det er da ej saa længe siden, at Ane Bogbinders sad fængslet for Trolddom og skulde have været brændt paa Gammeltorv.“

Hun gøs og vedblev: „det er allerede blevet silde, jeg maa hjem, men du følger mig vel til Slottet.“

De traadte ud paa Gaden, der ikke var brolagt, og hvor alskens Skarn laa i Dynger. En stinkende Rendesten løb midt i Gaden, og Mørket var saa tæt, at de ikke kunde se mange Skridt frem; thi Belysning paa Gaderne kendte man ikke i hine Tider.

Vejen var jo ikke lang; de gik over Højbro og naaede snart Slottet, fra hvis Vinduer der hist og her skinnede et Lys.

I Lysets svage Skær saa Anna en Mand, der kom imod dem, og hun trykkede sig tæt op til Erik, da hun i den kommende genkendte Hans Schiønebøl, der dog hurtig drejede af og forsvandt i Mørket, da han fik Øje paa dem.

„Det var Schiønebøl, som jeg har fortalt dig om,“ sagde Anna, „jeg kan nu fast intet Sted være i Fred for ham, han lurer paa mig alle Vegne; jeg er bange for, at han pønser paa ondt mod os.“

Erik lo og sagde: „Hvad ondt skulde vel saadan en Lakaj kunne gøre os? Mig kan han ikke skade, og du kommer jo snart bort fra Slottet, saa du slipper fri for ham.“

De var nu komne til Porttaarnet, der laa foran Slottet, og her standsede de for at sige Farvel. I det samme susede en stor Sten tæt forbi deres Hoveder og et Øjeblik efter endnu en. I

Mørket var det ikke muligt at opdage, hvorfra de kom, men Anna sagde:

„Det er Schiønebøl, der ligger paa Lur efter os."

Erik Hvid løb rundt om Taarnet for at finde den, der havde kastet Stenene, men der var ingen Mennesker, alt var øde og stille.

Omsider gik Anna ind paa Slottet, og Erik tog Vejen hjem over Holmens Bro. Denne var paa den Tid i høj Grad forfalden, saavel Brodækket som Strækbjælkerne og Rækværket var fuldstændig raadne, og de Mennesker, der passerede den, maatte udvise stor Forsigtighed.

Da Erik var midt paa Broen, syntes han at høre listende Trin bag sig, han vilde vende sig om, men fik i samme Øjeblik et saa heftigt Stød, at han tumlede over mod Rækværket, der sønderbrødes, saa han styrtede ned i Kanalen.

En spottende Latter lød ned til ham fra Broen, men da han var en god Svømmer, naaede han snart ind til Bolværket og krøb op, hvorpaa han skyndte sig hjem.

Det var ham nu klart, at han havde en Fjende, der higede efter at øve Vold imod ham; han formodede, at det var Schiønebøl, men da han ingen Beviser havde, kunde han ikke foretage sig noget mod ham. Han omtalte ikke Overfaldet paa Holmens Bro til Anna for ikke at gøre hende ængstelig, men besluttede at tage sig saa meget som muligt i Agt.

Der gik saa flere Uger, uden at der hændte noget, og Erik Hvid tænkte ikke meget paa den Tildragelse. Han havde heller ikke Tid til at tænke paa Bryllup; thi der var saa overvældende travlt paa Reberbanen, at Erik maatte sætte alt andet til Side.

Schiønebøl havde i den sidste Tid helt undgaaet at træffe sammen med Anna Spangler, og hun glædede sig til, at han maaske nu havde slaaet hende af Tankerne.

En Aften i September Maaned sad Schiønebøl paa sit Kammer og talte med en af Slottets Tjenestedrenge, en opløben Fyr med et enfoldigt Ansigt.

„Hvad er det for Sludder, han gaar her og fortæller om Hekse og andet Dævelskab?" sagde Schiønebøl barsk, „han forskrækker jo Kvindfolket og ved jo alligevel ingen Besked med de Dele."

„Jeg fortalte jo bare om de Trolddomskunster, Mette Ravnshøj kan lave, jeg har da selv set, at hun fik en halvdød Kvinde til at springe op og danse, bare ved at lægge Hænderne paa hende."

„Du mener, at hun kan gøre døde Mennesker levende, mon hun ikke snarere befatter sig med at gøre levende Folk døde?"

„Det gør hun kanske ogsaa," sagde Drengen, „hun bor i Brøndstræde og der er;" . . . . .

„Naa, ja, hvad gaar det mig an," afbrød Schiønebøl ham, gaa han nu igen til sit Arbejde og lad af med at gaa omkring og fortælle om Hekse, ellers bliver han kanske selv anklaget for at øve Trolddom og kan blive brændt paa Gammeltorv."

Det gøs i Drengen, og han skyndte sig af Sted, medens Schiønebøl aftog sit Liberi og klædte sig paa i en Dragt som en jævn Borger.

Da Mørket var faldet paa, sneg han sig ud af Slottet og tog Vejen mod Brøndstræde, der baade den Gang og senere var en af Københavns mest berygtede Gyder. Her boede Mette Ravnshøj, som var en meget bekendt Spaakvinde i hin overtroiske Tid. Hun befattede sig ogsaa med andet end at spaa, og havde nok adskillige Ting paa Samvittigheden, men endskønt hun flere Gange havde været tiltalt for Retten, var hun dog stadig bleven frikendt af Mangel paa Beviser.

Schiønebøl famlede sig frem gennem de mørke Gader, og da han naaede til Hjørnet af Brøndstræde, standsede han; thi han vidste ikke, i hvilket Hus Mette Ravnshøj boede. Vældige Dynger af Skarn og Uhumskheder henlaa i Gyden og udsendte en modbydelig Stank, og fra et Par usle Værtshuse lød Hyl og Brøl fra drukne Mænd og Kvinder.

En Skikkelse famlede sig i Mørket frem over Skarndyngerne, og da den naaede hen til Schiønebøl, sagde denne:

„Gode Ven, kan I sige mig, hvor Mette Ravnshøjs Vaaning er?"

Den tiltalte gav med hæs Røst de fornødne Oplysninger, og Schiønebøl fandt efter kort Søgen Spaakvindens Hus.

Gennem en Forstue med Gulv af stampet Ler traadte han ind i et lille Rum, der svagt oplystes af en Tranlampe. Stuens usle Bohave tydede paa, at Spaakvindens Virksomhed ikke var meget indbringende. En ældre Kone med et raat og grusomt Udtryk i Ansigtet traadte ham i Møde; foruden hende var der kun en halvvoksen Dreng i Værelset.

„Hvad er eders Ærinde?" spurgte hun og stirrede skarpt paa Schiønebøl.

„Jeg vil helst tale alene med eder," svarede han og pegede paa Drengen.

„Han der er ingen i Vejen," sagde hun, „af hvad der her tales om, husker han kun, hvad jeg vil, at han skal huske."

„Naa, ja ja," svarede Schiønebøl, „lad ham saa blive. Jeg søger et Raad hos eder." . . . Hun afbrød ham, idet hun sagde:

„Denne er ikke Dagen til at give Raad; thi skal disse hjælpe, maa de gives paa en bestemt Dag. I faar komme igen paa Mandag."

Schiønebøl gjorde Indvendinger, men Mette Ravnshøj blev ved sit, og omsider maatte han gaa med uforrettet Sag. Aldrig saa snart var han ude af Døren, før Drengen lydløst og snigende som en Kat fulgte efter.

I en fremspringende Mur paa Slottet bag Blaataarn var en lille Dør, og gennem denne gik Schiønebøl ind. Drengen tog i Døren, men denne var aflaaset, og han saa sig raadvild omkring; Maanen var kommen frem, men der var ingen Mennesker at se. Da blev Døren aabnet, og en tyk Mand kom ud; Drengen gik hen til ham og sagde klynkende:

„Den naadige Hr. Greve, der nyssens gik ind, da I kom ud, lovede mig en Skilling, fordi jeg fangede hans Hat, da den blæste af ham, men nu gik han ind uden at give mig noget."

Den tykke Mand lo godmodig og sagde:

„Kalder du ham Greve? det var jo Prins Jørgens Kammertjener, Hans Schiønebøl."

Drengen mumlede noget og forsvandt derpaa i Mørket.

Den følgende Mandag kom Schiønebøl igen til Mette Ravnshøj for at spørge om Raad.

„Jeg er en stræbsom Haandværker," sagde han, „jeg vil nu gerne sætte Foden under eget Bord og jeg elsker en Pige i al Tugt og Ærbarhed, men hendes Hu staar til en anden, og nu var det, jeg vilde spørge eder, om der ikke findes et Raad, som kunde vende hendes Sind til mig."

Mette Ravnshøj lo haanligt og sagde:

„Ja, eders Haandværk kender jeg, Mosjø Schiønebøl, I har ej nødig at give eder ud for Haandværker, naar I er Kammertjener hos Prins Jørgen."

Lakajen stirrede forbavset paa hende og udbrød:

„Saa har Folk dog Ret, naar de siger, at I kan læse i det skjulte, hvor skulde I ellers kende mig fra? Saa ved I vel ogsaa, at det er Holmens Rebslagermester, Anna er trolovet med."

Der gled et spottende Smil over Mettes grimme Træk, da hun svarede:

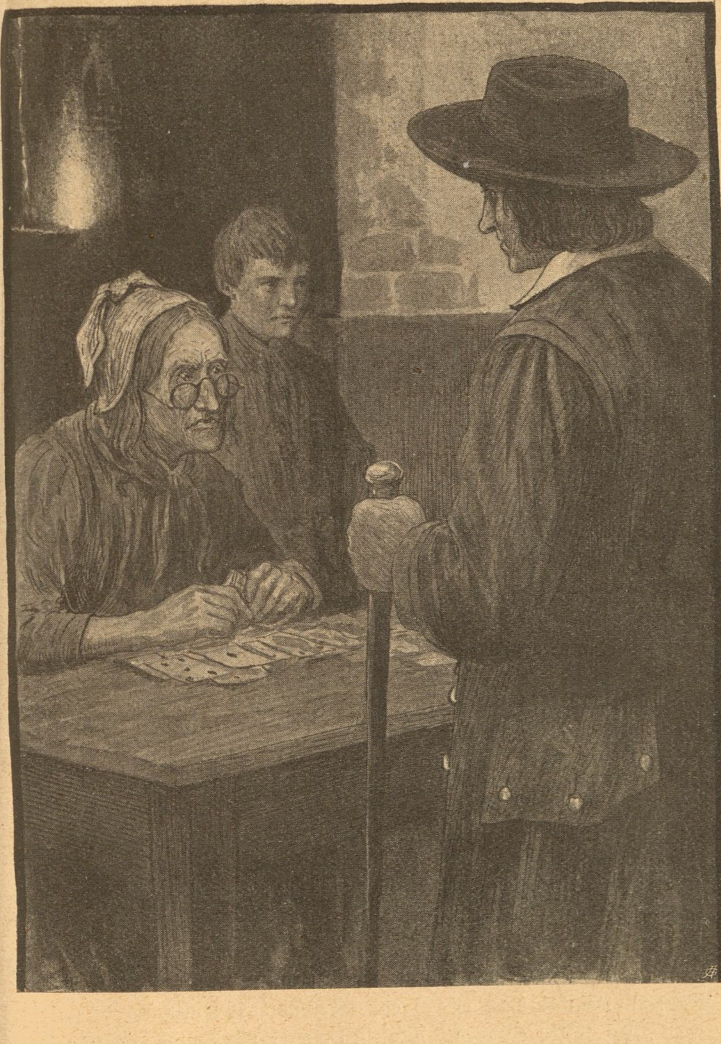

„Ja, jeg ser ham for mig, just i Dag har han spundet et Reb til en Galgenfugls Hals, og hvis Hals det er, kan jeg ogsaa sige jer."

Det gøs i Schiønebøl, men Mette vedblev:

„Naa, det er altsaa den Rebslager, I vil have undlivet, men det er en farlig Sag."

„Undlivet! nej, nej!" afbrød Schiønebøl forskrækket; „ej har jeg Lyst til at dingle i Galgen; nej, jeg mener, om I, der ved saa meget, ikke kan hitte paa noget, der kan hindre det Giftermaal, som snart skal gaa for sig mellem ham og Pigen, jeg holder af."

„I havde ej noget imod at faa ham undlivet, naar I bare kunde hytte jer egen Hals; det kan jeg se paa jer," sagde Mette og stirrede skarpt paa Lakajen, „men der findes kanske ogsaa andre Veje."

Hun grundede et Øjeblik og sagde saa:

„Naar han mister sit Levebrød, kan han vel ej gifte sig for det første, og saa kan I maaske imens faa Magt over Pigen."

„Tak, tak!" udbrød Schiønebøl glad, „kan han blive jaget væk fra sin Bestilling med Skam, vil hun vist ej heller have ham, hun er en ærekær Pige."

„Ja, og saa tager hun nok jer, I er jo en Mand af Ære," sagde Mette spottende.

„Jeg har lidt Penge, saa det skal ikke komme saa nøje an," sagde Schiønebøl og stak et Par Daler til Spaakvinden, der med synlig Begærlighed tog imod dem og sagde:

„En fattig Kvinde som jeg kan nok trænge til nogle Skillinger, jeg skal ogsaa nok hjælpe jer, men I maa have lidt Taalmod, hvis der gaar en lille Tid, inden I hører noget."

Kort efter forlod Schiønebøl Mette Ravnshøjs Hus.

En stor Del af den danske Flaade kom hjem; mange af Skibene havde faaet svære Beskadigelser i Slaget, og der blev travlt paa Bremerholm. Admiral Span, der nu var Holmens Chef, var til Stede tidlig og silde, og en Dag kom han ogsaa ind paa Reberbanen, hvor Erik Hvid tog imod ham.

„Jeg kan da glæde dig med, at dit Arbejde har staaet sig godt under de haarde Prøver, det har været sat paa," sagde Admiralen, „nu behøver vi ikke mere at ty til Hollænderne for at faa godt Tovværk. Kongelig Majestæt har efter min Indstilling bestemt, at du skal have en Ducør af hundrede Daler."

„Jeg takker Kongelig Majestæt og eders Naade meget; dog vilde det glæde mig, om nogle af de Mænd, der hjælper mig ved Arbejdet ogsaa maatte faa en liden Ducør eller anden Naadesbevisning; ja, jeg vover endog at anholde om, at dette maatte

strække sig til Slaverne, der gør deres Del af Arbejdet ved at slide i Hjulet."

„Det er jo Tyve og andre Ildgerningsmænd," sagde Span noget uvillig.

„Ikke alle, Hr. Admiral, der er ogsaa mellem dem Mennesker, der maa bøde haardt for et Øjebliks Hidsighed, som nu den unge Mand der, han hedder Svend Bolmer og er Søn af Højbaadsmanden paa Hr. Admiral Niels Juels Flagskib. Han er dømt til tre Aars Arbejde i Jern, fordi han har lagt Haand paa sin Husbond, men her ved Arbejdet er han en flink og villig Gut."

„Naa, ja ja," sagde Span, „jeg skal tale med Kongelig Majestæt om disse Ducører og Gunstbevisninger. Hvad er det I har i Arbejde?" fortsatte han og pegede paa et Par mægtige Tove, der næsten var færdige.

„Det er nye Ankertove til Fridericus Tertius, Hr. Admiral, den skal jo ekviperes med nyt Takkel og Tov."

„Ja, jeg husker det," sagde Admiralen, „Kongelig Majestæt vil jo gaa om Bord paa den og bemestre sig Rügen. Naa, det bliver vel lige saa godt Arbejde, som det, du hidtil har gjort?"

„Ja, det tænker jeg, — endda det haster svært; thi der er Ordre fra Ekvipagemesteren, at allerede i næste Uge skal Godset om Bord, men om ellers alt gaar vel, skal de nok blive færdige, saa Skibet kan komme af Sted i rette Tid."

Efter at have udtalt endnu et Par anerkendende Ord, fjernede Admiralen sig med sine Ledsagere, og Arbejdet paa Reberbanen fortsattes atter med Kraft.

En halvvoksen Dreng, der bar en stor Kurv, gik omkring og solgte Øl til de tørstige Rebslagere. Øllet opbevaredes i store Lerdunke, og af dem havde Drengen ikke faa. De var stillede op i en Krog af Reberbanen, og ret ofte gik Drengen derhen, tog et Par tomme Dunke ud af sin Kurv og satte fyldte i Stedet, for atter at bringe disse ud til Rebslagerne.

Da Arbejdet hørte op om Eftermiddagen, lagde ingen Mærke til, at Drengen skjulte sig bag en Rulle Tovværk og blev inde paa Reberbanen, efter at alle var gaaede og Huset aflaaset. Da alt var blevet stille, sneg Drengen sig frem af sit Skjul, tog en af Dunkene fra Krogen, idet han mumlede:

„Det er rart Øl, der er i denne Dunk, havde Rebslagerne faaet det at drikke, laa de nu med Næsen i Vejret og var hvide i Ansigtet."

Han hældte noget af Vædsken op paa en Klud og gav sig til at indgnide Ankertovene, der var i Arbejde. Det tog ham flere Timer, Mørket var faldet paa, men Maanen skinnede ind gennem Vinduerne.

Mellem de svære Ankertove stod en Kabeltrosse „i Stræk", og Drengen skulde til at gnide ogsaa denne ind, da han i Maanelyset saa en Skikkelse komme hen imod sig. Det var en af Bremerholms Vægtere, der paa sin Ronde nu kom gennem Reberbanen. Drengen kastede sig ned paa det tjærede Gulv, idet han udstødte et jamrende Katteskrig efterfulgt af Fnysen og Hvæsen. Vægteren standsede forskrækket, slog Kors for sig og sagde:

„Gud vær naadig, lad mig ej
Troldtøj finde paa min Vej."

Drengen løb bort paa alle fire, indtil han var kommen hen i den anden Ende af Reberbanen. Her aabnede han en Luge og lod sig glide ned paa Jorden, hvorefter han skyndte sig hen til „Frossenborg Vagten". I Nærheden af denne klatrede han let og behændigt over Muren ud til Nyhavn, og kort efter naaede han Mette Ravnshøjs Hus i Brøndstræde; thi han var nemlig Mettes Søn.

„Naa! fik du saa gjort Arbejdet?" spurgte hun straks, da han kom.

„Ja," svarede han, „jeg fik i Nat gnedet to tykke Tove ind med den ædende Syre, men da jeg skulde tage fat paa et til, kom der en Mand efter mig. Maa jeg nu ikke snart være fri; jeg har nu i tre Nætter været derhenne, og jeg har faaet gnedet det paa mange Tove, baade tykke og tynde."

„Jo, nu kan det vel være nok," sagde hans Moder, „bare de nu snart skal bruge de Tove, saa de kan briste, og Mesterrebslageren faa Utak og Skam, for før faar jeg vel ikke de tyve Daler af Lakajen, og du kan da ej heller faa den rare Tollekniv, jeg lovede dig, lille Jens."

„Skal jeg liste ind paa Slottet og kyse ham til at betale?" spurgte Jens.

„Nej, lad os kun vente et Par Dage, saa kommer han kanske af sig selv," sagde Mette.

Inde paa Reberbanen havde Vægteren imidlertid taget Mod til sig og var gaaet videre paa sin Ronde, men alt var stille, der var ikke noget at se, og dette bestyrkede ham i Troen paa, at det var et eller andet Spøgelse, han før havde set.

Vagtstuen laa den Gang i Fængslets Stueetage; thi Vægterne skulde ogsaa passe paa Bremerholms Slaverne. Da Vægteren kom over i Stuen, gik en af Slaverne og gjorde rent.

„Godt at man træffer et levende Menneske, endda det kun er en arm Slave som dig, Svend Bolmer," sagde Vægteren, „jeg har set et fælt Utyske inde paa Reberbanen; uh ha! sikken jeg er kommen til at ryste i mine Ben."

„Paa Reberbanen," sagde Svend, „er der nu kommet Gespenster der? Det er vel en stakkels Slave, de har pint ihjel, og som nu gaar igen. Hvordan saa det ud?"

„Det var en langbenet en, af Gestalt som en Ulv, det rendte og gned paa de to tykke Tove, der er spændt ud deroppe. Da det saa skulde begynde at gnide paa det tyndere Reb, der staar mellem de to tykke, gik jeg frem og gennede det væk; saa hylede og skreg det og rendte væk paa alle fire. Ja Vorherre bevare os miskundelig for alt Dævelskab."

En af de følgende Dage blev Reberbanens Mandskab kaldt sammen, og det blev meddelt dem, at som Belønning for deres gode Arbejde, der havde staaet sin Prøve i Krigen, var der bleven tilstaaet dem en Ducør. Ligeledes skulde to af de Bremerholms Slaver, der drejede Hjulet, frigives af Slaveriet, naar de ellers havde opført sig godt. Den ene af dem, der blev givet fri, var Svend Bolmer, og det blev sagt ham, at det skete efter Anbefaling af Rebslagermesteren. Lænken blev tagen af dem; de var atter fri og kunde gaa, hvorhen de vilde.

Svend Bolmer gik ind paa Reberbanen for at takke Erik Hvid, og denne spurgte, hvad han nu agtede at tage sig til.

„Det er min Agt at lade mig hverve til Tjeneste paa Flaaden, om de da vil tage mod en Mand, der har været slaaet i Bremerholms Jern."

„De har en svær Mangel paa Folk, og ej er det dig nogen Hinder, at du har haft den Straf, al den Stund du ikke er dømt for Uærlighed eller Drab. Jeg havde ellers god Brug for dig her, vi har jo saa svært med Arbejde, og nu er du jo vant til det."

„Nej, Mester," svarede Svend Bolmer, „her kan jeg ikke være, jeg vilde dog aldrig blive regnet for mere end en Slave, jeg vil ud mellem Folk, der ikke kender mig. Her driver jo ogsaa Gengangere og andet Djævelskab deres Spil."

„Hvad er det for Snak?" sagde Erik Hvid.

„Jo, Vægteren fortalte, at da han forgangen Nat gik sin

Ronde her, saa han et fælt Gespenst, der jamrede og tudede. Det var at se til ligesvis som en langbenet Ulv og rendte omkring og gned paa Ankertovene. Det havde ogsaa begyndt at gnide paa Kabeltrossen der, men saa tog Søren Vægter Mod til sig, gik frem og jagede det væk. Bare de svære Tove ikke er forgjorte."

„Kællingesnak," brummede Erik Hvid, „nu tror vi ikke mere paa Hekse, Vægteren har vel tømt for mange Krus af det stærke Øl."

„Da er det dog ej saa mange Aar siden, at der blev brændt to Hekse her i Staden, siger min Fader, men Søren Vægter har kanske ogsaa drømt."

„Enten nu Tovene er forgjorte eller ej, skal de den Dag i Morgen om Bord i Kongelig Majestæts Skib Fridericus Tertius. Naar de kommer ud paa Søen, gaar Hekseriet nok af dem. Men du siger jo, at Gespenstet ikke fik Tid til at gøre Ulykker ved Kabeltrossen, den maa altsaa være god, den skal ogsaa med Fridericus Tertius, og jeg vil nu mærke den, saa vi kan faa at vide, om den er bedre end det andet Tovværk, hvad den begribeligvis ikke er, for jeg tror ikke paa Trolddom."

Med disse Ord tog Mester Hvid en Læderlap, mærkede den med sit Navn og lod den splidse ind i Tampen af Kabeltrossen.

Linieskibet Fridericus Tertius laa paa Strømmen og var snart fuldt repareret efter den Skade, det havde lidt under Slaget i Køgebugt. Det skulde udrustes forsvarligt; thi Kongen vilde sejle med det til Rügen. Alt Tovværk om Bord blev fornyet, men allerede under Ekvipperingen indtraf flere mærkelige Uheld. Ved at tage store Mærseraa op sprang Drejerebene, saa Raaen faldt ned og dræbte to Mand. Flere andre Tove sprang ligeledes, og der blev indledet en Undersøgelse. Paa Tovværket var ingen ydre Vold at opdage, altsaa maatte det være slet forarbejdet, og „Mesterrebslager" Erik Hvid maatte for Retten som anklaget for Forsømmelighed ved sin Gerning. To af Byens Rebslagermestere var tilkaldte som sagkyndige; de mente, at naar en Del af det Tovværk, der var slaaet paa Holmens Reberbane, blev kasseret, vilde de faa Arbejde, og erklærede derfor, at de Tove, der var sprungne under Tiltaklingen af Linieskibet, var daarligt og skødesløst forarbejdede.

Den Ducør, der var tilstaaet Erik Hvid, blev taget fra ham, og da der var gaaet Menneskeliv tabt ved, at Drejerebene sprang, dømte Retten tillige Hvid til at have sin Bestilling som Mester forbrudt og til Nedsættelse i Rebslagernes fjerde Klasse, d. v. s. som den lavest lønnede paa hele Reberbanen.

Det var en haard Straf, og Erik havde nu faaet andet at tænke paa end at holde Bryllup, det maatte udsættes til bedre Tider, om disse nogen Sinde kom.

Dagen efter at denne Dom var falden, mødte Kammertjener Schiønebøl Anna Spangler i en af Slottets Korridorer.

„Ja, du har vel hørt, lille Anna, at din Fæstemand er bleven dømt ved Retten. Hans Arbejde duer til intet mere, og han er nu med Skam jaget bort fra Mesterbestillingen og sat ned mellem de ringeste og daarligste Rebslagere, saa du gør nok bedst i at vende dit Sind fra ham til en anden."

„Og denne anden skulde vel være dig?" sagde Anna, „men dertil skal det aldrig komme. Selv om Erik maa bort fra Bremerholm, kan han dog tjene til Føden andet Steds, og jeg vil følge ham, hvorhen han gaar."

„Ja, ja, mærk dig nu mine Ord; den Dag vil komme, da du paa dine Knæ vil tigge mig om at tage dig til Ægte, men da er jeg kanske ej saa villig som nu."

„Den Dag skal aldrig komme," sagde Anna og gik bort.

Schiønebøl vilde følge efter, men der var en, der trak ham i Armen, og da han vendte sig om, saa han til sin Forskrækkelse Mette Ravnshøjs Dreng staa foran sig. Han lod, som om han ikke kendte ham og udbrød barsk:

„Hvad er du for en, og hvad vil du mig?"

Drengen grinede og sagde:

„Den strenge Hr. Schiønebøl kender mig jo godt, jeg er Jens, Mette Ravnshøjs Dreng."

„Mette Ravnshøj, jeg kender ingen af det Navn, og har intet med hende at skaffe, men hvordan er du kommen ind i Kongelig Majestæts Slot, naar du ikke har noget at bestille her? Se til du kommer væk i en Fart, eller jeg skal lade Vagten tage dig ved Vingebenet."

„Saa sagte, saa sagte, strenge Herre, mig tager man ikke saa let, og jeg kan komme ud og ind, hvor jeg vil, det sørger Mor for. Mit Ærinde er ellers at minde jer om de tyve Daler, Mor skal have for sit Arbejde."

„Tyve Daler! er du gal Dreng; hvad er det du snakker om? Hov, Gardist! kom lidt herhen."

Drengen saa sig skulende om og sagde derpaa:

„Er I ikke i Aften Klokken ti slæt hjemme hos Mor med Pengene, saa hu ha! jeg ser jer ligge død og stiv i en hvid Ligskjorte, og der brænder ti Vokslys ved Kisten."

Schiønebøl blegnede og kom til at ryste, men Drengen foer som en Kat ned ad Trappen, inden Skildvagten naaede dem.

Om Aftenen sad Mette Ravnshøj i sit Hummer i Brøndstræde og blandede nogle Vædsker sammen. Da Klokken slog ti i Vor Frue Kirke, lød der en sagte Banken paa Døren, og lidt efter kom Schiønebøl ind.

„Jeg hører, I mener jeg skylder jer tyve Daler,“ sagde han og saa sig sky omkring, „vel har jeg hørt, at Mester Erik Hvid er bleven dømt ved Retten og sat fra sit Embede, saa han nu ej kan holde Bryllup, men hvem siger, at det er jeres Værk, det var jo fordi hans Arbejde var slet.“

Mette Ravnshøj svarede intet, blev kun ved at hælde sine Draaber om, røde fra et Glas, gule fra et andet.

Schiønebøl stod og saa sig om i det snavsede Rum, hvor han og Spaakvinden var alene. Stilheden var trykkende, og han følte en underlig, knugende Angst.

Pludselig lød der en sagte, jamrende Tuden under ham, og da han forskrækket saa ned mod Gulvet, lød den over ham, ved Siden af ham; alle Vegne peb, jamrede og tudede noget usynligt.

Sveden sprang frem paa Schiønebøls Pande og han sagde med skælvende Røst:

„Begribeligvis er jeg kommen for at betale, blot I siger, at det er jer, der har voldet, at Hvid er dømt,“ og han begyndte at tælle Sølvpengene op foran Mette.

Saa brød hun endelig Tavsheden og sagde:

„Ja, vist er det mig, der har forvoldet det. Hans Arbejde var godt som ellers, men naar Tovene bliver gnedne ind med dette Vand, jeg her laver til, springer de som Rimpetraad. Og de er gnedne ind, — hører I, de er gnedne ind.“

Hun tav et Øjeblik og sagde saa grinende:

„Ja, I har vel hørt, at to Mennesker blev ihjelslagne, da Tovene sprang; ha, ha! det er jeres Skyld; tænk paa det og kom saa med Pengene.“

Skælvende betalte Schiønebøl de tyve Daler og skyndte sig bort, men da han var gaaet, kom Mettes Dreng frem fra en Krog, hvor han havde staaet skjult bag et Tæppe.

„Mor,“ sagde han fornøjet, „nu kan jeg snart tude saa det høres fra alle Steder i Stuen.“

Linieskibet Fridericus Tertius var nu sejlklart, og i Begyndelsen af September 1677 gik Kong Christian den Femte og hans Broder Prins Jørgen med Følge og Tjenerskab om Bord, og

Skibet afsejlede til Rügen. Som Kammertjener hos Prinsen var Hans Schiønebøl med; han havde i den sidste Tid været saa underlig sky og indesluttet og gentagne Gange bedt Prins Jørgen om at maatte være fri for at komme med Skibet, hvilket Prinsen dog ikke vilde tillade. Da Schiønebøl kom om Bord, søgte han Oplysning om, hvor det var de to Matroser blev dræbte, da Store Mærseraa styrtede ned, og ofte kunde man se ham ligesom med Gru staa og stirre paa dette Sted.

Svend Bolmers Fader var Højbaadsmand om Bord, og han havde faaet udvirket, at Sønnen ogsaa var bleven hvervet til Tjeneste i Skibet. Der var ingen, der lod den unge Mand høre ilde, fordi han havde „baaret Bremerholms Jern"; de færreste vidste det, og denne Straf blev desuden idømt mangen brav Mand i hine Tider.

Svend havde fortalt Faderen, at der vistnok var øvet Trolddom med Tovværket for at skade Kongen og de andre om Bord, og de Uheld, der var indtrufne under Skibets Tiltakling, syntes jo at bekræfte dette. Den gamle Højbaadsmand, der var meget overtroisk, eftersaa ængstelig hvert Stykke Tov, der var i Skibet, navnlig de svære Ankertove, men der var intet synligt at opdage.

Tovene havde dog endnu ikke haft Lejlighed til at vise, om de var gode eller daarlige; thi Vejret var i Begyndelsen af Rejsen godt, saaledes at der ikke gik stor Kraft paa Ankertovene, naar Skibet laa til Ankers.

Kongen var paa Rügen til midt i Oktober Maaned, men om hans Krigsforetagender paa denne Ø skal der ikke her fortælles.

Da der kom Efterretning om, at Dronning Charlotte Amalie var bleven farlig syg, besluttede Kongen at ville rejse til København om Bord i Fridericus Tertius, og Hjemrejsen blev paabegyndt den 16. Oktober.

September Maaneds gode Vejr var nu blevet afløst af Storm og Regn, og da Skibet kom ud i Østersøen, øgedes Stormen til en hel Orkan, der rejste Havet i mægtige Bølger.

Fridericus Tertius blev drejet under for et Fokke Stagsejl og Mesanen, men mægtige Søer væltede alligevel ind over Skibet. Datidens Skibe var jo ikke saa sødygtige som Fartøjer nu til Dags; de havde i Dækket midtskibs en stor Aabning, der kaldtes „Kulen", og herigennem kunde Søerne rigtig styrte ned og fylde saavel Batterierne som Banjerne. Kanonportene var utætte, og der var raat, koldt og uhyggeligt alle Vegne.

Natten mellem den 17. og 18. Oktober var mørk og barsk; Stormen tudede i Rejsningen, og et dybt Mørke omgav Skibet overalt; kun Morilden i det fraadende Hav lyste med Fosforglans. Fridericus Tertius rullede og duvede voldsomt i den oprørte Sø, Sejlene blæste bort i Laser, Bovsprydet knækkede, Stævnen knustes, og endelig blev Roret beskadiget, saa Skibet ikke kunde styres, men drev hjælpeløst af Sted for Vind og Vove.

Alle Mand var oppe, Kongen og Prins Jørgen klamrede sig fast til Rækværket paa Skansen, medens de ængstelige stirrede ud i det dybe Mørke. Blege og forskræmte Skikkelser omgav dem, det var deres Følge og Tjenerskab, der krampagtigt holdt sig fast i Tovværket eller i hverandre.

Stormen vedblev at rase med usvækket Kraft, og da det grydede ad Dag, var man nær Bornholms klippefulde Kyst. Sejle Landet fra sig kunde man ikke, og den eneste Redning var da et Forsøg paa at ankre.

Chefen, Viceadmiral Iver Hoppe, krøb forud og gav Ordre til at lade begge Bov Ankrene falde. Efter et besværligt Arbejde, nnder hvilket flere Mennesker kom til Skade, lykkedes det at lade Ankrene gaa, og Tovene løb ud med rasende Fart, indtil man omsider fik dem stoppede. Skibet svajede op for Vind og Sø, saa Ankertovene stod „harpestive", d. v. s. saa strakte som Strenge paa en Harpe; alle stirrede forventningsfulde paa dem, men da lød pludselig gennem Stormen Schiønebøls Stemme i et skærende Angstskrig:

„Se, Se! de to døde rejser sig op fra Dækket; de truer ad mig og peger ud i Havet. Hjælp. Hjælp! vi forgaar!"

I det samme kom en mægtig Sø rullende, og en Gysen foer gennem alle, da den med et øredøvende Brag væltede ind over Skibet. Under den voldsomme Paavirkning sprang først det Styrbords og et Øjeblik efter det Bagbords Ankertov, og to af Skibets Baade knustes, medens Menneskenes Angstraab: „Folk over Bord! Folk over Bord!" skingrende skar gennem Stormens Hyl.

Prinds Jørgens fortrolige Ven, Hr. van Osten, og Kammertjener Schiønebøl var blevne skyllede ud i Havet, hvor de snart forsvandt; thi ethvert Redningsforsøg var umuligt.

Skibet havde nu mistet begge sine Sværankre og drev atter hjælpeløst ind mod Kysten, Undergangen i Møde.

„Mener I, at der er mere at gøre?" sagde Kongen til Iver Hoppe, men denne rystede mistrøstig paa Hovedet og svarede:

„Nej, Eders Majestæt, jeg øjner ej mere nogen Udsigt til Frelse."

„Saa maa vi befale os Gud i Vold og møde Døden med fast Mod," sagde Kongen.

„Far! Far!" raabte Svend Bolmer ivrig til Højbaadsmanden, „kan du se, at Ankertovene var forgjorte, men den Kabeltrosse, Gespenstet ikke fik Tid til at gnide paa, er ogsaa her om Bord, den er mærket med en Læderlap og Mester Hvids Navn. Aah, Far! bare vi kunde probere den."

Den gamle Højbaadsmand rystede sørgmodig paa Hovedet og sagde:

„Nej, min Dreng, en Kabeltrosse holder ej, naar Ankertove springer. Kun Vorherre kan nu hjælpe os."

Kongen vinkede ad Højbaadsmanden og sagde:

„Hvad er det, den unge Mand er saa ivrig for, ved han nogen Udvej? ofte kommer godt Raad fra ringe Mands Mund."

Bolmer fortalte nu hurtigt om alt, hvad Sønnen havde sagt, og da Chefen kom til, blev Kabeltrossen stukken i et Varpanker, og man lod dette falde. I det samme sprang Vinden om, Strømmen skiftede, og til alles Glæde mærkede man, at Skibet nu laa fast. Søen lagde sig, det haarde Vejr var forbi, og der blev travlt med at reparere Skibet, saa godt man kunde.

Allerede Dagen efter kom Fridericus Tertius til Dragør, hvor Kongen og Prins Jørgen gik i Land.

Om Bord blev der holdt Takkebøn, det lille Anker blev bragt i Land, forgyldt og stillet op paa Tøjhuset, hvorfra det senere blev ført til Rosenborg. Ogsaa Kabeltrossen blev i mange Aar opbevaret som et Minde, men er nu forlængst forsvunden.

Højbaadsmand Bolmer blev forfremmet til „Skipper", og hans Søn fik Ansættelse som Skriver ved „Fetaljen paa Bremerholm", hvor han ofte saa over til „Trunken" og ynkedes over de stakkels Slaver, hvis Kaar han kendte af egen Erfaring.

Det blev aldrig opdaget, at de bristede Tove var gnedne ind med en ukendt, ætsende Syre; Overtroen var stor, og alle, selv Kongen, mente, at Tovværket var blevet forhekset. Den Dom, der var overgaaet Erik Hvid for slet udført Arbejde, blev efter Kongens Ordre annulleret, han blev atter ansat som „Mesterrebslager" og fik en større Pengegave. For denne købte han sig et lille Hus med Have i „Rosengaarden", og her levede han og Anna Spangler lykkelige med hinanden i mange Aar.

Mette Ravnshøj døde et halvt Aars Tid efter at Schiønebøl var druknet, men hendes Søn, Jens, udviklede sig til en farlig Forbryder, der tilsidst blev brændemærket i Panden og dømt til livsvarigt Slaveri.

Humoristiske Smaating.

Dommeren: „Hvad lever De af?“

Vagabonden: „Af Mad og Drikke.“

D.: „Og det tigger De naturligvis?“

V.: „Næ paa ingen Maade, Deres Velbaarenhed. Bare Folk ser mig, byder de mig saamænd straks til, som gammel Bekendt. Deres Højvelbaarenhed bød mig jo straks baade Logi og Mad og Drikke, ligesaa snart De saa mig.“

D.: „Vil De spille Halløj med Retten.“

V.: „Næ jeg tror saamænd snarere Retten vil spille Halløj med mig. Men kunde jeg ikke denne Gang faa lidt ekstra Forplejning Hr. Dommer, for det bliver denne Gang li'e akkurat den halvtredsindstyvende Gang jeg indtager mine Festmaaltider paa Øvrighedens Indbydelse.“

Udspekuleret. 1ste Dreng: „Hvorfor lader du altid din gamle Bedstemo'er smøre dit Smørrebrød?“

2den Dreng: „Jo, for hun kan ikke trykke saa haardt, saa faar jeg mere Smør.“

Strøvers.

Lykken.

Du vil ej Lykken finde
i Verdens Larm og Lyst,
du skal den søge inde
udi dit eget Bryst.

Simple Leveregler.

Virk dig træt,
spis dig mæt,
sov dig let,
hold dig net,
sky alt slet,
gør kun Ret!

Paa Sportspladsen.

Ungersvendene
Kræfter prøve,
muskelspændende
Leg de øve,
kappes og brydes
som græske Atleter,
gennemgydes
af Staalmagneter.

Pigerne kigge
frem mellem Grenene,
yndigt de ligge
kranset om Stenene;
Muskler de spænde
lønligt i Svendene,
Gløden de tænde
i Øjnene brændende.

Lynene ulme
som Magter, der trylle,
Kræfterne svulme
i Ungdomsfylde;
kaade og kække,
rappe som Tigerne,
hinanden de ægge?
— Men hvor er Pigerne?

Ser du dog ikke,
hvor de sig gemme
i disse Blikke,
hvor Elskov har hjemme?
Kvinder sig fjæle
i mandige Sporter!
Kræfterne dvæle
straks, naar de skorter.

Legen vil ende,
Svendene skilles;
da skal i hende
Maalene stilles.
Hvilen skal søges
i favnende Arme,
Fryden forøges
ved Kræfternes Varme.

Nicolai Bøgh.

Tvillingerne eller Held og Uheld.

Af

Alexander Svedstrup.

Med Tegninger af Forfatteren.

Vi begaar jo allesammen Livet igennem og hver Dag forskellige Daarskaber og Fejltrin, — man kan ogsaa kalde det Synder —, ofte kun smaa Brøkdele af reelle Synder, ofte et helt tykt Bundt reelle Synder paa een Gang, og man faar selvfølgeligt altid sin Straf derfor. (Naar jeg siger „selvfølgeligt" og „Straf" sker det med fuldt Overlæg ifølge min Livsfilosofi, som jeg agter at udgive i forskellige tykke Bind ved Lejlighed.) Naar man er et forstandigt Væsen, er det med en vis Tilfredsstillelse, at man modtager sin velfortjente Straf; thi man styrkes derved i sin Tro paa Gudfaders aarvaagne Nærværelse eller — hvis man hellere vil udtrykke sig paa moderne Vis — paa den lovmæssige Verdensorden; men er man et uforstandigt Væsen, klager man og jamrer og siger: Verden er blodig uretfærdig. — De fleste Mennesker, næsten alle undtagen min højtærede Læser og jeg, er jo ret uforstandige Væsener, og derfor hører man al den Jammer over Livets Uretfærdighed.

Efter denne højtidelige Indledning følger uden videre Motivering Historien om Tvillingerne, af hvilke den ene var uheldig og den anden heldig.

Den ene hed Vilhelm og blev kaldt Villy og burde saaledes have haft lyse Krøller og været den heldige, tilmed da den anden hed Theodor. Men saa underligt det end kan lyde var Villy sorthaaret og uheldig, medens Theodor var blond og heldig. Børn er som bekendt en Herrens Gave, men en Satans Plage, og Tvillingerne havde faaet denne Dobbeltsidighed fordelt imellem sig paa den Maade, at Theodor var en Herrens Gave, medens Villy var en Satans Plage, — som lille græd han, saa der aldrig var Nattero, og som voksen fik han andre til at græde.

I dette Øjeblik, da vor Historie begynder, ligger Villy i sin Seng med et mørkthaaret, rødkindet, smukt Drengehoved puttet ned i Hovedpuder og Tæpper, medens Theodor, blond og fin, er ifærd

med at spænde Villys Skolebøger sammen i en Rem. Theodor kalder for fjerde Gang paa Villy, og Moderen har kaldt fire Gange iforvejen, ialt otte; — hver Gang har Villy smækket Øjenlaagene op for et Par store, blanke Øjne, kastet et Blik paa Uret over Sengen og vendt sig paa den anden Side — ialt otte Gange — for at sove blot et halvt Minut til og samtidigt ærgre sig over, at Verden i det hele taget er indrettet saaledes, at man skal staa op om Morgenen. Hver Morgen gentages disse Vækkelses-Scener; hver Morgen er Huset i Feber og Allarm for Villys Skyld, indtil han pludselig i vild Fart skyder ud af Sengen, trækker Strømperne paa med Vrangen udefter, sjasker Sæbeskum vidtomkring sig, tørrer de endnu halvsorte Hænder i Haandklædet, sluger en halv Kop The og farer ud af Døren med to Stykker Smørrebrød i Gabet, bindende Slipset, medens Theodor bærer hans Bøger. Hver Morgen maa Tvillingerne løbe den halve Vej til Skolen for at indhente Forsinkelsen.

Tvillingernes Fader er Skovrider og bor en lille halv Mil udenfor Skolebyen.

Værelset, som Tvillingerne har forladt, er stumt som alle Værelser; men alligevel forraader det ved sine Miner, at det halvt ærgrer sig, halvt glæder sig. Det har Miner som en Skolemester, der nikker opmuntrende til den ene Side og siger: Det var Ret, du er flink — ug! — og rynker Øjnbrynene til den anden Side og siger: Skam dig, Slubbert, — slet! — Paa den ene Side af Værelset staar nemlig Theodors Seng saa hæderlig redet, som en Dreng kan rede en Seng, og paa den anden Side en Seng med et Sammensurium af krøllede Lagener og Tæpper, — til den ene Side et vel afgnedet Servantebord med rent Vand i Kanden og Laag paa Sæbeskaalen, — til den anden Side et Vandfad med en symbolsk Fremstilling af Sortehavet og Sæbeskum i Klatter rundt om. Under den ene Seng staar et Par nette Morgensko i „første Position", foran den anden flyder et Par „Sutter" med Saalerne i Vejret (man kan mere end tydeligt se, at den ene har været paa Besøg i en Hestestald) og en Natskjorte, hvis Ærmer ser ud til at have omfavnet et nytjæret Postetræ. — Hvorledes kommer en Dreng i Natskjorte til at omfavne et nytjæret Postetræ? Ja, det er en af disse mystiske Dybder, hvori ingen menneskelig Forstand trænger ind; ikke engang Villys Moder kan fatte det, og hun staar da ogsaa og ryster haabløst paa Hovedet, medens hun lægger Skjorten sammen og udkaster Planer til dens Renselse.

Villy kommer altid galt afsted.

Ogsaa i Skolen har han Uheld. Han kommer ikke op i det Stykke Fransk, som Theodor har læst med ham, men i det følgende, som han ikke kunde faa Tid til at læse, fordi han skulde jage med sine Duer, inden det blev for sent. Det er Theodors Skyld, for Theodor er saa umanerlig langsom og slaar hvert andet

Ord op i Leksikonet, selv om man udmærket kan gætte sig til, hvad det betyder. Havde han ikke været saa umanerlig langsom, havde Villy faaet læst det andet Stykke med — Theodor er et Fæ —; men navnlig er det Theodors Skyld, at Villy faar en Anmærkning, fordi han har glemt sin danske Stil (som Theodor delvis havde skrevet for ham); Theodor har nemlig pakket Villys Bøger om Morgenen, og han burde have set, at Stilebogen ikke var med, og vidst, at den laa paa Spisekammerhylden i Kælderen ved Siden af Krukken med Kathrineblommerne. Men Theodor har altid Held med sig; han fik ug. i Fransk, og han fik ingen Anmærkning, fordi han havde glemt Villys Stilebog.

Theodor havde altid Held med sig; han kom op at køre i Kammerherrens Landauer paa Vejen hjem fra Skole, lige udenfor Byen, og fik saaledes Tid til at regne tre mathematiske Opgaver inden Middagen (som blandt andet bød paa Pandekager), medens Villy uheldigvis blev forsinket, fordi han da ikke kunde undslaa sig for at spille Klink om To-Ører, naar hans bedste Venner bad ham derom. Tilmed fik han netop i det Øjeblik, som var det alleryderste, hvis han skulde naa hjem i rette Tid, en enestaaende glimrende Chance som „sidste Sjokker“. Den maatte han selvfølgelig tage med, og han vandt da ogsaa alle Kammeraternes Penge. Det var jo et Held; men naturligvis, naar Villy engang imellem havde Held med sig, skulde det nok til syvende og sidst blive til Uheld alligevel, og saaledes gik det ogsaa denne Gang. De tabende paastod, at han havde snydt, og i den Anledning kom han op at slaas med sine allerbedste Venner, — hvilket ogsaa tog Tid —, og fik sin Sømandsbluse flænget i Ryggen, saa den blev ligesaa udslaaren bagpaa som foran. De vundne Penge maatte han naturligvis faa anvendt med det samme. Han maatte gøre en Afstikker til Cigarbutiken for at købe Cigaretter, og da han saaledes ved et Sammenstød af mange uheldige Omstændigheder kom meget for sent til Middag, konstaterede han sit sædvanlige Uheld ved at se, at man netop idag skulde have haft varme Pandekager. Nu fik han dem kolde og stive; de smagte som Tællelys. Desuden fik han en Mængde Skænd for Blusen, som viste sig at være Theodors den nyeste; og om Aftenen fik han yderligere en ubehagelig, lang Prædiken af Faderen, fordi han røg Cigaretter.

„Jeg gad nok vide,“ sagde Villy til sig selv, „hvad man skal bruge Cigaretter til, naar de ikke skal ryges!“

Villy var en fribaaren Sjæl. Han havde en fast Karakter, naar det gjaldt at hævde sin Frihed. Theodor lod sig slæbe i Kirke om Søndagen og til artige Selskaber hos Kammerherrens

og andre kedelige Familier; men Villy nød sin Fritid i det fornøjeligste Selskab med Husmændenes Drenge og Skovridergaardens Karle. De to Drenge fik efterhaanden hver for sig noget Præg af deres forskellige Omgang. Theodor fik en rigere aandelig Udvikling; men Villy erhvervede sig til Gengæld et pragtfuldt Frilufts-Ansigt.

Kammerherrens lille Niece, en yndig lille, halvstrømpet Pige med Engleansigt, betydelig yngre end Tvillingerne, holdt meget af dem begge og delte sin Tid mellem sit eget Hjem hos Kammerherrens og Skovridergaarden; hun holdt meget af Theodor, men hun var bedaaret af Villy. Der var ingen saa morsom som Villy; hun turede med ham langt ind i Skoven og var beundrende Vidne til hans vidunderlige Bedrifter. Villy havde engang svømmet langt ud i en af Skovsøerne for at hente hvide Aakander til hende; han havde en anden Gang tændt et stort Baal i Skoven for at stege en Krage (uheldigvis gik der Ild i Skovbunden rundt om, og da Skovrideren og hans Folk havde faaet banket Ilden ned, kom Turen til Villy, og i flere Dage havde han Fornemmelsen af, at det var hans Hale, der var Ild i). Han havde ogsaa engang fanget en Hugorm levende og taget den bag Hovedet for at bære den hjem og dressere den til at danse efter Fløjte (ligesom Inderne dresserer Brilleslanger), — han blev dog ked af det paa Halvvejen og slog den ihjel med en Kæp. Han havde ogsaa en rigtig Bøsse, — det vil sige, han havde haft, for uheldigvis havde han stillet den et Sted og glemt den, og nu kunde han ikke huske, hvor det var. Ja, Villy var vidunderlig, og han vilde engang, naar han blev helt stor, bygge et Slot med fire runde Taarne paa Kammerherrens Skovstrand.

I Skolen havde han imidlertid stadigvæk Uheld. Han blev Oversidder to Gange. Men alligevel fremturede Forældrene i deres Dumhed og holdt fast ved, at han skulde gaa Skolen igennem. Da Theodor tog Studentereksamen (han havde naturligvis det Held at faa Udmærkelse), var Villy ifærd med at blive Oversidder for tredie Gang, og saa fik han endelig sin Frihed. De dumme Forældre kunde have sparet flere Aars Skolepenge, om de havde fulgt Villys Raad. Han kom i Købmandslære — meget imod Forældrenes Vilje; men Villy vidste, at Købmand og rig Mand var det samme —, og Villy blev Kommis samme Aar som Theodor blev polyteknisk Kandidat.

De fire Aars Læretid havde ikke forekommet ham stort lystigere end Skoletiden. Han havde haft samme Tvang over sig og været hjemsøgt af mangfoldige smaa og større Uheld. Mange

Gange havde han tænkt paa at løbe fra det hele og styrte sig ud i den vide Verden, hvor Herlighederne ligger. Men nu, da han var blevet Kommis følte han sig pludselig ganske tilfreds med Tilværelsen. Han var en overordnet, der kunde kommandere; han overlod Lærlingene de ubehagelige Arbejder som at fiske Spegesild op af den ækelt lugtende Tønde, udlevere Tjære etc.; han overlod dem Fagets daarlige Vittigheder og forbeholdt sig selv de bedste og ligesaa med Kunderne, — han overlod de kedelige til Lærlingene og forbeholdt sig selv de mere fornøjelige, de muntre og kønne Tjenestepiger for Eksempel, og det smigrede ham at se, hvilket stærkt Indtryk, han formaaede at gøre paa dem. Han opdagede med Et, at Livet er en Have med Frugter, som man kan plukke, hvis man har Lyst til det. Takket været Faderens Anseelse og fine Navn og hans eget vindende Ydre og letsindige Gemytlighed var han ualmindelig velset i de unges Kredse. Naar han om Aftenen traadte ind i Hotel-Restauranten eller i Foreningslokalet hilstes han med Velkomst-Raab, og de forskellige Grupper kæmpede om ham. Hvor behageligt var det ikke at have sine egne velfortjente Penge paa Lommen, — det var ganske vist ikke Overflod, men dog nok til en Række Whiskyer, navnlig først paa Maaneden, og sidst paa Maaneden kunde man jo faa Forskud. Hver Aften var en Fest og et Eventyr. Det var rigtignok noget andet end Livet hjemme i Skovridergaarden med højtidelige Honoratiores om et Bord med begrænset Rødvin og disse unge aristokratiske Damer, som man skulde tage alvorligt.

Sjældnere og sjældnere blev hans Søndagsbesøg i Hjemmet. Kom han ved Middagstid, skulde han gærne gaa igen henad Aften. Der hvilede en mild Mystik over, hvor han skulde hen. Faderen sagde ikke noget til det; Moderen satte et misfornøjet, bedrøvet Ansigt op (og græd i sit Soveværelse). Henriette, der gik hjemme paa Skovridergaarden omtrent som Barn i Huset var venlig og smilende som altid — hun var nu en lige udsprunget ung Dame, just konfirmeret —, men ikke kammeratlig mere, næsten tilbageholdende ængstelig for at række ham Haanden. — Den lille Pige er naturligvis forlibt i mig — tænkte han — ligesom alle andre. Det var vist ikke saa galt et Parti — engang i Tiden, Kammerherrens Niece og Arving — og rigtig sød, den lille Uskyldighed.

Hvad Theodor angaar, da har han faaet Plads i Udlandet, kommer kun paa Besøg i Breve, men er hver Dag lyslevende tilstede i Moderens og Faderens Hjærte. Brevene er korte og ligefremme. Han er som sædvanlig tilfreds og har det godt. Han

sidder i en Barakke i et fjærnt Land og tegner og beregner eller kryber rundt i Bjærge og paa Bjærge, arbejdende med Jærnbane-Tuneller, Broer og Skinneveje. Han har aldrig gjort sine Forældre noget Besvær, gør det heller ikke nu, undtagen naar han sender en Cheque paa 500 Kr., bedende dem indsætte Pengene paa hans Bankbog, eller naar han opgiver dem en ny Adresse, som de forsøger at finde paa det store Kort, han har sendt dem. Forældrene er fulde af Beundring over, at et ungt Menneske i Theodors Alder kan sende saamange Penge hjem, og de vilde have været end mere forbausede, om de havde vidst, at han ogsaa havde sendt Penge til Villy, som har haft det Uheld at paadrage sig en Gæld, der absolut maatte betales.

Ja, desværre, Villy forfølges nu atter af det Uheld, der en Tid syntes at have forladt ham. Hver Dag bander han over den Skæbne, der har ramt ham, at han skal være tvunget til at løbe rundt bag en Disk, ligesom et Egern i et Bur, og agere Opvarter for hvilkensomhelst Sjover, der har Raad til købe sig en Flaske Brændevin. Sligt er ikke en ung Kavaller værdigt. Theodor, ham skulde der altid sørges for, han skulde naturligvis være Student og Kandidat og til Udlandet, men Villy skulde altid være Stumpelskud. Havde man bare Penge, saa kunde man sagtens komme frem; men hvor skal man faa Penge fra? Forældrene havde ingen, — en Skovrider-Gage er ikke til at samle Kapital af. Nu og da tænker han glimtvis paa den rige Kammerherre og paa Henriette; han har ikke besøgt Kammerherrens i flere Aar, og han føler sig uden angivelig Grund fjendtlig stemt mod den respektindgydende Kammerherre.

En skønne Dag faar Villy en Chance, en enestaaende Chance. En velhavende Købmand dør, og Enken vil afstaa Forretningen. Det er vanskeligt for andre at forstaa, hvorfor Villy anser dette Tilfælde for „en Chance", eftersom en Forretning jo er en Handelsvare ligesom enhver anden Ting og som saadan sælges efter sin Værdi; men Villy føler det nu som en Chance og beslutter sig til at sætte Himmel og Jord i Bevægelse for straks for enhver Pris at erhverve sig dette Aktiv. Han kommer farende til Skovridergaarden, hvor han ikke har været i en hel Maaned og holder Forældrene oppe til langt ud paa Natten for at forklare dem, hvilken Guldgrube, det er, som her er blevet ledig, hvilken Velstand den afdøde Købmand efterlod sig, hvilket Renomme Forretningen ejer, hvilken Omsætning, — og den kunde af en rigtig moderne Købmand drives endnu højere op, naar der kom større Vinduer i Butiken. Forældrene lader sig smitte af Villys Begejstring og er

næsten enige med ham i, at det maa kaldes et Uheld, at de ikke raader over anden Kapital end de Par Tusind, de møjsommeligt har opsparet, efterat Sønnerne er blevet voksne.

Om Natten ligger Skovriderfruen og regner og lægger Planer, sikker paa, at det gælder Willys Fremtid. Han vil nok blive et udmærket dygtigt og paapasseligt og roligt Menneske, hvis han blot bliver sin egen Mand. Han er jo i Bunden en god Dreng.

Næste Dag er hun paafærde fra Morgen til Aften, besøger Købmands-Enken og Sagføreren og gamle Venner, som hun aldrig havde tænkt, at hun skulde henvende sig til for at laane Penge. Og hun rejser Pengene, mange Tusinder; Skovriderens Navn er jo højt anset; et kostbart gammelt Møblement har de tilmed og en Livspolice og deres egne Par Tusind og Theodors, — for naturligvis vil Theodor hellere end gærne hjælpe til.

* * *

Willys Fremtid er sikret. Enhver kan se det paa ham. Han er mere end velklædt, ligefra Slipset med Guldnaalen til de staalgraa Gamacher. Han er Købmand, stor Købmand, ung Købmand. Han har sat ny Ruder i den gamle Butik, Byens største Ruder; han har faaet kvindelig Kontorist og Kassererske. Ja, nu har han det godt, det indrømmer han. Forretningen er indarbejdet og gaar af sig selv, naar bare Kommisserne, Lærlingene, Kassererskken og Kontoristdamen ikke gaar istaa. Han er om muligt endnu mere velset end forhen i de unges Lag og avancerer helt op i de ældre, ansete Borgeres Rækker. Han selv ligner allerede mere en 40aarig Grosserer end en 25aarig ung Mand, der skal kæmpe for Tilværelsen. Hans Ansigt skinner af Velhavelse og Sundhed, og hans Mave fremhæver hans hvide Vest. Han lever ogsaa godt — og stærkt. Hans Husjomfru laver udmærket Mad, og der er hver Aften lystigt Selskab i hans veludstyrede Ungkarlehjem, naar han ikke er i lystigt Selskab ude. Der spilles l'hombre med 2 Kroners Beter til langt ud paa Natten, hvorefter man slutter med en lille rask Hazard. Willys Uheld viser sig for Tiden kun i Kortspil, og hvad betyder Spilletab i en stor Forretning.

Det varer dog ikke længe, før Willy føler sig generet af Pengemangel. Skovrideren, som nøje holder Kontrol med, at Renterne rettidigt betales Laangiverne, maa delvis gøre Udveje for dem. Willy løber rundt for at faa gode Venner til at skrive paa Veksler og en Dag stiller han hjemme hos Moderen for at bede hende sørge for, at Faderen skriver paa en Veksel, blot 500 Kr. Det

er blot en øjeblikkelig Forlegenhed. I næste Uge har han Penge nok. Moderen mener under saadanne Omstændigheder at kunne forsvare at tage de sidst sendte 500 Kr. ud af Theodors Bog, — de bliver jo indbetalt igen om en Uge. De bliver naturligvis aldrig indbetalt. Det viser sig, at mangehaande uheldige Omstændigheder har forenet sig for atter at gøre Tilværelsen pinlig for Villy. Forretningen var ikke nær saa god, som han troede; den er betalt altfor dyrt; og navnlig har han haft altfor ringe Driftskapital. En Dag kommer han og forklarer Moderen, at nu er han færdig, — hvis han da ikke kan rejse i hvert Fald et Tusind Kroner. Moderen ligger vaagen om Natten, fortvivlet. Alting styrter sammen om hende, synes hun. Næste Dag tager hun til Hovedstaden med en Kuffert fuld af gammelt herligt Sølvtøj og gamle Familiesmykker. Hun afleverer ved sin Hjemkomst et Tusind Kroner til den henrykte Villy, der erklærer, at nu er alt godt. Villy er nemlig aldeles ikke Pessimist. Saasnart han er ude af en øjeblikkelig Forlegenhed, forekommer Fremtiden ham lyserød.

Paa Bunden af hans Hjærne lurer der dog en lille Smule Usikkerhed for Fremtiden. Han har alt længe gaaet og tænkt paa, at det vilde være sikrest at skaffe sig lidt større Driftskapital, og han er samtidigt kommet i Tanke om, at det vilde være passende at indgifte sig i en velhavende Familie, og at han i altfor lang Tid har glemt, at han elsker Henriette. En Søndag Formiddag kører han hjem til Skovridergaarden, — for nu tager han gærne Vogn. Han træffer Henriette og det lykkes ham at lokke hende ned i Haven og blive ene med hende i Lysthuset. Skovsøen derude ligger spejlblank mellem blaanende Skove, og alt minder om gode, gamle Dage, da Kammerherren og Forældrene sad her, og hun var en ganske lille Halvstrømpe-Pige, og han og Theodor to lange Skoledrenge. Han er temmelig sikker paa et godt Udfald. Han har aldrig endnu mødt nogen virkelig Modstand fra de Kvinder, han ønskede at bedaare. Med rutinemæssig Sikkerhed begynder han at udfolde sin Bedaarelseskunst. Han sætter sig tæt hen til hende og taler tyst og mildt og smilende og lader sine smukke Øjne sænke sig dybt i hendes og vil allerede lægge Armen om hendes Liv, da hun hastigt rejser sig, tilkaster ham et lynende Blik, siger med dirrende Læber:

„Du — du —!"

Mere fik hun ikke sagt, saa var hun hastigt forsvundet. Men Meningen var ikke til at tage fejl af.

* * *

Nu skulde man tro, at Villy maatte føle sig dybt beskæmmet over dette Nederlag, men Villy var ikke den, der hængte sig i Bagateller. Vilde den indbildske Kammerherredatter ikke have ham, saa kendte han andre, der nok vilde, — og gifte sig vilde han nu, det havde han besluttet, og saa stod det fast. Saa ivrig var han pludselig blevet efter at indtræde i Ægtestanden, at han helt havde glemt den oprindelige (pekuniære) Bevæggrund, der havde sat hans Energi i Drift, og han var øjeblikkelig klar over, hvem han nu vilde lyksaliggøre med sin Kærlighed. Det var „en Pokkers flot Pige“ som han havde haft Kig paa længe, og som ikke gjorde sig kostbar. Det manglede ogsaa bare. Hun var aldeles ikke velhavende og hørte ikke engang til Selskabskredsene, — men som sagt, et flot Pigebarn var hun, og det var igrunden ganske behageligt, at hun ikke tilhørte de Kredse, hvor man gør Forlovelses-Visitter og laver sig Livet besværligt med Formaliteter. Forlovelsen gik glat, og den udkaarne tilbragte hver Aften hos ham i hans Ungkarle-Hjem. Det var maaske ikke en dyb aandfuld Lykke, de svælgede i, men de var ialfald højst tilfredse med hinanden. Den eneste Skygge Villy i Øjeblikket mærkede over sig, var den tilstundende nødvendige Præsentation hjemme. Men ligesaa godt springe i det som krybe i det. Altsaa tog de næste Søndag en Vogn og nedsteg som en overvældende Overraskelse i Skovridergaarden.

Villys Moder var af Natur og Opdragelse en saare taktfuld Kvinde og ydermere træneret gennem et langt Liv til hurtigt at finde den mest passende Optræden i en vanskelig Situation, men den Situation, hvori hun pludselig befandt sig, da Villy præsenterede hende sin Kæreste, var hende alligevel for vanskelig. Alt drejede rundt for hende; hun mistede aldeles Besindelsen og kunde ikke sige andet end: „Værsaagod og sæt Dem ned, saa kommer jeg straks!“ Hvorpaa hun bedøvet foer ind i sit Soveværelse og sank ned i en Stol og saa haabløst gennem Loftet, som om hun ventede Bistand fra Himlens usynlige Kræfter. Hvorledes skulde hun lykønske sin Søn til den „Dame“? — hvorledes skulde hun kunne falde hende om Halsen og sige: „Velkommen i vort Hjem, mit søde Barn!“

Skovrideren klarede Sagen lettere. Han kom tilfældig ind i Stuen, saa „Damen“, hørte Ordene: min Kæreste, — stod rankere end et Lys, drejede sig rundt og smækkede Døren i efter sig, saa det lød som et Geværskud.

Dette Skud vækkede Skovriderfruen; hun saa i et Nu hele Situationen for sig og forudsaa, hvad der vilde ske, hvis hun ikke traadte til. I et Sekund var hun klar over, at Villy dog var

hendes elskede Billy, — at ingen havde Ret til at stille sig mellem to elskende, — at den unge Pige maaske, ja højst sandsynligt, var et udmærket bravt lille Menneske, selv om hun havde Haaret ned

i Panden og nogle underlige Øjne, — at tit kunde en Pige af tarvelig Stand blive en udmærket Husmoder, — at Villy nok kunde trænge til et rigtigt Hjem, som kunde holde ham borte fra det farlige Restaurationsliv. — Kort sagt, hun gik hastigt ind i Stuen, smilede til den unge Pige, tog hendes klamme Haand i sin bad hende drikke en Kop Kaffe, og forsøgte at holde en Konversation igang. Dette sidste var dog ikke let; thi Villy anstrængte sig jo aldrig, og den unge Dame var nok ikke vant til at bruge sin Mund til den Slags. Fruen snakkede forvirret om alt muligt, medens en kølig Transpiration duggede hendes Pande. Villy greb sig i ikke at turde se paa sin Kæreste, og naar han endelig saa paa hende, syntes han, hun saa eminent simpel ud, som hun sad der med dumme Øjne og altfor store Tænder bag de altfor svulmende Læber. Værre endnu blev Situationen, da Frk. Henriette kom ind gennem Havestuedøren. Nu sad Genstanden med to røde, tykke Tommelfingre krampet ned i Kaffe-Underkoppen. Villy kunde ikke overvinde sig til at præsentere hende. Da gjorde Moderen en Kraftanstrængelse:

„Frk. Hansen, Villys Forlovede!“ — idet hun sagde disse Ord, havde hun en Fornemmelse, som om hun slugte en Hoben Blykugler.

„Jensen!“ — rettede Genstanden.

De nyforlovede tog hurtigt afsted.

Skovriderfruen var i de senere Aar blevet vant til at bruge Nætterne til at ligge vaagen i. Denne Nat laa hun vaagen og spekulerede paa, hvorledes det kunde gaa til, at Villy altid var saa uheldig. Hvorfor skulde han nu være saa uheldig at faa netop en saadan Kæreste? Hvordan skulde man kunne faa den — Dame, den Kvinde, den unge Pige til at passe ind i dette Hjem og i Kredsen af deres gamle Venner. Aa, hvor der var Besvær altid med Villy, — lige fra han var lille, havde han gjort ti, tyve Gange mere Besvær end Theodor. Ja, det var egentlig noget Vrøvl, for Theodor havde aldrig gjort Besvær, tværtimod.

Villy giftede sig kort Tid efter, og forbausende tidligt kom det første Barn, en lille Pige. Hvert følgende Aar satte Ægteskabet en ny Blomst. Forretningen derimod blomstrede ikke.

En Dag kom Villy hjem og maatte absolut have en Samtale med Faderen. Det drejede sig om en Akkord. Det var nødvendigt for Villy at faa en Akkord med Kreditorerne, og naar det blev arrangeret, — og han havde saa at sige ordnet alt ved Hjælp af Sagføreren, — vilde hans Fremtid være sikret.

Skovrideren havde ikke stor Indsigt i Forretningsvæsen, men da han forstod, at en Akkord var et Arrangement, hvorved Kreditorerne gav Afkald paa en Del af deres retmæssige Tilgodehavende, erklærede han, at et saadant Arrangement var uhæderligt. Det var jo et maskeret Tyveri eller Tiggeri; ingen ærekær Mand kunde indlade sig paa sligt.

Billy rystede paa Hovedet af Faderens Naivitet og fik uden Faderens Hjælp arrangeret en Akkord ved Venners og Bekendtes Bistand. Da Skovrideren erfarede det, følte han sig fornedret. Altid havde hans Navn og hans Hus staaet fornemt hævet over det dagligdags tvivlsomme. Hvor ofte havde han ikke med Stolthed følt Folks selvfølgelige Respekt og Tillid, og nu —, nu var han trukket med ned i Prangermoralen. En Fader burde kunde fratage en uværdig Søn hans Slægtsnavn; men i hvert Fald vilde han ikke mere regne Billy som sin Søn.

Billys Navn blev ikke mere nævnt i Hjemmet, og dog var det, som om det blev hvisket hver Dag i det tause Hus.

Men en skønne Dag maatte Navnet atter nævnes højt i Hjemmet. Moderen havde faaet at vide, at Billy skulde erklæres fallit, og hun telegraferede efter Theodor.

Det var en mærkelig Egenskab ved Theodor, — hvor han traadte ind, blev der trygt og hyggeligt. I samme Øjeblik han satte Foden i den gamle Stue og med sit stilfærdige Smil hilste paa Forældrene, blev der lyst og muntert; den rugende Bedrøvelighed var blæst bort som Skyer, og Solen skinnede. Han sad i Sofaen om Aftenen og talte med Faderen om Billys Affærer, som om det var noget ganske almindeligt og temmelig ligegyldigt. Man skulde jo blot gøre saadan og saadan, saa var det klaret; og Skovrideren sad og forundrede sig over, at han havde gaaet rundt i Oprivelse og haabløs Fortvivlelse Dag efter Dag aarevis.

I Løbet af faa Dage havde Theodor faaet Billys Affærer ordnede. Fallitten var undgaaet, Forretningen solgt, Forpligtelserne indfriet, — ikke alene Billys egne, men ogsaa Skovriderens. Det hele gik saa uhyre let. Skovrideren gik nynnende omkring i sin Skov og kunde blot ikke forstaa, at han virkelig ikke havde nogen Byrde at bære paa. Det var næsten, som om han savnede den. Havde han virkelig ikke mere Renteforpligtelser, Pengebesvær? Var virkelig hans gode, gamle Navn uplettet som før Episoden — Billy? Ja, det forekom ham, som hans Navn straalede nok saa fint som før, — det hviskede jo rundt om ham: „Alt er betalt, ingen lider Tab; det er Hædersfolk; hvor mange vilde bære sig saaledes ad!“

„Hvorledes faar du Raad til alt dette?“ spurgte Skovrideren sin Søn.

Theodor smilede med sit sædvanlige stille Smil: „Jeg har jo hverken Kone eller Børn!“ Og lidt efter sagde han: „Skal vi ikke have en l'hombre iaften?“

De spillede l'hombre med Kammerherren og Distriktslægen hver Aften, saalænge Theodor var hjemme, og det var som om Livet ikke indeholdt større Besværligheder end dem, man maa kæmpe med i en tvivlsom Solo-Kulør.

Hvad Villy angik, saa var ogsaa han glad. Samvittighedsnag kendte han aldeles ikke. Han havde jo ingen Skyld, — det var Konjunkturernes Skyld, de elendige Tiders og desuden et Sammentræf af en Mængde utrolige Uheld af den Art, som altid forfulgte ham. Han var heller ikke rørt over al den Opofrelse og Godhed, der vistes ham. Det forekom ham som en Selvfølge, at han blev hjulpet. Theodor var jo rig. Han kunde blot ikke forstaa, hvorfor Theodor gik saa skandaløs daarligt klædt, med flosset Slips, saa man knapt kunde være bekendt at vise ham frem. Og naar Theodor bød ham en Cigar, sagde han: „Tak, jeg skal ikke have nogen af dine Kvalmepinde!“

Og Villy fik sit Ønske opfyldt: at komme ud i den store Verden, hvor der er Plads for et Mandfolk. Det var jo ikke til at holde ud at leve i denne Ravnekrog, hvor den ene aad den anden op i den sjofleste Konkurrence. Hvis han havde haft Held som Theodor til at komme ud i Verden, havde han nu været paa den grønne Gren. Nu kom han til Amerika, udstyret med en ganske pæn lille Pengesum. Han tog ikke sin Kone med, eftersom de var blevet skilt. Pigebarnet tog Skovrideren, og Drengene vilde Theodor sørge for. Villy kom til Amerika med en ny Kone, — men det var der ingen, der vidste.

Da Theodor havde været hjemme en lille Tid og været hyggelig, maatte han tænke paa Afrejsen. Hans Fabriker og Elektricitetsværker, og hvad det altsammen var, kunde ikke undvære ham.

„Naar kommer du hjem igen?“ spurgte Frk. Henriette, som daglig havde været sammen med ham.

„Det kan jeg ikke sige.“

„Skal du da blive altid derovre?“

„Jeg kommer hjem engang, naar jeg har tjent nogle Penge.“ (Theodor havde i Virkeligheden fyldt alle sine opsparede Penge i Villys tomme Pengekasse.)

„Længes du da aldrig hjem?“

„Hvad kan det nytte?“

„Det maa da forresten ogsaa være morsomt at se sig om i Verden, istedet for som vi andre at gro fast paa Banken."

„Synes du, saa kan du jo tage med."

„Hvad kan jeg?"

„Tage med, sagde jeg. Men du skal vel se at faa dig en Mand, inden du gaar i Frø. — Du er jo snart en ældre Pige." (tilføjede Theodor med sit lune Smil).

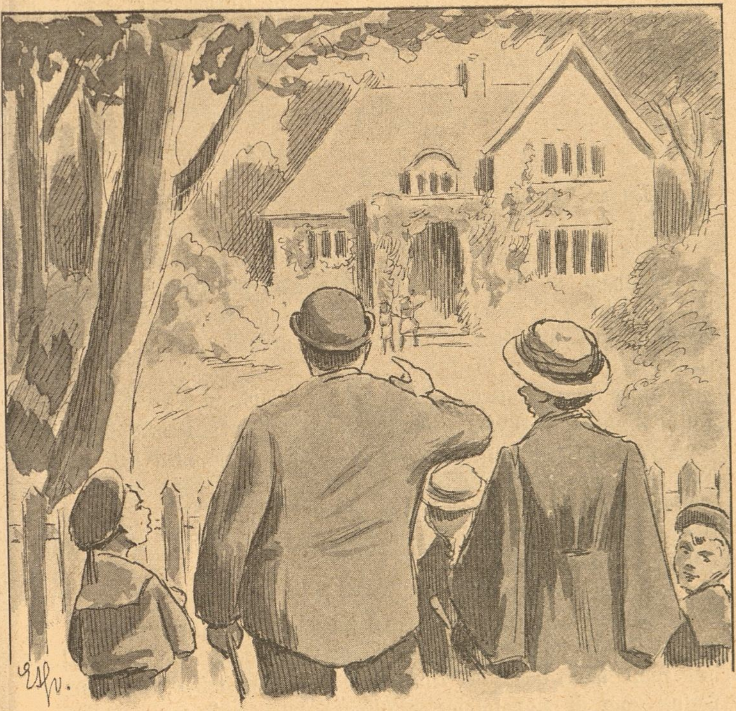

„Der er ingen, der vil have mig, — ialfald ingen, som jeg vil have."

„Ja mig vil du vel ikke tage tiltakke med?"

„Dig! Jo det vilde jeg saamænd hellere end gærne. Men jeg har aldrig lagt Mærke til, at du var forelsket i mig."

„Ikke, det var da mærkeligt, og jeg som ikke har bestilt andet end at være forelsket i dig, lige fra jeg blev konfirmeret!"

Saa prosaiske var de Ord, der indledede deres Forlovelse, men alligevel lod de til pludselig at være kommet i den syvende Himmel. De lo og fjantede som Børn og hvilede sig imellemtiden ved at staa med hinanden om Halsen en halv Time ad Gangen paa et koldt Gæsteværelse uden at mærke Kulden.

Den sidste Aften blev en mægtig Forlovelsesfest hos Kammerherren med alle Egnens Honoratiores og to og tyve Taler, hvoriblandt en af Kammerherren, som erklærede, at han nu kunde gaa roligt i sin Grav, efter at have set sin elskede Niece i de bedste Hænder, han kunde tænke sig næstefter hans egne og Kammerherreindens.

* * *

Nu er Historien straks færdig.

Vi skal blot oprulle et lille Billede en halv Snes Aar senere.

Paa Kammerherrens Skovstrand, der hvor Villy havde tænkt sig at bygge et Slot med fire runde Taarne, ligger der et nydeligt lille, hvidt Hus med en Rosenveranda. Det tilhører Ingeniør Theodor, som tilbringer Sommeren her med sin Hustru, født Henriette, og sine Børn.

Udenfor Havegærdet staar en tyk Mand med en Kone og et Kuld Børn. Manden, som transpirerer stærkt i den brændende Sol er langtfra smuk og klædt i afjasket Tøj, men han ser dog bedre ud end Konen med den smagløse Hattepynt og Proletar-Ansigtet, og dog er hun kønner, end de snuskede Unger, som skævhælede og maabende deltager i Forældrenes Beskuelse af det hvide Hus med Rosenverandaen.

Det er Familien Villy.

Villy er forlængst returneret fra Amerika, „hvor man kun kan komme frem, naar man er Millionær". Hans sædvanlige Uheld har fulgt ham baade i Amerika og efter Hjemkomsten; man har hjulpet ham til mangfoldige Stillinger; men altid har han maattet opgive dem, indtil slutteligt Theodor har fundet den eneste Stilling, der passer for hans ejendommelige Personlighed. Han er blevet Nattevagt i en Bank; og hans Arbejde bestaar i at ligge paa en Chaiselongue i et af Lokalerne og ryge Cigarer og læse Aviser. Desværre har man været brutale nok til at forbyde ham at drikke Whisky, hvilket altsaa maa indhentes om Dagen. Takket være denne Stilling og et maanedligt Tilskud fra Theodor kan han føre en nogenlunde betrygget Tilværelse i pekuniær Henseende.

„Ja, der bor han, min Broder Rigmanden!" siger Billy, idet han med Cigaren peger ind mod det lille Hus. „Men gu' om jeg gaar ind og besøger ham!"

En Stuepige kommer ud paa Verandaen og raaber ud i Haven:

„Gerda! Tage! Spise!"

Frem fra Busketten kom to smukke, hvidklædte Børn løbende.

„Nu skal de have deres gode, varme Frokost!" siger Billy. „Jeg tror sgu alligevel jeg gaar lige ind og siger Goddag; gaa I lidt tilside!"

Snart efter kommer Billy tilbage, stoppende et Par Tikrone-Sedler i Vestelommen:

„De vilde have, vi skulde komme indenfor, men gu' om man skal ligge sin kære Familie til Byrde. Det er bedre, vi gaar hen og tager os et godt Foder paa Kroen. Naar man har Uheld her i Verden, er der ingen, der respekterer En. Han derinde, han har sgu haft Heldet med sig altid, — en anden En har ikke kendt til andet end Uheld lige fra man kunde krybe. Saadan er det her i Verden, der er ingen Retfærdighed til."

ENDE

Humoristiske Smaating.

En Nyhed.

„Tænk blot, nu er der opfundet Skjorter, som man kan bruge uden Knapper."

„Det var en slem Nyhed; i al den Tid, jeg har været gift, har jeg gaaet med Skjorter uden Knapper."

Fra Skolen.

Læreren; „Hvad vil det sige: „Rom blev ikke bygget paa een Dag"?"

Eleven: „Jo, for Murerne gjorde Strike."

Dronning Dagmar.

1212 — den 24de Maj — 1912.

Ved J. V. Christensen.

Paa Baggrund af en Sværdtid hæver Dagmar-Skikkelsen sig for vor Forestillingskreds som fredsæl og lysbringende. Kun 7 Aar klædte hun Danmarks Dronningtrone ved Valdemar Sejrs Side. Kun lidet ved Historien om hende. Og dog falder Glansen fra Navnet som lysende Straaler gennem 700 Aar helt til vore Dage. Snart stærkt tilbagetrængt, snart mere fremtrædende har Dagmar-Navnet i de svundne Sekler levet paa Folkets Læber gennem Folkevisernes Strofer. Ord som disse —

„Dronning Dagmar ligger udi Ribe syg
til Ringsted lader hun sig vente;
alle de Fruer, i Danmark er,
dem lader hun til sig hente.
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar"

— er saa gennemtrængt af en vemodig, bristende Tone, at de den Dag i Dag vækker Genklange i Menneskers Hjerter.

Lad være, at Ingemanns Digtning i „Valdemar Sejr" mest har bidraget til at genoplive Dagmar-Skikkelsen for de sidste Slægtled og at fæstne den ejendommelige Følelse, der besjæler alle Danske overfor Dagmar-Mindet, saa er det dog sikkert uomtvistet, at til enhver Tid i de svundne syv Hundredaar har større eller mindre Dele af dalevende Slægter suget aandelig Næring af dette Minde.

I Danmarks Historie er Dagmars Navn knyttet til det Tidspunkt, da Stigningslinien i den store Fornyelses- og Genrejsningstid under Valdemarerne er ved at naa Toppen. Umiddelbart forud gaar Valdemar den Stores Tid med Absalons Kriger-, Bispe- og Organisatorskikkelse, i hvis Følge Danmarks første Historie-Skildrer, Saxo, møder os. Til Tiden umiddelbart efter knytter sig Dannebrog-Sagnets Oprindelse (Revalslaget 1219). Men et Skridt længere tilbage og et Skridt længere frem møder os henholdsvis Borgerkrigenes forfærdelige Opløsningstid og Valdemarssønnernes mørke, blodsvangre Dage med Rigets fortsatte Nedgang.

„Hun kom uden Tynge,
hun kom med Fred."

Uden Tynge — med Fred! Disse Ord gengiver som i en Sum det, som den jævne Mand saa tidt forgæves maatte sukke

efter. Tyngende Skatter og evindelige Krige hærgede jo ustandseligt Folket. Og selv i Tider, hvor Krigen bar Sejren i Følge, saaledes at baade Kampens og Skattens Byrder var lettere at bære, har vi Vidnesbyrd om Længsel mod fredelig Syssel hos det jævne Folk. Dronning Dagmars Ankomst til Danmark falder just i et Tidsrum, da det genrejste Rige følte sig trygt i Bevidstheden om sin egen Styrke. Østersøen indtil Rygen var et dansk Indhav. De urolige Naboer i Syd var bastede af de danske Herrer. Saa stærkt var Valdemars Rige, at Kongen paa sin unge, skønne Dron-

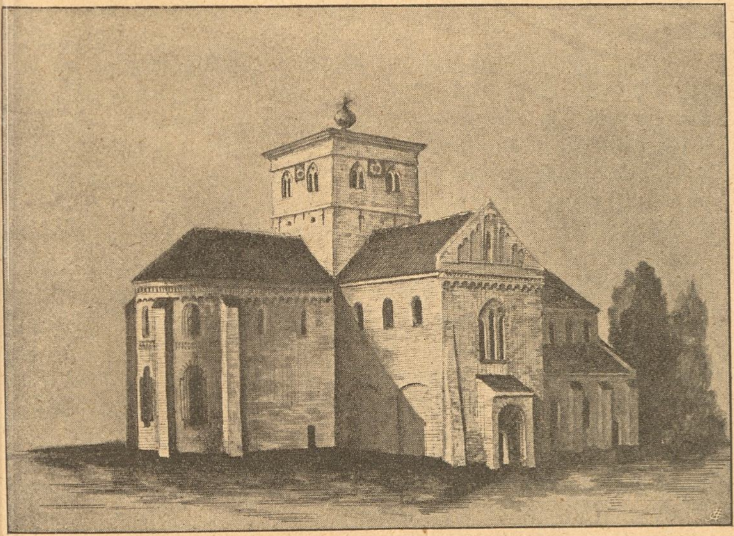

Ringsted Kirke i ældre Tid.

nings Bøn kunde give den hensynsløse Rænkesmed og politiske Eventyrer Bisp Valdemar fri, den Bøn Folkevisen former saaledes:

„Aarle om den Morgen
længe før det var Dag,
det var Frøken Dagmar
hun kræv'de hendes Morgengav.

Den første Bøn, jeg Eder beder,
den beder jeg Eder saa blide
I lade ud Biskop Valdemar,
allerkæreste Morbroder min."

Kun med største Betænkelighed gaar Kongen ind derpaa. Og som Tiden viste, havde han gode Grunde for sin Betænkelighed. Bisp Valdemar var jo ikke for ingen Ting Tronkræveren, der bar den retmæssige Konges Navn. Men saa siger Folkevisen, at hun satte sin Guldkrone mod Kongens Modstand, og saa giver Kongen efter.

Det, der har rørt Folket dybest, er dog sikkert den anden Bøn:

„Den anden Bøn, jeg Eder beder,
den beder jeg Eder saa gerne:
I giver alle Plovpendinge til*)
og alle Fanger af Jerne."

Hvad Plovskatten angaar, da er det indlysende, at den af det arbejdende Folk betragtedes som en af de mest forhadte Skatter. Det fremgaar ene deraf, at selv en Konge, hvis ulykkelige Skæbne endog sikrede ham en Dyrkelse som Helgen og Folkets dybeste Medfølelse, ikke kunde undgaa at faa Kendingsnavn efter denne Skat (Erik Plovpenning).

Viserne om Dronning Dagmars Bryllup og hendes Død er i Virkeligheden de eneste Kilder, vi har til Kundskab om denne mærkelige, lyse, middelalderlige Kvindeskikkelse. Prof. Joh. Steenstrup siger om disse Viser, at de ikke er samtidige: „Men der lever endnu i Viserne saa megen Kundskab om de sande Forhold, saa megen Stemning fra Valdemarstiden, at man næppe tør sætte dem længere ned i Tiden end een eller to Menneskealdre efter Dronningens Død."

Den 24de Maj 1212 døde Dronning Dagmar. Man har bestemte Angivelser af denne Dag, nemlig i „Kong Valdemars Jordebog" (Rigsarkivet i Stockholm) og i Jacob Sunesøns Slægtskalender (i Britisk Musæum i London).

I Højsommeren 1212 er Dronning Dagmar bleven stedt til Hvile i Valdemars-Ættens Gravkirke i Ringsted. Der har hos enkelte Forskere dannet sig Forestillinger om, at det skulde være i Ringsted, at Dronning Dagmar udaandede; men alt tyder paa, at Folkevisens Beretning om Ribe som Dødsstedet er den rette.

Men Gravlæggelsen fandt Sted i Ringsted, uden at der vides nogetsomhelst om den Højtidelighed, der har knyttet sig til den, og den Deltagelse, der er bleven udvist fra Befolkningens Side.

Af hendes jordiske Levninger fandtes der ved Gravens Aabning intet som helst Spor. Senere Tiders Begravelser i Kirken

---

*) Bøn om, at alle Plovskatter maa blive hævede.

har forstyrret Graven. Det eneste synlige Minde, der er bevaret for Eftertiden, er et emailleret, byzantinsk Guldkors, der er fundet i Graven, og som nu opbevares i Nationalmusæet i København under Betegnelsen Dagmarkorset. Det blev i Slutningen af det 17de Hundredaar — vistnok 1696 og af den daværende ringstedske Sognepræst Christen Jensen Blichfeldt — skænket til Kunstakademiet. Det er med en ejendommelig Følelse, man tager dette lille Kunstværk i Øjesyn og lader Tanken vandre de Hundreder af Aar tilbage til den der (formentlig) en Gang har baaret det — Dronning Dagmar.

Endnu et Minde om Dronning Dagmar nævner F. Schiern i sine Historiske Studier. Der findes — fandtes i hvert Fald ved forrige Hundredaars Midte — i Nordby Kirke paa Fanø en meget gammel Sten-Døbefont, der i Følge et nedarvet Sagn skal være skænket til Kirken af Dronning Dagmar. Man har troet, at Indskriften var Runer, men Schiern finder, at Skrifttegnene ligner dem, der findes paa gamle slaviske (mähriske) Dokumenter, hvilken Omstændighed jo i hvert Fald ikke forringer Sagnets mulige Troværdighed. Sagnets Hjemsted er jo dertil netop nær det Sted, hvortil Dronning Dagmar ankom fra sit fjerne Fædreland, og nær den By, hvor Folkevisen fortæller, at Dagmar døde, og hvortil i det hele taget adskillige af Valdemarstidens Minder knytter sig.

Dagmar eller Margarete Dragomir var jo en bøhmisk Kongedatter. Hendes Fader var Kong Premysl Otakar af Bøhmen, hendes Moder var Adela af Meissen, et lille af en Greve styret Fyrstendømme. Men Dagmar kom ikke fra et lykkeligt Barndomshjem. Tværtimod var dette Hjem bleven opløst, idet Kong Premysl i Aaret 1199 havde forstødt sin Dronning efter 20 Aars Ægteskab.

Da Danerkongen Valdemars Udsendinge for deres Konge friede til den bøhmiske Prinsesse, opholdt hun sig hos sin Moder i Meissen, hvis regerende Markgreve var hendes Morbroder, Diderik „den Betrængte". Det maa have været en tung Tid for den forskudte Bøhmerdronning og hendes 4 Børn, en Søn og tre Døtre.

Kong Premysl havde hos Paven søgt Skilsmisse under Paaskud af at være for nær beslægtet (i 4de Led) med Dronning Adela.

Den sande Aarsag til Skilsmissen fremtræder imidlertid med al ønskelig Tydelighed i den Omstændighed, at Bøhmerkongen,

længe før den endelige Afgørelse kunde træffes, havde ægtet en ungarsk Prinsesse, Constantia. Hele Skilsmissesagen var forøvrigt saa indviklet i de forstyrrede politiske Forhold i det tyske Rige, at Pavens Handlefrihed i Sagen var hemmet af allehaande politiske Hensyn. To Fyrster bejlede nemlig paa den Tid samtidig til Kejserværdigheden i Tyskland, og Valdemar Sejr var ogsaa indviklet i denne Strid. Dagmars Morbroder, Markgreven af Meissen, stod paa den ene Side — den samme, paa hvilken Kong Valdemar stod —, medens Dagmars Fader, Bøhmerkongen, stod paa den modsatte Side.

Baal og Brand flammede over hele Tyskland i disse Aar — som saa ofte før og mange Gange efter. I et af Aarene før Dagmar forlod sin Moders Hus, formentlig paa Meissens Greveborg, blev Meissenerlandet saaledes hærget af Bøhmerkongens Krigere.

Fra disse stormfulde og tyngende Omgivelser kom den unge — vel ca. 20-aarige — bøhmiske Prinsesse til det fjerne nordiske Land, hvis Indflydelse den Gang vejede til ogsaa i indre tyske Anliggender, kom til Danmark for at ægte den da 36-aarige mægtige Krigerfyrste.

I Folkevisen om Dronning Dagmars Bryllup nævnes Dagmars Moder som „Bejerlands (ɔ: Bayernlands) Dronning", og Digtet indledes med, hvad Dronningmoderen paalægger sin Datter. Folkevisen siger her indirekte en Sandhed, naar den netop nævner Moderen som den raadgivende, men intet som helst har om Faderen. Kong Premysl havde paa den Tid intet med sine Børn at gøre. Derimod har Tildragelsen iøvrigt intet med „Bejerland" at gøre; thi Meissen ligger nær Elben i det nuværende Sachsen, og der er saaledes intet til Hinder for, at Digteren har Ret, naar han lader Dagmar sejle til Danmark — nemlig ned ad Elben —:

„Saa vandt de op deres Silkesejl
saa højt i forgyldene Raa;
saa sejled de til Danmark
i mindre end Maaneder to.
De sejlte af ædeligste Bejerland."

Thi Flodvejen har næppe været saa usikker som Vejen til Lands gennem de urolige, tildels krigshærgede Lande.

Om Dagmars Dronningegerning i Danmark ved vi kun det, som Folkevisen fortæller os. Men den Livskraft, hendes Minde har haft, er et indirekte Vidnesbyrd om denne Gernings Betydning. Og selve hendes Navn fortæller en Historie derom. Det

tør anses for givet, at hendes Navn har været Margareta Dragomir. Og at det sidste — i fordansket Form — blev det særegnende for hende, behøver jo kun at nævnes. Navnets Omdannelse er noget ganske tilsvarende til det slaviske (russiske) Mands-

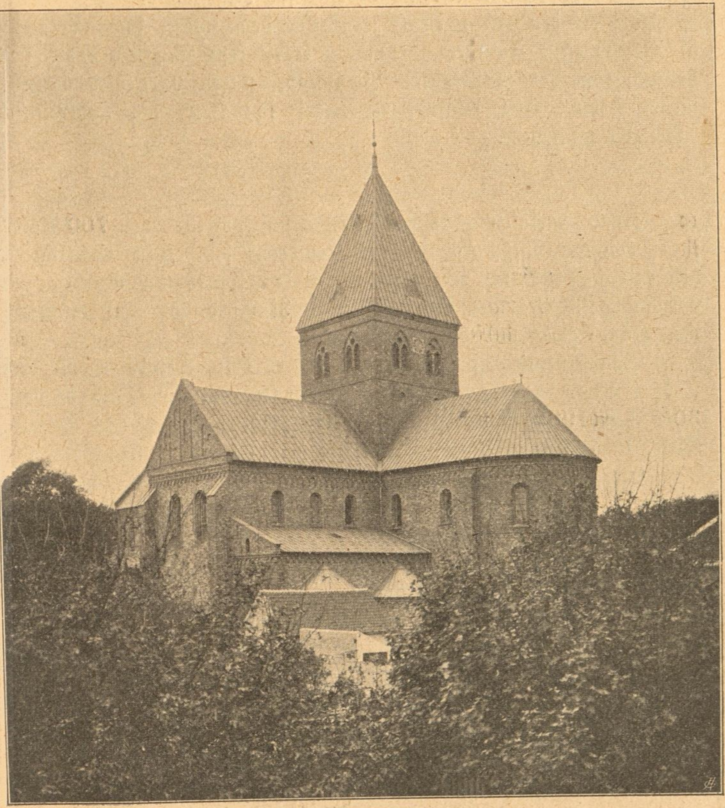

Ringsted Kirke, som den nu ser ud.

navn Vladimirs Omdannelse til Valdemar. Men Dragomirs Omdannelse fik en langt dyberegaaende folkelig Betydning. Dagmar har Klang som Dagens „Maar", Dagens Mø, det lysende Daggry, symboliseret ved den ædle Kvindeskikkelse, Folkets Moder, der kun vilde Folket det bedste.

Mærkeligt kun, at dette Navn ikke synes at være bleven benyttet som Daabsnavn i Middelalderen, men først i en senere Tid, hvor Sansen for Folkets romantiske Minder var bleven stærkt vakt!

Om Dagmars Slægt kan anføres, at hendes Moder døde uden at have vundet sin Ret overfor sin Ægtemand. Af hendes Søstre døde den ene ugift (i Kloster), den anden som Grevinde af Ortenburg i Kærnten. Samme Aar, som Dagmar døde, saa det ud, som hendes Broder, Vredislav, skulde være bleven Bøhmens Herre, men Anstrængelserne i saa Henseende mislykkedes baade da og senere.

Hvad Forfatteren af nærværende har ønsket, er i 700-Aaret for Dronning Dagmars Død at fremdrage for den læsende Almenhed enkelte Træk, der kan kaste et om end sparsomt Lys over denne Dronningeskikkelse, ved hvis Ligsten i Ringsted St. Bendts Kirke den Dag i Dag saa mangen Vandrer standser.

Saa levende og betydningsfuldt er dette Minde endnu den Dag i Dag, ogsaa for det Folk, af hvilket hun udgik, at da den 30te Juni 1909 et større Selskab af Bøhmere gæstede St. Bendts Kirke, lagde det en pragtfuldt Krans paa hendes Ligsten.

En af Bøhmerne, der talte vort Modersmaal, holdt en Mindetale over Dronning Dagmar; og Nutidens bøhmiske Nationalsang lød over Graven.

Hun var hjemløs i sit Fædreland, da en dansk Konge hentede hende til Danmark som sin Brud. Men endnu 700 Aar efter hædrede Sønner af hendes Fædreland hendes Minde i det fremmede Land. Det var en ejendommelig, stemningsfuld Tildragelse, der i sit Sprog fortalte om den stærke Samhørighed mellem Tider og Slægter.

Ud af Folkevisens Stemning digtede en af dansk Historieskrivnings Fædre, Anders Sørensen Vedel († 1616), Dronning Dagmar de Mindestrofer, som vist de fleste kender, og som midtsamler hele Dagmarsagnets Skønhed og dets forskellige Egenskaber:

„Hun kom uden Tynge, hun kom med Fred,
hun kom goden Bonde til Lise;
havde Danmark altid saadanne Blomster.
man skulde dem ære og prise.“

Skrædderen.

En gammel Krønike om hvorfor han sidder paa Bordet.

I fordums Tid var det Skik paa Landet, at Skrædderne gik omkring og syede hos deres Kunder, saa var Arbejdslønnen ikke saa høj, thi de fik Føden hvor de arbejdede. Folk havde ogsaa den Tro, at der skulde mere Tøj til, naar Mester skulde sy i sit eget Hjem, end naar han syede i Kundernes. Det kan for Resten godt være, at denne Mistanke mere hvilede paa Kundernes egen Tænkemaade, der har fundet Udtryk i Talemaaden „Tyv tror, hver Mand stjæler," end i Skræddernes Uærlighed.

Nu traf det sig i meget gamle Dage, at en rig Bonde døde og skulde begraves; han havde mange store Sønner, som skulde have helt nye Klæder til Begravelsen, for der var megen velstaaende Slægt, der ved saadan en Lejlighed næppe vilde se med venlige Øjne paa noget, der kunde ligne utidig Sparsommelighed.

Hjemmegjort Tøj havde man baade til Udernønnen og Drætten, det var bare om at faa Tag i Skrædderen.

Der gik Bud til ham, og han fik Besked om, hvad der skulde udrettes, og det var ikke Smaating.

Han maatte love at komme for ikke at miste Søgningen, der til daglig Brug ikke var større, end at han og Drengen kunde overkomme Arbejdet; men at sy ny Klæder til alle disse store Karle, kunde disse to ikke magte, om de saa syede Dag og Nat uden Hvile.

Han vidste ikke straks, hvordan han skulde klare sig, men saa fik han en Ide.

Drengen blev sendt ud til en Side for at faa fat paa to Hjælpere, og selv foer han til en anden Side for at faa opsporet et Par andre, og alt lykkedes over Forventning.

Den næste Morgen ved Solopgang begav Mester sig til Sørgehuset, hvor han tog Maal og skar til over en lav Sko, og op ad Formiddagen mødte Drengen og alle Hjælperne for at tage fat.

I Dagligstuen var der hverken Plads eller den fornødne Ro; thi her havde baade Gaardens egne og Omegnens Kvindfolk travlt med anden Tillavning, og de susede ud og ind, saa Sveden stod som Perler paa deres Pander og trillede ned ad deres Kinder, saa det saa ud, som om de græd; det var dels Travlhedens, dels Sommervarmens Skyld; thi det var lige i den varmeste Tid

af Aaret, og saa var der vist ogsaa Torden i Luften, saadan lumrede det, og derfor fik Skrædderen Anvisning paa Storstuen, hvor de efter Tidens Sædvane tog Plads paa Gulvet; men her var ogsaa varmere end godt kunde være. Der var lavt til Loftet, og Vinduerne, der var sømmet fast, var ikke til at aabne; til al god Lykke var der en Dør ud til Gaarden; den blev aabnet. Det friskede.

Hele Mandskabet sad med Ryggen mod Døren og syede ud af al Magt. De smaanynnede og tænkte ikke paa andet end at sy.

Nu havde Folkene en gammel So, der efter Skik og Brug gik løs i Gaarden med en Flok halvaars Grise. De led ogsaa af Varme og søgte efter Skygge. Soen, som var den mest er-

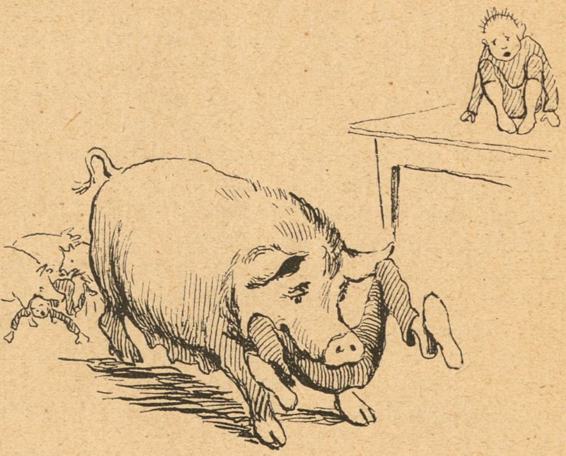

farne, opdagede snart den aabne Dør, listede sig hen til den og satte Benene paa Dørtrinet for at se, hvad der vel kunde være paa Færde.

Den blev forundret.

Mens den undrede sig, var hele Yngelen kommen hen til Døren; saa traadte Soen ganske stilfærdig ind i Stuen, og Grisene fulgte efter.

Med Trynen imod Gulvet stod hele Flokken stille et Øjeblik; saa tog Soen ganske rolig Mester, og hver to Grise tog en Svend; de bar dem ud og aad dem; det gik næsten helt stiltiende; kun en af Svendene havde faaet Tid til at give et ret lille Skrig fra sig; det hørte Drengen, der saa sig om, men han fik kun set

hvorledes to Grise sled i en af Svendene. Hvad han havde at gøre, han op paa et lille Bord, der stod i et Hjørne af Stuen og gav sig til at raabe om Hjælp.

Kvinderne hørte han skreg; de kom med blussende Kinder, opsmøgede Ærmer og opkiltrede Skjørter styrtende ind og fik hele Ulykken at vide, saa godt som Drengen kunde forklare, og saa stavede de og lagde sammen, hvorledes det hele var gaaet til. Karlfolkene blev raabt sammen, men de fandt kun tarvelige Rester af de stakkels Mennesker.

Man har den Tro, at et af Husdyrene paa Stedet ogsaa vil dø, naar Manden dør, og det slog godt nok til, for Soen, der vel sagtens har faaet gnasket Skrædderens Naal i sig, døde inden Aften; men Grisene der enten havde været heldigere eller mere forsigtige, tog ingen Skade af deres Menneskeæderi.

Hvorledes det gik med de nye Klæder? de blev vel sagtens ikke færdige til Begravelsen, saa Sønnerne maatte nøjes med de Klæder, de havde; men det er sikkert at den døde Mand alligevel kom i Jorden.

Præsten indflettede en Beretning om Tildragelsen i sin Ligprædiken over Manden for at minde de tilstedeværende om, hvor uventet Døden kan komme. Tilhørerne, af hvilke mange var langvejs fra, fortalte Historien til deres Venner og Bekendte, og paa den Maade blev den snart spredt over hele Landet.

Nu siger man alle Skræddere siden troede, at Drengen var bleven frelst, fordi han var sprungen op paa Bordet, skønt det var fordi der ikke havde været Svin nok til at æde ham med, og fra den Tid har Skrædderne al Tid siddet paa Bordet.

Saadan siger man da.

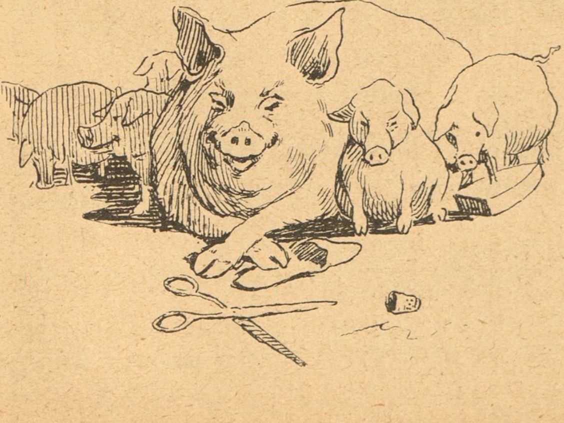

Hvorfor Skrædderen ser til Døren, naar den gaar.

Hver Gang Døren gaar, ser Skrædderen al Tid hen til den. Hvorfor gør han det? siger du. Fordi han venter Soen.

Er han da bange for Soen?

Ja vel er han det? han venter hvert Øjeblik, at den skal komme for at hente ham.

Er Soen da saa slem?

Nej vist er den ej; nu er Svinene mere dannede og løber ikke saadan om og søger efter Skygge som i hine Dage, fordi de nu for Tiden har deres egne Huse lige som Menneskene og faar allerhøjst Lov til at gaa ud i en lille Svinegaard; men Skrædderen er ingen Helt, og der ligger ham en gammel Ængstelse i Blodet; noget af det første, han hører, naar han kommer i Lære, er Historien om Soen; derfor sidder han i stadig Frygt, og derfor drejer han Hovedet, naar han hører Døren gaa, for at se hvem der kommer, thi det kunde jo være Soen, og enhver vil gerne redde Livet; men hvor han har tænkt at redde sig hen, hvis Soen skulde komme er han næppe rigtig klar over, og hvis det en Gang sker, vil Faren sikkert hjælpe ham til at finde en Udvej, lige som den den gang hjalp Drengen; thi Nød lærer nøgen Kvinde at spinde.

Gak til

MAGNUS HANSEN

og bliv viis.

Ca. 1/2 Million **brugte Bøger.**

Skolebogsforretning: Nørrevoldgade Nr. 11.

Absolut **største** Lager af **brugte Skolebøger.**

Magnus Hansens Eftfl.s Litteratur-Afdeling **Nørrevoldgade Nr. 21.**

Stuen: Ekspeditions- & Udstillingslokaler. — **1ste Sal**: Kontor-, Ekspeditions- og Lagerlokaler. — **Stuen Bagbygn.**: Lagerlokaler.

— Kom indenfor og se min Have, Jens!
— Tak for det; ja, den har du rigtignok faaet godt anlagt.
— Ja, ikke sandt! Du kan ogsaa tro, Ane Marie er svært glad for den; den gi'er baade Penge og Blomster!
— Hvem har anlagt den for dig?
— Det har **Aftenposten**! Læser Du ikke den Avis? Der kan man faa Svar paa alting, naar man spørger og er Abonnent paa Bladet. Og den koster næsten ingen Ting, kun 1 Kr. og 75 Øre for et Fjerdingaar. Du skulde bestille den Jens! Du kan blot sige det til Søren Post!

Følgende udmærkede og smukt udstyrede Børnebøger anbefales ethvert Hjem:

1. Historien om **Don Quixote og Sancho Pansa**, fortalt for Børn af *Carl Ewald*. Illustr. af *Rasmus Christiansen* og med Benyttelse af Tegninger af *Vilhelm Marstrand*.
   Pris 1 Kr. indb.
2. **Børnenes Jul**, af *Emanuel Henningsen*, med Tegninger af *Poul Steffensen*.
   Pris 1 Kr. indb.
3. **Mathilde og hendes Venner**, Fortælling for Børn, af *Emanuel Henningsen*, med Tegninger af *Poul Steffensen*.
   Pris 2 Kr. indb.
4. **Jesu Barndom i Billeder og Tekst**, ved *H. P. Hansen*.
   Pris indb. 1 Kr.
5. **Nisserejsen** med Tekst og Billeder af *Valdemar Vaaben*.
   Pris indb. 1 Kr.
6. **Uglspejls Historier**. Heri berettes denne berygtede Skalks morsomste Eventyr og Historier. Med 54 Tegninger af *Lorents Frølich*, *J. Th. Lundbye* og *P. Skovgaard*.
   Pris 1 Kr. indb.

Ovennævnte fortrinlige Børnebøger faas gennem alle Boglader og i

N. C. Roms Forlagsforretning,

København K.

N. C. Roms Forlag.

Molich:

Kort over Danmark for Hjemmet.

Størrelse 60 × 71 cm. Pris 1 Kr.

Faas ved Aflevering af denne Kupon for **50 Øre.**

N. C. Roms Forlag.

Folkets Kogebog.

Køkkenbog for de tusinde smaa Hjem af Camilla Malmstrøm.

Pris 1 Krone.

Faas ved Aflevering af denne Kupon for **60 Øre.**

N. C. Roms Forlag.

Kong Frederik d. VII.s Ungdoms- og Regeringshistorie

ved **H. P. Giessing.**

Stort Oktav-Format. **512 Sider.**

Oprindelig Bogladepris 5 Kr. 35 Ø. Nedsat Pris 1 Kr. 50 Ø.

Faas ved Aflevering af denne Kupon for kun **75 Øre.**

N. C. Roms Forlag.

Muntre Fortællinger

i 4 Bind.

En enestaaende Samling humoristiske Fortællinger, af kendte Forfattere, med Illustrationer. Enhver, der læser disse, vil faa sig en sund Latter. Egner sig fortrinligt til Oplæsning.

Oprindelig Bogladepris 1 Kr.

Alle 4 Bind faas ved Aflevering af denne Kupon for **40 Øre.**

N. C. Roms Forlag.

A. Jacobsen: Naturens Bog.

Indhold: Grundstofferne. Om Mennesket. Om Dyrene. Om Planterne. Om Jordlegemet. Om Jorden og dens Forhold til Solen. Naturkræfterne og deres Anvendelse. Himmelen. Fra Naturen og Mennesket.

Pris stærkt indb. 4 Kr.

Faas ved Aflevering af denne Kupon for **1 Kr. 50 Øre.**

N. C. Roms Forlag.

Agerbrugslære,

af **K. Frantzen.**

2. Oplag. Pris 3 Kr. 25 Øre.

Faas ved Aflevering af denne Kupon for **1 Kr. 50 Øre.**

Ovennævnte Bøger faas gennem alle Boglader.

N. C. Roms Forlagsforretning. Kbh. K.

● ● HAVEN. ● ●

Vil man have størst Udbytte og Glæde af sin Have og sine Stueplanter, bør man søge en god kyndig Vejleder! Og en bedre kan ikke findes end den gamle kyndige Frugtkender og kyndige Havemand **C. Matthiesen** fra Gundsømagle, der nu paa **N. C. Roms Forlag** har udgivet Frugten af mange Aars Erfaring, Bogen **Haven,** en ypperlig Raadgiver for enhver Haveejer; den omfatter **Frugthaven** som **Urtehaven, Villahaven** som **Blomsterhaven** og oven i Købet meddeler alt, hvad man bør vide om Stuegartneri.

Køb derfor **C. Matthiesens** nye Bog **Haven,** der faas gennem enhver Boglade for 1 Kr. 50 Øre.

N. C. Rom:

Cement-Husflid.

Vejledning for Landboere til
forskellig Cementstøbning.
Andet forøgede Oplag med 36 Tegninger.

Enhver Landboer bør købe denne Bog, hvis Pris kun er **75 Øre.**

Faas i enhver Boglade.

N. C. Roms Forlagsforretning,
København K.

Hver Mands Brev- og Formularbog

Selv om man er flink til at føre Pennen, træffer det sig dog ofte, at man staar usikker overfor, hvorledes mangt et **Brev, Kontrakt, Ansøgning, Salgsbrev, Testament** o. m. a. bør være affattet for at have den rette Form. — Alt dette faar man udmærket Besked om i den ved N. C. Rom udgivne Brev- og Formularbog, der faas i enhver Boglade indbunden for 1 Kr. 50 Øre.

N. C. Roms Forlagsforretning,
København K.

Metermaalet i Dagliglivet.

Koster Lærred 24 Ø. pr. Alen bliver det 38 Ø. pr. Meter.
Til 1 ℔ Smør bruges 12 Liter Mælk.
22 Kr. for en Favn Træ svarer til 10 Kr. for en Kubikmeter.
1 Td. Rug vejer 100 Kilogram.
Hundreder lign. Spørgsmaal finder man Oplysning om i **„Metermaalet i Dagliglivet"** der faas i enhver Boglade for 15 Øre.

N. C. Roms Forlagsforretning,
København K.

Den
erfarne Vejleder,
af Ingeniør **J. P. Borg.**

Praktiske og prøvede Opskrifter til selv at fremstille flere Hundrede i det daglige Liv forekommende Artikler og Arbejder.

Forf. har derfor ment, at denne lille nyttige Bog kunde siges at være **Levevej for enhver.**

Pris indb. 50 Øre.
Faas i enhver Boglade.

N. C. Roms Forlagsforretning,
København K.

RATIN

Statsanerkendt

Paa Forlangende sendes Tilbud paa de statsanerkendte rottedræbende Ratinpræparater.

UDRYD MUSENE ☛

thi de gør mere Skade, end De tror.

Museratin udrydder Hus- og Markmus **totalt.**

Museratin dræber **kun** Mus og er ganske ufarlig overfor andre Dyr og Mennesker.

I Flasker à 1.65 med nøjagtig Brugsanv. hos

Ratins Salgskontor, Pilestræde 1, Kbhvn. K.

Telefon Central 3662.

Smukke Gulve

faar man ved at overstryge disse med **„Unicum“**, et Stof, som langt overgaar, hvad man hidtil har benyttet i lignende Øjemed. Tørrer i Løbet af Natten og giver en straalende Glans.

Pris pr. Flaske 125 Øre.

„Økonom“ Lædercrème

i Glas med Skruelaag, anbefales paa Grund af sin Prisbillighed og Fortrinlighed. Langt fordelagtigere at anvende end Lædercrème i Blikdaaser, da disse fordyrer Varen ganske uforholdsmæssig.

Pris pr. Glas 50 Øre.

Buchs Farvefabrik.

Tietgensgade 64. Kbh. B. Tlf. 3471.

Guldmedaille Bryssel 1897.

Guldmedaille paa Verdensudstillingen i Paris 1900.

BARNÄNGENS

BLÆK

er

det bedste.

Iste Klasses Guldmedaille Bryssel 1895.

Guldmedaille Stockholm 1897.

Prisbelønnet i Moskva 1872, København 1872, London 1873, Wien 1873, Paris 1874, Moskva 1882, København 1888, Melbourne 1889, Chicago 1893, San Francisco 1894, Nishnij-Novgorod 1896, Tennessee 1897.

Faas i enhver Bog- og Papirhandel i Danmark.

Metersystemet.

En populær Fremstilling, udarbejdet af Meterudvalget paa Foranledning af Ministeriet for Handel og Søfart.

Fra 1. April 1912 maa man i Handel og Vandel ikke anvende gammel dansk Maal og Vægt, men skal maale og veje efter *Metersystemet,* som allerede fra 1910 er i Brug ved Beregning af Told og andre offentlige Afgifter.

Metersystemet har, i Sammenligning med vort ældre System for Maal og Vægt, tre vigtige Fortrin:

Det er et Tidelingssystem (Decimalsystem) og derfor let at regne med.

Alle Angivelser af Maal og Vægt udledes paa simpel Maade fra Længdemaalet (Meteren).

Det er et internationalt System, som Aar for Aar vinder større Udbredelse, og som nu allerede er indført i alle europæiske og amerikanske Stater og benyttes af over 500 Millioner Mennesker, altsaa en Tredjedel af Jordens Befolkning. I nogle af disse Lande, saaledes det engelske Rige, Rusland og de nordamerikanske Fristater er Brugen af Metersystemet dog kun tilladt, ikke paabudt.

Enheden for Længdemaal er Meteren. 1 Meter er 10 Decimeter eller 100 Centimeter eller 1000 Millimeter; 1000 Meter er 1 Kilometer. I Forretningslivet vil man ofte benytte Halvmeteren.

Enheden for Flademaal er Kvadratmeteren, det vil sige Størrelsen af et Kvadrat, hvis Sider hver er 1 Meter. 1 Kvadratmeter er 10,000 Kvadratcentimeter; 100 Kvadratmeter er 1 Ar; 100 Ar, altsaa 10,000 Kvadratmeter, er 1 Hektar; 100 Hektar er 1 Kvadratkilometer.

Enheden for Rummaal er Kubikmeteren, det vil sige Størrelsen af en Terning, hvis Kanter hver er 1 Meter. 1 Kubikmeter er 1000 Liter; 1 Liter er 10 Deciliter eller 1000 Kubikcentimeter. 100 Liter er 1 Hektoliter. En Terning, hvis Kanter hver er 10 Centimeter, rummer 1 Liter.

Enheden for Vægt er Kilogrammet, som er Vægten af 1 Liter Vand. 1 Kilogram er 1000 Gram; 1 Gram er 1000 Milligram; 1000 Kilogram er 1 Ton.

Da 1 Liter Vand vejer 1 Kilogram, følger heraf, at 1 Kubikmeter Vand vejer 1 Ton og 1 Kubikcentimeter 1 Gram. Vandets Rumfang og Vægt betegnes saaledes med samme Tal: 30 Kubikcentimeter vejer 30 Gram, 17 Liter vejer 17 Kilogram, 5 Kubikmeter vejer 5 Ton. Er en anden Vare, f. Eks. Bly, 11 Gange saa vægtig som Vandet, da vil hver Kubikcentimeter veje 11 Gram og hver Kubikmeter 11 Ton; 55 Kilogram Bly vil fylde 5 Liter. Man kan derfor i Metersystemet let regne

Kaffe-Surrogatfabriken
„DANMARK"

Kontor: Vesselsgade Nr. 20, Kjøbenhavn,

anbefaler sine forbedrede Kaffesurrogater og Cikorie, der giver Kaffen en smuk Farve og en kraftigere Smag. Prøv vor Mokka-Kaffetilsætning i 10 og 5 Øres Pakker, og De vil blive tilfreds.

Hjulbøre
i 40 forskellige Typer.

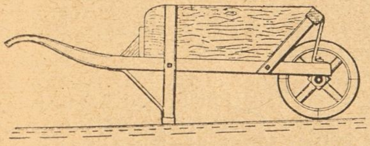

Fabrikken Darup, Tlf. Roskilde 275.

Skriv efter illustr. Prisliste.

„Kreatur-Forsikrings-Foreningen for Kongeriget Danmark"

stiftet 1859, yder **fuld Erstatning** ved Hestes og Kvægs Død samt ved Ulykkestilfælde, som medfører øjeblikkelig Nedslagning; endvidere for Heste **Halvdelen af Forsikringssummen + Levningerne** ved Sygdomme, som medfører Nedslagning, og **mindre Erstatninger** ved formindsket Brugbarhed. Forsikring mod Kvægtuberkulose kan indbefattes. Anmeldelse sker ved Henvendelse til Deres Dyrlæge eller til Hovedkontoret, Vestre Boulevard 34, 2. Sal, København B. Telefon Central 3970. — Særlig Afdeling for større Landbrugsbesætninger. — **Hingsteforsikring.**

Vægten ud efter Rumfanget eller omvendt: Rumfanget efter Vægten.

Oprindelig stammer Metersystemet fra Frankrig. Den store Revolution indførte Tidelingssystemet i størst mulige Omfang: i Steden for Uger fik man Tidøgn. „Dekader“; Maanederne fik hver kun 30 Dage og helt nye Navne; Aarstallene regnedes fra Republikkens Fødselsdag, 22. September 1792; Cirkelens Omkreds blev delt i 400 Grader. Den 18. Germinal Aar III (7. April 1795) blev der vedtaget et nyt System for Maal og Vægt, Metersystemet, og man søgte at grunde dette paa en uforanderlig Længde i Naturen, nemlig Afstanden fra Polen til Ækvator, som man satte lig 10 Millioner Meter eller 10,000 Kilometer; en af de nye geografiske Breddegrader var altsaa 100 Kilometer. Efterhaanden gik man vel fuldstændig bort fra en Række af disse Reformer, men Metersystemet, som en Tid var afskaffet, blev atter indført og har siden holdt sig.

For at sikre sig, at Meteren blev lige lang og Kilogrammet lige tungt i de forskellige Lande, sluttede en Række Stater sig i Aaret 1875 sammen og oprettede „Det internationale Bureau for Maal og Vægt“ i Frankrig. Fra dette Bureau har Danmark ligesom de andre Stater modtaget en Normalmeter og et Normalkilogram, efter hvilke vore Maalestokke og Vægtlodder justeres; de kaldes de danske Rigsprototyper for Maal og Vægt.

Justervirksomheden i Danmark styres af Justerdirektøren paa Grundlag af Meterloven af 4. Maj 1907 og Justerreglementet af 12. November 1909. De almindeligst brugte justerede Maaleredskaber samt Lodder og Bismere sælges fra Justervæsenet, som har Eneret paa dem, og som har Udsalg i København, de fleste Provinsbyer og nogle større Landsbyer. Udsalgsstederne er kendelige ved et rødt Skilt. Indtil 31. December 1911 sælges de nye Maaleredskaber til nedsat Pris; de nye Vejeredskaber vil man kunne faa til nedsat Pris fra 1. April 1913 til 31. Marts 1914. Under Kong Christian den Femte gennemførte Ole Rømer en for sin Tid ypperlig Ordning af Maal og Vægt i Danmark. Fra den Tid bliver alle Redskaber, som justeres, stemplede med Christian den Femtes kronede Navnetræk, Justermærket.

Da et Pund er et halvt Kilogram, kan man veje nøjagtigt i Kilogram og Gram ved Hjælp af de Vægtlodder og Bismere, som er indrettede efter Tidelingssystemet og mærkede med Pund, Kvint eller Ort. Derfor er det blevet tilladt at bruge dem i Handel og Vandel endnu i nogle Aar, nemlig indtil 31. Marts 1915.

Fra 1. April 1912 maa man derimod i Handel og Vandel hverken benytte Lodder eller Bismere efter Lispundssystemet eller Redskaber af det ældre System til Længdemaaling og Rummaaling, og man maa helst tilintetgøre dem.

Vi bør ikke blot *maale*, *veje* og *regne* i Metersystemet, men ogsaa *tænke* deri: vi bør høre op at tale om Mil og Fjerdingvej; om Favne, Alen, Fod, Kvarter, Tommer og

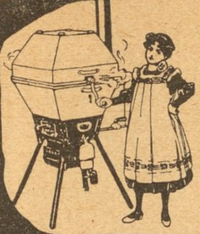

Vasker De selv?

Da køb Dampvaskemaskinen Fulddamp. Den sparer Dem Tid, Penge, Arbejde og Ærgrelser, og skaaner Deres Tøj.

Lader De vaske paa Vaskeri?

gaa da til de Vaskerier, der benytter Fulddamp, thi her er Clor og lignende skadelige Stoffer overflødige.

Fulddamp vasker, koger, damper og desinficerer samtidig.

Fulddamp føres i 9 forskellige Størrelser, passer derfor for alle. Faas overalt.

Hoveddepot for Danmark:

Georg E. Mathiasen

Puggaardsgade 13.
København B.

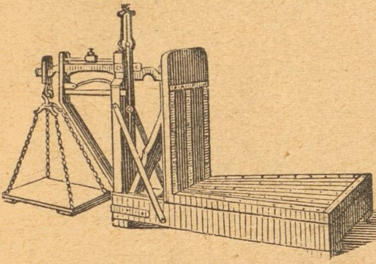

Alle Reparationer udføres.

Alle Slags Vægte.

Forlang illustr. Katalog. Regnmaalere. Mejerithermometre. Justerede Barometre. Gode Arbejdsbriller fra 2 Kr. Afstandskikkerter fra 8 Kr. (med Rem og Etui).

Katalog sendes gratis.

Cornelius Knudsen

Købmagergade 15.
København.

Presenninger til Tærskeværker

Vogne etc. Staksejl
Tlf 7567

Sække udlejes
Nye og brugte Sække
Prøver sendes

Bedste Priser
Billigste Varer

Kodækkener
Uldne og vandtætte
Hestedækkener

Kbhvn. K.
Oscar Otto, Kompagnistr. 43.
Leverandør til Landbrugslotteriet. Dansk Arbejde

Hæderlige Agenter

søges overalt i By og paa Land af Danmarks største og mest ansete Landbosygekasse,

Den danske Bondestands Sygekasse,

stiftet 1900. Hovedkontor: Nørrevoldgade 32, København K. Tlf. Byen 576 og Byen 2132 x.

Udbetalt Hjælp: 350,000 Kroner.

Linier; om Kvadratmil, Tønder Land, Skæpper Land, Kvadratalen og Kvadratfod; om Oksehoveder, Fade, Ankere, Kander, Potter og Pægle; om Kubikfavne, Kubikalen, Tønder, Skæpper og Fjerdingkar; om Centner, Skippund, Lispund, Pund, Fjerdingspund, Lod, Kvint, o. s. v. — For Fremtiden hedder det: Kilometer, Meter og Centimeter; Kvadratkilometer, Hektar, Kvadratmeter og Kvadratcentimeter; Hektoliter, Liter og Deciliter; Kubikmeter og Kubikcentimeter; Kilogram og Gram, o. s. v. — Det gælder om at gøre Overgangstiden kort, og dette ligger i Befolkningens Haand.

Naar de nye Navne ikke skrives helt ud, bør man forkorte dem paa bestemt Maade, saaledes som fastsat i den kongelige Anordning af 7. December 1907, hvis Forkrifter skal følges i alle offentlige Forhold og ved al Undervisning.

Nogle omtrentlige Angivelser viser Forholdet mellem det nye og det gamle System og samtidig de forkortede Betegnelser for Metersystemet.

En Kilometer	*km*	er noget over $^1/_2$ Fjerdingvej.
En Meter	*m*	er noget over 3 Fod (lidt under $38^1/_4$ Tomme).
En Centimeter	*cm*	er lidt under $^2/_5$ Tomme.
En Millimeter	*mm*	er noget under $^1/_2$ Linie.
Fn Kvadratkilometer	km^2	er noget over $^1/_{60}$ Kvadratmil.
En Hektar	*ha*	er noget under 2 Tdr. Land.
En Kvadratmeter	m^2	er lidt over $2^1/_2$ Kvadratalen.
En Kubikmeter	m^3	er lidt over 32 Kubikfod.
En Hektoliter	*hl*	er lidt under $^3/_4$ Korntønde og noget over det halve af en Kultønde med Top.
En Liter	l	er lidt over 1 Pot.
En Deciliter	*dl*	er noget under $^1/_2$ Pægl.
En Ton	*t*	er nøjagtigt 20 Centner
Et Kilogram	*kg*	er nøjagtigt 2 Pund.
Et Gram	*g*	er nøjagtigt $^1/_5$ Kvint.

De forkortede Betegnelser skal skrives uden Punktum bagefter, altsaa f. Eks. 5 *m* (ikke 5 *m.*), 8 *l* (ikke 8 *l.*), 3 *kg* (ikke 3 *kg.*). I daglig Tale kaldes et Kilogram ofte „Kilo", men man bør skrive „Kilogram" eller „kg".

Nærmere Oplysninger om Forholdet mellem gammelt og nyt Maal findes i de af Meterudvalget udgivne Meter-Tabeller og i de paa Foranledning af Landbrugsministeriet udgivne større Tabeller til Brug for Landinspektører, Skovbrugere og Landbrugere. I Lokaler, hvor der drives Detailhandel, skal der indtil 1. April 1912 være anbragt en af Justerdirektøren autoriseret Tavle: Omsætningstabeller for Detailhandelen.

Nogle afrundede Tal og Gennemsnitstal anføres her:

En Mand af Middelstørrelse er 170 *cm* høj; hans Arm er 70 *cm*, hans Fod 27 *cm*, hans Fingerspand 23 *cm*, hans Haandsbredde 10 *cm*, hans Skridtlængde 80 *cm*, han vejer 70 *kg*. — Rammen om Tavlen paa den følgende Side er 8 *cm* × 10 *cm*.

Det Forenede Dampskibs-Selskab.
Aktieselskab.

Til Amerika

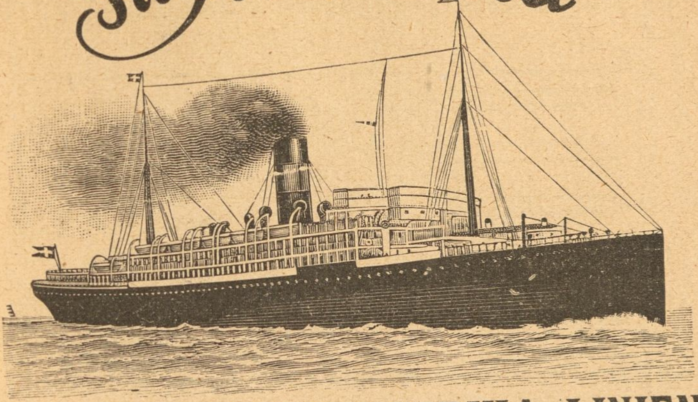

SKANDINAVIEN-AMERIKA LINIEN

Direkte, bekvem og **hurtig** Rejse

KJØBENHAVN—NEW-YORK

med de store **Dobbeltskrue-Dampere**

OSCAR II, HELLIG OLAV, UNITED STATES
og **C. F. TIETGEN.**

Alt **nyt** og **moderne** indrettet. — **Elegante** og komfortabelt udstyrede **Kahytter.** — Separatkamre i **3die Klasse** for 2, 4 og 6 Personer. — Store, vel ventilerede Spisesaloner og Opholdsrum.

Fortrinlig **dansk** Kost. — **Dansk** Betjening og Besætning. — Elektrisk Lys overalt. — **Traadløs Telegraf** indlagt ombord i alle Skibene.

Illustrerede Haandbøger med Uddrag af den amerikanske Indvandringslov, Prislister, Kort og Fartplaner tilsendes **gratis** overalt.

Billetter udstedes til Stationer overalt i Amerika, Kanada og oversøiske Pladser.

Skriv til

Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8,

Telegram-Adresse **Hekla,** Kjøbenhavn K. — Telefon 4700 — eller til Liniens befuldmægtigede Agenter i Provinsen.

— En Tændstik er 5 *cm*. — En Tiøre er ved Randen lidt over 1 *mm* tyk. — Himmelbjerget er 150 *m* højt over Havfladen. — Københavns Raadhus-Taarn er 106 *m* højt. — I lige Linie er der fra København til Roskilde 30 *km* og fra Skagen til Gjedser 370 *km*. — En Mand gaar 1 *km* paa 11 Minutter, og en Hest traver 1 *km* paa 4 Minutter, et Automobil med den største lovlige Hastighed kører 1 *km* i 2 Minutter, 1 Eksprestog kører 1 *km*

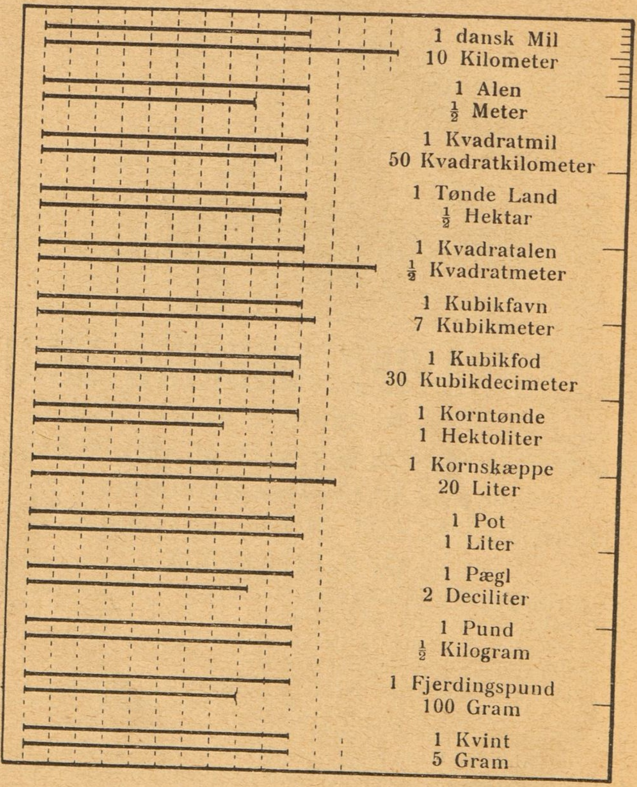

i 1 Minut. — Neglen paa Lillefingeren af en Mand er 1 cm^2, en Krone er 5 cm^2, en almindelig Dør er $1^1/_2$ m^2; Bundfladen i en Jernbanekupé 4 m^2, i en aaben stor Godsvogn 18 m^2. — 9 Tønder Land er 5 *ha*, 40 Tønder Land 22 *ha*. Kongens Nytorv er 3 *ha*, Skanderborg Sø er 9 km^2, Arresø 40 km^2, København med Frederiksberg 80 km^2, Amager med Saltholm 80 km^2, Mors 370 km^2, Bornholm 600 km^2, Fyn 3000 km^2, Danmark 39,000 km^2. — En Snaps er 30 cm^3, et Glas Vand 2 *dl*, en Spand

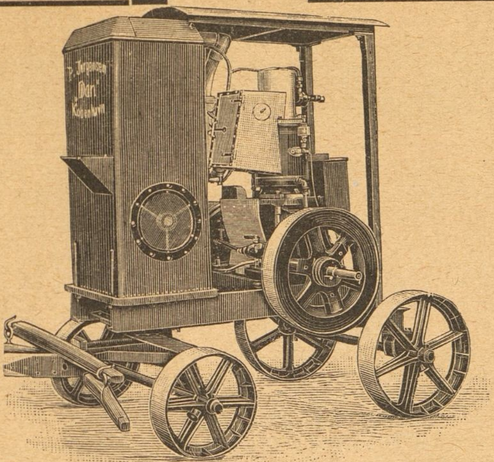

Petroleumsmotoren „DAN"

Højeste Udmærkelse, Sølvmedaille,
paa Landsudstillingen i Aarhus 1909.
Grand Prix paa Verdensudstillingen
i Bryssel 1910.

Leveres i alle Størrelser fra 3—50 H. K.
Lokomobiler fra 4—25 H. K.

**Petroleumsforbrug cirka det halve
af Damplokomobilernes Kulforbrug.**

*Skriv efter vort nye Katalog, som sendes
gratis og franko.*

P. Jørgensen, Aktieselskabet „Dan"
Motorfabriker,
Bragesgade 10. Kbhvn. L.
Telef. Centr. 8006 & 8007. Telegr.-Adr. „Motordan".

AALBORG & A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER.

Vand 25 *l*. — En Smørdrittel rummer $^1/_2$ *hl*, et stort enkelt Klædeskab 1 m^3. — Et Vognmandslæs Kul fylder 2 m^3, — En Tokrone er i Diameter 31 *mm* og vejer 15 *g*, en Krone 25 *mm* og $7^1/_2$ *g*, en Femøre 27 *mm* og 8 *g*, en Toøre 21 *mm* og 4 *g*.

Omstaaende Tavle viser Forskellen mellem de mest brugte gamle Maal som Alen, Pot, Fjerdingspund o. s. v. og de Maal efter Metersystemet, der kommer dem nærmest. Størrelsen af hvert gammelt Maal og Størrelsen af det tilsvarende nye er til Sammenligning afbildede ved Længderne af de to vandrette tykke Streger, som Maalenes Navne staar ud for. Ved de lodrette Tværstreger kan man tælle sig til, hvor meget det ene af de to er større eller mindre end det andet.

Hvis 1 Alen Tøj koster 1 Krone, viser Tavlen, at $^1/_2$ Meter bør koste 80 Øre. Er en Tønde Byg 10 Kroner værd, da er Prisen paa 1 Hektoliter lidt over 7 Kroner. Er man 100 Minutter om at gaa 1 Mil, maa man regne 133 Minutter til 10 Kilometer; denne Vejlængde er meget nær $1^1/_3$ Mil.

Spørgsmaal angaaende Overgangen til Metersystemet rettes til:

Meterudvalget, København.

Det danske Gødnings-Kompagni,

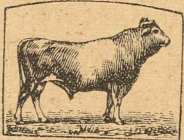

Kjøbenhavn, Aarhus, Aalborg, Esbjerg og Odense,
tilbyder alle Sorter Gødning under den mest betryggende Garanti og Kontrol og til billigste Dagspriser.
Forlang Tyremærket hos Deres Forhandler.

Haar-Arbejde udføres hurtigt og billigt af saavel nyt som af indsendt Haar. — Forlang min Kliniks kekendte Royal Ansigts- og Hovedbundssalve.
Afredt Haar købes og sælges.
10, Vesterbrogade 10, København B.

Opsæt Bryllupper

til De har faaet **det sidste** Tilbud
fra

Københavns Møbelmagasin,

Poul Rasmussen,

8, Vestervoldgade 8. Ny Rosenborg.

Telefon Byen 3831.

Spisestue:

Egetræs Buffet	70 Kr.
do. Spisebord	25 -
6 Stole med Læder	33 -
Mekka Pudechaiselongue	45 -
	173 Kr.

Soveværelse:

2 Senge m. Fjedermadr..	65 Kr.
Toiletmøbel............	36 -
Servante m. Marmor ...	18 -
1 Klædeskab	20 -
2 Stole	9 -
	148 Kr.

Dagligstue:

Elegant Plyds Kanapé 4 „ Stole	95 Kr.
Nøddetræs Salonbord...	20 -
1 Dameskrivebord......	40 -
Salonspejl m. Konsolsk..	45 -
	200 Kr.

Herreværelse:

Egetræs Panelsofa	85 Kr.
4 Salonstole	80 -
Arbejdsbord	32 -
Skrivebord	50 -
	247 Kr.

Alt fra egne Værksteder. 10 Aars Garanti. 1. Klasses Arbejde.

1 Mahogni poleret Dagligstue.. 1 Egetræs Spisestue .... 1 Mahogni poleret Soveværelse	**Kr. 1000**

Møbler efter kunstneriske Tegninger leveres.

Specialitet: Chr. VIII og Chesterfield Møbler.

Altid 300 forskellige Møblementer paa Lager.

Danmarks største og billigste Møbellager.

8, Vestervoldgade 8.

5 Minutter fra Hovedbanen.

Hj. af Studiestræde.

Mærket er lovbeskyttet.

Ryg Nr. 46

– fra N. C. Nielsen –

Nørregade 7 (ved Frue Kirke)
København. — Telf. Centr. 1215.

Kr. 8,00 pr. 100 Stk.

Kun ægte med hosstaaende lovbeskyttede Varemærke.

14 Filialer
i København, Kolding, Vejle, Aarhus, Aalborg, Ribe.

HUSMANDS-ALMANAK

for Aaret 1912.

Redigeret af *A. Christensen*, Lærer i Sønder Tranders v. Aalborg.

Denne Almanak indeholder en Mængde fortrinlige Afhandlinger til Nytte for Husmandsstanden og anbefales paa det bedste til alle fremadstræbende Husmænd.

Almanakken udgør 144 Sider i smukt Billedomslag og koster 60 Øre.

N. C. Roms Forlagsforretning,

Vestergade 8. København K.

Ægte hvid Oportovin,

anbefalet af Læger.

Mrkt.

Pris pr. hel Flaske **2 Kr.**

samt mit øvrige righoldige Lager af **Vine & Spirituosa** i bekendte gode, lagrede Kvaliteter anbefales.

Cognac **Main Dorèe,** pr. 1/1 Fl. 1,35, **Special Rom,** pr. 1/1 Fl. 1,35.

Kirsebærvin og andre **Frugtvine.**

Peter Buch,

Helmerhus, V. Boulevard 13, Kbhvn. B.

Telefon Central 1107.

Vejrspaadomme 1912.

„Mennesket spaar, men Gud raa'er".

Januar: 1—8 koldt og klart. 9—15 Sne og Kulde. 16—24 klar Frost. 25—31 smukt Vejr med lidt Sne.

Februar: 1—7 Blæst og Sne. 8—13 vekslende, lidt mildere. 14—22 Blæst og Kulde. 23—29 foranderligt.

Marts: 1—8 mildt Vejr. 9—20 Storm og Kulde. 21—25 Regn og Sne. 26—31 smukt Vejr.

April: 1—10 smukt Vejr. 11—19 koldt, uroligt. 20—25 Blæst og Regn. 26—30 klart og mildt.

Maj: 1—5 mildt. 6—15 koldt og klart. 16—20 tør Blæst. 21—25 vekslende. 26—31 Regn.

Juni: 1—12 varmt og smukt. 13—21 uroligt med Blæst og Regn. 22—30 mildt og smukt Vejr.

Juli: 1—8 uroligt Vejr. Byger. 9—15 Regn og Varme. Torden. 16—24 smukt og mildt. 25—31 Blæst.

August: 1—10 meget varmt. Torden. 11—20 Byger, ustadigt. 21—31 Blæst, smukt Vejr.

September: 1—10 tørt blæsende. 11—20 klart og varmt. 21—31 Regn.

Oktober: 1—8 uroligt, Blæst og Regn. 9—16 smukt. 17—25 Blæst og Kulde. 26—31 klart og koldt.

November: 1—7 smukt Vejr. 8—16 Regnbyger. 17—24 Storm og Rusk. 25—30 urolig Luft. Kulde og Snebyger.

December: 1—10 Sne eller Regn. 11—20 Frost. 21—24 Sne og mildt. 25—31 stille. Stærk klar Frost.

Guldmedaille i St. Louis 1904.

HØRE- Apparatet **„Acousticon"**, stærkest eksisterende Høre-Apparat. Øremassage-Apparatet **„Massacon"** — der udlejes — helbreder i fleste Tilfælde **Døvhed.** Katalog gratis.

H. Demant, Vesterbrogade 22, København B. =

Eneforh. for Skandinavien, Finland og Rusland.

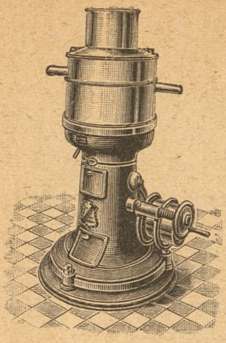

„Titan-Alexandra“

eneste danske Centrifuge, uovertruffen i Konkurrencen, bør ikke savnes i noget moderne dansk Mejeri

---

ROM'S DEN NYE ALMANAK

for Aaret 1912.

Denne Almanak indeholder en Mængde udmærkede Fortællinger, rigeligt forsynede med smukke Billeder.

Almanakken faas i 3 Størrelser, 50 Øre, 75 Øre og 1 Kr.

N. C. Roms Forlagsforretning,
Vestergade 8. København K.

Koncert Træk-Harmonika med nyt Klokkespil!

Stor Nyhed!

90

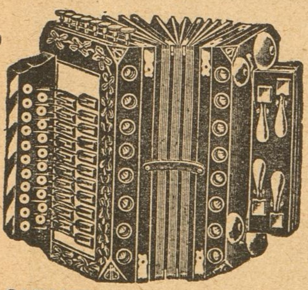

Vi forsender mod Efterkrav vore Continental-Koncert-Træk-Harmonika, der er de bedste i Verden, og med alt Tilbehør koster disse:

Taster	Registre	Kor	Basser	Messingstem.	Pris	Staalstem.
10	2	2	2	50	Kr. 4,—	Kr. 5,—
10	3	3	2	70	„ 5,00	„ 6,25
10	4	4	2	90	„ 6,75	„ 8,—
21	2	2	4	110	7 & 9,00	„ 11,50

Disse Harmonikaer koster med Klokkespil bestaaende af 1 Klokke 25 Øre, 2 Klokker 40 Øre, 4 Klokker 70 Øre mere.

Nr. 63 Guitar-Zither, 50 Ctm. lang, med 5 Akkorder og 41 Strenge, med Skole, Nøgle, Ring, Stemmegaffel, smuk, fyldig Tone; Nodeblade til at skyde ind under Strengene, saa man straks kan spille. **Pris 7,00 Kr. Nr. 63 a.** Denne Zither, men med 6 Akkorder og 49 Strenge koster kun 8 Kr. med alt Tilbehør. **Desuden lægger vi gratis ved hver Zither 25 Nodeblade til en Værdi af 2,50 Kr.**

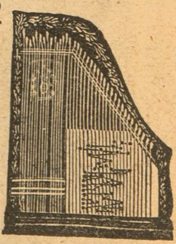

GARANTI: Kan ombyttes, eller Pengene returneres, naar vore Instrumenter ikke er fuldt ud tilfredsstillende. Porto Kr. 1,00. Vort nye Katalog forsender vi paa Forlangende gratis og franko. Porto for Breve til Tyskland 20 Øre. Indsend Ordre til

Herfeld & Co. i Neuenrade Nr. 90, Tyskl.

Folkets Almanak for 1912 indeholder:

Aarets Kalender med Markedsfortegnelse for hver Maaned.
Fortegnelse over Markederne i de forskellige Landsdele.
Hvad skal Landmanden gøre for at bekæmpe Tuberkulosen hos Husdyrene? af *B. Bang.*
Festkalender.
Drægtighedstabel.
Nytaar 1912. Digt af *J. Johansen.*
Smaating.
Metersystemet.

Lykkens Yndling. En Hverdagshistorie fra forrige Aarhundrede af *Marie Henckel.* Tegninger af *Poul Steffensen.*
Saa danser vi —. Skitse af *Axel Tomsen.* Tegninger af *Oscar Bojesen.*
Bjørn. En Jagthistorie, genfortalt efter et amerikansk Æmne, af *Jens Skytte.* Tegninger af *Alexander Svedstrup.*
Den gale Grevinde. Fortælling af *Axel Moe.* Tegn. af *Louis Moe.*
Smaating.

Ankertovet. Fortælling af *Arkelius.* Tegninger af *Poul Steffensen.*
Smaating.
Tvillingerne eller **Held og Uheld.** Af *Alexander Svedstrup.* Tegninger af *Forfatteren.*
Dronning Dagmar. Ved *J. B. Christensen.* Med Billeder.

Hravn-Guldet. Fortælling fra Island af *Møller-Græsdal.* Tegninger af *Reesen Stenstrup.*
Høstgildet. Digt af *N. Boesen.*
En Moder. Fortælling af *Mimi Dorph.* Tegn. af *Poul Steffensen.*
Ti Minutter. Af *Erik Hansen.* Tegninger af *Alfred Schmidt.*
Om Bord paa et engelsk Skoleskib. Af *Fred. Carpenter.* M. Billede.
Thorirs og Hildurs Skib Fortælling fra Broncealderen af *Martin Skovbo.* Tegninger af *Reesen Stenstrup.*

De Danske paa Schelden. Tidsbillede fra Krigen i det nittende Aarhundredes Begyndelse, af *Otto Sommer*, Tegninger af *Oscar Bojsen.*
Thor Willand. Af *Nina Moe Leganger.* Tegninger af *Louis Moe.*
Rørmose paa Embedsjagt. Fortælling af *Frederik Alsing.* Tegninger af *Alfred Schmidt.*
Lidt om Tal.

Ugens Nyheder er Danmarks mest læste Ugeblad.

Ugens Nyheder er et opbyggeligt, interessant, folkeligt, belærende, tiltalende, praktisk Blad.

Enhver Husmoder bør holde

Ugens Nyheder,

derved gavner og glæder hun sig selv, sin Mand, sine Børn og Tjenestefolk.

„Ugens Nyheder“ udgaar hver Uge fra København i et stort 8-sidigt Format, indeholdende 32 Spalter Læsning.

„Ugens Nyheder“ indeholder Artikler til Fremme af aandeligt og materielt Velvære, smaa og store Afhandlinger om mangt og meget, som har Interesse for ethvert Hjem.

„Ugens Nyheder“ bringer ofte Artikler, indeholdende Raad og Vink til Husmødrene.

„Ugens Nyheder“ har tvende Rubrikker, kaldet „Juridisk Raadgiver“ og „Sundhedsraad“. Forespørgsler, henhørende derunder, besvares gratis for Abonnenterne (disse tvende Afdelinger ledes af en anerkendt dygtig Jurist og Læge).

„Ugens Nyheder“ forsikrer sine Abonnenter for 250 Kroner ved Død, fremkaldt ved Ulykkestilfælde.

„Ugens Nyheder“ udgaar saa tidligt fra København, at det om Lørdagen er omdelt over hele Landet. Bladet bliver saaledes en kærkommen Gæst om Søndagen.

„Ugens Nyheder“ koster kun 1 Kr. Kvt.,

Porto iberegnet.

Bestilles hos Posten og i Bogladen.

Subskriptionsindbydelse
paa
N. C. Roms Haandgerningsbog.

Tolvte Udgave.

Denne ny Udgave vil foreligge i en **særdeles omhyggelig udarbejdet, elegant udstyret Udgave,** forsynet med **mellem syv og otte Hundrede forklarende** Billeder, indeholdende fuldstændig Vejledning for enhver til Forfærdigelsen af **mange Hundrede Arbejder** til Nytte og Pryd for Hus og Hjem.

„**Haandgerningsbogen“s** Indhold omfatter:

Snedkerarbejde. Redskaberne, deres Slibning og Anvendelse. Limning, Lakering og Polering. **Huggehusarbejder. Gren-Arbejder. Kurvefletning. Drejning.**

Udskæring i Almuestil. Løvsavarbejde. Billedskærerarbejde. Norsk Udskæringsstil. Finering og Indlægningsarbejde. Finere Naturarbejde.

Paparbejde. Bogbinding. Gibsstøbning. Metalarbejde: Lodning, Filning, Afslibning, Polering og Ætsning, Fortinning etc. Staaltraadsarbejder osv. **Horn- og Benarbejder. Ravarbejde** og Glasarbejde. **Børstebinding. Maling** med **Olje-** og **Limfarve** etc. samt udførlig Vejledning til **Tapetsering.**

„Haandgerningsbogen“ udkommer i 12 Hæfter, hvert paa 48 Sider, til den særdeles billige Pris

40 Øre Hæftet.

Saasnart Bogen er sluttet, indtræder for Restoplaget forhøjet Bogladepris (5 Kroner).

Subskription modtages i enhver Boglade og i

N. C. Roms Forlagsforretning,
Vestergade 8, København K.

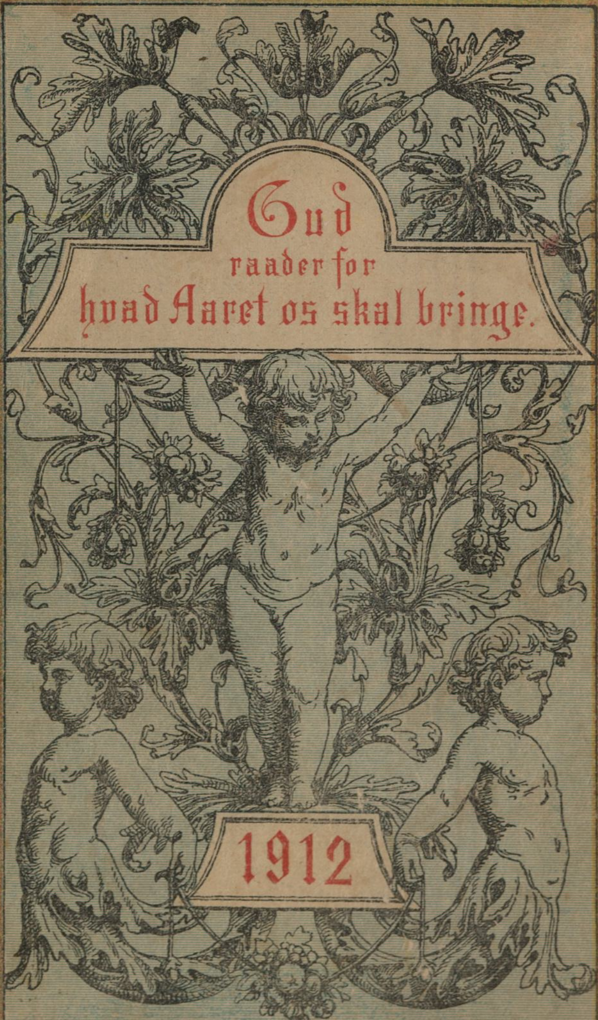

N. C. ROMS BOG- & STENTRYKKERI, KJØBENHAVN